

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6  
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1


ธีรา ชูณสนิท

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาวิจัย วัฒนและสถิตการศึกษา  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา  
มิถุนายน 2558  
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา


คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา  
วิทยานิพนธ์ของ ชีรา ชุณสนิท ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม  
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

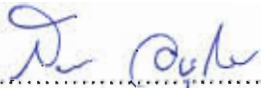
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

  
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ อนุศาสนนันท์)


  
.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม  
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

  
.....ประธาน  
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

  
.....กรรมการ  
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ อนุศาสนนันท์)

  
..... กรรมการ  
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

  
.....กรรมการ  
(ดร.คงรัฐ นवलแปง)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม  
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย วัฒนผลและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

  
..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์  
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2558

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความเมตตาอย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริพร อนุศาสนนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความเมตตาให้คำปรึกษาที่มีประโยชน์ และมีคุณค่ายิ่ง และสละเวลาอันมีค่าในการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมในทุกด้านแก่ผู้วิจัย มาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ได้ รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และอาจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น ที่ให้ความกรุณาในการเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำชี้แนะในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ชนิกานต์ กู้เกียรติ และอาจารย์ธวัชชัย คุณิตกุล อาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รวมทั้งอาจารย์อนิสานนทภงกช โรงเรียนท่าใหม่ พูลสวัสดิ์ราษฎร์นุกูล อาจารย์สุมิตรา สีดาบุตร โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179 และอาจารย์ไมตรี พลเยี่ยม โรงเรียนวัดคลองตาสุตรสามัคคี ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการมงคล โศตระกุล ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคลองหินปูน ตลอดจนเพื่อนครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเถื่อน คุณแม่เสถียร ชูณสนิท ที่เป็นกำลังใจสำคัญ รวมทั้ง พี่ ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ อำนวยความสะดวก และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูทเวทิตาแด่ บพกาโร บวรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่าทุกวันนี้

ธีรา ชูณสนิท

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย.....	14
โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับการเรียนการสอน.....	37
การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน.....	45
แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน.....	54
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย.....	56
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	94

## สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	95
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	96
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น ในด้านความตรงและความเที่ยง.....	99
ตอนที่ 3 ผลการการวินิจฉัยคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และ วิเคราะห์ทักษะการอ่านที่บกพร่อง ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1.....	120
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	129
สรุปผลการวิจัย.....	130
อภิปรายผล.....	131
ข้อเสนอแนะ.....	137
บรรณานุกรม.....	140
ภาคผนวก.....	149
ภาคผนวก ก.....	150
ภาคผนวก ข.....	152
ภาคผนวก ค.....	161
ภาคผนวก ง.....	163
ภาคผนวก จ.....	181
ภาคผนวก ฉ.....	217
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	247

## สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตัวอย่างผลการตัดสิน โดยใช้เทคนิคแองกอฟ (Angoff).....	35
2 ตัวชี้วัดสาระการอ่านสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	39
3 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ.....	66
4 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	68
5 ตัวชี้วัดทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่สัมพันธ์กับสาระการอ่าน.....	73
6 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับตัวชี้วัดทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	74
7 ตารางการกำหนดลักษณะข้อสอบ (Table of specification) ความเข้าใจในการอ่าน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	76
8 การเชื่อมโยงกลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973) และจุดประสงค์การเรียนรู้โดยแบ่ง เนื้อหาของแบบทดสอบออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ.....	77
9 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยาก.....	91
10 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนก.....	92
11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ.....	97
12 ผลการวิเคราะห์คำตอบที่นักเรียนตอบผิดของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ.....	98
13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวินิจฉัย.....	100
14 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	101
15 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	102
16 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	104
17 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	105
18 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	106

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
19 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	107
20 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	108
21 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2.....	109
22 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	110
23 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	111
24 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	113
25 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	114
26 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)..	115
27 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	116
28 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	117
29 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	118
30 สรุปค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้ง 8 ฉบับ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	119

## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
31	ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของ แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง).....	120
32	จำนวนนักเรียนและร้อยละนักเรียนที่มีข้อบกพร่องและไม่บกพร่องตามกลุ่มทักษะ การอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) จากการทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง)....	122
33	จำนวนนักเรียนที่บกพร่องความเข้าใจในการอ่านทั้ง 8 ฉบับ แยกตามทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) ในการใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) จากกลุ่มตัวอย่าง 341 คน.....	125
34	จำนวนนักเรียนผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ตามคะแนนจุดตัดรายฉบับทั้ง 8 ฉบับ ในการใช้ แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) จากกลุ่มตัวอย่าง 341 คน.....	126
35	ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับขอบเขตเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	153
36	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ.....	164
37	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน.....	165
38	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ.....	166
39	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี.....	167
40	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราชาวาท.....	168
41	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ.....	169
42	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา.....	170
43	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ.....	171



## สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
44	ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อแยกตาม กลุ่มทักษะย่อย และเฉลี่ยรวมรายกลุ่มทักษะการอ่านตามวิธีของบราวน์ (Brown, 1970) ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ฯ.....	172
45	เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ.....	221
46	ข้อบกพร่องในการทำแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ฯ.....	223

## สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	12
2	ลำดับขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัย.....	71
3	แผนภูมิแสดงจำนวนนักเรียนที่บกพร่องและไม่บกพร่องความเข้าใจในการอ่านตาม ทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม.....	126
4	แผนภูมิแสดงจำนวนคนผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนจุดตัดรายฉบับ.....	128

54921018: สาขาวิชา: ศึกษาศาสตร์และสาขาสังคมศึกษา: วท.ม. (วิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา)

คำสำคัญ: แบบทดสอบวินิจฉัย/ การอ่านภาษาไทย/ ความเข้าใจในการอ่าน

ธีรา ชูณสนิท: การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียน  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 (A DIAGNOSTIC TEST  
CONSTRUCTION IN THAI READING COMPREHENSION FOR PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS  
UNDER SA KEAO PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 1) คณะกรรมการควบคุม  
วิทยานิพนธ์: สุริพร อนุศาสนนันท์, ค.ศ., ไพรัตน์ วงษ์นาม, ค.ศ. 247 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน  
ภาษาไทยที่มีคุณภาพ สำหรับใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาผลการใช้แบบทดสอบวินิจฉัย  
ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6  
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน  
341 คน จากโรงเรียน 17 โรงเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) เครื่องมือ  
ที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบเพื่อสำรวจชนิดเติมคำ จำนวน 8 ฉบับ 160 ข้อ และแบบทดสอบ  
วินิจฉัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 8 ฉบับ 160 ข้อ ซึ่งสร้างจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ นำไปทดสอบ  
3 ครั้ง ใช้ทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมของ  
ระยะเวลาในการทดสอบ ใช้ทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพ คัดเลือกไว้และปรับปรุง ทดสอบ  
ครั้งที่ 3 ใช้ทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องทักษะความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์  
ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอำนาจจำแนก ความยาก และความเชื่อมั่น

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัย 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ มีความตรงเชิงเนื้อหา  
โดยใช้กลยุทธ์จากผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพสามารถวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจได้จริง  
และมีความเหมาะสมและความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมของระยะเวลาในการทดสอบ
2. การทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัย 8 ฉบับจำนวน 160 ข้อ พบว่า มีค่าความยาก  
รายข้อตั้งแต่ .07 ถึง .91 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ -.12 ถึง .84 นำไปปรับปรุงแล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 3
3. การทดสอบครั้งที่ 3 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัย 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ พบว่า มีค่าความยาก  
รายข้อตั้งแต่ .21 ถึง .85 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .20 ถึง .65 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .52 ถึง .82 คะแนน  
เฉลี่ยเท่ากับ 11.30 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.16, 3.26, 4.33, 4.58, 4.27, 3.77,  
2.95, 3.13 และคะแนนจุดตัดเท่ากับ 10.04
4. ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องของแบบทดสอบวินิจฉัย จากการสอบครั้งที่ 3 พบว่า นักเรียน  
มีข้อบกพร่องเรียงจากมากไปหาน้อย คือ ความหมายของประโยค ความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง การอ่าน  
แบบวิพากษ์วิจารณ์ การตีความ และมโนภาพของข้อความ

54921018: MAJOR: EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS;  
M.Sc. (EDUCATIONAL RESEARCH, MEASUREMENT AND STATISTICS)

KEYWORDS: DIAGNOSTIC TEST/ THAI READING/ READING COMPREHENSION

THEERA CHUNSANIT: A DIAGNOSTIC TEST CONSTRUCTION IN THAI READING COMPREHENSION FOR PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS UNDER SA KEAO PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 1. ADVISORY COMMITTEE: SUREEPORN ANUSASANANAN, Ph.D., PRIRAT WONGNAM, Ph.D. 247 P. 2015.

The purposes of research were to: 1) develop a diagnostic test of Thai reading comprehension for Prathomsuksa 6 students, and 2) to validate the quality of the developed diagnostic test. The samples used in this study were of 341 Prathomsuksa 6 students from 17 schools under Sa Keao Primary Educational Service Area Office 1, who were studying in the second semester of the academic year 2013. They were randomly selected through multi-stage Random Sampling. Two instruments were used, they were: 1. exploratory test, the fill in the blank type. It comprised of 8 parts with the total of 160 items, and 2. diagnostic test, the 4 multiple choice, also comprised of 8 parts with 160 items. The researcher has administered the instrument three times. The first administration was to validate the appropriateness, the language usage of the test, and the length of the time spent in taking the test. The second administration was conducted for revising the items, and for selecting the right items. The third administration was for diagnosing the deficiency in the Thai reading comprehension of the students. The collected data were analyzed by percentage, mean and standard deviation.

The research results were:

1. The first test administration revealed that the diagnostic test that comprises of 8 parts with 160 items possesses content validity and was able to assess the Thai reading comprehension and was appropriate and valid in terms of language usage and time spent to take the test according to the experts' opinion.
2. The second test administration revealed that the diagnostic test with 8 parts and 160 items possessed the item difficulty power ranging from .21-.85. The item discrimination powers ranged from -.12 to .84. The diagnostic test then was revised for the third administration.
3. The third test administration revealed that the diagnostic test with 8 parts and 160 items, possessed the difficulty power from .21 to 85. The item discrimination power was improved to be .20 to .65, and the test reliability was between .52 to .82. The mean score was at 11.30, the standard deviations were: 3.16, 3.26, 4.33, 4.58, 4.27, 3.77, 2.95, and 3.13. The cut point score were: 10.04, 10.34, 10.18, 10.40, 10.47, 10.22, 10.76, 8.98, and 8.96. The mean score were 57.05, 58.40, 55.65, 58.00, 52.10, 57.15, 58.30, and 55.25.
4. The results of determining the deflection of students' reading comprehension were on the meaning of the sentence, the meaning of the vocabulary in the context, critical reading, interpretation and imagination of the passage respectively.

# บทที่ 1

## บทนำ

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจในความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงานและดำรงชีวิต ร่วมกันในสังคมในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่า ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 ก, หน้า 37) ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานแก่ผู้เข้าร่วมประชุมทางวิชาการของชุมชนภาษาไทย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2505 ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความตอนหนึ่งว่า...

“ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติภาษาทั้งหลายเป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดีประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง จึงต้องหวงแหนประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่ค่อยแข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะต้องสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเอง แต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้...” (กรมวิชาการ, 2540, หน้า 5)

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตมุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนมีนิสัยใฝ่รู้รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก.... สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556, หน้า 11)

จะเห็นได้ว่า ในแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ให้ความสำคัญต่อภาษาไทยและได้ถูกใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) โดยได้กล่าวถึงความทั่วถึงในการให้บริการการศึกษาของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าเป็นการจัดการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 49 ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรมจริยธรรมความรู้และความสามารถขั้นพื้นฐาน โดยเน้นการอ่านออกเขียนได้คิดเลขเป็นมีทักษะชีวิตและสามารถแก้ปัญหาได้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2556, หน้า 7)

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ จะเห็นว่าได้ให้ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านออกจึงได้กำหนดให้การอ่านเป็นสาระหนึ่งในทั้งหมด 5 สาระที่บรรจุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟังการดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระการอ่านไว้ว่าอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 ข, หน้า 1-4)

การอ่านที่มีประสิทธิภาพไม่ได้หมายความว่าถึงการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามตัวอักษรที่ปรากฏอยู่เท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการรับรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นการจับใจความสำคัญ ดีความจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนเองทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม (ธิดา โมสิกรัตน์ และนภลัย สุวรรณธาดา, 2531 อ้างถึงใน นิตยา พลดงนอก, 2540, หน้า 2)

การอ่านจึงเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ (กรมวิชาการ, 2546 ข, หน้า 188) ซึ่งสอดคล้องกับริงเกอร์ และคอนสแตน (Thinker & Constance, 1968, p. 15) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหลายในการเรียนการสอนของนักเรียน ดังนั้นการอ่านจึงนับว่ามีคุณค่าและเป็นสิ่งที่

นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่านทุกชนิด ผู้ที่มีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างแจ่มแจ้งจะเป็นผู้ที่สามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ถึงแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะเน้นความสำคัญของการอ่านไว้อย่างชัดเจนก็ตาม แต่จากการสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่าปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียน คือ อ่านแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควรทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษา (โอเน็ต แสงไสย์, 2554, หน้า 3) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ปีการศึกษา 2555 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระภาษาไทยในแต่ละสาระการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะสาระที่ 1 การอ่าน คะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 48.89 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1, 2556 ก, หน้า 46)

และเมื่อมาพิจารณาผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระภาษาไทย ในปีการศึกษาเดียวกันซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่ พบว่า ผลการสอบดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการสอบระดับประเทศ คือ คะแนนเฉลี่ยในแต่ละมาตรฐานต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทุกมาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐาน ท 1.1 (การอ่าน) มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 45.31 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศได้ 48.89 นั่นก็หมายความว่าคะแนนเฉลี่ยระดับเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศถึงร้อยละ 3.58 และต่ำกว่าเป้าหมายที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 52.04 (ต้องเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษาที่ผ่านมาไม่น้อยกว่าร้อยละ 5) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1, 2556 ก, หน้า 19) และจากผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ครั้งนี้ ทำให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ได้กำหนดให้สาระการอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 (ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน) เป็นมาตรฐานที่ต้องเร่งรัดพัฒนาลำดับที่ 1 จากมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยทั้งหมด 5 มาตรฐาน

ขั้นตอนสำคัญที่ผู้สอนใช้เพื่อวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียน เพื่อตัดสินใจผลการเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ คือ การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนด

ในด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกระบวนการเก็บรวบรวมวิเคราะห์ ตีความผลการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือตัวชี้วัดของหลักสูตรเพื่อนำผลไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจผลการเรียนระดับการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ในชั้นเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดว่าการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เกิดขึ้นตลอดเวลา นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอนระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด นำผลที่ได้ตีค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดของมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรข้อมูลที่ได้ให้นำไปใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้าจุดเด่นจุดที่ต้องปรับปรุงพัฒนาให้แก่ผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 81)

ดังนั้นครูจึงต้องมีเครื่องมือที่สามารถวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อบกพร่องในการอ่านที่เป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งการที่จะได้ข้อมูลถูกต้องตามความเป็นจริง ครูจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ดี มีมาตรฐาน และมีเกณฑ์ที่เชื่อถือได้วิธีที่สามารถได้ข้อบกพร่องรวดเร็วและสะดวก คือ การใช้แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic test) เพราะแบบทดสอบวินิจฉัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนในการเรียนเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานและลำดับขั้นในการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ตรงจุด (Bloom, 1971, p. 29)

การประเมินวินิจฉัย จึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการค้นหาสาเหตุและการแก้ไขปัญหาการอ่านของนักเรียน เพราะการวินิจฉัยทำให้สามารถตอบปัญหาที่สำคัญได้ 5 ประการ คือ 1) เด็กนักเรียนคนใดมีความบกพร่องในการอ่าน 2) ความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนคนนั้นอยู่ที่ทักษะพื้นฐานใดของการอ่าน 3) สาเหตุที่บกพร่องในการอ่านตรงทักษะพื้นฐานนั้นมีอะไรบ้าง 4) จะทำการสอนซ่อมเสริมในสิ่งใดบ้าง และ 5) ป้องกันความบกพร่องในการอ่านของนักเรียนได้อย่างไร (Adams & Torgerson, 1964, p. 458)

จากการศึกษางานวิจัยการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านในต่างประเทศมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1920-ค.ศ. 1930 โดยจัดทำออกมาในรูปแบบของแบบสำรวจการอ่าน (Information reading inventory: IRI) อย่างไรก็ตาม IRI ที่รู้จักในปัจจุบันถูกพัฒนาขึ้นในทศวรรษที่ 1930 และทศวรรษที่ 1940 โดย Durrell และ Betts ได้พัฒนา The information reading inventory: IRI ขึ้น โดยใช้วิเคราะห์ความบกพร่องในการอ่านของเด็กในคลินิกการอ่านที่ Pennsylvania State College ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา IRIs จึงกลายเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินการอ่านที่เป็นที่นิยมกันมากที่สุด และจากการศึกษาของ Roger, Merlin, Brittain และ Terrell พบว่า



IRI เป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในคลินิกแก้ไขการอ่านในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมากที่สุด (Roger et al., 1983 cited in Stieglitz, 1992, Reutzel & Cooter, 2003 อ้างถึงใน กฤติยา วรศรี, 2550, หน้า 4)

สำหรับในประเทศไทยได้มีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านเพื่อตรวจสอบการอ่านของนักเรียน ทั้งในรูปแบบของแบบสอบมาตรฐานและแบบสอบวินิจฉัย ดังเช่น พิมสิริ ชัยจิตบริบูรณ์ (2539) ได้ศึกษาและสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก แบ่งออกเป็น 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 คำสรพนาม ฉบับที่ 2 คำเชื่อม ฉบับที่ 3 คำขยาย ฉบับที่ 4 ส่วนประกอบของประโยค ฉบับที่ 5 คำศัพท์ เจริญ กู้เขียว (2540) ได้ศึกษาและสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพังงา โดยแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง ความเข้าใจระดับตีความ และความเข้าใจระดับการประเมินค่า กฤติยา วรศรี (2550) ได้ศึกษาและพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ประกอบด้วยการอ่านออกเสียงคำยาก การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง และการตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สุนันทาวามะเกตุ (2552) ได้ศึกษาและสร้างแบบสอบวินิจฉัยความบกพร่องในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 การอ่านข้อความสั้น ฉบับที่ 2 การอ่านจับใจความบทความข้อความ ฉบับที่ 3 การอ่านจับใจความเนื้อความที่เป็นเรื่องราว ฉบับที่ 4 การอ่านจับใจความเนื้อความที่เป็นนิทาน ฉบับที่ 5 การแจกลูกคำและการอ่านคำ วิภาดา โพธิ์กุดสัย (2554) ได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 แบบทดสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 25 ข้อ ตอนที่ 2 การอ่านเพื่อจับใจความ จำนวน 25 ข้อ และ แก้วเพชร มะปะเป (2555) ได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 4 ฉบับ ฉบับที่ 1 เรื่องการอ่านคำศัพท์และสำนวน ฉบับที่ 2 เรื่องการเรียบเรียงประโยค ฉบับที่ 3 เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ฉบับที่ 4 เรื่องการอ่านและวิเคราะห์เรื่อง

จะเห็นว่าการสร้างแบบสอบวินิจฉัยการอ่านที่ไม่ใช่การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นมีอยู่มากมาย เพราะการอ่าน โดยทั่ว ๆ ไป เป็นการแปลตัวอักษรมาเป็นคำ ซึ่งทำให้ทราบความหมายของคำนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาสาระในการอ่านและสามารถจับประเด็นสำคัญ ๆ ที่ผู้ส่งสาร

ต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบ ส่วนการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นความสามารถในทางผสมแล้ว ขยายความรู้ความเข้าใจให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ดังนั้นจะเห็นว่า แบบทดสอบ วินิจฉัยการอ่านเพื่อความเข้าใจในประเทศไทยนั้นนับว่ายังมีน้อยมาก โดยเฉพาะในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีกทั้งเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านที่อิงหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรปัจจุบันที่ยังมีเนื้อหาสาระไม่ครอบคลุมสาระการอ่าน ในหลักสูตรดังกล่าวและเพื่อให้การวินิจฉัยการอ่านจำแนกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิด การจัดกลุ่มการอ่านที่ Harcourt (1973) ได้เสนอแนะการจัดกลุ่มทักษะการอ่าน ซึ่งวัดโดย แบบทดสอบ Skill Monitoring System in Reading สรุปออกเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ความหมาย ของคำในเนื้อเรื่อง กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค กลุ่มที่ 3 มโนภาพของข้อความ กลุ่มที่ 4 การตีความ และกลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์เพื่อกำหนดลักษณะข้อสอบการอ่านครั้งนี้ด้วย ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นครูสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ตระหนัก และเห็นความสำคัญที่นักเรียนในระดับชั้นนี้ จำเป็นจะต้องพัฒนาทักษะการอ่านในการแสวงหา ความรู้ในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในการศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมี ความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีมาตรฐานขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อนำไปสู่การวินิจฉัย ข้อบกพร่องในการอ่านของเด็กจากห้องเรียน และเป็นข้อมูลช่วยครูผู้สอนระบุปัญหาที่เกิดจาก การอ่านของนักเรียนซึ่งครูสามารถนำผลที่ได้ไปใช้แก้ไขพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องและพัฒนา ทักษะการอ่านของนักเรียนต่อไป รวมทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของครู ให้ดีขึ้นด้วย ซึ่งผลที่คาดหวังนั้นคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย นั้นเอง

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาผลการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

## ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่มีคุณภาพ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ได้ทราบข้อบกพร่องในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 และครูสามารถนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ

## ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 3,091 คน จากโรงเรียน 147 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 341 คน จากโรงเรียน 18 โรงเรียน
3. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ประกอบด้วยทักษะความเข้าใจในการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) ดังนี้
  - กลุ่มที่ 1 ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง
  - กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค
  - กลุ่มที่ 3 มโนภาพของข้อความ
  - กลุ่มที่ 4 การตีความ
  - กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์
4. เนื้อหาที่ใช้ในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เป็นเนื้อหาสาระตามสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบ่งได้ 8 ฉบับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 ข. หน้า 15-16) โดยครอบคลุมเนื้อหาดังนี้
  - ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ
  - ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน
  - ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ

- ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี
- ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท
- ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ
- ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา
- ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

### นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นในการค้นหาข้อบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาไทยในเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 8 ฉบับ โดยยึดหลักการถามจากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ส่วนตัวเลือกที่เป็นตัวลวงได้จากการสำรวจคำตอบที่ผิดของนักเรียนประกอบด้วยเนื้อหาย่อย 9 เรื่อง ดังนี้

1.1 เรื่องสั้น ๆ หมายถึง เรื่องราวที่เกิดในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งผ่านการเล่าด้วยวิธีการเขียนด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความถนัดของผู้เขียน หรือเหตุการณ์ที่เกิดในช่วงระยเวลาน้อย ๆ โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมาย หรือจบแบบทิ้งให้คิดเป็นต้น

1.2 นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมา มุ่งให้เห็นความบันเทิงแทรกแนวคิดคติสอนใจ จนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยอย่างหนึ่ง

1.3 เพลงพื้นบ้าน หมายถึง เพลงที่ถูกแต่งขึ้นโดยส่วนมากจะร้องต่อ ๆ กันมา โดยไม่ทราบคนแต่งที่แท้จริง และใช้ร้องรำทำเพลงเพื่อความสนุกสนาน ส่วนมากรายละเอียดของเพลงท้องถิ่นนี้มักจะเกิดขึ้นจากประเพณี กิจกรรมประจำวัน อาชีพ เป็นต้น

1.4 บทความ หมายถึง รูปแบบการเขียนประเภทหนึ่ง ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารข้อเท็จจริง และ/ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยเนื้อหาเสนอจากข้อเท็จจริง ไม่ใช่เรื่องแต่งหรือคิดขึ้นเองจากจินตนาการ

1.5 สารคดี หมายถึง งานเขียนที่ยึดถือเรื่องราวจากความเป็นจริงนำมาเขียนเพื่อมุ่งแสดงความรู้ทัศนะความคิดเห็นเป็นหลักด้วยการจัดระเบียบความคิดในการนำเสนอผสมผสานในการถ่ายทอดต่อการสนใจใฝ่รู้ของผู้อ่าน เพื่อให้เกิดคุณค่าทางปัญญา

1.6 พระบรมราโชวาท หมายถึง ถ้อยคำที่พระมหากษัตริย์เเนะนำตักเตือนหรือสั่งสอน มักกล่าวแก่ที่ประชุม

1.7 งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ หมายถึง งานเขียนที่ต้องการให้ผู้อ่านเปลี่ยนแปลงความคิดทัศนคติ ความเชื่อ หรือพฤติกรรม ให้คล้อยตามความคิดของผู้เขียน

1.8 บทโฆษณา หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร ที่เป็นการสื่อสารจูงใจผ่านสื่อโฆษณาประเภทต่าง ๆ เพื่อจูงใจหรือโน้มน้าวใจให้กลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย มีพฤติกรรมคล้อยตามเนื้อหาสาระที่โฆษณาอันเอื้ออำนวยให้มีการซื้อหรือใช้สินค้าและบริการ

1.9 ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ หมายถึง เหตุการณ์ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นที่ได้รับการรายงานเป็นสิ่งที่คนทั่วไปให้ความสนใจ

2. แบบทดสอบวินิจฉัย (Diagnostic test) หมายถึง ชุดข้อคำถามที่ใช้ค้นหาความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลจากการตอบแบบทดสอบสามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องในทักษะจุดใดรวมทั้งบอกสาเหตุของความบกพร่องนั้นได้

3. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านสร้างความหมายจากการอ่าน กล่าวคือ เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน ไม่ได้มีฐานะเป็นฝ่ายรับความหมายในตัวเอง (Text) หรือข้อความที่อ่าน แต่ผู้อ่านนั่นเองที่จะต้องเป็นผู้สร้างความหมายระหว่างการอ่าน ซึ่งเรียกว่ากระบวนการสร้างปฏิสัมพันธ์ส่งผ่านระหว่างกันระหว่างผู้อ่านและตัวบท (Transaction) ผู้อ่านจะต้องนำประสบการณ์ในชีวิต ความรู้เดิม อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการหรือเป้าหมาย ขณะที่อ่านนั้นเข้ามามีส่วนในกระบวนการสร้างความหมายซึ่งจำแนกได้ 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) คือ

3.1 ความหมายของคำ หมายถึง หน่วยของภาษาที่สื่อถึงความหมายซึ่งประกอบด้วยพยางค์หนึ่งคำหรือมากกว่า ปกติแล้วในแต่ละคำจะมีรากศัพท์ของคำแสดงถึงความหมายและที่มาของคำนั้น

3.2 ความหมายของประโยค หมายถึง ถ้อยคำที่มีความเกี่ยวข้องกันถูกต้องตามระเบียบของภาษา มีเนื้อความสมบูรณ์ และแจ้งชัดว่าใครทำอะไรหรือใครทำอะไรกับใคร ส่วนสำคัญของประโยค คือ ผู้กระทำ และกริยาที่ทำ

3.3 มโนภาพของข้อความ หมายถึง การเข้าใจความหมายที่ถูกต้องของข้อความที่กำหนดให้ เช่น การจับหรือบ่งชี้รายละเอียดของข้อความหรือการจับใจความสำคัญของข้อความ

3.4 การตีความ หมายถึง การอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายความคิดสำคัญของเรื่อง ความรู้สึกและอารมณ์สะท้อนใจจากบทประพันธ์ที่ต้องอาศัยทั้งความรู้ประสบการณ์ การสังเกต และการวิเคราะห์ของผู้อ่าน

3.5 การวิพากษ์วิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา ประเมินและตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยการพยายามแสวงหาคำตอบที่มีความสมเหตุสมผลจากเรื่องที่อ่าน

4. เกณฑ์ หมายถึง คะแนนขั้นต่ำของการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่จำแนกนักเรียนในแต่ละพฤติกรรม

5. ความบกพร่อง หมายถึง ความผิดพลาดที่เกิดจากการอ่านเพื่อความเข้าใจในที่นี้ หมายถึงนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผิดพลาดต่ำกว่าจุดตัดที่กำหนดของข้อสอบในแต่ละฉบับ

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

7. จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง จุดมุ่งหมายในการสอนที่เขียนในลักษณะที่บอกการกระทำของนักเรียนว่า ในการเรียนแต่ละตอนนักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง

8. คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย หมายถึง คุณลักษณะของเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ของการสร้างแบบทดสอบในเรื่องคุณภาพข้อสอบ คือ ค่าความยากค่าอำนาจจำแนกคุณภาพของแบบสอบ คือ ความตรงเชิงเนื้อหา และค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

8.1 ความยากของข้อสอบ (Difficulty) หมายถึง สัดส่วนของคนทำแบบทดสอบในแต่ละข้อถูกเมื่อเทียบกับจำนวนคนที่เข้าสอบทั้งหมดในการสร้างแบบทดสอบครั้งนี้คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ .20-.80 ตามเกณฑ์ของการสร้างข้อสอบ

8.2 อำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination) หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบแต่ละข้อที่สามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มรอบรู้และไม่รอบรู้โดยใช้สูตรของเบรนนันในการสร้างแบบทดสอบครั้งนี้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20-1.00

8.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) หมายถึง ค่าความคงที่ของคะแนนที่ได้จากการวัดแต่ละครั้ง ซึ่งเป็นดัชนีบอกการเป็นผู้รอบรู้หรือไม่รอบรู้ที่คงเดิมคำนวณค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรลิวิสตัน โดยเกณฑ์แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นยอมรับได้ใช้ที่ .75 ขึ้นไป

8.4 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SEM) หมายถึง ค่าคะแนนที่แตกต่างหรือคลาดเคลื่อนไปจากคะแนนจริงผู้สอบ ซึ่งในการสอบแต่ละครั้งความคลาดเคลื่อนในการวัดจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับความเที่ยง หรือ Reliability ของข้อสอบชุดนั้น ๆ

8.5 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) หมายถึง คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาหารือกันพิจารณาตรวจสอบตามวิธีของ โรวินสลิ และแฮมบิลตัน แบบทดสอบที่ถือว่ามีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด ต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

8.6 คะแนนจุดตัด (Cut score) หมายถึง คะแนนที่เป็นเกณฑ์ต่ำสุดที่ใช้ตัดสินให้ ผู้สอบเป็นผู้รอบรู้หรือไม่รอบรู้

9. การกำหนดจุดตัดในการวินิจฉัยด้วยวิธีแองกอฟ (Angoff, 1971) หมายถึง การกำหนด ค่าคะแนนที่เป็นจุดการผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาจากคะแนนที่เป็นคะแนน ขั้นต่ำของการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในเนื้อหาแต่ละหน่วยของแบบทดสอบวินิจฉัย เพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่านักเรียนจะผ่านหรือไม่ผ่านในเนื้อหาแต่ละฉบับ

10. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ครูผู้มีประสบการณ์ทางการสอนและการวัดผลประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือครู/ อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่มี ประสบการณ์ทางการสร้างแบบทดสอบและประเมินผลทางการศึกษา

### กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1 ดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย



## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 1.1 ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 1.2 ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 1.3 เทคนิคและวิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 1.4 ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 1.5 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 1.6 การกำหนดคะแนนจุดตัด
2. โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับการเรียนการสอน
  - 2.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
  - 2.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
  - 2.3 คุณภาพผู้เรียน
  - 2.4 คำอธิบายรายวิชา
  - 2.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย
3. การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน
  - 3.1 ความหมายของการอ่าน
  - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
  - 3.3 ความเข้าใจในการอ่าน
  - 3.4 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน
4. แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย
  - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

## เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย

### ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย

คำว่า การวินิจฉัย มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Diagnostic” ซึ่งเป็นคำที่มักใช้ในวงการแพทย์ และทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ที่พยายามศึกษาปัญหาและสาเหตุของความเจ็บไข้ของคนป่วยและพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาพฤติกรรมของเด็กและได้มีการใช้คำว่า “การวินิจฉัย” ในวงการศึกษามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “แบบทดสอบวินิจฉัย” คล้ายคลึงกันทั้งนักการศึกษาและนักจิตวิทยาของไทยและต่างประเทศ ซึ่งรวบรวมได้ดังนี้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย พบว่า นักการศึกษาต่างประเทศหลายท่าน ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยดังนี้ (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 1-2)

อีเบล (Ebel, 1965, p. 449) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่องหรือความไม่สำเร็จในการเรียนของนักเรียน

อาห์แมนน์ และกล็อก (Ahman & Glock, 1967, p. 18) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า คือแบบทดสอบที่ใช้หลังจากการให้การเรียนการสอนจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย คือ ช่วยให้ทราบถึงข้อบกพร่องเฉพาะที่เป็นพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังของนักเรียน

อนาสตาซี (Anastasi, 1968, p. 404) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์ความเก่ง-อ่อนเป็นรายบุคคล และเป็นการบอกถึงสาเหตุของความอ่อน

ธอร์นไคค์ และเฮเกน (Thorndike & Hagen, 1969, p. 646) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่รวบรวมปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไว้ในแบบทดสอบเพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาวิธีการในการสอนซ่อมเสริมที่ตรงจุดและเป็นการช่วยปรับปรุงความรู้ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นด้วย

บราวน์ (Brown, 1970, p. 225) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า แบบทดสอบวินิจฉัยใช้สำหรับค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งที่จะทำการสอนซ่อมเสริมและให้การแนะแนว ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลในแต่ละส่วนย่อย ๆ ของแบบทดสอบนั้น

นอกจากความหมายดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีนักการศึกษาในประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้เพิ่มเติมดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2546, หน้า 258) ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่องจุดอ่อนหรือจุดด้อยของผู้เรียนทั้งในทางวิชาการ และทางด้านจิตใจเพื่อแยกผู้เรียนว่ามีความสามารถดีหรือด้อยในเรื่องใดหาสาเหตุว่าผู้เรียนมีผลการเรียนด้อยเนื่องจากสาเหตุใด

ชวาล แพร์ตกุล (2514, หน้า 317) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนเพื่อแก้ไขและส่งเสริมการเรียนของนักเรียน ตลอดจนปรับปรุงการสอนของครูให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2539, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบสอบที่ใช้ค้นหาความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลผลการตอบแบบสอบสามารถบอกได้ว่านักเรียนบกพร่องทักษะใดจุดใด และสาเหตุของความบกพร่องนั้นข้อบกพร่องอาจเป็น ความบกพร่องของนักเรียนหรือของครูผู้สอนก็ได้บางโอกาสอาจเจอจุดเด่นหรือความสามารถพิเศษของผู้เรียนก็ได้ผลการวินิจฉัยนำมาเพื่อการแก้ไขและส่งเสริมการเรียนของนักเรียนได้ถูกต้องตรงจุดตลอดจนปรับปรุงการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นทั้งนี้เราจะใช้แบบสอบนี้ในระหว่างการเรียนการสอนในหน่วยบทเรียนนั้น ๆ

บุญชม ศรีสะอาด (2543, หน้า 50) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องจุดที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรค (Difficulty) ในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ ของนักเรียนแต่ละคนทั้งนี้เพื่อจะหาทางแก้ไขได้ตรงจุดยิ่งขึ้นอันจะทำให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนบรรลุจุดประสงค์ในการเรียน หรือเกิดการเรียนรู้ได้เหมือนคนอื่น ๆ

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2544, หน้า 11) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นการใช้ผลการสอบเพื่อค้นหาจุดเด่น-จุดด้อยของผู้สอบว่ามีปัญหาในเรื่องอะไรเพื่อจะนำไปสู่การตัดสินใจแก้ปัญหาให้ตรงเป้า

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2549, หน้า 21) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบสอบผลสัมฤทธิ์ที่ทำหน้าที่ในการวินิจฉัยเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดด้อยขององค์ประกอบสำคัญทางด้านต่าง ๆ ของนักเรียนจึงสามารถแบ่งออกเป็นแบบสอบชุดย่อย ๆ ได้อีก

สมนึก ภัททิยธนี (2551, หน้า 8) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวินิจฉัยว่าเป็นแบบที่ใช้ในการวัดผลเพื่อค้นหาจุดบกพร่องของนักเรียนที่มีปัญหาว่ายังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใดเพื่อหาทางช่วยเหลือที่จะช่วยให้นักเรียนเจริญงอกงามบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ช่วยให้ครูสามารถสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2552, หน้า 248) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้ค้นหาสาเหตุข้อบกพร่องจุดเด่น-จุดด้อยในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่สร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ เป็นรายบุคคลเพื่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องได้อย่างตรงจุดและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยประกอบด้วยข้อสอบย่อย ๆ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน

### ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย

นักการศึกษาหลายท่านในต่างประเทศได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 1-2)

อดัมส์ และทอร์เกอร์สัน (Adams & Torgerson, 1964, p. 472) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยจะแยกออกเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ (Subtests) เพื่อวัดทักษะเฉพาะอย่างของการเรียนวิชาต่าง ๆ และจะต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจฉัยที่เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละชนิด
2. แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับจะต้องมีความยาวพอที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความเชื่อมั่น
3. ปกติแบบทดสอบวินิจฉัยจะใช้กับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นข้อสอบมักมีจำนวนข้อมาก ๆ และเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย
4. เกณฑ์ปกติ (Norms) ไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจฉัยเพราะว่าจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของแบบทดสอบวินิจฉัยคือเพื่อที่จะค้นหาว่าสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถที่จะทำได้ และมีสาเหตุใดมากกว่าที่จะใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

อาห์แมนน์ และกล็อก (Ahmann & Glock, 1967, pp. 364-365) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยเน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ
2. เกณฑ์ปกติไม่มีความสำคัญในแบบทดสอบวินิจฉัย
3. แบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อแล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหาซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนจำนวนมากไว้เพื่อค้นหาจุดบกพร่องต่อไป

4. แบบทดสอบวินิจฉัยมักใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเรียนให้นักเรียนที่มีคะแนนต่ำจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ (Survey test)

เพย์นีย์ (Payne, 1968, p. 167) กล่าวว่าแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยการเรียน โดยทั่วไปแล้ว จะทำการทดสอบหลังการสอนเสร็จสิ้นลงไปซึ่งอาจจัดเป็นการทดสอบรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เพื่อชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของการเรียนรู้ในรายละเอียดแต่ละตอนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนควรมีลักษณะดังนี้

1. สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์ของการสอน
2. ประกอบด้วยข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ

3. ชี้แนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องได้ว่าควรแก้ไขจุดใด
4. ครอบคลุมลำดับขั้นในการเรียนเรื่องนั้น

บลูม (Bloom, 1971, pp. 91-92) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบเพื่อหาจุดบกพร่องของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะพื้นฐานเพื่อหาระดับการเรียนรู้เพื่อใช้คัดแยกเพื่อปรับปรุงวิธีสอนและเพื่อหาว่านักเรียนคนใดต้องสอนซ้ำ
2. ใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอนเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกจากวิธีปกติพอสมควรแล้ว

3. ใช้ประเมินผลได้กับพฤติกรรมทั้งสามด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

4. แบบทดสอบวินิจฉัยมีทั้งวินิจฉัยมาตรฐานและแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น
5. ต้องมีจำนวนข้อมากและแต่ละข้อมีค่าความยาก .65 ขึ้นไป
6. การประเมินคะแนนจากแบบทดสอบวินิจฉัยอาจใช้ได้ทั้งแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์
7. วิธีรายงานคะแนนจากแบบทดสอบทำได้โดยการเขียนเส้นภาพ (Profile) ของคะแนนแต่ละคนในแต่ละทักษะย่อย

ซิงห์ (Singha, 1974, pp. 200-202) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนไว้พอสรุปได้ว่า

1. ใช้วัดทักษะย่อย ๆ ของผู้เรียน
2. เป็นข้อสอบที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาอย่างละเอียดและครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัด
3. เป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่ายและมีจำนวนหลายข้อ
4. ไม่กำหนดเวลาในการสอบ

5. ไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติ
6. ใช้ค้นหาสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนมากกว่าเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน

เมห์เรนส์ และเลห์มานน์ (Mehrens & Lehmann, 1973, pp. 462-464) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. การสอบวินิจฉัยไม่คำนึงถึงคะแนนการสอบเพียงอย่างเดียวแต่จะพิจารณาถึงรายละเอียดต่าง ๆ จากผลงานนักเรียนประกอบด้วยเพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงการสอนซ่อมเสริม
2. แบบทดสอบวินิจฉัยจะมีเกณฑ์ปกติ (Norms) ในกรณีที่ต้องการจะแสดงว่าโดยทั่วไปแล้วนักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใดของกลุ่มส่วนที่ไม่มีเกณฑ์ปกติได้จากข้อสอบมาตรฐานอื่น ๆ ซึ่งเป็นเกณฑ์ปกติแห่งชาติ
3. แบบทดสอบวินิจฉัยจะเป็นแบบทดสอบมาตรฐานในกรณีที่เครื่องมือนั้นถูกใช้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน และการให้คะแนนมีความเป็นปรนัย
4. แบบทดสอบวินิจฉัยอาจใช้ปกติวิสัยเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile norms) หรือปกติวิสัยการเทียบเกรด (Grade equivalent norms) ก็ได้ตามความเหมาะสม
5. แบบทดสอบวินิจฉัยจะใช้เฉพาะกับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนซึ่งจะต้องใช้เวลามากในการดำเนินการสอบการตรวจ และการตีความหมายของคะแนน
6. แบบทดสอบวินิจฉัยสร้างยากกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อื่น ๆ เพราะนอกจากจะต้องการคำตอบจากนักเรียนแล้วยังต้องทำให้สามารถรู้ว่ามีข้อบกพร่องในด้านใดกรอนลันด์ (Gronlund, 1976, p. 139) ได้สรุปลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า มีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบสอบถามที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการวินิจฉัยเท่านั้น
2. ให้ความสำคัญทางคะแนนได้ในด้านต่าง ๆ และคะแนนของข้อสอบที่วัดได้มาจากแต่ละส่วน
3. ข้อสอบส่วนใหญ่ค่อนข้างง่าย
4. สามารถชี้สาเหตุหาข้อบกพร่องได้
5. ใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอน

นอกจากนี้ในประเทศไทยมีนักการศึกษาเสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้หลายท่านดังนี้

ชวาล แพร์ตกุล (2514, หน้า 5-6) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัยที่จะแยกข้อสอบแต่ละวิชาออกเป็นทักษะย่อย ๆ หลายฉบับ โดยมีเป้าหมายที่จะวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นด้าน ๆ ไปเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรคุณประโยชน์ของแบบทดสอบย่อย ๆ เหล่านี้คือสามารถช่วยให้ครูผู้สอนวินิจฉัยนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ว่าใครมีสมรรถภาพเด่น-ค้อยในด้านใดบ้าง จะช่วยแก้ไขได้ตรงจุดยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2539, หน้า 2) กล่าวว่า แบบสอบวินิจฉัยมีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบที่แบ่งออกเป็นส่วนย่อย ๆ หลายฉบับแต่ละฉบับย่อยวัดทักษะใดทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะที่แตกต่างกันซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทดสอบให้ครอบคลุมถึงเนื้อหาและพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ ทำให้วินิจฉัยได้ว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านใดและมีสาเหตุใดเพื่อจะช่วยแก้ไขความบกพร่องนั้นได้ตรงจุด
2. เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อสอบที่ง่ายมีความยาก (ค่า P) ตั้งแต่ .65 ขึ้นไป และมีจำนวนมากข้อ
3. เป็นแบบสอบที่เน้นความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เป็นสำคัญ ดังนั้นการวิเคราะห์และการสุ่มเนื้อหาต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ
4. ควรสร้างแบบสอบเพื่อสำรวจ (Survey test) ขึ้นมาก่อนเพื่อนำผลการสอบแบบสอบนี้ไปเลือกใช้แบบสอบวินิจฉัยเฉพาะเรื่องเฉพาะตอนได้โดยตรงยิ่งขึ้น
5. ข้อสอบแต่ละข้อในแบบสอบวินิจฉัยสามารถสืบค้นสาเหตุของการตอบข้อสอบผิดได้หรือสาเหตุของข้อบกพร่องของการตอบผิดได้
6. เวลาที่ให้ทำแบบสอบต้องให้เวลากับนักเรียนอย่างเพียงพอจนกระทั่งนักเรียนทำสำเร็จหรือบอกว่าทำไม่ได้ ทั้งนี้เพราะแบบสอบนี้มุ่งวัดข้อบกพร่องของนักเรียนและการใช้แบบสอบนี้ใช้สอบเมื่อเรียนแต่ละบทเสร็จสิ้นแล้ว
7. การตรวจให้คะแนนสามารถประเมินผลได้ทั้งแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม
8. การหาเกณฑ์ปกติ (Norm) ไม่มีความสำคัญในแบบสอบฉบับนี้แต่หากจะประเมินผลในระบบอิงกลุ่มสามารถหาได้

บุญชม ศรีสะอาด (2543, หน้า 50) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยมีดังนี้

1. มุ่งวัดเป็นเรื่องหรือเป็นด้านถ้าต้องการวัดทักษะย่อยอาจแบ่งเป็นด้านย่อย
2. คะแนนแต่ละด้านแต่ละตอนมุ่งค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละด้านการรวมคะแนนจึงไม่เป็นประโยชน์ในกรณีนี้
3. ต้องมีข้อสอบหลาย ๆ ข้อวัดทักษะเดียวกันเพื่อชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องอย่างแจ่มชัด

4. ไม่เร่งรัดเวลาในการทำโดยจะเริ่มจากข้อที่ง่ายแล้วเพิ่มความยากขึ้น
5. การสร้างแบบทดสอบต้องสร้างจากการวิเคราะห์ทักษะที่ส่งผลให้เรียนไม่สำเร็จหรือศึกษาจากข้อผิดพลาดความบกพร่องที่เกิดกับนักเรียน
6. มาตรฐานของแบบทดสอบต้องดำเนินการสอบภายใต้สภาพเดียวกันและการให้คะแนนต้องมีความเป็นปรนัย

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2552, หน้า 248) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยมีดังนี้

1. ประกอบด้วยข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายและมีจำนวนข้อมากข้อ
2. ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัดแต่ละทักษะย่อย
3. ใช้ค้นหาสาเหตุของจุดบกพร่องในการเรียน
4. ใช้วัดทักษะพื้นฐานและระดับความรู้ของนักเรียน
5. ให้ความสำคัญกับคะแนนในส่วนย่อยส่วนคะแนนรวมมีความสำคัญน้อยมาก
6. ผลการสอบจะนำไปสู่การแก้ไขจุดบกพร่องในการเรียน
7. ประเมินผลทั้ง 3 โดเมน ได้แก่ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย
8. ไม่กำหนดเวลาในการสอบ

จากลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่มีลักษณะดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบที่แบ่งออกเป็นแบบสอบย่อย ๆ ในแต่ละด้าน
2. ต้องมีแบบทดสอบเพื่อสำรวจ
3. เป็นแบบทดสอบที่ง่ายและมีจำนวนมากข้อ
4. เป็นแบบทดสอบที่เน้นความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เป็นสำคัญ
5. ข้อสอบแต่ละข้อสามารถหาสาเหตุของการตอบข้อสอบผิดได้
6. ไม่จำกัดเวลาในการสอบการสอบใช้สอบเมื่อเรียนแต่ละบทเสร็จสิ้นแล้ว
7. ไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ
8. ผลการสอบจะช่วยในการจัดสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนได้ถูกจุด

#### เทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยให้มีคุณภาพนั้น ได้มีนักการศึกษาหลายท่านในต่างประเทศได้กล่าวไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2539, หน้า 8)

นอลล์ (Noll, 1965, p. 430) ได้แบ่งขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์กฎหลักเกณฑ์ความรู้หรือทักษะที่ต้องการทดสอบวินิจฉัย



2. วางแผนและสร้างแบบทดสอบตามกฎหรือหลักเกณฑ์ทุก ๆ อย่างให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบ

3. แยกแบบทดสอบไว้เป็นพวก ๆ เพื่อทำให้ง่ายขึ้นเวลาวิเคราะห์คำตอบและสะดวกต่อการวินิจฉัยต่อไป

ลินด์ควิสต์ (Lindquist, 1966, pp. 37-38) ได้อธิบายการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยให้มีคุณภาพมากที่สุดนั้นมีเกณฑ์ในการสร้างดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบวินิจฉัยต้องสัมพันธ์กับหลักสูตรและมีความชัดเจนในจุดประสงค์ที่ต้องการทดสอบ

2. คำถามในแบบทดสอบต้องสร้างให้สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการทดสอบ

3. ทำการวิเคราะห์อย่างละเอียดโดยอาศัยการทดลองและอุปสรรคหรือความไม่เข้าใจในการเรียนเป็นหลัก

4. แบบทดสอบต้องสามารถวัดพฤติกรรมทางสมองของนักเรียนได้อย่างเพียงพอและต้องใช้ค้นหาจุดบกพร่องในการเรียนได้

5. แบบทดสอบต้องเสนอแนะจุดบกพร่องในแต่ละองค์ประกอบการเรียนที่ทำการวัดได้อย่างถูกต้อง

6. แบบทดสอบต้องครอบคลุมกฎเกณฑ์ทางการเรียนรู้อย่างทั่วถึง

7. แบบทดสอบต้องสามารถทดสอบความบกพร่องในการเรียนที่ผ่านมาได้และสามารถสืบค้นหาความบกพร่องนั้นจากเนื้อหาแต่ละตอนที่ทำการทดสอบได้

8. ความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคนจะแสดงให้เห็นได้จากคำตอบที่วัดโดยใช้แบบทดสอบ

ธอร์นไคค์ และเฮเกน (Thorndike & Hagen, 1969, pp. 269-271) ได้อธิบายขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่ามี 2 ขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบออกเป็นทักษะหรือองค์ประกอบย่อย ๆ

2. สร้างและปรับปรุงแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะย่อย ๆ นั้นได้

บราวน์ (Brown, 1970, p. 303) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่าควรพิจารณาหลักการดังนี้

1. แบ่งทักษะที่ต้องการวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ให้ชัดเจน

2. แบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ หลายฉบับ และสร้างให้แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับสามารถวัดองค์ประกอบย่อยของทักษะนั้นได้เพียงองค์ประกอบเดียว

3. แบบทดสอบย่อยทุกฉบับต้องวัดทักษะย่อยที่ต้องการวัดได้จริง ๆ เพราะถ้าหากแบบทดสอบย่อยนั้น ไม่ได้วัดทักษะย่อยนั้นจริงแล้วจะไม่สามารถพิจารณาสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

4. คะแนนจากแบบทดสอบย่อยจะต้องกำหนดแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถจัดหาวิธีการสอนได้ตรงจุด

ซิงห์ (Singha, 1974, pp. 201-202) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจัยว่ามีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ในกรณีที่สร้างเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบหรือแบบตอบสั้น ๆ ควรมีจำนวนมากข้อเพื่อที่จะครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะทดสอบ
2. ไม่จำเป็นต้องสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Blue-print) ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชาและวิธีการ
3. ไม่ต้องสร้างเกณฑ์ปกติในการวินิจัยเพราะจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุมากกว่าจะเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
4. แบบทดสอบวินิจัยจะสร้างข้อสอบถามเนื้อหาคือเอาข้อความที่อยู่ในเนื้อหาเดียวกันเข้าไว้ด้วยกันโดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความยาก
5. แบบทดสอบวินิจัยอาจสร้างเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) หรือเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างแต่แบบที่ครูสร้างขึ้นมักจะคุ้มค่ามากกว่าเพราะประหยัดเวลาและกำลังงานมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐาน

สำหรับในประเทศไทยนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวินิจัยการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2539, หน้า 11) ได้สรุปขั้นตอนการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดขอบเขตเนื้อหาและระดับพฤติกรรมอย่างละเอียด
2. สร้างตารางวิเคราะห์โครงสร้างของวิชา/ รายวิชา
3. สร้างตารางเพื่อสำรวจ (Survey test)
4. เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้/ สมรรถภาพ/ สมรรถภาพย่อย
5. หาแบบผิดหรือข้อบกพร่องที่คิดว่าน่าจะเกิดในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้

6. เขียน Script ของข้อสอบหรือเขียนลักษณะเฉพาะข้อสอบ (Item specification)
7. เขียนข้อสอบตาม Script หรือ Item specification
8. ตรวจสอบคุณภาพข้อสอบรายข้อ
  - 8.1 ค่าความหมายรายข้อ (IOC)
  - 8.2 ความลำเอียง (Bias)
9. ทดลองสอบหาค่าสถิติปรับปรุงคุณภาพข้อสอบ
10. จัดฉบับแบบสอบทดลองสอบหาคุณภาพของแบบสอบ
11. เขียนคู่มือการสร้างและการพัฒนาแบบสอบคู่มือการใช้แบบสอบการแปล

ความหมายของคะแนนและคู่มือในการวินิจฉัย

พร้อมพรรณ อุคมสิน (2544, หน้า 94) กล่าวว่า การสร้างแบบสอบวินิจฉัยการเรียนรู้ที่นั่นต้องอาศัยเทคนิคหลายประการ เพราะเป็นแบบสอบพิเศษกว่าแบบสอบชนิดอื่นมีลำดับขั้นในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการวินิจฉัยอย่างละเอียดแล้ว แบ่งเป็นเนื้อหาย่อยต่อไปเป็นตอน ๆ ไป

2. วิเคราะห์ทักษะที่ต้องการวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อยในเนื้อหาแต่ละตอน
3. ศึกษาและรวบรวมสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนในเนื้อหาแต่ละทักษะย่อย
4. เขียนข้อสอบให้สามารถวัดทักษะย่อยเหล่านั้นโดยให้มีจำนวนมากพอที่จะบ่งชี้

ถึงความบกพร่องในแต่ละจุด

5. ข้อสอบในแต่ละทักษะย่อย ๆ นั้นควรเป็นข้อสอบที่ง่ายและอาจจะแบ่งข้อสอบออกเป็นแบบสอบย่อยตามเนื้อหาแต่ละตอน

6. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบให้มีประสิทธิภาพ

7. เขียนคู่มือการใช้และแบบแผนการวินิจฉัย

จากเทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยมีวิธีการสร้างดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาทฤษฎีงานวิจัยเอกสารหลักสูตรคู่มือการสอนภาษาไทยหนังสือเรียน
3. วิเคราะห์เนื้อหาความคิดรวบยอดและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
5. ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบ

6. นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบเพื่อหาตัวลวงจุดบกพร่อง
7. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
8. ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบ
9. ทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งที่ 1
10. ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และเวลาในการสอบ
11. ทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งที่ 2
12. หากคุณภาพข้อสอบรายข้อและทั้งฉบับ ปรับปรุงข้อสอบ
13. ทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยครั้งที่ 3
14. หากคุณภาพข้อสอบรายข้อและทั้งฉบับ หากคุณภาพของเครื่องมือ และคะแนนจุดตัด
15. จัดพิมพ์คู่มือแบบทดสอบวินิจฉัย

#### ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัย

ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยนั้นมีความสำคัญและมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่งซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนครูผู้สอนและผู้บริหาร เพราะถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญเป็นสื่อที่จะให้ครูผู้สอนเข้าใจและวิเคราะห์ถึงสาเหตุของความไม่เข้าใจในเนื้อหาของนักเรียน พร้อมทั้งครูผู้สอนสามารถปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนได้อย่างตรงจุด มีนักการศึกษาของไทยได้อธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนไว้ดังนี้

พร้อมพรรณ อุคมสิน (2544, หน้า 92) กล่าวว่า ประโยชน์ในการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีคุณค่ามากสำหรับการประเมิน เพราะให้ประโยชน์ทั้งครูและนักเรียนดังนี้

สำหรับครู

1. ช่วยปรับปรุงการสอนของครูเพื่อจะรู้ว่าครูควรสอนเรื่องอะไรและหัวข้อใดที่นักเรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่ เพราะเนื้อหาบางเรื่องต้องใช้ความรู้พื้นฐานเก่าหากว่าครูยังไม่แก้ไขข้อบกพร่องเก่า ๆ จะทำให้การเรียนเนื้อหาต่อไปไม่ประสบความสำเร็จได้
2. ช่วยให้ครูเตรียมบทเรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในเนื้อหาแต่ละตอน เพราะเนื้อหาแต่ละตอนมีความยากไม่เหมือนกัน หากว่าครูได้ทราบเนื้อหาตอนใดเป็นปัญหามากต่อผู้เรียนครูก็ควรต้องพึงสังเกตเป็นพิเศษในเนื้อหาตอนนั้น ๆ และหาวิธีสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้
3. ประหยัดเวลาและแรงงานของครูในการวินิจฉัยทำให้มีเวลาสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคลมากขึ้น

สำหรับนักเรียน

1. ผลการสอบจากแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนจะทำให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองได้ว่าตนเองมีจุดประสงค์ใดที่ยังบกพร่องอยู่สมควรจะได้รับการแก้ไข ทำให้นักเรียนรู้ความสามารถของตนเองซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญอย่างหนึ่งของหลักสูตร
2. จากการทำแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนผลที่ได้จะเป็นเครื่องตัดสินว่าผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาหรือมีทักษะในเรื่องนั้นหรือไม่ ตลอดจนมีความพร้อมที่จะเรียนต่อไปได้หรือไม่
3. จะเป็นแรงจูงใจในการเรียนให้นักเรียนเตรียมพร้อมในการเรียนอยู่เสมอเพราะถ้าผู้เรียนทราบว่าจบบทเรียนแล้วจะมีการทดสอบเพื่อวินิจฉัยการเรียนผู้เรียนจะกลัวความล้มเหลวจะทำให้สนใจในการเรียน

บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2552, หน้า 249) กล่าวว่า ประโยชน์แบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียน จำแนกได้เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและประโยชน์ต่อผู้เรียน

1. ด้านตัวผู้สอน
  - 1.1 ช่วยให้สามารถจำแนกผู้เรียนได้
  - 1.2 ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการสอน
  - 1.3 มีแนวทางปรับปรุงแก้ไขผู้เรียน เช่น จัดสอนซ่อมเสริม
  - 1.4 ได้แนวทางในการปรับปรุงเทคนิคการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ด้านตัวผู้เรียน
  - 2.1 ช่วยให้ผู้เรียนทราบจุดเด่น-จุดด้อยของตนเกี่ยวกับการเรียน
  - 2.2 มีแนวทางการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

จากข้อความข้างต้นผู้วิจัยสรุปประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยดังนี้

  1. เป็นแบบทดสอบที่ครูใช้ในการค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละเนื้อหาย่อย ๆ ว่านักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาการเรียนในแต่ละเรื่อง
  2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เกิดจากความบกพร่องของตัวครูผู้สอน
  3. ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ถึงจุดบกพร่องในการเข้าใจเนื้อหาเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาอีกครั้งและทำให้ผู้เรียนรู้ถึงความบกพร่องของตนเอง

**การหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย**

แบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยหาคุณภาพเป็นแบบทดสอบในแนวอิงเกณฑ์ผู้วิจัยขอเสนอการหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยตามแนวแบบทดสอบอิงเกณฑ์ดังนี้

### 1. ค่าความยากของแบบทดสอบ

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดถึงค่าความยากของแบบทดสอบไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 87) กล่าวว่า ค่าความยากง่ายของข้อสอบอิงเกณฑ์เป็นค่าแสดงถึงร้อยละหรือสัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบนั้นถูกหรือที่เลือกตอบคำตอบนั้นเพื่อตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน

รังสรรค์ สิงห์เลิศ (2551, หน้า 144) กล่าวว่า ค่าความยากหมายถึงสัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกต้องจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมดโดยใช้เทคนิค 27% นั่นคือเวลาที่ผู้วิจัยสร้างข้อสอบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้วจะนำไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพนั้นไม่ได้ นำกลุ่มที่ทดลองเครื่องมือทั้งหมดมาวิเคราะห์แต่เลือกเอาเพียง 27% คะแนนสูง และอีก 27% ของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

สมนึก ภัททิยชนี (2551, หน้า 195) กล่าวว่า ค่าความยากของข้อสอบหมายถึงอัตราส่วนหรือร้อยละของจำนวนคนตอบถูกกับจำนวนคนทั้งหมด

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านสรุปได้ว่า ค่าความยากของแบบทดสอบอิงเกณฑ์คือสัดส่วนของจำนวนคนที่ทำข้อสอบนั้นถูกกับจำนวนคนที่สอบทั้งหมด

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยหาค่าความยากของแบบทดสอบโดยใช้สูตรการหาค่าความยากของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ (สมนึก ภัททิยชนี, 2551, หน้า 212)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ  $P$  แทน ค่าความยากของข้อสอบ

$R$  แทน จำนวนคนตอบถูก

$N$  แทน จำนวนคนทั้งหมด

### 2. ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดถึงค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2535, หน้า 87) กล่าวว่า อำนาจจำแนกของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์เป็นประสิทธิภาพในการจำแนกผู้สอบเป็นผู้รอบรู้หรือสอบผ่านกับผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่าน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 197) กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบอิงเกณฑ์นั้นจะเป็นค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มที่ยังไม่ได้รับการเรียนรู้หรือกลุ่มที่ยังไม่รู้ (Non-master) กับกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้หรือที่รู้แล้ว (Master) ข้อสอบอิงเกณฑ์ไม่เน้นที่ค่าอำนาจจำแนก เนื่องจากแบบทดสอบอิงเกณฑ์จะใช้ในการวัดผลที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบมีระบบ (Systematic instruction) เช่น การเรียนการสอนรอบรู้ซึ่งการสอนนี้จะเน้นที่คุณภาพการสอนของครูถ้าครูสอนดี เด็กทุกคนจะเรียนรู้หมดนั่นคือมีคะแนนเต็มหรือใกล้เต็มทุกคนเมื่อหาค่าอำนาจจำแนกจะมีค่าเป็น 0 หรือเข้าใกล้ 0 ดังนั้นค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ควรมีค่าเท่ากับ 0

รังสรรค์ สิงห์เลิศ (2551, หน้า 145) กล่าวว่า อำนาจจำแนกเป็นคุณสมบัติเครื่องมือที่สามารถจำแนกบุคคลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน

สมนึก ภัททิยธนี (2551, หน้า 212-216) กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนก คือ ความสามารถของข้อสอบในการจำแนกผู้สอบที่มีคุณลักษณะหรือความสามารถแตกต่างกันออกจากกันได้

การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์มีอยู่ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 การหาค่าอำนาจจำแนกจากผลการทดสอบสองครั้ง (ก่อนสอนและหลังสอน) กล่าวคือ ให้ผู้สอบทำข้อสอบชุดนั้นก่อนสอนและทำข้อสอบชุดนั้นอีกครั้งหลังสอนเสร็จแล้ว เพื่อดูผลต่างของการตอบถูกซึ่งเป็นค่าอำนาจจำแนกที่เสนอโดยคริสปิน และเฟลด์ฮูเซน (Kryspin & Feldhuson) ใช้สูตรดังนี้

$$S = \frac{R_{pos} - R_{pre}}{N}$$

เมื่อ  $S$  แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$R_{pos}$  แทน จำนวนคนหลังสอนตอบถูก

$R_{pre}$  แทน จำนวนคนก่อนสอนตอบถูก

$N$  แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

วิธีที่ 2 การหาค่าอำนาจจำแนกจากผลการสอบครั้งเดียว (หลังสอน) กล่าวคือ เมื่อครูสอนจบตามจุดประสงค์ที่ต้องการจึงให้ผู้สอบทำข้อสอบชุดนั้นเพียงครั้งเดียว (หลังสอน) เพื่อจำแนกผู้สอบออกเป็นกลุ่มรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) กับกลุ่มไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ซึ่งเป็นวิธีหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่เสนอโดยแบรนแนน (Brennan, 1972, pp. 289-303) ค่าอำนาจจำแนกที่หาด้วยวิธีนี้เรียกว่า ดัชนีบี (B-index หรือ Brennan index)

อำนาจจำแนกของข้อสอบในที่นี้จึงหมายถึงผลต่างระหว่างอัตราส่วนของจำนวนคนในกลุ่มรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูกกับอัตราส่วนของจำนวนคนในกลุ่มไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูกโดยใช้สูตร

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ  $B$  แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ  
 $N_1$  แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)  
 $N_2$  แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)  
 $U$  แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)ตอบถูก  
 $L$  แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านสรุปได้ว่าค่าอำนาจจำแนกคือความสามารถของเครื่องมือในการจำแนกผู้สอบออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของแบรนแนนในการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบซึ่งเป็นการสอบครั้งเดียว (หลังสอน)

### 3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดถึงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบดังนี้

รังสรรค์ สิงห์เลิศ (2551, หน้า 142) กล่าวว่า ค่าความเชื่อมั่นเป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือหนึ่งให้ผลการวัดที่สม่ำเสมอแน่นอนคงที่ (Stability or consistency) มากน้อยเพียงใดถ้าเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผลการวัดที่แน่นอนคงที่ไม่ว่าจะนำไปวัดกี่ครั้งก็ตาม เครื่องมือหนึ่งก็มีค่าความเชื่อมั่นสูง

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539, หน้า 232) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ว่าเป็นผลของคะแนนที่สอบได้มีความคงที่ในการจำแนกเป็นผู้รอบรู้หรือไม่รอบรู้ในเรื่องที่สอบ

สมนึก ภัททิยธนี (2551, หน้า 226-231) กล่าวว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์มีหลายแนวคิดจำแนกเป็น 2 แนวคิด คือ

1. ความเชื่อมั่นที่เป็นการตรวจหาความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้ กลุ่มนี้มีความเชื่อว่าแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นจะสามารถจำแนกผู้สอบว่า ใครเป็นผู้รอบรู้



(สอบผ่าน) ใครเป็นผู้ไม่รอบรู้ (สอบไม่ผ่าน) ได้อย่างคงเดิมซึ่งวิธีการพิจารณาความสอดคล้องในการจำแนกผู้รอบรู้กับผู้ไม่รอบรู้นั้นอาจทำได้ 2 วิธี คือ

วิธีที่หนึ่งโดยใช้แบบทดสอบคู่ขนาน 2 ฉบับ ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียว

วิธีที่สองโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิมสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดียวทั้ง 2 วิธีนี้มีวิธี

คำนวณ 3 วิธี คือ

#### 1.1 วิธีของคาร์เวอร์ (Carver, 1970)

วิธีนี้เป็นการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์โดยนำแบบทดสอบคู่ขนาน 2 ฉบับ ซึ่งวัดในจุดประสงค์เดียวกันทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียวนำผลการสอบมาจัดลงในตารางและหาค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ฉบับ ข ฉบับ ก	สอบผ่าน	สอบไม่ผ่าน
สอบผ่าน	<i>a</i>	<i>b</i>
สอบไม่ผ่าน	<i>d</i>	<i>c</i>

สูตรคำนวณค่าความเชื่อมั่นเป็นดังนี้

$$R_{cc} = \frac{a + c}{N}$$

เมื่อ *rcc* แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคู่ขนาน 2 ฉบับ

*a* แทน จำนวนคนที่สอบผ่านทั้งฉบับ ก และฉบับ ข

*c* แทน จำนวนคนที่สอบไม่ผ่านทั้งฉบับ ก และฉบับ ข

*N* แทน จำนวนคนทั้งหมด

จากสูตรของคาร์เวอร์นี้สามารถนำไปใช้กับกรณีแบบทดสอบฉบับเดียวทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดียว กล่าวคือ ใช้การสอบครั้งที่ 1 แทนการสอบฉบับ ก และใช้การสอบครั้งที่ 2 แทนการสอบฉบับ ข

### 1.2 วิธีของแฮมเบิลตัน และ โนวิก (Hambleton & Novick, 1973)

วิธีนี้เป็นการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์โดยนำแบบทดสอบคู่ขนาน 2 ฉบับทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเดียวหรือใช้แบบทดสอบฉบับเดียวทดสอบซ้ำกับนักเรียนกลุ่มเดิม

$$\hat{P} = \hat{P}_{11} + \hat{P}_{00}$$

เมื่อ  $\hat{P}$  แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ  
 $\hat{P}_{11}$  แทน อัตราส่วนของผู้รอบรู้ที่สอบผ่านทั้ง 2 ครั้ง หรือ 2 ฉบับ  
 $\hat{P}_{00}$  แทน อัตราส่วนของผู้ไม่รอบรู้ที่สอบไม่ผ่านทั้ง 2 ครั้ง หรือ 2 ฉบับ

### 1.3 วิธีของสวามินาธาน แฮมเบิลตัน และ อัลจินา (Swaminathan, Hambleton & Algina, 1974)

สูตรคำนวณค่าความเชื่อมั่น

$$k = \frac{Po - Pe}{1 - Pe}$$

เมื่อ  $k$  แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์  
 $Po$  แทน อัตราส่วนของความสอดคล้องในการจำแนกว่าถูกต้อง  
 หาได้จาก 
$$= \frac{a + c}{N}$$
  
 $Pe$  แทน อัตราส่วนความสอดคล้องที่คาดหวัง

$$\text{นั่นคือ} = (a + b)(a + d) + (b + c)(c + d)$$

2. ความเชื่อมั่นชนิดที่เป็นการตรวจหาความสอดคล้องของคะแนนแต่ละคนที่แปรปรวนไปจากคะแนนจุดตัดโดยใช้แบบทดสอบ 1 ฉบับทดสอบกับคะแนน 1 กลุ่มครั้งเดียวซึ่งมีวิธีคำนวณหลายวิธีแต่ในที่นี้จะกล่าวถึง 2 วิธี คือ

#### 2.1 วิธีของลิวิงสตัน (Livingston method)

วิธีนี้นำแบบทดสอบอิงเกณฑ์หนึ่งฉบับไปทดสอบกับนักเรียนครั้งเดียวสามารถนำผลการสอบไปคำนวณจากสูตรได้ดังนี้

$$r_{cc} = \frac{r_{ii} s^2 + (\bar{x} - c)^2}{s^2 + (\bar{x} - c)^2}$$

- เมื่อ  $r_{cc}$  แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์  
 $r_{ii}$  แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงกลุ่ม (หาได้จากสูตร KR-20 หรือ KR-21)  
 $\bar{x}$  แทน ค่าเฉลี่ย  
 $c$  แทน คะแนนเกณฑ์ หรือคะแนนจุดตัด  
 $s^2$  แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนหาได้จากสูตร

$$s^2 = \frac{n \sum x^2 + (\sum x)^2}{n(n-1)}$$

- เมื่อ  $s^2$  แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนน  
 $\sum x^2$  แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง  
 $N$  แทน จำนวนคะแนน  
 $X$  แทน คะแนน  
 $\sum X$  แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว

2.2 วิธีของโลเวทท์ (Lovett method) โดยใช้สูตร Binomial (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 93)

วิธีนี้ นำแบบทดสอบอิงเกณฑ์ฉบับเดียวไปทดสอบนักเรียนกลุ่มเดียวเพียงครั้งเดียว สามารถนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นได้จากสูตรดังนี้

$$r_{cc} = \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

- เมื่อ  $r_{cc}$  แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ  
 $K$  แทน จำนวนข้อสอบ  
 $X_i$  แทน คะแนนของแต่ละคน  
 $C$  แทน คะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

ในระหว่างสองวิธีตามแนวคิดนี้จะเห็นว่าวิธีของลิวิงสตันยังคงอาศัยค่าความเชื่อมั่นของสูตรของ Kuder-Richarson ซึ่งถือว่าเป็นการคำนวณค่าความเชื่อมั่นตามแนวอิงกลุ่ม แต่ถ้าใช้วิธีของโลเวทท์จะพิจารณาเฉพาะความแปรปรวนของคะแนนแต่ละคนจากคะแนนจุดตัดเท่านั้น องค์ประกอบที่มีส่งผลต่อความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

แบบทดสอบจะมีความเชื่อมั่นสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับการใช้สูตรที่แตกต่างกันแล้วยังมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. จำนวนข้อสอบข้อสอบที่มีจำนวนข้อมากย่อมมีความเชื่อมั่นสูงกว่าข้อสอบที่มีจำนวนข้อน้อย
2. ความยากง่ายของข้อสอบข้อสอบที่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไปจะมีค่าความเชื่อมั่นต่ำ
3. ลักษณะของกลุ่มผู้สอบถ้ากลุ่มผู้สอบมีความสามารถไม่แตกต่างกันมากค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบจะสูง
4. ความเป็นปรนัยของข้อสอบข้อสอบที่มีความเป็นปรนัยมากจะมีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าข้อสอบที่มีลักษณะเป็นอัตนัย

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านสรุปได้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสามารถหาได้หลายวิธีในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สูตรของลิวิงสตัน (Livingston method) เนื่องจากการทดสอบกับนักเรียนครั้งเดียว และคำนวณค่าความเชื่อมั่นตามแนวอิงกลุ่ม

#### 4. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ไว้ดังนี้ สมนึก ภัททิยธนี (2551, หน้า 218-222) กล่าวว่า แบบทดสอบอิงเกณฑ์เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตามเนื้อหาหรือวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง หมายถึง เมื่อข้อสอบอิงเกณฑ์ได้รับการตรวจสอบคุณภาพแล้วว่ามี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ก็พิจารณาต่อว่าแบบทดสอบฉบับนั้น ทั้งฉบับซึ่งอาจวัดจุดประสงค์เดียวแต่มีหลายข้อมีความเที่ยงตรงต่อการสอบผ่านและไม่ผ่านของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องนั้นหรือไม่สำหรับวิธีการคำนวณหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์มีวิธีหาได้ดังนี้

1. ความเที่ยงตรงของเนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ อาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านการวัดผลอาศัยเทคนิคการตรวจสอบจากการทดลองหรือเทคนิคเชิงประจักษ์ โดยทั้ง 2 กรณี โรวินสลิ และแฮมเบิลตัน ได้เสนอวิธีการพิจารณา เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC: Index of Item Objective Congruence) ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ  $IOC$  แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่าง  
ข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$  แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

$N$  แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

พิจารณาคัดเลือกจุดประสงค์หรือข้อสอบที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ .50 ถึง 1.00 ซึ่งแสดงว่า  
จุดประสงค์นั้นวัดได้ครอบคลุมกับเนื้อหาตามชื่อเรื่องนั้น หรือข้อสอบข้อนั้นวัดได้ตรงตาม  
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

## 2. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ในการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมีหลายวิธี แต่วิธีที่นิยมใช้ คือ วิธีของคาร์เวอร์  
(Carver method) โดยยึดถือแนวคิดที่ว่าผู้ที่เรียนแล้วน่าจะสอบผ่านผู้ที่ยังไม่ได้เรียนน่าจะสอบ  
ไม่ผ่าน วิธีการทำจะเริ่มต้นจากนำผลการสอบมาจัดลงตารางดังนี้

	กลุ่มที่ยังไม่ได้เรียน	กลุ่มที่เรียนแล้ว
สอบผ่าน	b	a
สอบไม่ผ่าน	c	d

สูตรคำนวณค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้างทั้งฉบับ

$$rcc = \frac{a + c}{N}$$

เมื่อ  $rcc$  แทน ค่าความเที่ยงตรง

$a$  แทน จำนวนผู้ที่เรียนแล้วสอบผ่าน

$c$  แทน จำนวนผู้ที่ยังไม่ได้เรียนสอบไม่ผ่าน

$N$  แทน จำนวนคนสอบทั้งหมด

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านสรุปได้ว่า ค่าความเที่ยงตรงคือคุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการในการวัด ซึ่งประกอบด้วยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยอาศัยการตรวจสอบดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหาค่าความสอดคล้องโดยใช้สูตรของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินว่าระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกันหรือไม่

#### การกำหนดคะแนนจุดตัด

คะแนนจุดตัดหมายถึง จุดที่ใช้แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นคะแนนของผู้สอบที่จัดว่าเป็นผู้รอบรู้ อีกส่วนหนึ่งเป็นคะแนนของผู้สอบที่จัดว่าเป็นผู้ไม่รอบรู้และมีการแปลความหมายคะแนนโดยนำคะแนนของผู้สอบแต่ละคนไปเทียบกับคะแนนจุดตัดซึ่งเป็นเกณฑ์ตัดสินว่าผู้สอบมีความรอบรู้หรือไม่รอบรู้ (Berk, 1986, p. 138) มีผู้ศึกษาการกำหนดวิธีการหาคะแนนความสามารถต่ำสุดและได้เสนอเทคนิคไว้หลายคนด้วยกัน เช่น

1. วิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971, pp. 514-515) วิธีนี้อาศัยหลักการของความน่าจะเป็นที่นักเรียนมีสมรรถภาพขั้นต่ำสุดที่ยอมรับได้ตอบข้อสอบถูก โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชาหรือครูผู้สอนพิจารณาค่าความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบถูกจะนำมาใช้เป็นคะแนนจุดตัด วิธีการหาคะแนนจุดตัดมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 นำข้อสอบไปให้ครูผู้สอนกลุ่มหนึ่ง พิจารณาเนื้อหาข้อสอบและความยาก

1.2 ให้ครูผู้สอนพิจารณาต่อไปว่า นักเรียนที่มีความสามารถขั้นต่ำสุดตามเนื้อหา

ข้อสอบจะมีความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกเป็นเท่าไร

1.3 นำความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบถูกที่ครูผู้สอนแต่ละคนพิจารณาไว้มาหาค่าเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยของความน่าจะเป็น

1.4 กำหนดคะแนนจุดตัดจากค่าเปอร์เซ็นต์เฉลี่ยในขั้นที่ 3

ส่วนในการคำนวณหาคะแนนจุดตัดสามารถทำได้ 3 วิธี (Zieky, 1987, pp. 5-6) วิธีที่ 1 ใช้คะแนนเฉลี่ย (Mean) วิธีที่ 2 ใช้ค่ามัธยฐาน (Median) วิธีที่ 3 ใช้ทั้งค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานร่วมกัน โดยตัดค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดออก วิธีดังกล่าวนี้เรียกว่า Trimmed mean ดังตัวอย่างในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างผลการตัดสินโดยใช้เทคนิคแองกอฟ (Angoff)

ข้อคำถาม	ผู้ตัดสิน				
	A	B	C	D	E
1	.95	.90	1.00	.85	.90
2	.80	.80	1.00	.80	.85
3	.90	.85	1.00	.80	.85
4	.60	.65	.95	.70	.75
5	.75	.70	.90	.75	.75
6	.40	.60	.90	.65	.65
7	.50	.65	.90	.60	.70
8	.25	.30	.85	.45	.55
9	.25	.25	.80	.30	.50
10	.40	.30	.75	.25	.45
<b>รวม</b>	<b>5.80</b>	<b>6.00</b>	<b>9.05</b>	<b>6.15</b>	<b>6.90</b>

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.78

ค่ามัธยฐานเท่ากับ 6.15

Trimmed mean เท่ากับ 6.35 (โดยตัดค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดออก)

เทคนิคของแองกอฟเป็นเทคนิคที่ง่ายและใช้ได้รวดเร็ว (Livingston & Zicky, 1982, p. 54) หากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญพิจารณากำหนดคะแนนจุดตัดที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่จะนำมาในการเขียนข้อสอบ (Norcini, Shea & Kanya, 1988, p. 57) เนื่องจากเทคนิคนี้ผู้เชี่ยวชาญจะต้องพิจารณาถึงโอกาสของผู้สอบที่มีความสามารถต่ำสุดหรือผู้ที่อยู่ในระดับคาบเส้นที่จะตอบข้อสอบในแต่ละข้อคำถามได้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นก่อนอื่นผู้เชี่ยวชาญจะต้องให้คำนิยามหรือกำหนดความสามารถต่ำสุดของผู้สอบก่อน โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะต้องคาดคะเนความยากในแต่ละข้อคำถามของแบบทดสอบ แล้วนำผลที่ได้จากการคาดคะเนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย ค่าที่ได้จะเป็นคะแนนจุดตัด (Mills, 1983, p. 284)

#### 1. วิธีบุ๊กมาร์ก (Bookmark)

สุริพร อนุศาสนนันท์ (2550, หน้า 111-116) ได้แสดงขั้นตอนการการกำหนดมาตรฐานของคะแนน ดังสรุปได้ดังนี้

1. สร้างคู่มือการจัดเรียงข้อสอบ (Order item booklet: OIB) คู่มือการจัดเรียงข้อสอบดังกล่าวมีการจัดเรียงข้อสอบตามค่าความยาก โดยเรียงข้อสอบจากข้อที่ง่ายที่สุดไปยังข้อสอบที่ยากที่สุด มีการจัดเรียงข้อสอบ 1 ข้อ ต่อ 1 หน้า

2. ผู้ตัดสินทั้ง 12 คน ร่วมสร้างนิยามความสามารถของนักเรียน 1) ระดับดีเยี่ยม 2) ระดับดีมาก 3) ระดับดี 4) ระดับดีพอใช้ 5) ระดับพอใช้ 6) ระดับอ่อน 7) ระดับตก ว่านักเรียนแต่ละระดับมีความรอบรู้อย่างไร เพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการพิจารณาตัดสินคะแนนจุดตัดในแต่ละระดับ จากนั้นแบ่งผู้ตัดสินออกเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มย่อยละ 2 คน

3. ผู้ตัดสินพิจารณากำหนดมาตรฐาน โดยดำเนินการพิจารณา 3 รอบ ดังนี้  
รอบที่ 1 เป้าหมายหลัก คือ เพื่อให้ผู้ตัดสินมีความคุ้นเคยกับคู่มือกับคู่มือการจัดเรียงข้อสอบ ในรอบนี้จะทำงานเป็นกลุ่มย่อย ผู้ตัดสินจะทำงานอิสระจากกัน นั่นคือผู้ตัดสินแต่ละคนทำการกำหนดคะแนนจุดตัดที่ระดับพอใจเป็นจุดแรก โดยให้ผู้ตัดสินแต่ละคนพิจารณาข้อสอบทีละข้อในคู่มือจัดเรียงข้อสอบ ซึ่งพิจารณาตั้งแต่หน้าแรกซึ่งเป็นข้อสอบที่ง่ายที่สุด โดยตอบคำถาม 2 คำถาม ในแต่ละข้อต่อไปนี้

(1) นักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถอะไร เพื่อให้ตอบข้อสอบข้อนี้ถูก

(2) อะไรที่ทำให้ข้อสอบข้อนี้ยากกว่าข้อสอบข้อที่แล้วในคู่มือการจัดเรียงข้อสอบ  
การตอบคำถามเหล่านี้เป็นการเตรียมตัวผู้ตัดสินในการทำการตัดสินหาคะแนนจุดตัด โดยผู้ตัดสินทำการกำหนดบู๊คมาร์ก (คั่นหนังสือ) บนหน้าที่ผู้ตัดสินคิดว่า “ผู้ที่คาบเส้นระดับอ่อนมาก มีโอกาสตอบข้อสอบข้อนี้ถูก 67%” หรือมีผู้คาบเส้นระดับพอใช้ 100 คน จะมีผู้ตอบถูก 67 คน โดยผู้ตัดสินถูกฝึกให้เข้าใจว่า นักเรียนที่คาบเส้นในระดับพอใช้ ควรมีโอกาสตอบถูกอย่างน้อย 67% ในข้อสอบหน้าถัดไป และมีโอกาสตอบถูกสูงกว่า 67% ในหน้าก่อนหน้าที่คั่นหนังสือ

หลังจากดำเนินการกำหนดคะแนนจุดตัดที่ระดับอ่อนมากแล้ว ผู้ตัดสินดำเนินการหาคะแนนจุดตัดระดับอ่อน ระดับพอใช้ ระดับดีพอใช้ ระดับดีมาก ระดับดีเยี่ยม ตามลำดับ เช่นเดียวกับข้างต้น ผลที่ได้จากการหาคะแนนจุดตัด จะได้ระดับคะแนนจุดตัด 7 ระดับ

รอบที่ 2 จัดให้มีการอภิปรายในกลุ่มย่อย ก่อนการอภิปรายผู้ตัดสินได้รับข้อมูลเลขที่หน้าในคู่มือจัดเรียงข้อสอบที่ผู้ตัดสินคนอื่นกำหนดบู๊คมาร์ก (คั่นหนังสือ) เมื่อผู้ตัดสินพิจารณาข้อมูลนั้นแล้ว ผู้ตัดสินร่วมกันอภิปรายถึงเหตุผลและความเหมาะสมของคะแนนจุดตัดที่แต่ละคนตัดสินไว้ โดยเฉพาะผู้ตัดสินที่ให้คะแนนจุดตัดสูงสุดและต่ำสุด หลังจากนั้นให้ผู้ตัดสินพิจารณาเพื่อหาคะแนนจุดตัดรอบที่ 2 ทำทีละระดับจนครบ 7 ระดับ



รอบที่ 3 นำผู้ตัดสินทั้ง 2 กลุ่มย่อย มารวมกันเป็นกลุ่มใหญ่เพียงกลุ่มเดียว นำข้อมูล ที่ผู้ตัดสินให้คะแนนจุดตัดค่าเฉลี่ยคะแนนจุดตัดจากกลุ่มย่อยทั้ง 2 กลุ่ม และร่วมกันอภิปราย และกำหนดคะแนนจุดตัดอีกครั้ง อย่างอิสระจากกัน โดยกำหนดหน้าที่คั่นหนังสือในคู่มือจัดเรียง ข้อสอบ เลขที่หน้าของผู้ตัดสินแต่ละคนที่กำหนดขึ้นมานั้น ถูกแปลงเป็นค่าความสามารถ แล้วนำ ค่าเหล่านี้มาหาค่าเฉลี่ย เพื่อนำมาประมาณความสามารถขั้นต่ำของนักเรียน

4. เมื่อได้มาตรฐานที่มีคะแนนจุดตัดทั้ง 7 ระดับแล้ว จากนั้นผู้ตัดสินระดมระดมพลัง สมองเพื่อเขียนบรรยายระดับการปฏิบัติของนักเรียนในประเด็นความรู้ ทักษะ และความสามารถ ของนักเรียน ณ ระดับคะแนนจุดตัดของระดับนั้น รวมทั้งสิ้น 8 ระดับ

5. วิธีของอีเบล (Ebel, 1972 cited in Glass, 1978, pp. 247-248) อีเบลมีความเห็นว่า คะแนนผ่าน (Passing scores) ที่กำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของคะแนนสอบทั้งหมดอาจมีข้อบกพร่อง เนื่องจากข้อสอบนั้นง่ายเกินไปหรือยากเกินไปหรืออำนาจจำแนกน้อยกว่าที่ผู้สร้างตั้งใจไว้การที่จะ สอบผ่านหรือไม่อาจเนื่องมาจากตัวข้อสอบมากกว่าระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้สอบก็ได้ เขาจึงเสนอวิธีแก้ไข โดยการให้วิเคราะห์เนื้อหาของข้อสอบในแง่ของความคาดหวังซึ่งเป็น ปริมาณที่คาดว่าผู้ที่มีความสามารถต่ำสุดที่จะสอบผ่านควรทำได้

6. การใช้ทฤษฎีการตัดสินใจ (Decision-theoretic approaches) การกำหนดจุดตัดวิธีนี้ อาศัยผลการสอบมาใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินคะแนนจุดตัดที่เหมาะสมซึ่งมีอยู่ด้วยกัน หลายวิธี บางวิธีจะใช้การนิยามความรอบรู้ด้วยคะแนนสอบหรือคะแนนดิบ เช่น วิธีของแกลส (Glass) และวิธีของเบอร์ก (Berk) (บุญเชิด ภิญ โยอนันตพงษ์, 2526, หน้า 184)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีของแองกอฟ เนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายและใช้ได้รวดเร็ว เหมาะแก่การให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูผู้สอนในวิชาภาษาไทยคาดคะเนความยากในแต่ละข้อคำถาม ได้ง่าย

### โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับการเรียนการสอน

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เนื่องจากภาษาไทย เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ดังนั้นจึงได้กำหนดให้มี 5 สาระการเรียนรู้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 7)

## 1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

### สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ  
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

### สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 1.2 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความย่อความและเขียน  
เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน  
การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

### สาระที่ 3 การฟังการดูและการพูด

มาตรฐาน ท 1.3 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ความคิด  
ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

### สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษา  
และพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ  
ของชาติ

### สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย  
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

## 2. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

### สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ  
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดสาระการอ่านสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 6	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง</li> <li>2. อธิบายความหมายของคำประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร</li> <li>3. อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</li> <li>4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน</li> <li>5. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต</li> </ol>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง</li> <li>- ประกอบด้วย               <ul style="list-style-type: none"> <li>- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ</li> <li>- คำที่มีอักษรนำ</li> <li>- คำที่มีตัวการันต์</li> <li>- คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ</li> <li>- อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน</li> <li>- วันเดือนปีแบบไทย</li> <li>- ข้อความที่เป็น โวหารต่าง ๆ</li> <li>- สำนวนเปรียบเทียบ</li> </ul> </li> <li>- การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ</li> <li>- การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น               <ul style="list-style-type: none"> <li>- เรื่องสั้น ๆ</li> <li>- นิทานและเพลงพื้นบ้าน</li> <li>- บทความ</li> <li>- พระบรมราโชวาท</li> <li>- สารคดี</li> <li>- เรื่องสั้น</li> <li>- งานเขียนประเภทโน้มน้าว</li> <li>- บทโฆษณา</li> <li>- ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ</li> </ul> </li> <li>- การอ่านเร็ว</li> </ul>

## ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อแนะนำและปฏิบัติตาม	- การอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชน และท้องถิ่น
	7. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการ อ่านแผนผังแผนที่แผนภูมิและกราฟ	- การอ่านข้อมูลจากแผนผังแผนที่แผนภูมิ และกราฟ - บทโฆษณา - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - การอ่านเร็ว
	8. อ่านหนังสือตามความสนใจและ อธิบายคุณค่าที่ได้รับ	- การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสม กับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนด
	9. มีมารยาทในการอ่าน	- มารยาทในการอ่าน

## 3. คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนมีคุณภาพดังนี้

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องอธิบาย  
ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำประ โยคข้อความสำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน  
เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็น และข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความ  
สำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต  
มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ  
แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสมใช้แผนภาพ

โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียนเขียนเรียงความย่อความจดหมายส่วนตัวกรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์และมีมารยาทในการเขียน

3. พูดยุติแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูเล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดูตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผลพูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจนพูดรายงานหรือประเด็นสั้นๆ จากการฟังการดูการสนทนาและพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผลรวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำสำนวน คำพังเพย และสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคชนิดของประโยคคำภาษาถิ่น และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทหรือกรอกรองประเภทกลอน สี่กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

5. เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านเล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

#### 4. คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รหัสวิชา ท 16101

เวลา 160 ชั่วโมง

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหารอ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านอธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับและมีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารเขียนแผนภาพโครงเรื่องเขียนเรียงความ เขียนย่อความ เขียนจดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

พูดยุติแสดงความรู้ความเข้าใจตั้งคำถามถามตอบเชิงเหตุผลวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือพูดรายงานประเด็นที่ศึกษาจากเรื่องที่ฟังและดูพูด โน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือมีมารยาทในการฟังดูและพูด

ระบุชนิดและหน้าที่ของคำบุพบท คำสันธาน คำอุทานในประโยคใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะรวบรวมบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทยระบุลักษณะของประโยคแต่งบทหรือกรอกรวิเคราะห์เปรียบเทียบสำนวนสุภาษิตคำพังเพย

แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีวรรณกรรมเล่านิทานพื้นบ้านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงท่องจำบทอาขยานและบทหรือกรอกรได้อย่างมีคุณค่าโดยใช้กระบวนการคิดทักษะการสื่อสารสรุปวิเคราะห์ข้อมูลจากเรื่องและสื่อต่าง ๆ ที่อ่านฟังและดูเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจสามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้มีความสามารถในการแยกแยะตัดสินใจนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างภาคภูมิใจ

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อ่านภาษาไทยมีดังนี้ (กรมวิชาการ, 2546 ก, หน้า 40-41)

1. หลักการประเมินผลการเรียนรู้ในการประเมินผลการเรียนภาษาไทยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้โดยนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนนำไปปรับปรุงแก้ไขการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งนำไปใช้ในการพิจารณาตัดสินความสำเร็จของผู้เรียนการดำเนินการวัดและประเมินผลดังกล่าวสถานศึกษาต้องดำเนินการทั้งในระดับชั้นเรียนและในระดับสถานศึกษาการที่จะดำเนินการวัดและประเมินผลภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพได้ข้อมูลที่มีคุณภาพไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการประเมินมีหลักการที่สำคัญดังนี้

1.1 การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงต้องเน้นการพัฒนาทักษะตามกระบวนการการเรียนรู้และควบคู่ไปกับการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนจะต้องประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตั้งแต่ต้นจนจบการเรียนรู้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยตรวจสอบความรู้เป็นระยะสม่ำเสมอมิใช่การวัดและประเมินผลหลังจบการเรียนรู้เพียงครั้งเดียวการประเมินเพื่อตรวจสอบพื้นฐานการประเมินระหว่างเรียนต้องประเมินหลาย ๆ ครั้ง หลายกิจกรรมและการประเมินเมื่อจบบทเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนที่ถูกต้องชัดเจนแสดงถึงความก้าวหน้าจุดเด่นจุดด้อยข้อบกพร่องที่ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาและดำเนินการได้ทันทั่วที่จะเป็นการประเมินที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

1.2 การประเมินผลต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย การประเมินที่นำข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลาย ๆ แหล่งหรือจากการวัดหลาย ๆ ครั้งหลาย ๆ วิธีย่อมจะเชื่อถือได้ หรือเป็นสภาพจริงมากกว่าข้อมูลการประเมินที่มาจากแหล่งเดียว เช่น การประเมินการอ่านออกเสียงของผู้เรียนจากการอ่านครั้งเดียว จากบทอ่านบทเดียวไม่อาจสรุปได้

อย่างแท้จริงว่าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงในระดับใดจะต้องประเมินหรือสังเกตจากการอ่านหลายครั้งจากการอ่านบทอ่านที่หลากหลายออกไปแล้วจึงนำมาสรุปจึงจะเชื่อได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในระดับใด

1.3 การประเมินจะต้องมีความเที่ยงตรงเชื่อถือได้และมีความเป็นธรรมชาติเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการเรียนรู้มีความสำคัญที่จะทำให้ผลการเรียนรู้มีความเที่ยงตรงน่าเชื่อถือครูผู้สอนจึงต้องพยายามใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพและใช้เครื่องมือให้ถูกต้องเหมาะสม เครื่องมือที่ดีมีคุณสมบัติคือ ความเที่ยงตรงและมีความเชื่อมั่นสูงความเที่ยงตรงของเครื่องมือเป็นผลเนื่องมาจากการใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ที่สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างตรงตามสภาพจริง เช่น ต้องการทราบระดับความสามารถในการพูดของผู้เรียนต้องใช้วิธีการสังเกตการพูดของผู้เรียนตามสภาพจริง หากใช้เครื่องมือประเมินการพูดของผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนเขียนตอบความรู้เกี่ยวกับการพูดข้อเขียนดังกล่าวย่อมไม่สามารถสะท้อนความสามารถในการพูดของผู้เรียนได้ครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น การออกเสียงตามอักขรวิธีบุคลิกภาพในการพูดลีลาในการพูด ฯลฯ การประเมินดังกล่าวจึงขาดความเที่ยงตรงและขาดประสิทธิภาพในการประเมินด้านความเชื่อมั่นซึ่งหมายถึงความเชื่อถือได้ของผลการประเมินที่ได้เครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นจะมีผลการประเมินอยู่ในระดับคงที่ไม่ว่าจะเป็นการประเมินที่ผู้ประเมินคนเดียวหรือหลายคนวิธีการที่จะทำให้ผลการประเมินมีความเชื่อถือได้มากขึ้นคือการกำหนดเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจนและเหมาะสม มีความเป็นธรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้แสดงความสามารถได้เต็มที่และเท่าเทียมกัน พร้อมทั้งการประเมินนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ เช่น ถ้าจะประเมินการเขียนกลอนสุภาพผู้เรียนจะต้องผ่านการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนกลอนสุภาพมาแล้ว เป็นต้น

2. การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนในระดับนี้เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านความรู้ทักษะกระบวนการ ค่านิยมอันพึงประสงค์จากการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและ กิจกรรมต่าง ๆ ผลจากการประเมินระดับนี้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้และใช้ประกอบในการตัดสินใจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน การประเมินผลระดับชั้นเรียนมีดังนี้

2.1 การประเมินก่อนเรียนเป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนสำหรับนำไปจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานและคุณลักษณะของผู้เรียนมี 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 การประเมินความพร้อมพื้นฐานของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ทักษะความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานของเรื่องใหม่ที่จะเรียน โดยใช้วิธีที่เหมาะสมและนำผลมาใช่

ปรับปรุงส่งเสริม หรือเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนมีแนวดำเนินการดังนี้ 1) วิเคราะห์ความรู้ ทักษะและพื้นฐานของเรื่องที่จะเรียน 2) เลือกวิธีการ/ จัดทำเครื่องมือประเมินที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 3) ดำเนินการประเมินความรู้และทักษะของผู้เรียน และ 4) นำผลการประเมินไปใช้ตามวัตถุประสงค์

2.1.2 การประเมินความรู้ในเรื่องที่จะประเมินเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ทักษะในเรื่องที่จะเรียนมากน้อยเพียงใดสำหรับใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนมีแนวปฏิบัติดังนี้ 1) วิเคราะห์ความรู้ทักษะของเรื่อง que ผู้เรียนต้องรู้หรือที่จะสอน 2) เลือกวิธีการ/ เครื่องมือประเมิน และ 3) ประเมินผู้เรียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่กำหนดก่อนจัดการเรียนรู้

2.2 การประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมากน้อยเพียงใดเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนการจัดการเรียนรู้รวมทั้งอาจนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสรุปผลการเรียนรู้แนวทางการปฏิบัติในการประเมินระหว่างเรียนอาจดำเนินการได้ดังนี้

2.2.1 วางแผนการสอนและการประเมินระหว่างเรียนให้สอดคล้องกันและแผนการจัดการเรียนรู้ควรระบุภาระงานที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.2.2 เลือกวิธีประเมินที่สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติวิธีการที่เหมาะสมในการประเมินระหว่างเรียน ได้แก่ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เรียนได้แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ ทักษะ และความสามารถ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อันเป็นผลจากการเรียนรู้ตามที่จัดกระบวนการเรียนรู้ให้วิธีการที่สามารถเลือกใช้ได้ เช่น การประเมินจากการสื่อสารส่วนบุคคลโดยการสนทนาเพื่อประเมินความรู้ การอ่านบันทึกเหตุการณ์ของผู้เรียน การประเมินจากการปฏิบัติการประเมินจากกิจกรรมหรืองานที่มอบหมายให้ปฏิบัติซึ่งจะต้องกำหนดภาระงานและเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) อย่างชัดเจน การประเมินจากสภาพจริงการประเมินโดยเพิ่มสะสมงาน เป็นต้น

2.2.3 กำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียนกับการประเมินผลปลายภาคเรียนหรือปลายภาคโดยควรกำหนดให้นำหลักความสำคัญการประเมินระหว่างเรียนมากกว่าปลายปีหรือปลายภาค เนื่องจากการประเมินระหว่างเรียนสามารถนำผลมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ทันทั่วถึง และต้องนำผลระหว่างเรียนไปใช้ในการตัดสินผลปลายปีด้วย ทั้งนี้จะเป็นไปตามระเบียบที่สถานศึกษาเป็นผู้กำหนด

2.2.4 จัดทำเอกสารบันทึกข้อมูลการประเมินหรือสารสนเทศของผู้เรียนระหว่างเรียนอย่างเป็นระบบชัดเจนเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการปรับปรุงส่งเสริมผู้เรียนและใช้เป็นหลักฐานในการสื่อสารตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน



2.3 การประเมินสรุปผลการเรียนหลังเรียนเป็นการประเมินผู้เรียนเมื่อเรียนจบเรื่อง ที่เรียนเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนที่คาดหวังหรือไม่นำไปเปรียบเทียบกับ การประเมินก่อนเรียนเป็นการศึกษาพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของผู้เรียนแล้วนำมาแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแนวทางของการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนแนวปฏิบัติ ในการประเมินผลหลังเรียนอาจดำเนินการ ได้ดังนี้

2.3.1 วางแผนการประเมินโดยกำหนดเป้าหมายในการตรวจสอบวิธีการและ เครื่องมือที่จะใช้ให้สอดคล้องกับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินก่อนเรียน

2.3.2 ประเมินผู้เรียนตามวัตถุประสงค์และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือจุดประสงค์ของการเรียน

2.3.3 ปรับปรุงแก้ไขวิถีเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3.4 ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

## การอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

### ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียนและคุณภาพการอ่านของนักเรียน ย่อมส่งผลกระทบต่อถึงคุณภาพของการจัดการศึกษานักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมาย ของการอ่านไว้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 2) กล่าวว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับ การทำความเข้าใจความหมายของคำกลุ่มคำประโยคข้อความและเรื่องราวของสารผู้อ่านสามารถ บอกความหมายได้

กรมวิชาการ (2546 ก, หน้า 24-27) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนา ชีวิตของบุคคลผู้ใฝ่ใจในการศึกษาเล่าเรียน การอ่านทั่วไปแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การอ่านในใจ ได้แก่ การทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่มีผู้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แล้วผู้อ่านแปลสัญลักษณ์นั้นให้ตรงตามความต้องการของผู้บันทึก การอ่านในใจจึงใช้เพียงสายตา กวาดไปตามตัวอักษรแล้วใช้ความคิดแปลความ ตีความรับสาระต่าง ๆ ที่อ่านนั้นเพื่อประโยชน์ ในการรับความรู้ ความคิด และความบันเทิง

2. การอ่านออกเสียงคือการอ่านหนังสือโดยการที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมามีดัง ๆ ในขณะที่อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายต่างกันออกไปในบางโอกาสกระทำเพื่อความมุ่งหมายหลาย ๆ ประการรวมกันหรือมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ

นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะในการใช้ความหมายของการอ่านตามเป้าหมายของการสอนอ่านว่า การสอนอ่านไม่ควรมุ่งเพื่ออ่านออกเท่านั้นควรสอนอ่านเพื่อใช้การอ่านได้ไปเรียนรู้และขยายประสบการณ์ให้กว้างขวางและต่อเนื่อง และยังคงกล่าวถึงลักษณะของการอ่านตามลักษณะการใช้ประโยชน์ดังนี้

1. การอ่านเพื่อหาคำตอบ
2. การอ่านเพื่อเข้าใจลำดับเหตุการณ์
3. การอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
4. การอ่านเพื่อถอดโครงเรื่อง-ย่อความ
5. การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ
6. การอ่านเพื่อค้นคว้ารายงาน
7. การอ่านบทประพันธ์ร้อยกรองถอดบทประพันธ์
8. การอ่านอย่างพินิจ

บันทึก พุทธชะวัน (2538, หน้า 6-8) กล่าวถึงความหมายของการอ่านในมิติใหม่ การสอนอ่านทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติไว้ 4 ประการ คือ

1. การอ่านออกเป็นการอ่านที่ใช้การประสมเสียงของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำ ซึ่งเรียกกันว่าอ่านออกเพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้องแตกฉานสร้างประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง
2. การอ่านได้เป็นการอ่านที่ใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษรออกเสียงคำเป็นประโยค ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง
3. การนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์เป็นการพัฒนาความคิดโดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน ตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์เป็นแนวปฏิบัติ
4. การอ่านเป็นเป็นการพัฒนาความคิดโดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้านตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 ข, หน้า 62) กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการตีความระหว่างการอ่านผู้อ่านต้องรู้หัวข้อเรื่องรู้จุดประสงค์ของการอ่านมีความรู้ทางภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, หน้า 4) กล่าวถึงการอ่านว่า คือ การเข้าใจในถ้อยคำประโยคข้อความและเรื่องราวที่อ่าน โดยสามารถอธิบายความหมายของคำ เล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และบอกประเด็นสำคัญของเรื่อง ได้ถูกต้อง

บุช และเฮิบเนอร์ (Bush & Huebner, 1970, p. 79) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการของการคิดการที่ผู้อ่านออกเสียงสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาโดยที่ไม่เข้าใจความหมายของ สัญลักษณ์หรือตัวอักษรเหล่านั้นยังไม่ถือว่าเป็นการอ่านที่แท้จริงหัวใจสำคัญของการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านเกิดมโนภาพขึ้นในใจ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการที่มีพฤติกรรมเกิดขึ้นซึ่งจะต้อง มีทั้งการแปลความหมายสิ่งที่อ่านการมีปฏิริยาต่อสิ่งที่อ่านการมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน รวมทั้ง การจัดระเบียบความคิด

ดีแวนท์ (Dechant, 1970, p. 3) กล่าวว่า การอ่าน คือ การทำปฏิริยาระหว่างการมองเห็น กับองค์ประกอบในการแปลความโดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้าย ไปขวา และหยุดทำความเข้าใจคำ และรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thought unit) ผู้อ่านจะ ตีความหมายสิ่งที่เขาอ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อประมวลผลเข้าเป็นความคิด ฟินิจพิจารณา (Judgement) และการสรุปความเห็น

ฟราย (Fry, 1978, p. 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ การตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูดหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมาย

กู๊ดแมน (Goodman, 1980, 1982 อ้างถึงใน สุวริย์ ยอดฉิม, 2536, หน้า 20) เสนอว่า การอ่านเป็นกระบวนการแก้ปัญหาอันเนื่องมาจากการอ่านต้องพยายามค้นหาว่าอะไร คือ สิ่งที่คุณเขียนต้องการจะสื่อถึงผู้อ่านและเรื่องที่เขียนนั้นหมายความว่าอย่างไร ทั้งนี้ผู้อ่านต้องใช้ ทั้งความคิดความรู้ทั่วไปและความสามารถทางภาษาในการตีความจากความหมายดังกล่าว สอดคล้องกับทฤษฎีการสอนอ่านเบื้องต้นตามแนวการศึกษาแบบพัฒนาการที่เชื่อว่า ความรู้ ก่อประสบการณ์และประสบการณ์นั้นเกิดจากการอ่านค้นคว้าสอบถามผู้รู้การปฏิบัติจริงและการทดลองเปรียบเทียบส่งเสริมการใช้สื่ออุปกรณ์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นการสื่อสารกันระหว่างผู้เขียนกับ ผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน โดยผ่านกระบวนการแปลสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำวลี ประโยคเพื่อสื่อสารและเผยแพร่ความคิด นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหา ความรู้และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

### ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตของคนเราอยู่ตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นช่วงวัยใดเนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ประสบการณ์และความเพลิดเพลินอันเป็น

ประโยชน์ในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, หน้า 6) สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ผู้อ่านสามารถฝึกความคิดสร้างสรรค์จินตนาการ ได้ขณะที่อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเองและรู้สึกมีความสุข

กันต์คนัย วรจิตติพล (2542, หน้า 18) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะช่วยพัฒนาคนให้ก้าวทันโลก และช่วยพัฒนาจิตใจคนให้มีความสุข การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านตั้งแต่ในวัยเด็กจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

นอกจากนักการศึกษาไทยที่เห็นความสำคัญของการอ่านแล้ว นักการศึกษา และ ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการเรียนการสอนของต่างประเทศได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

กู๊ดแมน (Goodman, 1970, p. 27 อ้างถึงใน สุนิสา ณ ถลาง, 2542, หน้า 2) กล่าวว่า การอ่านช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาสมองความคิด เพราะการอ่านเป็นกระบวนการในการหาความหมายและการทำความเข้าใจกับการอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งทั้งในด้านการศึกษาระบบอาชีวศึกษา และการดำเนินชีวิตเป็นทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนจนชำนาญเพื่อให้เกิดทักษะและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมอีกด้วย

#### ความเข้าใจในการอ่าน

ชวาล แพร์ตกุล (2526, หน้า 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจไว้ว่าเป็นความสามารถในทางผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจสามารถแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยการแปลลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวอีกนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Exteapolation) คือ สามารถขยายความหมายตามนัยของเรื่องให้กว้างไกลออกไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ความเข้าใจในการอ่าน นับเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจ ก็ถือว่าการอ่านนั้นไม่สมบูรณ์

บอนด์, บรอกเกอร์, จอห์นเซน, แมคมานัส, ลาบไรย์, โจเซน และบอนานี (Bond, Broecker, Johnsen, McManus, Labeyrie, Jouzel & Bonani, 1994, p. 254) มีความเห็นว่าการสามารถในการอ่านต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจในด้านต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นพื้นฐานของการอ่าน ถ้านักเรียนมีความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) และอนุচ্ছেท (Paragraph)

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นคำและกลุ่มคำแล้ว จะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยค จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. ความเข้าใจอนุচ্ছেท (Paragraph comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุচ্ছেทได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ประโยคในอนุচ্ছেท การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคก่อนข้างจะยาก ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้วจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านไว้

5. ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุচ্ছেท (Comprehension of larger units) นักเรียนจะเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุচ্ছেทด้วย

ฉะนั้น ความเข้าใจพื้นฐานในการอ่านจึงมีความสำคัญต่อความสามารถในการอ่าน เบอร์มิสเตอร์ (Burmister, 1978, pp. 1993-194) แบ่งความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 7 ระดับ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นการจำในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ ได้แก่ การจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ใจความสำคัญของเรื่อง

2. ระดับการแปลความหมาย (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่รู้ไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น แปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นความเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนมิได้ระบุไว้โดยตรง เช่น การเข้าใจสาเหตุของเรื่องที่อ่าน แม้ว่าจะได้อ่านเฉพาะผลของเรื่อง

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นความสามารถในการเข้าใจหลักการนั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการอ่านแยกแยะส่วนประกอบต่าง ๆ ได้โดยแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถที่นำความคิดเห็นที่ได้จากที่ต่าง ๆ ในสิ่งที่อ่านมาผสมผสานกันและจัดเรียงเรียง

7. ระดับการประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการวางเกณฑ์และตัดสินสิ่งที่อ่าน โดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นหลักฐาน

กรมวิชาการ (2539, หน้า ฅ-ช) ให้ความเห็นว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจต้องอาศัยโครงสร้างของความรู้และข้อมูลจากบทอ่าน โครงสร้างการอ่านมี 2 ประเภท คือ

1. โครงสร้างความรู้ของบทอ่านหรือโครงสร้างความรู้ของหนังสือ ได้แก่ หัวข้อต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น

2. จุดประสงค์ของการอ่าน ซึ่งเป็นความคาดหวังของผู้อ่านว่า ต้องการทราบเนื้อเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับเรื่องใด

โครงสร้างความรู้หรือสเกิมา ช่วยให้ผู้อ่านรับรู้ความหมายของคำใหม่ได้มากขึ้น ใช้เวลาความในบริบทในการอ่าน ช่วยในการแยกแยะข้อความสำคัญกับรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ช่วยตีความในเรื่องที่อ่าน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจครูต้องช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้เดิม เชื่อมโยงความรู้ใหม่ จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดี วิธีสอนเพื่อพัฒนาโครงสร้างความรู้หรือแบบแผนความรู้ (Schema) ควรจะเริ่มสอนอ่านจากบทเรียนสั้น ๆ โดยเรียนจากคำไปสู่วลี จากวลี ไปสู่ประโยค จากประโยคไปสู่ย่อหน้า โดยให้นักเรียนอ่านแล้วทำนายว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ควรเป็นอย่างไร เพื่อสร้างขอบข่ายความรู้ในบทเรียนเป็นพื้นฐานการอ่าน

กรมวิชาการ (2539, หน้า 5) แบ่งความสามารถในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ

1. การอ่านและเข้าใจตามตัวหนังสือ ได้แก่ การอ่านเพื่อตอบคำถาม เพื่อปฏิบัติตามคำสั่ง เพื่อหารายละเอียดและข้อเท็จจริงของเรื่อง

2. การอ่านเพื่อตีความ ได้แก่ การอ่านเพื่อหาความคิดสำคัญของเรื่อง หาข้อสรุปของเรื่อง หาเหตุผลและการแก้ปัญหา

3. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ ได้แก่ การอ่านเพื่อประเมินสิ่งที่อ่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม เช่น การอ่านเพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น

4. การอ่านเพื่อสร้างสรรค์ ได้แก่ การอ่านแล้วสามารถบอกแนวคิดของเรื่องได้ หาข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้

ความเข้าใจในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการคิดเข้าใจเนื้อเรื่อง วิเคราะห์สังเคราะห์ ประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ จึงจะนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านจะต้องหาคำสำคัญของเรื่องได้ในแต่ละย่อหน้า จะช่วยให้นักเรียนหาประเด็นสำคัญของเรื่องได้เร็วขึ้น

### ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการอ่านไว้ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม (2540, หน้า 42) กล่าวถึงลักษณะนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านดังนี้

1. ขมวดคิ้วนิ้วหน้าเวลาอ่าน
2. หลงบรรทัด
3. อ่านสลับคำอ่านข้ามคำ
4. อ่านสลับตัวอักษร
5. การอ่านช้าการอ่านถอยหลังอ่านออกเสียงไม่ชัด
6. จับใจความของเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้
7. จำใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้
8. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

รัชณี ศรีไพพรรณ (2539 อ้างถึงใน จรัส สุขเกษม, 2542, หน้า 6-7) ได้รวบรวมปัญหาในการอ่านของเด็กไทยสรุปได้ดังนี้

1. อ่านไม่ได้มักเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กเริ่มเรียนเพราะยังจำหลักเกณฑ์อะไรไม่ได้ เช่น
  - 1.1 คำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์
  - 1.2 คำที่ใช้สระประสม เช่น เปลี่ยนเหมือน
  - 1.3 คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น พิษเมฆบริเวณ
2. อ่านผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้องลักษณะที่อ่านผิดมีหลายแบบ
  - 2.1 อักษรนำ เช่น ผลิต อ่านว่า ผะ-หลิด ไม่ใช่ผลิต
  - 2.2 คำพ้องรูป
  - 2.3 เครื่องหมายประกอบคำ
  - 2.4 การแยกคำหรือแบ่งวรรคตอน เช่น โจนด ต้องอ่านว่า ละ-โหนด ไม่ใช่โณ-นด
3. อ่านออกเสียงผิดมีหลายลักษณะ ได้แก่
  - 3.1 อ่านตุ้คำออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่งเป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่ง เช่น ภูเขา อ่านเป็น ภูเขา คำๆ อ่านเป็นคำๆ
  - 3.2 อ่านเสียงรเป็นเสียงลออกเสียงคำควบกล้ำผิด
  - 3.3 ออกเสียงตามภาษาถิ่น
  - 3.4 อ่านยานาง
  - 3.5 ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน

3.6 อ่านซ้ำอ่านได้นาทีละ 20-30 คำ อาจจะถูกความเคยชินที่ถูกสอนให้อ่านทีละตัว ไม่ได้ฝึกการเคลื่อนไหวสายตาให้รวดเร็วและไม่ได้รับการฝึกเรื่องการจับสายตาและการกวาดสายตาที่ถูกต้อง

3.7 จับใจความของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมายและไร้ประโยชน์ เพราะไม่ได้สาระจากเรื่องที่อ่านเลย

3.8 อ่านย้อนหน้าย้อนหลังทำให้เสียเวลาและเสียความ

3.9 อ่านกลับ เช่น บอกอ่านเป็นกอบเพราะประสาทตาทำงานสับสน

3.10 อ่านข้ามทำให้เสียความเพราะบางทีจะข้ามคำที่สำคัญในประโยค

การวิเคราะห์ทักษะและความบกพร่องในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างแบบทดสอบในเมืองไทยแบบทดสอบวินิจฉัยทางการอ่านยังไม่แพร่หลายนัก ดังนั้นการวิเคราะห์ทักษะและความบกพร่องในการอ่านจึงต้องอาศัยการวิเคราะห์ที่ใช้ในแบบทดสอบของต่างประเทศซึ่งมีผู้ศึกษาและวิเคราะห์ทักษะและความบกพร่องในการอ่านที่สำคัญดังนี้คือ

นอลล์ (Noll, 1965, p. 432) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบพื้นฐานที่ใช้วินิจฉัยทักษะในการรู้จักคำ (Word recognition) มักจะแยกวิเคราะห์ได้ดังนี้คือ

1. การจำแนกตัวอักษร (Letter recognition)
2. เสียงต้น (Beginning sounds)
3. การจำแนกคำ (Whole word recognition)
4. คำประสม (Words with in words)
5. พยัญชนะที่ออกเสียง (Speech consonant)
6. เสียงท้าย (Ending sounds)
7. การผสมคำ (Blending)
8. การสัมผัสคำ (Rhyming)
9. สระ (Vowels)
10. คำพ้อง (Sight words)
11. การจำแนกคำ (Discriminate)

บราวน์ (Brown, 1970, p. 303) ได้กล่าวไว้ว่า Harcourt Brace Jovanovich ได้เสนอแนะการจัดกลุ่มซึ่งจำแนกตามทักษะการอ่านซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ Skill Monitoring System in Reading ไว้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การแปลความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความยากลำบากในการใช้เงื่อนงำหรือร่องรอยในท้องเรื่องสำหรับค้นหาความหมายคำ



## กลุ่มที่ 2 การแปลความหมายของประโยค

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้เงื่อนไขหรือร่องรอยในท้องเรื่อง สำหรับค้นหาความหมายของประโยค

## กลุ่มที่ 3 การจับมโนภาพของข้อความ

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเข้าใจความหมายที่ถูกต้องตรงข้อความที่กำหนดให้ เช่น การจับหรือบ่งชี้รายละเอียดของข้อความหรือการจับใจความสำคัญของข้อความ

## กลุ่มที่ 4 การตีความ

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จที่จะจับใจความสำคัญของเรื่องซึ่งเป็นเลิศ

## กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการวิเคราะห์สิ่งที่อ่านว่าได้อ่านอะไรไป เช่น แยกไม่ได้ว่าอะไรเป็นข้อเท็จจริงอะไรเป็นความคิดเห็นและในการรับรู้ความแตกต่างของชนิดของเนื้อหาเข้ามามีความยากลำบากในการรับรู้คุณลักษณะนิสัย และการตีความหมายพฤติกรรมของคุณลักษณะนั้น สำหรับการวิเคราะห์สาเหตุของความบกพร่องในการอ่าน

อาห์แมนน์ และคล็อก (Ahmann & Clock, 1967, pp. 333-334) ได้กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องในการอ่านมีสาเหตุสำคัญ 4 ประการ คือ ความบกพร่องในการสะกดคำขาดพื้นฐาน ประสบการณ์เดิม ขาดการพัฒนาอย่างมีขั้นตอนในทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน เช่น การรู้จักคำ คำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน เป็นต้น และการขาดการถ่ายโยงทักษะในการอ่านที่จำเป็นต่อการเรียนรู้

พัมฟรีย์ (Pumfrey, 1976, p. 107) พบว่า รูปแบบของความบกพร่องที่วิเคราะห์ไว้ในแบบทดสอบการรู้จักคำ (Word recognition test) มี 9 ประการ คือ ผิดที่อักษรตัวแรก ผิดที่สระกลางคำ ผิดที่รูปตัวอักษร ผิดที่รูปคำ ผิดที่อ่านกลับคำ ผิดที่ส่วนท้ายของคำ ผิดที่พยัญชนะควบกล้ำ ผิดที่สระผสม และความบกพร่องอื่น ๆ

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคการความเข้าใจในการอ่าน ผู้วิจัยมีความสนใจการจำแนกการจัดกลุ่มทักษะการอ่านตามที่ Harcourt (1973) ได้เสนอแนะไว้โดยใช้แบบทดสอบ Skill Monitoring System in Reading เนื่องจากการจัดกลุ่มดังกล่าวมีการจัดกลุ่มทักษะการอ่านที่ชัดเจน สามารถนำมาวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดในสาระการอ่านของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ จึงได้นำมาใช้ในการจัดกลุ่มทักษะการอ่านของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้

## แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านนำเสนอลักษณะแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านดังนี้  
แบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนคณิตศาสตร์ของสแตนฟอร์ด (The stanford diagnostic-mathematic test: SDMT) เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับการสอบเป็นกลุ่มประเมินได้ ทั้งแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ แบบทดสอบแบ่งออกเป็นสองแบบใหญ่ ๆ คือ

1. แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านของสแตนฟอร์ด (Stanford diagnostic reading test: SDRT) แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ใช้สำหรับนักเรียนระดับชั้น 2-4 และระดับที่ 2 ใช้สำหรับนักเรียนระดับชั้น 4-8 ในแต่ละระดับมีจำนวนฉบับดังนี้

ระดับที่ 1 (ใช้สำหรับนักเรียนระดับชั้น 2-4)	ระดับที่ 2 (ใช้สำหรับนักเรียนระดับชั้น 4-8)
1. ความเข้าใจในการอ่าน	1. ความเข้าใจในการอ่าน
2. ศัพท์	2. ศัพท์
3. ความแตกต่างของสิ่งที่ได้ยิน	3. การแยกพยางค์
4. การแยกพยางค์	4. ความแตกต่างของเสียง
5. เสียงต้นและท้ายคำ	5. ความกลมกลืนของเสียง
6. ความกลมกลืนของเสียง	6. อัตราความเร็วในการอ่าน
7. ความแตกต่างของเสียง	

2. แบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียนเลขคณิตของสแตนฟอร์ด (Stanford diagnostic arithmetic test: SDAT) แบ่งเป็นแบบทดสอบออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ใช้สำหรับนักเรียนระดับชั้น 2-4 ระดับที่ 2 ใช้สำหรับนักเรียนระดับชั้น 4-8 ในแต่ละระดับมีจำนวนฉบับและเนื้อหาที่แตกต่างกันดังนี้

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของสแตนฟอร์ดมี 2 แบบ และ 2 ระดับ คือ  
1) ระดับ 1 (เกรด 2.5-4.5) และระดับ 2 (เกรด 4.5-8.5) จัดดำเนินการสอบเป็นกลุ่มในระดับ 1 มีแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ แบ่งเป็นแบบทดสอบที่จำกัดเวลาทำสำหรับในระดับ 2 มีเฉพาะแบบทดสอบที่ไม่จำกัดเวลาในชุดของระดับ 1 ต้องการเวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที ผู้สร้างแบบทดสอบแนะนำอาจแบ่งสอบเป็น 4 ระยะเวลาในชุดของระดับ 2 ใช้เวลาในการสอบประมาณ 90 นาที ซึ่งอาจแบ่งการสอบออกเป็น 3 ระยะเวลา ทั้งในระดับ 1 และระดับ 2 จะทดสอบเกี่ยวกับการวัดทักษะด้านความเข้าใจในการอ่านคำศัพท์และการรู้จักคำเฉพาะในระดับ 2 ยังมี

การวัดอัตราเร็วในการอ่านด้วยในระดับ 1 มีแบบทดสอบย่อย 7 ฉบับ คือ ความเข้าใจในการอ่านคำศัพท์ การจำแนกการฟังการแบ่งพยางค์เสียงต้นและเสียงท้ายการผสมเสียงให้เป็นคำและการจำแนกเสียง ส่วนในระดับ 2 มีแบบทดสอบย่อย 6 ฉบับ คือ ความเข้าใจในการอ่านคำศัพท์ การแบ่งพยางค์ การจำแนกเสียงการผสมเสียงให้เป็นคำและอัตราเร็วในการอ่านแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ เน้นความเที่ยงตรงตามเนื้อหาความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้างและความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ คือ นักเรียน จำนวน 15,000 คน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบได้ค่าตั้งแต่ 0.72-0.97 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดค่าตั้งแต่ 1.4-4.6 ค่าเฉลี่ยของสหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบด้วยกันมีค่าตั้งแต่ 0.48-0.61 (Mehrens & Lehmann, 1973, pp. 466-467)

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของติวเรล (The durrell diagnostic reading test) เป็นแบบทดสอบที่สามารถวินิจฉัยทักษะในการอ่าน ได้อย่างแท้จริงฉบับหนึ่งใช้กับนักเรียนเกรด 2 ตอนปลายหรือที่เริ่มเรียนในเกรด 3 แบบทดสอบนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีทางการอ่านที่ว่า ความบกพร่องหรือปัญหาในการอ่านที่สำคัญเกิดขึ้นเกี่ยวกับความบกพร่องในทักษะเกี่ยวกับการรู้จักคำ (Word recognition) ถ้านักเรียนเกิดความบกพร่องในทักษะด้านนี้จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถในระดับที่สูงกว่าคือความเข้าใจในการอ่านที่จำเป็นในด้านอื่น ๆ โดยแบบทดสอบพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ทักษะการรู้จักคำหรือทักษะในการอ่านของติวเรลนั้นแยกทดสอบเป็นทักษะย่อย ๆ ดังนี้ การจำตัวอักษรเสียงต้น การจำเป็นคำ คำประสมพยัญชนะที่ออกเสียงท้ายการผสมคำ การสัมผัสคำสระ คำพ้องเสียง และการเดาคำ แบบทดสอบนี้ทดสอบกับนักเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้มีเวลาสอบ 3 ชั่วโมง ค่าสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมีค่าตั้งแต่ 0.77 ถึง 1.92 ในเกรด 4 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบย่อย 11 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ 0.53-0.83 (Noll, 1965, pp. 432-433)

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของเกตส์ แมคคิลลอป (Gates Mckillop reading diagnostic reading diagnostic test) ใช้สำหรับนักเรียนเกรด 2 ถึงเกรด 6 มีแบบทดสอบ 2 ฟอรัม ดำเนินการสอบเป็นรายบุคคลไม่จำกัดเวลาในการสอบมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในทักษะการอ่านของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบย่อย 8 ฉบับ ทำการสอบแยกกันในองค์ประกอบย่อยของทักษะการอ่าน เช่น ความหมายของคำความหมายของประโยคความเร็วในการอ่านและการสะกดคำ เป็นต้น ข้อสอบที่ใช้วัดแต่ละองค์ประกอบย่อยจะมีระดับความยากต่าง ๆ กัน ดังนั้น ถ้านักเรียนไม่รู้จักคำแบบทดสอบนี้จะสามารถชี้ได้ว่าเป็นคำในเกรดใดในแบบทดสอบไม่ได้ รายงานความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงที่ได้จากการใช้แบบทดสอบในการตีความหมายของคะแนนจากแบบทดสอบย่อยหลายฉบับจะยึดตามระดับการอ่านออกเสียงของนักเรียนอันอาจจะทำให้การตีความหมายผิดถ้าคะแนนการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง (Mehrens & Lehmann, 1973, pp. 465-466)

## งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวินิจฉัย

### งานวิจัยในประเทศ

พิมพ์สิริ ชัยจิตบริบูรณ์ (2539) ได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจ

ในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และหาสาเหตุของจุดบกพร่องในทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าเรียนโดยไม่ต้องสอบคัดเลือก ใช้วิธีเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิ รวม 1,080 คน การสร้างแบบทดสอบเริ่มจากการให้เติมคำ แล้วนำจุดบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนมาเป็นตัวลงสำหรับแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วนำไปทดสอบ 4 ครั้ง เพื่อพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละฉบับ และวิเคราะห์จุดบกพร่อง ผลจากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ .65-.97 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .02-.62 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร K-R20 และปรับแก้โดยวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์มีค่าตั้งแต่ .6715-.8676 สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ ใช้วัดทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้ กลุ่มตัวอย่างมีข้อบกพร่องเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คำศัพท์ คำขยาย ส่วนประกอบของประโยค คำสรรพนาม และคำเชื่อม

เจริญ กู๋เขียว (2540) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพังงา โดยการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง พบว่า ความเข้าใจในการอ่านระดับข้อเท็จจริงนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านระดับข้อเท็จจริงร้อยละ 49.92 นักเรียนมีลักษณะของความบกพร่องจากมากไปหาน้อย คือ ความบกพร่องเกิดจากการแปลความหมายผิด ความบกพร่องเกิดจากการไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ความบกพร่องเกิดจากการจับใจความสำคัญผิด ความเข้าใจในการอ่าน ระดับการตีความด้านการสรุปและลงความเห็น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านระดับการตีความด้านการสรุปและลงความเห็นร้อยละ 60.94 นักเรียนมีลักษณะของความบกพร่องจากมากไปน้อย คือ ความบกพร่องเกิดจากการจับใจความสำคัญของข้อความไม่หมดความบกพร่องเกิดจากการไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ความบกพร่องเกิดจากการแปลความหมายผิดและความบกพร่องเกิดจากการจับใจความสำคัญผิดความเข้าใจในการอ่านระดับการตีความด้านการคาดคะเนเหตุการณ์นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านระดับการตีความด้านการคาดคะเนเหตุการณ์ ร้อยละ 62.54 นักเรียนมีลักษณะของความบกพร่องจากมากไปน้อย คือ ความบกพร่องเกิดจากการจับใจความสำคัญของข้อความไม่หมดความบกพร่องเกิดจากการแปลความหมายผิดความบกพร่องเกิดจากการจับใจความสำคัญผิดความบกพร่องเกิดจาก

การแปลความหมายผิดความเข้าใจในการอ่านระดับการประเมินค่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านระดับการประเมินค่า ร้อยละ 54.21 นักเรียนมีลักษณะของความบกพร่องจากมากไปน้อย คือ ความบกพร่องเกิดจากการแปลความหมายผิดความบกพร่องเกิดจากการจับใจความสำคัญของข้อความไม่หมดความบกพร่องเกิดจากการจับใจความสำคัญผิด

นิตยา พลดงนอก (2540) ได้ศึกษาการสร้างและพัฒนาแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยอิงทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 1,831 คน ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 43 ข้อ ชั้นทดลองใช้และวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผล ดังนี้ แบบวัดมีค่าอำนาจอยู่ในระหว่าง 0.23-2.26 มีค่าความยากอยู่ในช่วงระหว่าง -2.00 ถึง 3.45 และค่าโอกาสการเดาข้อสอบถูกอยู่ในระหว่าง 0.07 ถึง 0.27 สำหรับค่าฟังก์ชันการสันทะของแบบวัดตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ พบว่าแบบวัดมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อใช้แบบทดสอบกับผู้ที่มีความสามารถระดับ 0.06

อุมาวดี มะคำไก่ (2541) ได้สร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและหาสาเหตุของจุดบกพร่องในทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิ รวม 1,100 คน การสร้างแบบทดสอบเริ่มจากการให้เติมคำแล้วนำจุดบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนมาเป็นตัวลงสำหรับแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกแล้วนำไปทดสอบ 3 ครั้งเพื่อพัฒนาหาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละฉบับและวิเคราะห์จุดบกพร่องผลจากการศึกษา พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบใช้วัดทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้จริง มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.65-0.84 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.01-0.59 ค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.722-0.8730 ผลจากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างพบว่านักเรียนมีความบกพร่องเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ส่วนประกอบประโยคคำขยายคำศัพท์คำเชื่อมและคำสรรพนาม

จรัส สุขเกษม (2542) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนระโนด อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คนพบว่า ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยเสียง ได้แก่ ร/ r, ง/ n/ หน่วยเสียง 2 หน่วยเสียง ได้แก่ อิ/ I/, เอะ/ e/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ 2 หน่วยเสียง ได้แก่ กร/ kr/ พร/ phr/, ปล/ pl และการอ่านอักษรนำที่เป็นอักษรสูงนำอักษรเสียงต่ำแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.04/ 91.67 ความแตกต่างของความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของ

กลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการสอนซ่อมเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินตนา สีนกิง (2542) ได้ศึกษาการสร้างแบบสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานทางความเข้าใจ การอ่านภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ จำนวน 3 ฉบับ คือ แบบทดสอบคำนามแบบทดสอบคำสรรพนาม และคำที่แสดงความเป็นเจ้าของแบบทดสอบคำกริยาคำศัพท์ และแบบทดสอบคำบุพบทการตั้งคำถาม เพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่องและหาสาเหตุของความบกพร่องในทักษะพื้นฐานพิจารณาตรวจสอบแบบสอบวินิจฉัยทั้งสามฉบับ ปรากฏว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถวัดเรื่องทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้จริงแบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 มีค่าความยากตั้งแต่ 0.22-0.81 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.86 ค่าความเชื่อมั่น 0.772 แบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 มีค่าความของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,206 คน ในปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาจากตั้งแต่ 0.20-0.63 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30-0.82 ค่าความเชื่อมั่น 0.900 แบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 มีค่าความยากตั้งแต่ 0.38-0.75 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.35-0.80 ค่าความเชื่อมั่น 0.915

สารีย์ เจริญจิต (2546, หน้า 102-105) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 3 ฉบับ คือ คำประโยคเรื่องราวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ จำนวน 361 คน กลุ่มที่ 2 ใช้เพื่อสำรวจจุดบกพร่องในการอ่านจับใจความ จำนวน 390 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .50-.88 มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70-.94 ค่าความคลาดเคลื่อนของมาตรฐานการวัดมีค่าตั้งแต่ .062-.114 ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่า แบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจริง

กาญจนา ทนันไชย (2548, หน้า 67-71) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำที่มีคุณภาพเพื่อใช้ค้นหารูปแบบของความบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนในสังกัดอำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 246 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stagesampling) การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำดำเนินตามขั้นตอนคือวิเคราะห์คำที่นักเรียน

ส่วนมากเขียนผิด จากนั้นนำคำที่นักเรียนเขียนผิดมาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำ ตามกระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพโดยทดสอบ 2 ครั้ง เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ ตลอดจนพิจารณาและใช้ข้อสอบข้อที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ที่เหมาะสมก่อนที่จะนำไปเป็นแบบทดสอบฉบับจริงในการทดสอบครั้งที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.75 ถึง 0.96 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.97 ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบเท่ากับ 0.89 ถึง 0.97 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเป็น 1.00 ทุกข้อ แสดงว่า แบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจริงตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพเมื่อวิเคราะห์การเขียนสะกดคำ พบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำผิดรูปแบบคือเขียนตัวควบกล้ำผิดเขียนอักษรนำผิดเขียนพยัญชนะต้นผิดเป็นต้น

จริญญา กะหละหมัด (2549, หน้า 122-129) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยหาคุณภาพของแบบทดสอบและคู่มือการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยแบบทดสอบแบบเลือกตอบจำนวน 6 ฉบับ ได้แก่ คำสรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำบุพบท คำศัพท์ส่วนประกอบของประโยค มีวิธีดำเนินการสร้าง คือ สร้างแบบทดสอบสำรวจชนิดให้เติมคำหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญหลังจากนั้นนำไปสำรวจหาจุดบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนและรวบรวมคำตอบผิดและสร้างเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก โดยนำคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดในแบบทดสอบสำรวจ มาสร้างเป็นตัวลวงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 367 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนซึ่งคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดสตูลผลการศึกษา พบว่า มีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.2-0.67 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.20-0.50 ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบในแต่ละฉบับซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรของลิวิงสตันมีค่า .51-.70 ผลจากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีความบกพร่องทั้ง 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ไม่รู้จักคำสรพนามในลักษณะของประธาน ไม่เข้าใจสรพนามในลักษณะของกรรมของประโยค ไม่เข้าใจสรพนามในลักษณะของความเป็นเจ้าของ ไม่เข้าใจคำว่า สรพนาม หมายถึง คำแทนนาม ไม่รู้จักคำสรพนามและใช้สรพนามไม่เหมาะสมกับประโยค (ความหมาย) ฉบับที่ 2 ใช้คำกริยาไม่เหมาะสมกับประธานใช้คำกริยาไม่เหมาะสมกับ Tense ของประโยค ไม่รู้ความหมายของกริยา และหลักการใช้ใช้คำกริยาไม่เหมาะสมกับรูปประโยค และไม่รู้หลักในการใช้คำกริยาดังคำถาม ฉบับที่ 3 เข้าใจว่าประธานคือคำคุณศัพท์เข้าใจว่ากริยาคือคำคุณศัพท์เข้าใจว่ากรรม คือ คำคุณศัพท์ใช้คำคุณศัพท์ไม่เหมาะสมกับรูปแบบของประโยคใช้คำคุณศัพท์ไม่เหมาะสมกับความหมายของประโยค ฉบับที่ 4 ไม่เข้าใจลักษณะของสถานที่ขาดทักษะการแปลให้ได้รับความไม่เข้าใจลักษณะของ

เวลาไม่เข้าใจลักษณะการแสดงการกระทำและไม่รู้จักคำบุพบท ฉบับที่ 5 ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ เข้าใจความหมายคำศัพท์ไม่ชัดเจน รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงบางส่วน แปลความหมายคำศัพท์ไม่ตรงกับความหมายของข้อความและไม่รู้ความหมายของสำนวน และฉบับที่ 6 ซึ่งมีสาเหตุของข้อบกพร่องคือไม่เข้าใจความหมายของประธานไม่เข้าใจความหมายของกริยาไม่เข้าใจความหมายของกรรมไม่เข้าใจความหมายของภาคประธานและไม่เข้าใจความหมายของภาคแสดง

กฤติยา วรศรี (2550) การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา เพื่อพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่พัฒนาขึ้นในด้านความตรงและความเที่ยง วิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียนในการอ่านภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2550 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา จำนวน 452 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย การอ่านออกเสียงคำยาก การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง และการตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบโดยใช้ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม และทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ ได้ค่าความยาก อำนาจจำแนก ค่าพารามิเตอร์ความยาก ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก ค่าพารามิเตอร์โอกาสในการเดาข้อสอบได้ถูก และค่าความเที่ยง โดยใช้โปรแกรม TAP 6.65 โปรแกรม MULTILOG 7.03 และ โปรแกรม SPSS 13 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ได้แบบสอบ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย การอ่านออกเสียงคำยาก 30 คำ การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง 254 คำ และการตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน 10 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม พบว่า ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำยาก มีค่าความยาก ( $p$ ) อยู่ระหว่าง 0.43-0.98 ค่าอำนาจจำแนก ( $r$ ) อยู่ระหว่าง 0.06-0.83 ค่าความเที่ยง KR20 เท่ากับ 0.90 ค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.34 ตอนที่ 2 การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.94 ค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ 0.30 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.81 ค่าความตรงตามสภาพ เท่ากับ 0.39 ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน มีค่าความยาก



(*p*) อยู่ระหว่าง 0.24-0.87 ค่าอำนาจจำแนก (*r*) อยู่ระหว่าง 0.14-0.77 ค่าความเที่ยง KR20 เท่ากับ 0.87 มีค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ 0.75

3. ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบวัดตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ พบว่า ฉบับที่ 1 การอ่านออกเสียงคำยาก มีค่าพารามิเตอร์ความยาก (*b*) อยู่ระหว่าง -2.74-0.4 ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (*a*) อยู่ระหว่าง 0.39-3.58 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88 ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัย ความเข้าใจในการอ่าน มีค่าพารามิเตอร์ความยาก (*b*) อยู่ระหว่าง -1.23-2.23 ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (*a*) อยู่ระหว่าง 0.39-4.45 ค่าพารามิเตอร์โอกาสในการเดาข้อสอบได้ถูก (*c*) ตั้งแต่ 0.00-0.56 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86

4. ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียนในการอ่านภาษาไทย พบว่า ในการอ่านออกเสียง นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องในองค์ประกอบ ความตระหนักในเสียงมากที่สุด ส่วนรูปแบบของพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนในองค์ประกอบ ด้านความตระหนักในโครงสร้างประโยคมากที่สุด

รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (2551, หน้า 68-76) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 และ 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยศึกษการอ่านและการเขียนภาษาไทยกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 จำนวน 809 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยศึกษการอ่านและการเขียนภาษาไทยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละค่าความตรงค่าความเที่ยงค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทย ประกอบด้วย 9 เรื่อง ได้แก่ การอ่านคำที่มีตัวการันต์อักษรควบอักษรนำการอ่านผันวรรณยุกต์อักษรย่อเครื่องหมายวรรคตอน การอ่านบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองการอ่านสำนวนโวหารการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่ การเขียนสะกดคำการเลือกใช้คำเขียนประโยคและเรื่องราวการเขียนย่อความและการเขียนเรียงความ และ (1) แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทยมีความตรงอยู่ระหว่าง .80-1.00 ความยากรายข้ออยู่ระหว่าง .50-.79 อำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .25-.63 และความเที่ยงอยู่ระหว่าง .804-.949 และแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการเขียนภาษาไทยมีความตรงอยู่ระหว่าง .80-1.00 ความยากรายข้อ

อยู่ระหว่าง .50-.79 อำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .26-.68 และมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.846-0.947

สุนันทา วามะเกตุ (2552, หน้า 67-71) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย พร้อมทั้งหาเกณฑ์ในการวินิจฉัยและหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ฉบับที่ 1 การอ่านข้อความสั้น ฉบับที่ 2 การอ่านจับใจความบทความข้อความ ฉบับที่ 3 การอ่านจับใจความเนื้อความที่เป็นเรื่องราว ฉบับที่ 4 การอ่านจับใจความเรื่องราวที่เป็นนิทาน ฉบับที่ 5 การแจกลูกคำและการอ่านคำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนเส้าไห้วิมลวิทย์วิทยานุกูล จังหวัดสระบุรีจำนวน 380 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ผลการศึกษา พบว่า แบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากตั้งแต่ .74-.83 ตามลำดับและค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .37-.54 ค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1 ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .87-.894 ผลการวิเคราะห์ความบกพร่องทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องความบกพร่องในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ ฉบับที่ 1 ตีความหมายไม่ได้ ฉบับที่ 2 จับประเด็น ไม่ได้ ฉบับที่ 3 การจับประเด็นไม่ได้ ฉบับที่ 4 ไม่เข้าใจเนื้อความ ฉบับที่ 5 ไม่เข้าใจการแจกลูกคำ

ไพโรประนอม ประดับเพชร (2554, บทคัดย่อ) ได้สร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยและหาสาเหตุของจุดบกพร่องแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยที่มีคุณภาพสำหรับใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประชากรจำนวน 4,910 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำนวน 396 คน ได้มาโดยการเทียบจากตารางของเครจซี่ และมอร์แกน และการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ มี 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 เรื่องคำ ตอนที่ 2 ประโยค ตอนที่ 3 เนื้อเรื่อง ตอนที่ 4 บทร้อยกรอง และตอนที่ 5 แผนภูมิแผนภาพ และแผนที่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คำนีความสอดคล้องคะแนนเกณฑ์ค่าความยากอำนาจจำแนกความเชื่อมั่นค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ได้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ตอน มี 95 ข้อ ค่า IOC ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 1.0 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .39-.70 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .35-.67 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .90-.92 นักเรียนส่วนใหญ่บกพร่องเรื่องคำ รองลงมา คือ เรื่องแผนภูมิแผนภาพและแผนที่ (ร้อยละ 71.97 และ 64.33 ตามลำดับ)

### งานวิจัยต่างประเทศ

Knight (1984, p. 499-A) ได้ศึกษาผลการทดสอบวินิจฉัยในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 3 การศึกษาครั้งนี้เพื่อพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัยกลุ่มตัวอย่างจะเลือกสุ่มจากโรงเรียนที่มีนักเรียนเกรด 4-6 ในรัฐออนตาริโอตะวันออก จำนวน 30 โรงเรียน และครู 120 คน ผลปรากฏว่า

1. แบบทดสอบวินิจฉัยที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนใช้เป็นประโยชน์มากสำหรับนักเรียน
2. เป็นไปได้ว่าที่ครูผู้เชียวจะทำให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จเท่ากับการที่ครูสนับสนุนให้ทดสอบอย่างเดียว
3. ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบของกลุ่มที่วัดโดยแบบทดสอบหลังเรียน พบว่า สูงกว่า 2 ใน 3 เกรดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Constantine (1985, p. 3621-A) ได้ศึกษาความเชื่อมั่นของการแบ่งกลุ่มตามความสามารถโดยใช้จุดประสงค์ด้วยแบบทดสอบวินิจฉัยในวิชาคณิตศาสตร์การหาความเชื่อมั่นของการตัดสินแบ่งกลุ่มความสามารถทำโดยการทดสอบด้วยแบบทดสอบคู่ขนานที่สร้างขึ้นจากจุดประสงค์ของการสำรวจเชิงวินิจฉัยในวิชาคณิตศาสตร์จะมีคำถาม 10 แบบ โดยมีจำนวนข้อคำถาม (เหตุบังเอิญ) 1 ข้อ ถึง 8 ข้อ (ข้อเสนอแนะต่ำสุดของ Pop ham) และ 20 ข้อ (ข้อเสนอแนะสูงสุดของ Pop ham) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ดัชนี P สัมประสิทธิ์แคมป์ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการแบบทดสอบชุดต่าง ๆ ที่มีข้อคำถามแต่ละจุดประสงค์ต่างกันและการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยการทดสอบ Multiple rang test ของ Cucan ผลการศึกษาไม่ตรงกับสมมติฐานที่คาดหวังไว้ คือ พบว่าจุดประสงค์ DMP ที่มีข้อคำถามข้อเดียวสามารถใช้ตัดสินแบ่งกลุ่มตามความสามารถได้อย่างมีความเชื่อมั่นในทุก ๆ ระดับ และจุดประสงค์ที่มีข้อคำถามเพียง 10 ข้อ แต่อย่างไรจุดประสงค์ที่มีข้อคำถามหลายข้อและที่มี 4 ข้อ มีความเชื่อมั่นในการแบ่งกลุ่มได้สูงกว่าที่มีเพียงข้อเดียวและจุดประสงค์ที่มีข้อคำถามเพียง 10 ข้อ ไม่ได้ช่วยให้ได้ค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าจุดประสงค์ที่มีเพียง 4 ข้อ แต่อย่างไร

Shaw (1986, p. 879-A) ได้ทำการศึกษาผลของการทดสอบแบบวินิจฉัยที่มีต่อการสอนซ่อมเสริมโดยใช้คอมพิวเตอร์ 2 วิธีนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับการทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อผิดพลาดเกี่ยวกับวิธีการยืมจำนวนในการลบเลขเศษส่วนเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนซ่อมเสริมด้วยคอมพิวเตอร์ซึ่งช่วยแก้ไขความคิดรวบยอดหลังจากทดสอบแล้วกลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยการสุ่ม 2 กลุ่มได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อแก้ความคิดเรื่องการยืมจำนวนกลุ่มละ 1 วิธี และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมซึ่งไม่มีการสอนซ่อมเสริมแต่อย่างไรโปรแกรมการสอนทั้ง 2 วิธีเป็นบทสนทนาเกี่ยวกับความคิดรวบยอดและแบบฝึกเกี่ยวกับการยืม

จำนวน โดยมี การแสดงผลการทำแบบฝึกหัดและมีคำตอบที่ถูกต้องให้ด้วยการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อสรุปได้ 2 ประการ คือ ประการแรกคุณลักษณะต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นจุดเริ่มของบทเรียนของแต่ละบุคคลทั้งการวินิจฉัยและการแก้ไขกระทำด้วยคอมพิวเตอร์ และพบว่า การสนทนาสั้น ๆ ช่วยเพิ่มคะแนนให้แก่ นักเรียนที่ได้รับ การวินิจฉัยว่า มีความเข้าใจที่ผิดแต่บทเรียนดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนที่มีความต้องการแตกต่างกันออกไป การที่คอมพิวเตอร์สามารถรู้ปัญหาการเรียนได้นั้นเป็นสิ่งสำคัญมากแม้ว่าครูผู้สอนจะสามารถจัดกลุ่มนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเหมือน ๆ กันได้ก็ตาม แต่ถ้าให้คอมพิวเตอร์ช่วยก็เป็นสิ่งสำคัญนักเรียนต้องการการสื่อสารที่เกี่ยวกับความคิดรวบยอดที่เป็นปัญหาไม่จำเป็นจะต้องฝึกใหม่หมดทั้งกระบวนการ หรือให้แบบฝึกหัดจำนวนมากแต่บทสนทนาแบบง่าย ๆ ช่วยให้นักเรียนแก้ไขความคิดที่ผิดตนเองได้ การฝึกโดยมีคำตอบที่ถูกต้องให้ด้วยไม่ได้ช่วยให้นักเรียนค้นพบหลักที่ถูกต้องแต่อย่างใดถ้าสามารถรู้ปัญหาของนักเรียนทุก ๆ คน และอธิบายความคิดรวบยอดต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มได้ การสอนซ่อมเสริมโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยก็จะได้รับความสำเร็จอย่างมาก

อิสมาล (Ismail, 1995, p. 2356-A) ได้ศึกษาการพัฒนาและการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย ส่วนประกอบพหุคูณที่ทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาคำในวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวินิจฉัยการแก้ปัญหาคำในวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนต้องสอนซ่อมเสริมแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบปลายเปิดและแบบทดสอบหลายตัวเลือก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในประเทศมาเลเซีย จำนวน 1,255 คน ผลการทดสอบพบว่าคะแนนรวมของแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง ข้อคำถามเป้าหมายรายข้อและข้อคำถามวินิจฉัยรายข้อมีอำนาจจำแนกในการจำแนกได้ชัดเจน นอกนั้นแล้วผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับความเที่ยงตรง 4 ประเภท คือ ความแปรปรวนเชิงโครงสร้างที่ไม่สอดคล้องกัน ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบภายนอก ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของส่วนประกอบด้านโครงสร้างและความเป็นตัวแทนที่ดี และความสอดคล้องของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ได้สำรวจรูปแบบทดสอบใหม่และได้พัฒนาเพื่อให้แบบทดสอบมีความเที่ยงตรงรูปแบบที่กำหนดขึ้นอาจจะนำไปใช้สำหรับการวิจัยต่อไปเพื่อพัฒนาแบบทดสอบให้สามารถแก้ปัญหาคำในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีความหมายในการสอนรูปแบบที่กำหนดสำหรับการทดสอบนี้นำไปปฏิบัติได้เมื่อใช้กับนักเรียนจำนวนมากและครูไม่มีโอกาสที่จะจัดทำ การประเมินผลการวิจัยเป็นรายบุคคล

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

#### การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ซึ่งมีจำนวน 147 โรงเรียน เป็น โรงเรียนขนาดเล็ก 64 โรงเรียน ขนาดกลาง 50 โรงเรียน ขนาดใหญ่ 33 โรงเรียน จำนวนนักเรียนรวม 3,091 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1, 2556 ก)

##### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 529 คน โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม เพื่อใช้ในการทดสอบ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ใช้ในการทดสอบเพื่อสำรวจและรวบรวมคำตอบผิด ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 68 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ให้ขนาดโรงเรียนในการแบ่ง โดยการเลือกตัวแทนจากโรงเรียน 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ขนาดละ 1 โรงเรียน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

ขนาดโรงเรียน	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
เล็ก	บ้านคอนดินแดง	13
กลาง	บ้านคลองหินปูน	15
ใหญ่	วัดคลองดาสุครสามัคคี	40
	รวม	68

กลุ่มที่ 2 ใช้ในการทดสอบ ครั้งที่ 1 (ทดลองใช้) ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เพื่อหาความเป็นปรนัยของข้อสอบ และสัมภาษณ์นักเรียนเรื่องการใช้ภาษาและเวลาในการสอบ เพื่อกำหนดเวลาให้เหมาะสม

กลุ่มที่ 3 ใช้ในการทดสอบ ครั้งที่ 2 (ทดลองใช้) ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา หาค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

กลุ่มที่ 4 ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง) โดยหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา หาคุณภาพรายข้อ หาค่าความเชื่อมั่น และใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างได้จากการเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1981 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 40) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยมีลำดับขั้นในการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มอำเภอ โดยใช้อำเภอเป็นหน่วยการสุ่ม ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) กำหนดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้ตัวแทนอำเภอ 3 อำเภอ จาก 5 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอวังน้ำเย็น และอำเภอวังสมบูรณ์

ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เพื่อคัดเลือกโรงเรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยมีขนาดโรงเรียนเป็นชั้นภูมิ (Stratum) และโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling unit) จำแนกโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ตามเกณฑ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ซึ่งกำหนดขนาดโรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า 120 คน โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนระหว่าง 121-300 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียน 300 คน ขึ้นไป

ขั้นที่ 3 กำหนดจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาดโรงเรียน โดยใช้วิธีเทียบสัดส่วนระหว่างสัดส่วนประชากรของแต่ละขนาดโรงเรียนกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.03 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 341 คน พบว่า ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาดโรงเรียนดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 64 โรงเรียน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 557 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 61 คน

โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 50 โรงเรียน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,410 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 156 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 33 โรงเรียน มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,124 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 124 คน

ขั้นที่ 4 สุ่มนักเรียนแต่ละโรงเรียน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เพื่อให้ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนที่ 1-4 ผู้วิจัยได้แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขั้นตอน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

อำเภอ	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวน (คน)	รวม	รวมทั้งหมด
เมือง	เล็ก	บ้านวังชัน	13		
		บ้านหนองผูกเต่า	10	23	
	กลาง	บ้านเขามะกา	30		
		บ้านคลองคันแอ	24	54	
	ใหญ่	บ้านแก้ง	31		
		อนุบาลเมือง	23	54	131
วังน้ำเย็น	เล็ก	บ้านด่านชัยพัฒนา	12		
		บ้านหนองแก	10	22	
	กลาง	บ้านวังบูรพา	28		
		บ้านชัยเจริญ	26	54	
	ใหญ่	ชุมชนบ้านตาหลังใน	20		
		อนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179	20	40	116
วังสมบูรณ์	เล็ก	บ้านคลองทราย	7		
		บ้านวังทอง	9	16	



ตารางที่ 4 (ต่อ)

อำเภอ	ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวน (คน)	รวม	รวมทั้งหมด
กลาง		บ้านไร่สามศรี	23		
		บ้านโคกน้อย	25	48	
ใหญ่		อนุบาลวังสมบูรณ์	18		
		บ้านวังใหม่	13	30	94
<b>รวมทั้งหมด</b>				<b>341</b>	<b>341</b>

## เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเอง มีจำนวน 2 ชุด ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบเพื่อสำรวจ ลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบเติมคำตอบสั้นๆ เพื่อสำรวจ และรวบรวมคำตอบที่ผิดและจุดบกพร่องต่าง ๆ ในการคิดของนักเรียน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้ ยึดเนื้อหาตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่วิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้และคุณภาพ ผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสาระที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งแบ่งโดยแบ่งออกเป็น 8 ฉบับ จำนวนข้อ 160 ข้อ ดังนี้

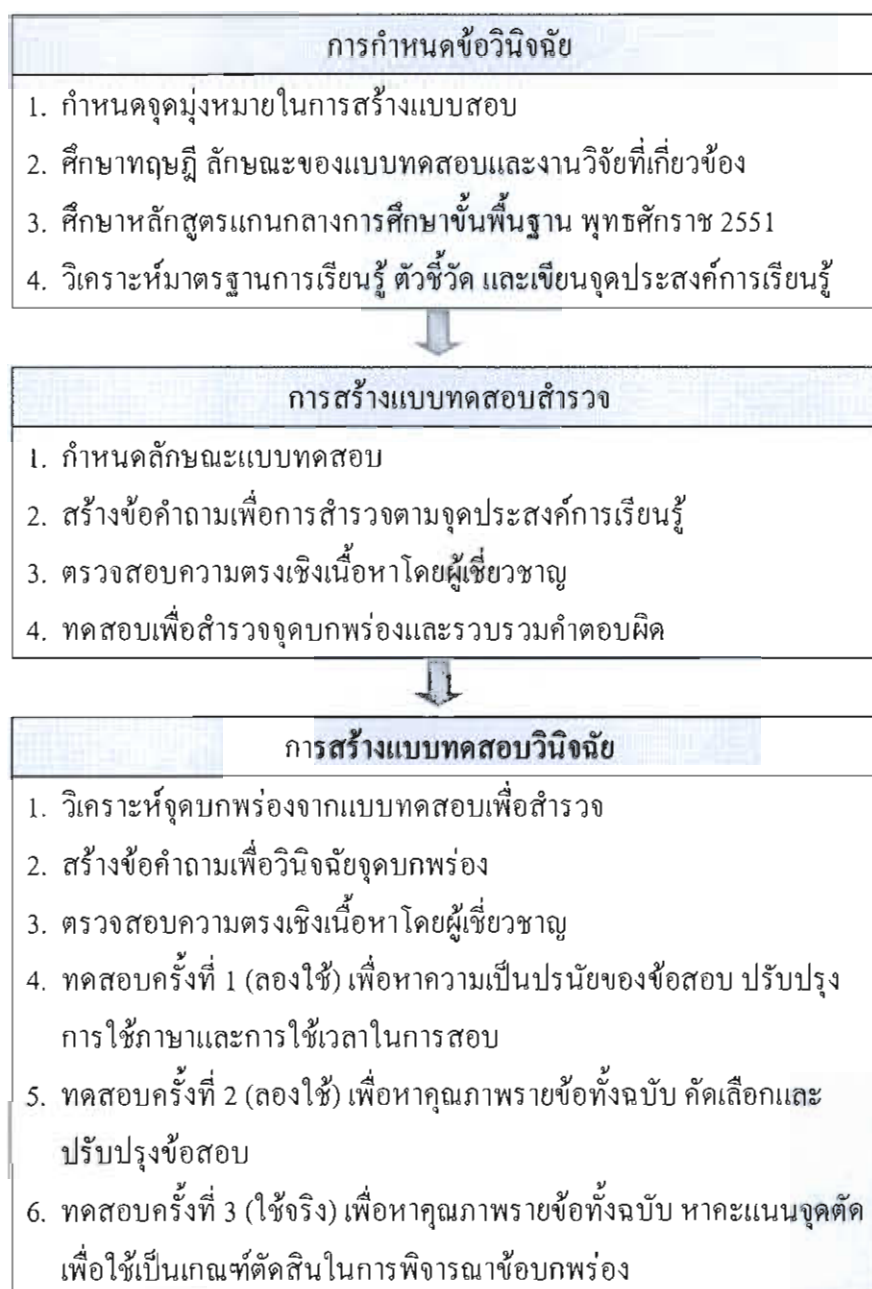
- ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จำนวน 20 ข้อ

2. แบบทดสอบวินิจฉัย ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามที่มาจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจตัวलग ได้รวบรวมจากคำตอบผิด ของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ และบอกสาเหตุการตอบผิดในแต่ละตัวलग เพื่อใช้ในการวินิจฉัย จุดบกพร่องของนักเรียน แบ่งออกเป็น 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ

- ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จำนวน 20 ข้อ
- ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จำนวน 20 ข้อ

## การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้ได้แบบทดสอบวินิจฉัยที่มีประสิทธิภาพ ดังภาพที่ 2



ภาพที่ 2 ลำดับขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยตามลำดับชั้นในภาพที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

### การกำหนดข้อวินิจฉัย

#### 1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนเพื่อค้นหาข้อบกพร่องในทักษะการอ่านและจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน และนำข้อมูลมาพิจารณาเพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

#### 2. ศึกษาทฤษฎีลักษณะของแบบสอบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีลักษณะของแบบสอบ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านหลายท่านจึงมีความสนใจและได้นำแนวคิดการจัดกลุ่มทักษะการอ่านที่ Harcourt (1973) ได้เสนอแนะการจัดกลุ่มทักษะการอ่าน ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ Skill monitoring system in reading สรุปรวมออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค

กลุ่มที่ 3 มโนภาพของข้อความ

กลุ่มที่ 4 การตีความ

กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์

#### 3. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่านโดยละเอียด เพื่อให้รู้ขอบข่ายของเนื้อหาสาระการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนำไปกำหนดการสร้างแบบทดสอบ

#### 4. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้จุดมุ่งหมายและสาระการเรียนรู้แกนกลางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางและคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท 1.1 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตัวชี้วัดทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่สัมพันธ์กับสาระการอ่าน

สาระการอ่าน	ตัวชี้วัดทักษะความเข้าใจในการอ่าน
ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน	1. อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นสำนวน โวหาร
- การอ่านเรื่องสั้น ๆ	2. ตั้งคำถามตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน	3. ลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์โดยระบุเหตุผลประกอบ
- การอ่านบทความ	4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
- การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	5. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
- การอ่านบทโฆษณา	6. ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน
- การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ	7. สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
	8. บอกคุณค่าของเรื่องที่อ่าน

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัดทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดสาระการอ่าน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ได้พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจนมากขึ้น แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับตัวชี้วัดทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย  
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัดทักษะความเข้าใจในการอ่าน	จุดประสงค์การเรียนรู้
1. อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นสำนวนโวหาร	1. อธิบายความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำ และข้อความจากบริบทได้
2. ตั้งคำถามตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	2. บอกความหมายของสำนวน โวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้
3. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
4. ลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์โดยระบุเหตุผลประกอบ	4. จับใจความสำคัญของเรื่องได้
5. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น	5. ลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์โดยระบุเหตุผลประกอบได้
6. ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน	6. แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้
7. สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	7. ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้
8. บอกคุณค่าของเรื่องที่อ่าน	8. สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้
	9. อธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

### การสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

#### 1. กำหนดลักษณะลักษณะข้อสอบ (Table of specification)

ผู้วิจัยได้กำหนดตารางลักษณะข้อสอบ (Table of specification) โดยแบ่งทักษะความเข้าใจในการอ่านเป็น 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) แบบทดสอบเพื่อสำรวจนี้เป็นแบบทดสอบเพื่อให้นักเรียนตอบสั้น ๆ ในเนื้อเรื่องที่กำหนด และเพื่อให้แบบสอบวัดในแต่ละทักษะมีความเชื่อมั่นสูง ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนข้อในการวัดทักษะความเข้าใจในการอ่าน ทักษะละ 32 ข้อ และแบ่งเป็นลักษณะย่อยที่ต้องการวัด 10 ลักษณะ ลักษณะที่กำหนดจำนวนข้อมากที่สุดคือ ความหมายของคำ ข้อความ และความหมายของประโยค ซึ่งเป็นลักษณะและความสามารถ

ที่เป็นพื้นฐานในการอ่านลักษณะที่สูงขึ้นไป จึงกำหนดให้มีจำนวนมากขึ้น คือ 32 ข้อ รวมจำนวนแบบทดสอบเพื่อสำรวจทั้งหมด 160 ข้อ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาไทยจำนวน 5 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันว่า จำนวนข้อที่วัดในแต่ละลักษณะเหมาะสม ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางการกำหนดลักษณะข้อสอบ (Table of specification) ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973)	ลักษณะที่วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อ
1. การแปลความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง	1.1 การรู้ความหมายโดยตรงและโดยนัย ของคำข้อความ	1. อธิบายความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	32
2. การแปลความหมายของ ประโยค	2.1 การรู้ความหมายของประโยค	2. บอกความหมายของถ้อยคำ โวหาร สุภาษิตตำนาน ไทยจากเรื่องที่อ่านได้	32
3. มโนภาพของข้อความ	3.1 การบอกรายละเอียดข้อความ 3.2 การจับใจความสำคัญ 3.3 การสรุปเรื่องที่อ่าน	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	32
4. การตีความ	4.1 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า 4.2 การเข้าใจสำนวนภาษา 4.3 การเปรียบเทียบ	5. ถ้าดับเหตุการณ์คำคะเนเหตุการณ์โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	32
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	5.1 การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น 5.2 การนำไปใช้	6. แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 7. ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ 8. สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ 9. อธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้	32
<b>รวม</b>			<b>160</b>



ผู้วิจัยได้เชื่อมโยงกลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973) และจุดประสงค์การเรียนรู้โดยแบ่งเนื้อหาของแบบทดสอบออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ เพื่อให้ง่ายต่อการสร้างข้อคำถามและสะดวกต่อการนำไปทดสอบ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การเชื่อมโยงกลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973) และจุดประสงค์การเรียนรู้โดยแบ่งเนื้อหาของแบบทดสอบออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ

กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt Brace Jovanovich, 1973)	จุดประสงค์การเรียนรู้								จำนวนข้อในฉบับที่								รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	32
2. ความหมายของประโยค	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	32
3. มโนภาพของข้อความ	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	32
4. การตีความ	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	32
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	32
รวม	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	160

- หมายเหตุ**
- ฉบับที่ 1 คือ การอ่านเรื่องสั้น ๆ
  - ฉบับที่ 2 คือ การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน
  - ฉบับที่ 3 คือ การอ่านบทความ
  - ฉบับที่ 4 คือ การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน
  - ฉบับที่ 5 คือ การอ่านพระบรมราโชวาท
  - ฉบับที่ 6 คือ การอ่านงานประเภทโน้มน้าวใจ
  - ฉบับที่ 7 คือ การอ่านบทโฆษณา
  - ฉบับที่ 8 คือ การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

1. สร้างข้อคำถามเพื่อการสำรวจตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ในขั้นกำหนดข้อความและเนื้อเรื่องให้อ่าน เนื่องจากความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมของนักเรียนมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน **ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเลือกข้อความและเนื้อเรื่อง** ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยดัดแปลงเรื่องราวจากวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน วารสาร นิตยสาร และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งแบ่งได้จำนวน 8 ฉบับ คือ

- ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ
  - ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน
  - ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ
  - ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี
  - ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท
  - ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ
  - ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา
  - ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ
- ดังตัวอย่างแบบทดสอบเพื่อสำรวจต่อไปนี้

**ตัวอย่างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ (ฉบับที่ 1 เรื่องสั้น ๆ)**

**คำชี้แจง** ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“มีกบลาชนสัมภาระเดินทางไปต่างเมืองกับนายของมัน ระหว่างทางลาเอ๋ยกับมีว่า “เจ้าช่วยแบ่งเบาสัมภาระบนหลังข้าไปสักหน่อยเถิด ถ้าเจ้าอยากให้ข้ามีชีวิตอยู่ต่อไป” มีปฏิเสธไปว่า “ข้าไม่ช่วยหรอก ข้าไม่อยากหนักมากกว่านี้” ในที่สุดลาก็ทนความอดโรยไม่ไหวก็ล้มลงถึงแก่ความตาย นายของมันจึงย้ายสัมภาระทั้งหมดมาบรรทุกบนหลังมี รวมทั้งหนังลาด้วย

ม้าสำนึกได้จึงคร่ำครวญด้วยความเสียใจว่า “อนิจจา! ข้าทำตัวให้ลำบากเองแท้ ๆ เป็นเพราะข้าไม่ยอมแบ่งเบาสัมภาระบนหลังลามาบ้าง ตอนนี้คูชิ ต้องแบกของทั้งหมดไว้ แม้แต่หนังลา” (นิทานอีสป: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ข้อ 0 เหตุใดลาจึงล้มตายตอบ .....

เพราะ .....

ข้อ 00 อาจจะมีเหตุการณ์ใดกับม้าในลำดับต่อไป ตอบ.....

เพราะ .....

ตัวอย่างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ (ฉบับที่ 2 นิทานและเพลงพื้นบ้าน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“มีชาวไร่คนหนึ่งได้เลี้ยงแกะและแพะไว้หลายตัวนอกจากนี้ยังเลี้ยงวัวเพื่อเอาไว้ใช้ไถนา อยู่ตัวหนึ่ง และยังเลี้ยงสุนัขไว้อีก 3 ตัว เพื่อไว้เฝ้าบ้านครั้นถึงในฤดูหนาวปีหนึ่งปีนั้นมีหิมะตกหนัก ตลอดเวลาจนทำให้ชาวไร่ไม่สามารถที่จะออกจากบ้านไปไหนได้เลย และแล้วเมื่อเสียบงหมดลง เขาจึงได้ฆ่าแกะและแพะเพื่อที่จะกินเป็นอาหารเดือนต่อมาชาวไร่ก็ได้ฆ่าวัวกินเป็นอาหารเพื่อประทังชีวิต สุนัขเฝ้าบ้านทั้ง 3 จึงปรึกษากันอย่างร้อนใจว่า “แม้แต่วัวที่เขาเลี้ยงเอาไว้ไถนาเขาก็ยังฆ่ากินเลย ต่อไปคงต้องเป็นคราวของเราแน่ ๆ พวกเราจะต้องอยู่ที่นี้ต่อไปหรือจะหาทางหนีไปจากที่นี่กันดีล่ะ” (นิทานอีสป: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ข้อ 0 ชาวไร่เลี้ยงสัตว์อะไรไว้เป็นอาหารตอบ.....

เพราะ .....

ข้อ 00 เพราะเหตุใดสุนัขจึงจะหาทางหนีไปจากบ้านเจ้าของตอบ.....

เพราะ .....

ตัวอย่างแบบทดสอบสำรวจ (ฉบับที่ 3 บทความ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“อันตรายของการฉีดยามีมากมายจึงควรหลีกเลี่ยงโดยเฉพาะเมื่อป่วยด้วยโรคที่ไม่ร้ายแรง เช่น ไข้หวัดคออักเสบท้องเสีย ฯลฯ”

ข้อ 0 เพราะเหตุใดจึงควรหลีกเลี่ยงการฉีดยาตอบ.....

เพราะ .....

ข้อ 00 อันตรายของการฉีดยาคืออะไรตอบ.....

เพราะ .....

ตัวอย่างแบบทดสอบสำรวจ (ฉบับที่ 4 สารคดี)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“สายสะดือ คือ เส้นยาวที่เชื่อมต่อระหว่างแม่กับลูก ทำให้เด็กทารกเจริญเติบโตในท้องของแม่ได้ โดยเด็กจะได้รับสารอาหารต่าง ๆ และออกซิเจนผ่านสายสะดือนี้ แต่เมื่อคลอดแล้วสายสะดือก็จะหมดประโยชน์ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป แพทย์จึงตัดมันออกหลังจากคลอดทันทีเหลือเพียงแค่สะดือเท่านั้น” (แบบฝึกทักษะการอ่าน: ภูมิบัณฑิต)

ข้อ 0 หน้าที่ที่สำคัญที่สุดของสายสะดือคืออะไรตอบ.....

เพราะ .....

ข้อ 00 แพทย์ที่ทำการคลอดทารก เราเรียกว่าอะไร ตอบ.....

เพราะ .....

ฯลฯ

2. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบทดสอบสำรวจทั้ง 8 ฉบับ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละฉบับหรือไม่ การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of consistency: IOC) ใช้วิธีของโรวินลลี และแฮมเบิร์ตตัน (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 248-249) ดังสูตรต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$  แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

$N$  แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตัวอย่างแบบประเมินที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้

สำหรับการวิจัยเรื่อง

แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดให้นั้นครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความเห็นของท่าน

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 1 ถ้าท่านมั่นใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วัดได้ครอบคลุมเนื้อหาจริง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 0 ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วัดได้ครอบคลุมเนื้อหาจริง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา -1 ถ้าท่านมั่นใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วัดได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหาจริง

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ข้อความ และประโยคที่เป็นสำนวนโวหาร	1. อธิบายความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำและข้อความจากบริบทได้ 2. บอกความหมายของสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้				
2. ตั้งคำถาม ตอบคำถาม เชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้				
3. ถัดดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบ	4. ถัดดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้				

หลังจากผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ครบทุกคนแล้วนำผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งถือเป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นรายชื่อ โดยยึดถือเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงจะถือว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้นครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จริง

นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจพร้อมด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเป็นผู้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งวัดหรือไม่ตามวิธีการเดียวกันกับการประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังตัวอย่างของแบบประเมินที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาต่อไป

### แบบประเมินความสอดคล้อง

ระหว่างข้อสอบจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สำหรับการวิจัยเรื่อง

แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความเห็นของท่าน

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 1 ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 0 ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าข้อสอบนั้นเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา -1 ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นเขียนได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. อธิบายความหมาย โดยตรงและโดยนัย ของคำและข้อความ จากบริบทได้	1. “น้ำผึ้งหยดเดียว” หมายถึง ตอบ..... เพราะ.....				
2. บอกความหมายของ สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่อง ที่อ่านได้	2. “เสน่ห์ปลายจวัก” หมายถึง ตอบ..... เพราะ.....				
3. ตั้งคำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่านได้	เราไปทัศนศึกษา วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เพื่อนักเรียนจะได้เห็นด้วยตา ตนเองว่าสถาปัตยกรรมนั้น วิจิตรงดงามเพียงใด เพราะ สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น 1. “สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น” มีความหมายว่า..... เพราะ.....				

๗๓๗

หลังจากผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ครบทุกคนแล้วนำผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งถือเป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบรายข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยยึดถือเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงจะถือว่าข้อสอบข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งวัดจริง

## 2. ทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องและรวบรวมคำตอบผิด

นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองซึ่งป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 68 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยเลือกตัวแทนกลุ่มจากโรงเรียน 3 ขนาด คือ

ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ขนาดละ 1 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 โรงเรียน จำนวน 68 คน เพื่อสำรวจข้อบกพร่องและรวบรวมคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดมาเป็นตัวลง ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

### การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

#### 1. วิเคราะห์ข้อบกพร่องจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจมาตรวจให้คะแนนวิเคราะห์หาข้อบกพร่องและสาเหตุของข้อบกพร่องพร้อมทั้งรวบรวมคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดมาเป็นตัวลงในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยสำหรับการคัดเลือกคำตอบผิดมีวิธีคัดเลือกคือในกรณีที่คำตอบผิดของแต่ละข้อมีมากกว่าสามคำตอบเลือกคำตอบผิดที่นักเรียนตอบมากที่สุดเรียงตามลำดับจนครบสามตัวลง ส่วนในกรณีที่คำตอบของข้อนั้นมีคำตอบผิดน้อยกว่าสามคำตอบข้อสอบข้อนั้นจะไม่ถูกคัดเลือก

#### 2. สร้างข้อคำถามเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง

แบบทดสอบวินิจฉัยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้วินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องของทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยการสร้างข้อคำถามจึงสร้างเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามที่มาจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจส่วนตัวลงได้รวบรวมจากคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิด แบ่งออกเป็น 8 ฉบับ มีจำนวน 160 ข้อ ดังนี้

ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จำนวน 20 ข้อ

ดังตัวอย่างแบบทดสอบวินิจฉัยต่อไปนี้



ตัวอย่างแบบทดสอบวินิจฉัย (ฉบับที่ 1 เรื่องสั้น ๆ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“มีกำกับลาชนสัมภาระเดินทางไปต่างเมืองกับนายของมัน ระหว่างทางลาเอ๋ยกับม้าว่า “เจ้าช่วยแบ่งเบาสัมภาระบนหลังข้าไปสักหน่อยเถิด ถ้าเจ้าอยากให้ข้ามีชีวิตอยู่ต่อไป” ม้าปฏิเสธไปว่า “ข้าไม่ช่วยหรอก ข้าไม่อยากหนักมากกว่านี้” ในที่สุดลาก็ทนความอึดโรยไม่ไหวก็ล้มลงถึงแก่ความตาย นายของมันจึงย้ายสัมภาระทั้งหมดมาบรรทุกบนหลังม้า รวมทั้งหนังลาด้วย

ม้าสำนึกได้จึงคร่ำครวญด้วยความเสียใจว่า “อนิจจา! ข้าทำตัวให้ลำบากเองแท้ ๆ เป็นเพราะข้าไม่ยอมแบ่งเบาสัมภาระบนหลังลามานาน บัดนี้ดูซิ ต้องแบกของทั้งหมดไว้แม้แต่หนังลา” (นิทานอีสป: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ข้อ 0 เหตุใดลาจึงล้มตาย

ก. หิว

ข. ร้อน

ค. ขนสัมภาระหนัก

ง. น้อยใจนายลำเอียง

ข้อ 00 เหตุการณ์ใดอาจเกิดกับม้าในลำดับต่อไป

ก. ล้มตาย

ข. ไม่ต้องขนสัมภาระอีกต่อไป

ค. คร่ำครวญมากขึ้น

ง. ขนสัมภาระน้อยลง

ตัวอย่างแบบทดสอบวินิจฉัย (ฉบับที่ 2 นิทานและเพลงพื้นบ้าน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“มีชาวไร่คนหนึ่งได้เลี้ยงแกะและแพะไว้หลายตัวนอกจากนี้ยังเลี้ยงวัวเพื่อเอาไว้ใช้ไถนาอยู่ตัวหนึ่ง และยังเลี้ยงสุนัขไว้อีก 3 ตัว เพื่อไว้เฝ้าบ้านครั้งถึงในฤดูหนาวปีหนึ่งปีนั้นมีหิมะตกหนักตลอดเวลาจนทำให้ชาวไร่ไม่สามารถที่จะออกจากบ้านไปไหนได้เลย และแล้วเมื่อเสบียงหมดลงเขาจึงได้ฆ่าแกะและแพะเพื่อที่จะกินเป็นอาหาร เดือนต่อมาชาวนาก็ได้ฆ่าวัวกินเป็นอาหารเพื่อประทังชีวิต สุนัขเฝ้าบ้านทั้ง 3 จึงปรึกษากันอย่างร้อนใจว่า “แม้แต่วัวที่เขาเลี้ยงเอาไว้ไถนาเขาก็ยังฆ่ากินเลยต่อไปคงต้องเป็นคราวของเราแน่ๆ พวกเราจะอยู่ที่นี้ต่อไปหรือจะหาทางหนีไปจากที่นี่กันดีล่ะ” (นิทานอีสป: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

ข้อ 0 ชาวไร่เลี้ยงสัตว์อะไรไว้เป็นอาหาร

ก. แพะ แกะ

ข. วัว

ค. สุนัข

ง. ทุกชนิด

ข้อ 00 เพราะเหตุใดสุนัขจึงจะหาทางหนีไปจากบ้านเจ้าของ

ก. เพราะกลัวหิมะตก

ข. เพราะหิว

ค. เพราะกลัวโดนไถนา

ง. เพราะกลัวโดนกินเป็นอาหาร

ตัวอย่างแบบทดสอบวินิจฉัย (ฉบับที่ 3 บทความ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“อันตรายของการฉีดยามีมามากมายจึงควรหลีกเลี่ยงโดยเฉพาะเมื่อป่วยด้วยโรคที่ไม่ร้ายแรง เช่น ไขหวัดคออักเสบท้องเสีย ฯลฯ”

ข้อ 0 เพราะเหตุใดจึงควรหลีกเลี่ยงการฉีดยา

- |                    |                      |
|--------------------|----------------------|
| ก. ราคาแพง         | ข. ทำให้เป็นคออักเสบ |
| ค. ทำให้เป็นไขหวัด | ง. เพราะเป็นอันตราย  |

ตัวอย่างแบบทดสอบวินิจฉัย (ฉบับที่ 4 สารคดี)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 0-00

“สายสะดือ คือ เส้นยาวที่เชื่อมต่อระหว่างแม่กับลูก ทำให้เด็กทารกเจริญเติบโตในท้องของแม่ได้ โดยเด็กจะได้รับสารอาหารต่าง ๆ และออกซิเจนผ่านสายสะดือนี้ แต่เมื่อคลอดแล้วสายสะดือก็จะหมดประโยชน์ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป แพทย์จึงตัดมันออกหลังจากคลอดทันที เหลือเพียงแค่สะดือเท่านั้น” (แบบฝึกทักษะการอ่าน: ภูมิบัณฑิต)

ข้อ 0 หน้าที่ที่สำคัญที่สุดของสายสะดือคืออะไร

- |                               |                                  |
|-------------------------------|----------------------------------|
| ก. ส่งผ่านอาหารจากลูกไปสู่แม่ | ข. ให้ออกซิเจนจากแม่ผ่านไปสู่ออก |
| ค. เป็นเส้นทางลำเลียงน้ำ      | ง. ทำให้เรามีวัยระจบ 32 ประการ   |

ข้อ 00 แพทย์ที่ทำคลอดทารก เราเรียกว่าอะไร

- |                  |              |
|------------------|--------------|
| ก. สูตินารีแพทย์ | ข. ทันตแพทย์ |
| ค. จักษุแพทย์    | ง. หมอตำแย   |

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ตรวจสอบ

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วิเคราะห์ไว้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละฉบับหรือไม่ การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of consistency: IOC) ใช้วิธีของโรวินสกีและแฮมเบิลตัน ดังตัวอย่างแบบประเมินที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาต่อไปนี้

## แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้

### สำหรับการวิจัยเรื่อง

แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจใจการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดให้นั้นครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความเห็นของท่าน

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 1 ถ้าท่านมั่นใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วัดได้ครอบคลุมเนื้อหาจริง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 0 ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วัดได้ครอบคลุมเนื้อหาจริง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา -1 ถ้าท่านมั่นใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วัดได้ไม่ครอบคลุมเนื้อหาจริง

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นสำนวนโวหาร	1. อธิบายความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำและข้อความจากบริบทได้ 2. บอกความหมายของสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้				
2. ตั้งคำถาม ตอบคำถาม เชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้				
3. ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบ	4. ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้				

หลังจากผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ครบทุกคนแล้ว นำผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งถือเป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นรายข้อ โดยยึดถือเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงจะถือว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ข้อนั้นครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละฉบับจริง

นำแบบทดสอบวินิจฉัยพร้อมด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเป็นผู้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่มุ่งวัดหรือไม่ตามวิธีการเดียวกันกับการประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมดังตัวอย่างของแบบประเมินที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

### แบบประเมินความสอดคล้อง

ระหว่างข้อสอบจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สำหรับการวิจัยเรื่อง

แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความเห็นของท่าน

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 1 ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา 0 ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าข้อสอบนั้นเขียนได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา -1 ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นเขียนได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	1	
1. อธิบายความหมาย โดยตรงและโดยนัย ของคำและข้อความ จากบริบทได้	1. คำว่า “ปาก” ในข้อใด ไม่ได้ หมายถึง การพูด ก. ปากตำแย ข. ปากเปือกปากจะ ค. ปากยังไม่สิ้นกลิ่นนํ้านม ง. ปากเป็นชกยนต์				
2. บอกความหมาย ของสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทย จากเรื่อง ที่อ่านได้	2. ข้อใดให้ความหมายของ “เสน่ห์ ปลายจวัก ได้ถูกต้อง” ก. ทำอาหารได้อร่อย ข. การรู้จักถนอมอาหาร ค. ใช้เครื่องใช้ในครัวอย่างถูกต้อง ง. รู้จักเลือกรับประทานอาหาร				
3. ตั้งคำถามและตอบ คำถามจากเรื่อง ที่อ่าน ได้	เราไปทัศนศึกษาวัดพระศรีรัตน ศาสคาราม เพื่อนักเรียนจะได้เห็น ด้วยตาตนเองว่าสถาปัตยกรรมนั้น วิจิตรงดงามเพียงใด เพราะสืบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น 1. “สืบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น” มีความหมายตรงกับข้อใดมากที่สุด ก. เรียนด้วยตนเองดีกว่า ข. คนพูดมากเกินจริง ค. มีประสบการณ์ด้วยตนเองดีกว่า ง. คำพูดของคนเชื่อถือไม่ได้				

หลังจากผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ครบทุกคนแล้วนำผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งถือเป็นค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นรายข้อ โดยยึดถือเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50-1.00 จึงจะถือว่าข้อสอบข้อนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งวัดจริง

#### 4. ทดสอบแบบสอบวินิจฉัย ครั้งที่ 1 (ทดลองใช้)

นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ครั้งที่ 1 เพื่อศึกษาความเป็นปรนัยของข้อสอบ สัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับแบบทดสอบถึงความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษาและระยะเวลาในการทดสอบที่เหมาะสม โดยจับเวลานักเรียนแต่ละคนในการทำข้อสอบและหาค่าเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือตอบเกินกว่าหนึ่งคำตอบหรือไม่ตอบเลยให้ 0 คะแนน

#### 5. ทดสอบแบบสอบวินิจฉัย ครั้งที่ 2 (ทดลองใช้)

นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพรายข้อและทั้งฉบับ คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 100 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของเบรนนานที่เรียกว่าดัชนีอำนาจจำแนกบี (Discrimination index B) (Brennan, 1972, pp. 289-303) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.01 ขึ้นไป ส่วนข้อสอบที่มีค่าต่ำกว่าเกณฑ์คัดเลือกออกการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) มากกว่า .01 ขึ้นไป ทั้งนี้เพราะแบบทดสอบวินิจฉัยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องและสาเหตุของข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลมากกว่าที่จะเปรียบเทียบนักเรียนเป็นกลุ่มและค่าอำนาจจำแนกใช้เพื่อพิจารณาคุณภาพของข้อสอบเป็นรายข้อเท่านั้น (Adams & Torgerson, 1964, p. 472)

การหาค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 196) ดังสูตรต่อไปนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

- เมื่อ  $P$  แทน ดัชนีค่าความยากง่าย  
 $R$  แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูก  
 $N$  แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

วิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ ได้แก่ค่าความยาก (P) โดยพิจารณาข้อสอบที่มีความยาก ข้อสอบที่มีความยากระหว่าง 0.20-0.80 รายละเอียดการแปลค่า ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยาก (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2550, หน้า 141)

ค่าความยาก	การแปลค่า
$0.80 < P \leq 1.00$	เป็นข้อสอบง่ายมากควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง
$0.60 < P \leq 0.80$	เป็นข้อสอบค่อนข้างง่าย (ดี)
$0.40 < P \leq 0.60$	เป็นข้อสอบยากง่ายปานกลาง (ดีมาก)
$0.20 < P \leq 0.40$	เป็นข้อสอบค่อนข้างยาก (ดี)
$0.00 < P \leq 0.20$	เป็นข้อสอบยากมากควรตัดทิ้งหรือปรับปรุง

วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตรของเบรนนาน (Brennan) (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 198) ดังสูตรต่อไปนี้

$$B = \frac{U}{n_1} \cdot \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	$B$	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
	$U$	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกของกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
	$L$	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกของกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์
	$n_1$	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
		แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์

พิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป รายละเอียดการแปลค่า ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนก (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2550, หน้า 141)

ค่าอำนาจจำแนก	การแปลค่า
$0.40 < B \leq 1.00$	จำแนกได้ดีเป็นข้อสอบที่ดี
$0.30 < B \leq 0.39$	จำแนกได้เป็นข้อสอบที่ดีพอสมควรอาจต้องปรับปรุงบ้าง
$0.20 < B \leq 0.29$	จำแนกพอใช้ได้แต่ต้องปรับปรุง
$-1.00 < B \leq 0.19$	ไม่สามารถจำแนกได้ต้องปรับปรุงใหม่หรือตัดทิ้ง

#### 6. ทดสอบแบบสอบวินิจัย ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

นำแบบทดสอบวินิจัยไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพรายข้อ และทั้งฉบับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวน 341 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อบกพร่องตามเกณฑ์คะแนนจุดตัดตามวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) เพื่อใช้ในการตัดสินใจผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์ เพื่อนำผลมาวินิจัยได้ถูกต้องดังรายละเอียดผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4

การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับโดยใช้สูตรของลิวิงสตัน (Livingston, 1972) (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 236) ดังสูตรต่อไปนี้

$$r_{cc} = \frac{r_{tt} s^2 + (\bar{X} - c)^2}{s^2 + (\bar{X} - c)^2}$$

เมื่อ	$r_{cc}$	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	$r_{tt}$	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงกลุ่ม (หาได้จากสูตร KR-20)
	$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนสอบทั้งฉบับ
	$c$	แทน คะแนนเกณฑ์ หรือคะแนนจุดตัด
	$s^2$	แทน คะแนนความแปรปรวนของคะแนนหาได้จากสูตร



$$S^2 = \frac{n\sum X^2 + (\sum X)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ	$S^2$	แทน	คะแนนความแปรปรวนของคะแนน
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$n$	แทน	จำนวนคะแนน
	$X$	แทน	คะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษณี, 2551, หน้า 280)

$$SEM = S\sqrt{1-r_{cc}}$$

เมื่อ	$SEM$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
	$S$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$r_{cc}$	แทน	ค่าความเชื่อมั่น

คะแนนจุดตัดในการวินิจฉัยกำหนดคะแนนจุดตัดเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจผ่านหรือไม่ผ่านและนำข้อมูลมาวินิจฉัยจุดบกพร่องในการทำแบบทดสอบ โดยคำนวณคะแนนเกณฑ์ขั้นต่ำตามวิธีของแองกอฟ (Angoff) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, หน้า 270-271) ดังสูตรต่อไปนี้

$$C = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$C$	แทน	คะแนนเกณฑ์ขั้นต่ำ
	$(\sum X)$	แทน	ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
	$N$	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
	$X$	แทน	ความน่าจะเป็นที่นักเรียนคาบเส้นจะตอบข้อนั้นถูก

## การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
2. นำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายวันเวลา และสถานที่ที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เตรียมอุปกรณ์ เช่น จำนวนแบบทดสอบโดยเตรียมให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่างในการสอบแต่ละครั้ง ตลอดจนเตรียมปากกา ดินสอสำรองไว้ให้นักเรียน
4. ดำเนินการสอบโดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอบและอธิบายคำชี้แจงในการสอบให้นักเรียนทุกคนเข้าใจถึงคุณประโยชน์ของแบบทดสอบแล้วดำเนินการสอบตามแบบทดสอบ
  - 4.1 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบกับนักเรียนเพื่อสำรวจข้อบกพร่องและรวบรวมคำตอบผิด
  - 4.2 นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบ ครั้งที่ 1 (ทดลองใช้) เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความถูกต้องด้านภาษาและความเหมาะสมของระยะเวลาในการทดสอบ
  - 4.3 นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบ ครั้งที่ 2 (ทดลองใช้) เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบรายข้อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ
  - 4.4 นำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ และความเชื่อมั่นทั้งฉบับ วินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนและจัดทำคู่มือเพื่อใช้ในการสอบ

## บทที่ 4

### ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย และ 3) เพื่อศึกษาผลการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผู้วิจัยจึงแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 3 ผลการการวินิจฉัยคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์ และอักษรย่อมาใช้ ดังนี้

- IOC* แทน ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา หรือค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบกับจุดประสงค์
- P* แทน ค่าความยากของข้อสอบเป็นรายข้อ
- B* แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ
- SD* แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- $\bar{X}$  แทน ค่าเฉลี่ย
- N* แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
- C* แทน เกณฑ์คะแนนจุดตัด
- $r_{cc}$  แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- SEM* แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

## ตอนที่ 1 ผลการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวัดความสามารถความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระ การเรียนรู้สาระที่ 1 การอ่าน และยึดเนื้อหาตามตัวชี้วัดที่วิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้และ คุณภาพผู้เรียน โดยรวบรวมจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน ตามที่ Harcourt (1973) ได้เสนอแนะการจัดกลุ่มทักษะการอ่าน ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ Skill monitoring system in reading และพิจารณาคัดเลือกข้อความและเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือประสบการณ์เดิม ของนักเรียน ดัดแปลงเรื่องราวจากวรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน วารสาร นิตยสาร และ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำมาสร้าง แบบทดสอบเพื่อสำรวจเพื่อให้นักเรียนตอบสั้นๆแบ่งออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ คือ ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน ฉบับที่ 3 การอ่านบทความฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา และฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ รวม 160 ข้อ นำมาให้ อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วนำแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาว่าเนื้อหาของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ตามวิธีของ โรวินेलลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) ดังผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (*IOC*) ของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

แบบทดสอบ	จำนวน ข้อสอบ	จำนวนข้อที่เข้าเกณฑ์ .50	
		เข้าเกณฑ์	ค่าเฉลี่ย <i>IOC</i>
ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ	20	20	.89
ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน	20	20	.87
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ	20	20	.89
ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี	20	20	.89
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท	20	20	.93
ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	20	20	.94
ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา	20	20	.91
ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ	20	20	.84

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบเพื่อสำรวจจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยอยู่ระหว่าง .84- .94 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้นทั้ง 8 ฉบับ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกข้อ (ตารางที่ 35)

1.1 ผลการวิเคราะห์คำตอบที่นักเรียนตอบผิดจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 68 คน เพื่อนำคำตอบที่นักเรียนตอบผิดมากที่สุดมาทำเป็นตัวลวง พบว่าคำตอบที่นักเรียนตอบผิดในแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ทั้ง 8 ฉบับ สามารถแยกกลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973) ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์คำตอบที่นักเรียนตอบผิดของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973)	ประเด็นคำตอบที่นักเรียนตอบผิด		
กลุ่มที่ 1 ความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง	ความหมายผิดเช่น นักจินตนาการ นักประกวด คนโรคจิต	แปลคำตาม ประสบการณ์ เช่น ไม่ได้กินข้าว กินน้ำ ไม่มีระเบียบ ลำบาก	แปลความหมาย ได้บางส่วนเช่น สูญพันธุ์ ผสมพันธุ์ บำรุงพันธุ์
กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค	ผลจากการแปล คำผิด เช่น 1 ปี 100 ปี 1000 ปี	ไม่พิจารณาบริบท ของประโยค เช่น อาหาร เครื่องดื่ม แผ่ราบ	ตีความประโยค ไม่ถูกต้อง เช่น แม่ของย่า แม่ของภรรยา แม่ของลูก
กลุ่มที่ 3 มโนภาพของข้อความ	จับใจความสำคัญ เนื้อเรื่องไม่ได้เช่น ด้วยความรัก จะให้รางวัลไก่ จะชื่นชมไก่	สรุปเรื่องที่อ่าน ไม่ได้เช่น สวยงาม มีน้ำหนักรวมขึ้น รสชาติอร่อย	ตอบคำถามจาก เรื่องไม่ได้ เช่น คนต่างชาติ หนอนบ่อนไส้ ไม่มีคน ร้องเพลงชาติ
กลุ่มที่ 4 การตีความ	เปรียบเทียบ เหตุการณ์กับ สำนวนไม่ได้ เช่น กว้างงูไม่พันคอ โลกมาก ลากหาย ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว	คาดคะเน เหตุการณ์ไม่ได้ เช่น ไม่มีที่อยู่ การผสมพันธุ์ สภาพอากาศ	บอกเหตุผลไม่ได้ เช่น รถติด ถนนไม่พอ มลพิษ

## ตารางที่ 12 (ต่อ)

กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973)	ประเด็นคำตอบที่นักเรียนตอบผิด		
	กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบ วิพากษ์วิจารณ์	แยกแยะ ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็น ไม่ได้ เช่น ทำปุย ทำภาชนะ ทำเครื่องประดับ	สรุปข้อคิดจากเรื่อง ไม่ได้ เช่น ถ้าไม่เชื่ออย่าลบหลู่ JD300 ช่วยให้ หายสงสัยได้ สื่อออนไลน์ น่าเชื่อถือที่สุด

จากตารางที่ 12 กลุ่มที่ 1 ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คำตอบผิดเพราะบอกความหมายของคำชนิดต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะคำสุภาพิต ส่วนคนไทย กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค คำตอบผิด เพราะแปลความหมายของประโยคไม่ได้ แปลได้แต่ไม่สมบูรณ์ และแปลตามประสบการณ์ กลุ่มที่ 3 โนภาพของข้อความ ตอบผิดเพราะบอกใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ และบอกข้อคิดไม่ถูกต้อง โดยคิดว่าชื่อเรื่องเป็นใจความสำคัญ กลุ่มที่ 4 การตีความ ตอบผิดเพราะคาดคะเนเหตุการณ์ไม่ถูกต้อง ไม่เข้าใจสำนวนภาษาในเนื้อเรื่อง แปลความหมายตามประสบการณ์และความเคยชินในชีวิตประจำวัน กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ ตอบผิดเพราะไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ ไม่สามารถบอกถึงการนำความรู้ในเนื้อเรื่องไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

## ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น ในด้านความตรงและความเที่ยง

### 1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัย

ผู้วิจัยนำคำถาม คำตอบ และตัวลวงที่ได้จากแบบทดสอบเพื่อสำรวจทั้ง 8 ฉบับ มาสร้างเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูและปรับปรุงตามคำแนะนำ และนำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อที่สร้างขึ้น วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องตามวิธีของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบ	จำนวนข้อสอบ	จำนวนข้อที่เข้าเกณฑ์ .50	
		เข้าเกณฑ์	ค่าเฉลี่ย IOC
ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ	20	20	.93
ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน	20	20	.91
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ	20	20	.95
ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี	20	20	.94
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท	20	20	.98
ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	20	20	.99
ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา	20	20	.96
ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ	20	20	.99

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวินิจฉัยจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .91- .99 แสดงให้เห็นว่าข้อสอบของแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้นทั้ง 8 ฉบับ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ทุกข้อ นั่นคือ แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีความตรงเชิงเนื้อหา

## 2. หากคุณภาพของข้อสอบ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นทั้ง 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลการใช้ไปปรับปรุงข้อสอบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 1 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อตรวจสอบด้านภาษาเกี่ยวกับคำชี้แจงในการสอบและข้อคำถาม ว่านักเรียนมีความเข้าใจตรงกันหรือไม่ มีภาษาตรงจุดใดที่มีความกำกวม เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข ตลอดจนนำข้อมูลที่ได้มา กำหนดเวลาในการสอบที่มีความเหมาะสมสำหรับการดำเนินงานดังนี้

(1) ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดคลองตาสุตรสามัคคี จำนวน 20 คน

(2) นำนักเรียนมาทำแบบทดสอบ โดยจับเวลาในการทำข้อสอบของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำเวลาที่นักเรียนแต่ละคนทำมาหาค่าเฉลี่ยในการทำแบบทดสอบ



(3) เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จ ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนแต่ละคนเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบว่า มีคำสั่งและข้อคำถามชัดเจน เข้าใจตรงกันหรือไม่

(4) ปรับปรุงภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบ

ผลการทดลองใช้ ครั้งที่ 1 ปรากฏว่า นักเรียนมีความเข้าใจในคำสั่งและข้อคำถามแต่ละข้อดี โดยเฉลี่ยนักเรียนใช้เวลาทำแบบทดสอบ 8 ฉบับ รวม 160 ข้อ ดังนี้ ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ 20 นาที ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน 20 นาที ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ 20 นาที ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี 20 นาที ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท 20 นาที ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ 20 นาที ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา 20 นาที ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ 20 นาที

2.2 ทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 2 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อนำการสอบไปคำนวณเพื่อหาคุณภาพรายข้อ และนำผลไปปรับปรุงข้อสอบ นั่นคือ ผู้วิจัยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ปรากฏค่าสถิติ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 1	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านเรื่องสั้น ๆ	1	0.28	ค่อนข้างยาก	0.44	สูง	ตัดไว้
	2	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
	3	0.07	ยากมาก	-0.06	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	4	0.22	ค่อนข้างยาก	0.04	ต่ำ	ปรับปรุง
	5	0.57	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	6	0.59	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	7	0.24	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	8	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	9	0.91	ง่ายมาก	0.14	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	10	0.90	ง่ายมาก	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
	11	0.83	ง่ายมาก	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	12	0.58	ปานกลาง	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ฉบับที่ 1	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านเรื่องสั้น ๆ	13	0.88	ง่ายมาก	0.16	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	14	0.40	ปานกลาง	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
	15	0.33	ค่อนข้างยาก	0.02	ต่ำ	ปรับปรุง
	16	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.16	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	17	0.36	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	18	0.58	ปานกลาง	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	19	0.36	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	20	0.24	ค่อนข้างยาก	0.00	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.53</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.20</b>	<b>ปานกลาง</b>	

จากตารางที่ 14 แสดงค่าความยากรายข้อ และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า .20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง

ตารางที่ 15 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 2	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านนิทาน และเพลงพื้นบ้าน	21	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	22	0.11	ยากมาก	0.14	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	23	0.86	ง่ายมาก	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	24	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.30	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	25	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	26	0.45	ปานกลาง	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
	27	0.54	ปานกลาง	0.32	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	28	0.48	ปานกลาง	0.16	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ฉบับที่ 2	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านนิทาน	29	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
และเพลงพื้นบ้าน	30	0.28	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	31	0.19	ยากมาก	0.10	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	32	0.41	ปานกลาง	0.18	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	33	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	34	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	35	0.16	ยากมาก	0.04	ต่ำ	ปรับปรุง
	36	0.52	ปานกลาง	0.40	สูง	ตัดไว้
	37	0.50	ปานกลาง	0.12	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	38	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.16	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	39	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.58	สูง	ตัดไว้
	40	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.14	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.53</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.25</b>	<b>ปานกลาง</b>

จากตารางที่ 15 ค่าความยากรายข้อ และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80 และ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า .20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง

ตารางที่ 16 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย  
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 3	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านบทความ	41	0.54	ปานกลาง	0.32	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	42	0.20	ค่อนข้างยาก	0.04	ต่ำ	ปรับปรุง
	43	0.86	ง่ายมาก	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	44	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
	45	0.33	ค่อนข้างยาก	0.18	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	46	0.45	ปานกลาง	0.42	สูง	ตัดไว้
	47	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.42	สูง	ตัดไว้
	48	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.54	สูง	ตัดไว้
	49	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	50	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	51	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	52	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.48	สูง	ตัดไว้
	53	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
	54	0.48	ปานกลาง	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	55	0.35	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
	56	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	57	0.51	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	58	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	59	0.38	ค่อนข้างยาก	0.32	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	60	0.33	ค่อนข้างยาก	0.30	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	<b>ค่าเฉลี่ย</b>	<b>0.57</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.31</b>	<b>ปานกลาง</b>	

จากตารางที่ 16 แสดงค่าความยากรายข้อ และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า .20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง

ตารางที่ 17 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย  
ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 4	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านสารคดี	61	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.42	สูง	ตัดไว้
	62	0.49	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	63	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
	64	0.34	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
	65	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.38	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	66	0.40	ปานกลาง	0.12	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	67	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	68	0.46	ปานกลาง	0.40	สูง	ตัดไว้
	69	0.22	ค่อนข้างยาก	0.00	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	70	0.52	ปานกลาง	0.52	สูง	ตัดไว้
	71	0.59	ปานกลาง	0.38	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	72	0.58	ปานกลาง	0.32	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	73	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.44	สูง	ตัดไว้
	74	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.46	สูง	ตัดไว้
	75	0.57	ปานกลาง	0.50	สูง	ตัดไว้
	76	0.31	ค่อนข้างยาก	0.42	สูง	ตัดไว้
	77	0.59	ปานกลาง	0.54	สูง	ตัดไว้
	78	0.36	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
	79	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.42	สูง	ตัดไว้
	80	0.48	ปานกลาง	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.54</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.34</b>	<b>ปานกลาง</b>	

จากตารางที่ 17 แสดงค่าความยากรายข้อ และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า .20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง

ตารางที่ 18 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย  
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 5	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านพระบรม	81	0.49	ปานกลาง	0.18	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
ราโชวาท	82	0.34	ค่อนข้างยาก	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	83	0.57	ปานกลาง	0.54	สูง	ตัดไว้
	84	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.54	สูง	ตัดไว้
	85	0.43	ปานกลาง	0.30	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	86	0.44	ปานกลาง	0.40	สูง	ตัดไว้
	87	0.39	ค่อนข้างยาก	0.46	สูง	ตัดไว้
	88	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.62	สูง	ตัดไว้
	89	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.58	สูง	ตัดไว้
	90	0.16	ยากมาก	-0.08	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	91	0.06	ยากมาก	-0.12	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	92	0.29	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
	93	0.51	ปานกลาง	0.56	สูง	ตัดไว้
	94	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.52	สูง	ตัดไว้
	95	0.32	ค่อนข้างยาก	0.40	สูง	ตัดไว้
	96	0.27	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	97	0.56	ปานกลาง	0.84	สูง	ตัดไว้
	98	0.54	ปานกลาง	0.80	สูง	ตัดไว้
	99	0.58	ปานกลาง	0.68	สูง	ตัดไว้
	100	0.50	ปานกลาง	0.40	สูง	ตัดไว้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.46</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.42</b>	<b>ปานกลาง</b>	

จากตารางที่ 18 แสดงค่าความยากรายข้อและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ  
วินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80  
และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า  
.20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง

ตารางที่ 19 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 6	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านงานเขียน	101	0.13	ยากมาก	-0.04	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
ประเภทโน้มน้าวใจ	102	0.51	ปานกลาง	0.02	ต่ำ	ปรับปรุง
	103	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.16	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	104	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.50	สูง	ตัดไว้
	105	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.32	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	106	0.13	ยากมาก	0.36	ค่อนข้างสูง	ปรับปรุง
	107	0.42	ปานกลาง	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	108	0.58	ปานกลาง	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
	109	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.48	สูง	ตัดไว้
	110	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.14	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	111	0.56	ปานกลาง	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
	112	0.37	ค่อนข้างยาก	0.04	ต่ำ	ปรับปรุง
	113	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	114	0.23	ค่อนข้างยาก	-0.14	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	115	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.40	สูง	ตัดไว้
	116	0.14	ยากมาก	-0.06	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	117	0.19	ยากมาก	0.52	สูง	ปรับปรุง
	118	0.45	ปานกลาง	0.56	สูง	ตัดไว้
	119	0.51	ปานกลาง	0.38	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	120	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.02	ต่ำ	ปรับปรุง
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.48</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.24</b>	<b>ปานกลาง</b>	

จากตารางที่ 19 แสดงค่าความยากรายข้อและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า .20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง

ตารางที่ 20 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย  
ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 7	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านบทโฆษณา	121	0.16	ยากมาก	-0.04	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	122	0.23	ค่อนข้างยาก	0.02	ต่ำ	ปรับปรุง
	123	0.44	ปานกลาง	0.16	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	124	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.50	สูง	ตัดไว้
	125	0.44	ปานกลาง	0.32	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	126	0.40	ปานกลาง	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	127	0.44	ปานกลาง	0.36	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	128	0.28	ค่อนข้างยาก	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
	129	0.54	ปานกลาง	0.48	สูง	ตัดไว้
	130	0.33	ค่อนข้างยาก	0.14	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	131	0.47	ปานกลาง	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
	132	0.20	ค่อนข้างยาก	0.04	ต่ำ	ปรับปรุง
	133	0.49	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	134	0.19	ยากมาก	-0.14	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	135	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.40	สูง	ตัดไว้
	136	0.17	ยากมาก	-0.06	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
	137	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.52	สูง	ตัดไว้
	138	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.56	สูง	ตัดไว้
	139	0.33	ค่อนข้างยาก	0.38	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	140	0.15	ยากมาก	0.02	ต่ำ	ปรับปรุง
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.40</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.24</b>	<b>ปานกลาง</b>	

จากตารางที่ 20 แสดงค่าความยากรายข้อ และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า .20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง



ตารางที่ 21 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จากการทดลองใช้ ครั้งที่ 2

ฉบับที่ 8	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านข่าวและ เหตุการณ์สำคัญ	141	0.37	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
	142	0.15	ยากมาก	0.14	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	143	0.33	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
	144	0.24	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
	145	0.33	ค่อนข้างยาก	0.02	ต่ำ	ปรับปรุง
	146	0.30	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
	147	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.34	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	148	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.54	สูง	ตัดไว้
	149	0.55	ปานกลาง	0.42	สูง	ตัดไว้
	150	0.26	ค่อนข้างยาก	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
	151	0.15	ยากมาก	0.22	ปานกลาง	ปรับปรุง
	152	0.31	ค่อนข้างยาก	0.30	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	153	0.44	ปานกลาง	0.32	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	154	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.48	สูง	ตัดไว้
	155	0.15	ยากมาก	0.02	ต่ำ	ปรับปรุง
	156	0.32	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
	157	0.11	ยากมาก	0.18	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
	158	0.37	ค่อนข้างยาก	0.30	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	159	0.23	ค่อนข้างยาก	0.06	ต่ำ	ปรับปรุง
	160	0.08	ยากมาก	-0.08	ใช้ไม่ได้	ปรับปรุง
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.33</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.23</b>	<b>ปานกลาง</b>	

จากตารางที่ 21 แสดงค่าความยากรายข้อและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีค่าความยากรายข้อระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ให้ตัดไว้ ส่วนข้อใดที่มีค่าความยากรายข้อน้อยกว่า .20 และมากกว่า .80 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า .20 ได้นำไปปรับปรุง

2.3 ทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 คน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบทดสอบข้อที่มีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกที่ไม่เข้าเกณฑ์ ในแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ เพื่อให้ได้ข้อสอบ ฉบับละ 20 ข้อ และนำผลการทดสอบไปวิเคราะห์ หาคุณภาพ นั่นคือ ผู้วิจัยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก หาค่าความเชื่อมั่น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด หาคะแนนจุดตัดตามวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การตัดสินการผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์ในการวินิจฉัยข้อบกพร่อง ปรากฏค่าสถิติดังต่อไปนี้

ตารางที่ 22 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 1	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านเรื่องสั้น ๆ	1	0.37	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
	2	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	3	0.24	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	4	0.31	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ใช้ได้
	5	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง	ใช้ได้
	6	0.58	ค่อนข้างง่าย	0.50	สูง	ใช้ได้
	7	0.26	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	8	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.31	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	9	0.82	ง่ายมาก	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	10	0.85	ง่ายมาก	0.21	ปานกลาง	ใช้ได้
	11	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.36	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	12	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.45	สูง	ใช้ได้
	13	0.83	ง่ายมาก	0.30	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	14	0.39	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	15	0.30	ค่อนข้างยาก	0.23	ปานกลาง	ใช้ได้
	16	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	17	0.36	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	18	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ฉบับที่ 1	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านเรื่องสั้น ๆ	19	0.28	ค่อนข้างยาก	0.31	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	20	0.27	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง	ใช้ได้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.53</b>	<b>ค่อนข้างง่าย</b>	<b>0.30</b>	<b>ค่อนข้างสูง</b>	<b>ใช้ได้</b>

จากตารางที่ 22 แบบทดสอบ ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ มีค่าความยากตั้งแต่ .24 ถึง .85 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .22 ถึง .50 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

ตารางที่ 23 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 2	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านนิทาน	21	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
และเพลงพื้นบ้าน	22	0.23	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	23	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	24	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง	ใช้ได้
	25	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง	ใช้ได้
	26	0.46	ปานกลาง	0.50	สูง	ใช้ได้
	27	0.52	ปานกลาง	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	28	0.44	ปานกลาง	0.31	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	29	0.59	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	30	0.31	ค่อนข้างยาก	0.21	ปานกลาง	ใช้ได้
	31	0.35	ค่อนข้างยาก	0.36	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	32	0.31	ค่อนข้างยาก	0.45	สูง	ใช้ได้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ฉบับที่ 2	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านนิทาน	33	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.30	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
และเพลงพื้นบ้าน	34	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	35	0.30	ค่อนข้างยาก	0.23	ปานกลาง	ใช้ได้
	36	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	37	0.41	ปานกลาง	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	38	0.59	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	39	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.31	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	40	0.50	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง	ใช้ได้
	<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.54</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.30</b>	<b>ค่อนข้างสูง</b>

จากตารางที่ 23 แบบทดสอบ ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน มีค่าความยาก ตั้งแต่ .23 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ถึง .50 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

ตารางที่ 24 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย  
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 3	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านบทความ	41	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	42	0.28	ค่อนข้างยาก	0.23	ปานกลาง	ใช้ได้
	43	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	44	0.74	ค่อนข้างยาก	0.42	สูง	ใช้ได้
	45	0.33	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง	ใช้ได้
	46	0.39	ค่อนข้างง่าย	0.39	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	47	0.55	ปานกลาง	0.51	สูง	ใช้ได้
	48	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.50	สูง	ใช้ได้
	49	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.31	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	50	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.49	สูง	ใช้ได้
	51	0.54	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	52	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.51	สูง	ใช้ได้
	53	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.35	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	54	0.49	ปานกลาง	0.38	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	55	0.45	ปานกลาง	0.45	สูง	ใช้ได้
	56	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.42	สูง	ใช้ได้
	57	0.47	ปานกลาง	0.47	สูง	ใช้ได้
	58	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.45	สูง	ใช้ได้
	59	0.43	ปานกลาง	0.27	ปานกลาง	ใช้ได้
	60	0.53	ปานกลาง	0.35	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.56</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.38</b>	<b>ค่อนข้างสูง</b>	<b>ใช้ได้</b>

จากตารางที่ 24 แบบทดสอบฉบับที่ 3 การอ่านบทความมีค่าความยาก ตั้งแต่ .28 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .23 ถึง .51 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

ตารางที่ 25 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 4	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านสารคดี	61	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.48	สูง	ใช้ได้
	62	0.49	ปานกลาง	0.52	สูง	ใช้ได้
	63	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.38	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	64	0.36	ค่อนข้างยาก	0.24	ปานกลาง	ใช้ได้
	65	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.53	สูง	ใช้ได้
	66	0.40	ปานกลาง	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	67	0.56	ค่อนข้างง่าย	0.48	สูง	ใช้ได้
	68	0.48	ปานกลาง	0.42	สูง	ใช้ได้
	69	0.29	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ใช้ได้
	70	0.44	ง่ายมาก	0.36	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	71	0.63	ปานกลาง	0.45	สูง	ใช้ได้
	72	0.60	ปานกลาง	0.47	สูง	ใช้ได้
	73	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.42	สูง	ใช้ได้
	74	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.55	สูง	ใช้ได้
	75	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.43	สูง	ใช้ได้
	76	0.39	ค่อนข้างยาก	0.45	สูง	ใช้ได้
	77	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.31	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	78	0.36	ค่อนข้างยาก	0.23	ปานกลาง	ใช้ได้
	79	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.45	สูง	ใช้ได้
	80	0.43	ปานกลาง	0.39	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.54</b>	<b>ค่อนข้างง่าย</b>	<b>0.40</b>	<b>สูง</b>	<b>ใช้ได้</b>

จากตารางที่ 25 แบบทดสอบ ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี มีค่าความยาก ตั้งแต่ .29 ถึง .76 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .24 ถึง .53 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

ตารางที่ 26 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย  
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 5	ข้อที่	<i>P</i>	ความหมาย	<i>B</i>	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านพระบรม- ราโชวาท	81	0.46	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
	82	0.36	ค่อนข้างยาก	0.24	ปานกลาง	ใช้ได้
	83	0.57	ปานกลาง	0.51	สูง	ใช้ได้
	84	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.53	สูง	ใช้ได้
	85	0.31	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	86	0.50	ปานกลาง	0.39	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	87	0.40	ปานกลาง	0.38	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	88	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.65	สูง	ใช้ได้
	89	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.51	สูง	ใช้ได้
	90	0.27	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
	91	0.23	ค่อนข้างยาก	0.24	ปานกลาง	ใช้ได้
	92	0.37	ค่อนข้างยาก	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	93	0.53	ปานกลาง	0.56	สูง	ใช้ได้
	94	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.56	สูง	ใช้ได้
	95	0.33	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	96	0.35	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง	ใช้ได้
	97	0.57	ปานกลาง	0.65	สูง	ใช้ได้
	98	0.57	ปานกลาง	0.59	สูง	ใช้ได้
	99	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.54	สูง	ใช้ได้
	100	0.46	ปานกลาง	0.45	สูง	ใช้ได้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.48</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.42</b>	<b>สูง</b>	<b>ใช้ได้</b>

จากตารางที่ 26 แบบทดสอบ ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท มีค่าความยาก ตั้งแต่ .23 ถึง 72 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .22 ถึง .65 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

ตารางที่ 27 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 6	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านงานเขียน	101	0.24	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
ประเภทโน้มน้าวใจ	102	0.49	ปานกลาง	0.30	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	103	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.41	สูง	ใช้ได้
	104	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.51	สูง	ใช้ได้
	105	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.55	สูง	ใช้ได้
	106	0.29	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
	107	0.48	ปานกลาง	0.24	ปานกลาง	ใช้ได้
	108	0.57	ปานกลาง	0.44	สูง	ใช้ได้
	109	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.56	สูง	ใช้ได้
	110	0.51	ปานกลาง	0.43	สูง	ใช้ได้
	111	0.56	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	112	0.40	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
	113	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.57	สูง	ใช้ได้
	114	0.21	ค่อนข้างยาก	0.21	ปานกลาง	ใช้ได้
	115	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.54	สูง	ใช้ได้
	116	0.22	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง	ใช้ได้
	117	0.26	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง	ใช้ได้
	118	0.27	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	119	0.45	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	120	0.60	ปานกลาง	0.55	สูง	ใช้ได้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.48</b>	<b>ปานกลาง</b>	<b>0.37</b>	<b>ค่อนข้างสูง</b>	<b>ใช้ได้</b>

จากตารางที่ 27 แบบทดสอบฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ มีค่าความยาก ตั้งแต่ .21 ถึง .71 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .21 ถึง .56 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง



ตารางที่ 28 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย  
ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 7	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านบทโฆษณา	121	0.24	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	122	0.27	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	123	0.28	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง	ใช้ได้
	124	0.62	ค่อนข้างยาก	0.48	สูง	ใช้ได้
	125	0.44	ปานกลาง	0.41	สูง	ใช้ได้
	126	0.34	ค่อนข้างยาก	0.41	สูง	ใช้ได้
	127	0.31	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	128	0.33	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
	129	0.54	ปานกลาง	0.31	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	130	0.41	ปานกลาง	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	131	0.51	ปานกลาง	0.32	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	132	0.25	ค่อนข้างยาก	0.27	ปานกลาง	ใช้ได้
	133	0.43	ปานกลาง	0.32	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	134	0.21	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง	ใช้ได้
	135	0.60	ปานกลาง	0.62	สูง	ใช้ได้
	136	0.23	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
	137	0.54	ปานกลาง	0.42	สูง	ใช้ได้
	138	0.60	ปานกลาง	0.59	สูง	ใช้ได้
	139	0.42	ปานกลาง	0.30	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	140	0.23	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ใช้ได้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.39</b>	<b>ค่อนข้างยาก</b>	<b>0.34</b>	<b>ค่อนข้างสูง</b>	<b>ใช้ได้</b>

จากตารางที่ 28 แบบทดสอบ ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณามีค่าความยากตั้งแต่ .23 ถึง .62 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .26 ถึง .62 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

ตารางที่ 29 ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และผลการพิจารณาแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่ 8	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
การอ่านข่าวและ เหตุการณ์สำคัญ	141	0.43	ปานกลาง	0.34	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	142	0.28	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	143	0.34	ค่อนข้างยาก	0.30	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	144	0.31	ค่อนข้างยาก	0.30	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	145	0.37	ค่อนข้างยาก	0.24	ปานกลาง	ใช้ได้
	146	0.32	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	147	0.54	ปานกลาง	0.38	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	148	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.45	สูง	ใช้ได้
	149	0.56	ปานกลาง	0.53	สูง	ใช้ได้
	150	0.27	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ใช้ได้
	151	0.22	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	152	0.32	ค่อนข้างยาก	0.24	ปานกลาง	ใช้ได้
	153	0.49	ปานกลาง	0.40	สูง	ใช้ได้
	154	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.48	สูง	ใช้ได้
	155	0.20	ค่อนข้างยาก	0.21	ปานกลาง	ใช้ได้
	156	0.30	ค่อนข้างยาก	0.20	ปานกลาง	ใช้ได้
	157	0.28	ค่อนข้างยาก	0.29	ปานกลาง	ใช้ได้
	158	0.37	ค่อนข้างยาก	0.35	ค่อนข้างสูง	ใช้ได้
	159	0.27	ค่อนข้างยาก	0.21	ปานกลาง	ใช้ได้
	160	0.22	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ใช้ได้
<b>ค่าเฉลี่ย</b>		<b>0.37</b>	<b>ค่อนข้างยาก</b>	<b>0.31</b>	<b>ค่อนข้างสูง</b>	<b>ใช้ได้</b>

จากตารางที่ 29 แบบทดสอบ ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ มีค่าความยาก ตั้งแต่ .22 ถึง .61 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ถึง .53 เมื่อนำค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก มาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ข้อที่มีความยากระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .20 ถึง 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ ซึ่งผลการพิจารณาพบว่าเข้าเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

2.4 สรุปค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย  
ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ทั้ง 8 ฉบับ ปากฎค่าสถิติดังนี้

ตารางที่ 30 สรุปค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจ  
ในการอ่านภาษาไทยทั้ง 8 ฉบับ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

แบบทดสอบ	จำนวน ข้อสอบ	ค่าความยาก (P)	ค่าเฉลี่ย (P)	ค่าอำนาจ จำแนก (B)	ค่าเฉลี่ย (B)	ค่าความ เชื่อมั่น ( $r_{cc}$ )	SEM
ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ	20	.24-.85	.53	.22-.50	.30	.61	1.97
ฉบับที่ 2 การอ่านนิทาน และเพลงพื้นบ้าน	20	.23-.80	.54	.20-.50	.30	.62	2.01
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ	20	.28-.80	.56	.23-.51	.38	.80	1.93
ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี	20	.29-.76	.54	.24-.53	.40	.82	1.94
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรม- ราชาวิชา	20	.23-.72	.48	.22-.65	.42	.79	1.96
ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียน ประเภทโน้มน้าวใจ	20	.21-.71	.48	.21-.56	.37	.73	1.96
ฉบับที่ 7 การอ่านบท โฆษณา	20	.23-.62	.39	.26-.62	.38	.52	2.04
ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและ เหตุการณ์สำคัญ	20	.22-.61	.37	.20-.53	.31	.60	1.98

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า

1. แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความยากรายข้ออยู่ระหว่าง .21 ถึง .85 และมีค่าความยากเฉลี่ย .37 ถึง .56 แบบทดสอบที่มีค่าความยากเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉบับที่ 3 มีค่าเฉลี่ย .56 และฉบับที่มีค่าความยากเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉบับที่ 8 มีค่าเฉลี่ย .37 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 ถึง .65 และมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย .30 ถึง .42 แบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉบับที่ 5 มีค่าเฉลี่ย .42 และแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉบับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย .30 ถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ

2. แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .52 ถึง .82 แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด คือ ฉบับที่ 4 มีค่า .82 และแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด คือ ฉบับที่ 7 มีค่า .52

3. แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดอยู่ระหว่าง 1.93 ถึง 2.04 แบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมากที่สุด คือ ฉบับที่ 7 มีค่า 2.04 และแบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดน้อยที่สุด คือ ฉบับที่ 3 มีค่า 1.93

### ตอนที่ 3 ผลการการวินิจฉัยคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียน  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ทั้ง 8 ฉบับ  
มาทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 คน และนำข้อมูลมาหาค่าสถิติ

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ( $SD$ ) ค่าความเชื่อมั่น  
ของแบบทดสอบ ( $r_{cc}$ ) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ( $SEM$ ) ของแบบทดสอบวินิจฉัย  
ทั้ง 8 ฉบับ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาคำนวณ  
หาค่าสถิติ ดังปรากฏดังนี้

ตารางที่ 31 ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของ  
แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

ฉบับที่	จำนวนข้อ	คะแนน จุดตัด (C)	ร้อยละ (C)	คะแนนแบบทดสอบ		SD
				$\bar{X}$	$\bar{X}$ (%)	
1	20	10.34	51.70	11.41	57.05	3.16
2	20	10.18	50.90	11.68	58.40	3.26
3	20	10.40	52.00	11.13	55.65	4.33
4	20	10.47	52.35	11.60	58.00	4.58
5	20	10.22	51.10	10.42	52.10	4.27
6	20	10.76	53.80	11.43	57.15	3.77
7	20	8.98	44.90	11.66	58.30	2.95
8	20	8.96	44.80	11.05	55.25	3.13

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า

1. เกณฑ์คะแนนจุดตัดทั้ง 8 ฉบับ แต่ละฉบับมีจำนวน 20 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้ ฉบับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 10.34 คะแนน ฉบับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 10.18 คะแนน ฉบับที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 10.40 คะแนน ฉบับที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 10.47 คะแนน ฉบับที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 10.22 คะแนน ฉบับที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 10.76 คะแนน ฉบับที่ 7 มีค่าเฉลี่ย 8.98 คะแนน ฉบับที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 8.96 คะแนน
2. แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่าแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉบับที่ 2 มีค่า 11.68 หรือร้อยละ 58.40 และฉบับที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ฉบับที่ 5 มีค่า 10.42 หรือร้อยละ 52.10
3. แบบทดสอบวินิจัยทั้ง 8 ฉบับ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบของแต่ละฉบับไปเทียบกับคะแนนจุดตัด จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบจะสูงกว่าคะแนนจุดตัดทั้ง 8 ฉบับ
4. แบบทดสอบวินิจัยทั้ง 8 ฉบับ เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด คือ ฉบับที่ 7 มีค่า 2.95 แบบทดสอบมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุด คือ ฉบับที่ 4 มีค่า 4.58

## 2. วิเคราะห์ข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่าน

จากการทดลองใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 คน โดยพิจารณาจากจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ตอบรายชื่อ เมื่อนำมาเทียบกับคะแนนจุดตัด ซึ่งแยกการอ่านรายชื่อตามกลุ่มทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) ทั้ง 8 ฉบับ ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 32 จำนวนนักเรียนและร้อยละนักเรียนที่มีข้อบกพร่องและไม่บกพร่องตามกลุ่มทักษะ  
การอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) จากการทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง)

กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973)	จำนวน ข้อ	เลขที่ ข้อ	จุดตัด	จำนวนนักเรียน ที่ไม่บกพร่อง		จำนวนนักเรียน ที่บกพร่อง	
				คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ							
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	1, 6, 11, 16	2.10	268	78.60	73	21.40
2. ความหมายของประโยค	4	2, 7, 12, 17	1.92	218	63.90	123	36.10
3. มโนภาพของข้อความ	4	3, 8, 13, 18	2.18	264	77.40	77	22.60
4. การตีความ	4	4, 9, 14, 19	2.12	198	58.10	143	41.90
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	5, 10, 15, 20	2.02	240	70.40	101	29.60
รวม	20	20					
ฉบับที่ 2 การนิทานและเพลงพื้นบ้าน							
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	21, 26, 31, 36	1.98	264	77.40	77	22.60
2. ความหมายของประโยค	4	22, 27, 32, 37	2.04	159	46.60	182	53.40
3. มโนภาพของข้อความ	4	23, 28, 33, 38	2.08	273	80.10	68	19.90
4. การตีความ	4	24, 29, 34, 39	2.00	282	82.70	59	17.30
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	25, 30, 35, 40	2.08	230	67.50	111	32.50
รวม	20	20					
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ							
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	41, 46, 51, 56	1.96	239	70.10	102	29.90
2. ความหมายของประโยค	4	42, 47, 52, 57	2.06	222	65.10	119	34.90
3. มโนภาพของข้อความ	4	43, 48, 53, 58	2.27	230	67.50	111	23.50
4. การตีความ	4	44, 49, 54, 59	2.11	252	73.90	89	26.10
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	45, 50, 55, 60	2.00	212	62.20	129	37.80
รวม	20	20					

ตารางที่ 32 (ต่อ)

กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973)	จำนวน ข้อ	เลขที่ ข้อ	จุดตัด	จำนวนนักเรียน ที่ไม่บกพร่อง		จำนวนนักเรียน ที่บกพร่อง	
				คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
				ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี			
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	61, 66, 71, 76	2.04	222	65.10	119	34.90
2. ความหมายของประโยค	4	62, 67, 72, 77	2.08	237	69.50	104	30.50
3. มโนภาพของข้อความ	4	63, 68, 73, 78	2.18	260	76.30	81	23.70
4. การตีความ	4	64, 69, 74, 79	2.13	236	69.20	105	30.80
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	65, 70, 75, 80	2.04	229	67.20	112	32.80
<b>รวม</b>	<b>20</b>	<b>20</b>					
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท							
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	81, 86, 91, 96	1.90	166	48.70	175	51.30
2. ความหมายของประโยค	4	82, 87, 92, 97	1.94	179	52.50	162	47.50
3. มโนภาพของข้อความ	4	83, 88, 93, 98	2.04	218	63.90	123	36.10
4. การตีความ	4	84, 89, 94, 99	2.31	195	57.20	146	42.80
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	85, 90, 95, 100	2.03	146	42.80	195	57.20
<b>รวม</b>	<b>20</b>	<b>20</b>					
ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียน ประเภทโน้มน้าวใจ							
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	101, 106, 111, 116	2.20	134	39.30	207	60.70
2. ความหมายของประโยค	4	102, 107, 112, 117	1.98	180	52.80	161	47.20
3. มโนภาพของข้อความ	4	103, 108, 113, 118	2.24	145	42.50	196	57.50
4. การตีความ	4	104, 109, 114, 119	2.22	125	36.70	216	63.30
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	105, 110, 115, 120	2.12	236	69.20	105	30.80
<b>รวม</b>	<b>20</b>	<b>20</b>					

ตารางที่ 32 (ต่อ)

กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973)	จำนวน ข้อ	เลขที่ ข้อ	จุดตัด	จำนวนนักเรียน		จำนวนนักเรียน	
				ที่ไม่บกพร่อง		ที่บกพร่อง	
				คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา							
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	121, 126, 131, 136	1.90	126	36.90	215	63.10
2. ความหมายของประโยค	4	122, 127, 132, 137	2.14	143	41.90	198	58.10
3. มโนภาพของข้อความ	4	123, 128, 133, 138	2.04	177	51.90	164	48.10
4. การตีความ	4	124, 129, 134, 139	2.07	211	61.90	130	38.10
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	125, 130, 135, 140	2.24	189	55.40	152	44.60
<b>รวม</b>	<b>20</b>	<b>20</b>					
ฉบับที่ 8 การจำวลและเหตุการณ์ สำคัญ							
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	4	141, 146, 151, 156	2.04	119	34.90	222	65.10
2. ความหมายของประโยค	4	142, 147, 152, 157	1.98	145	42.50	196	57.50
3. มโนภาพของข้อความ	4	143, 148, 153, 158	1.96	192	56.30	149	43.70
4. การตีความ	4	144, 149, 154, 159	2.04	192	56.30	149	43.70
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	4	145, 150, 155, 160	2.04	94	27.60	247	72.40
<b>รวม</b>	<b>20</b>	<b>20</b>					

จากตารางที่ 32 การทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยเพื่อสำรวจข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่าน โดยวิเคราะห์ทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ การตีความ คิดเป็นร้อยละ 41.90 ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ ความหมายของประโยค คิดเป็นร้อยละ 53.40 ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 37.80 ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.90 ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาททักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.20 ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ การตีความ คิดเป็นร้อยละ 63.30



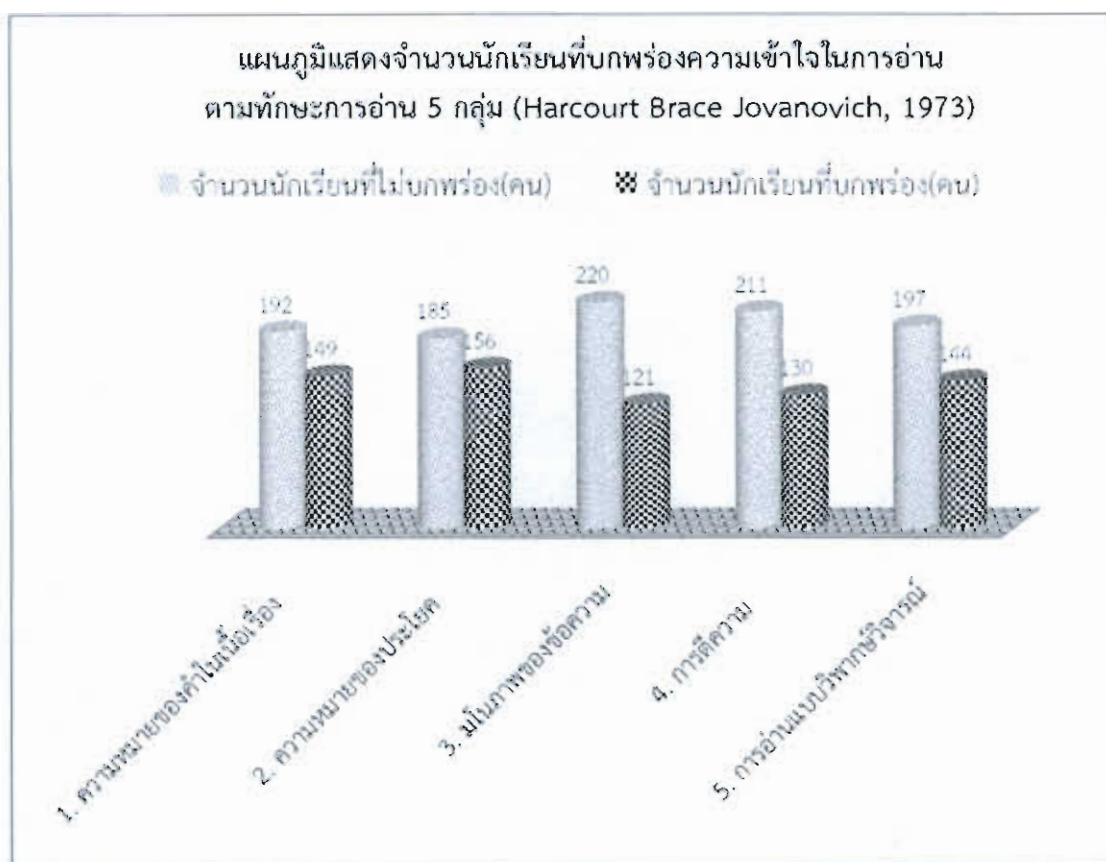
ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณาทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ การรู้ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 63.10 ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 72.40

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ รวบรวมเพื่อสรุปข้อบกพร่องให้เป็น 5 กลุ่มทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973) ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 33 จำนวนนักเรียนที่บกพร่องความเข้าใจในการอ่านทั้ง 8 ฉบับ แยกตามทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) ในการใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) จากกลุ่มตัวอย่าง 341 คน

ทักษะการอ่าน (Harcourt, 1973)	จำนวนนักเรียน ที่ไม่บกพร่อง		จำนวนนักเรียน ที่บกพร่อง	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง	192	56.40	149	43.60
2. ความหมายของประโยค	185	54.40	156	45.60
3. มโนภาพของข้อความ	220	64.50	121	35.50
4. การตีความ	211	62.00	130	38.00
5. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์	197	57.80	144	42.20

จากตารางที่ 33 ผลการทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการใช้แบบทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง) การอ่านที่นักเรียนบกพร่องมากที่สุด คือ ทักษะความหมายของประโยค คิดเป็นร้อยละ 45.60 รองลงมา คือ ทักษะความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 43.60 และทักษะมโนภาพของข้อความ บกพร่องน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.50 แสดงแผนภูมิ ดังภาพที่ 3



ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงจำนวนนักเรียนที่บกพร่องและไม่บกพร่องความเข้าใจในการอ่านตามทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973)

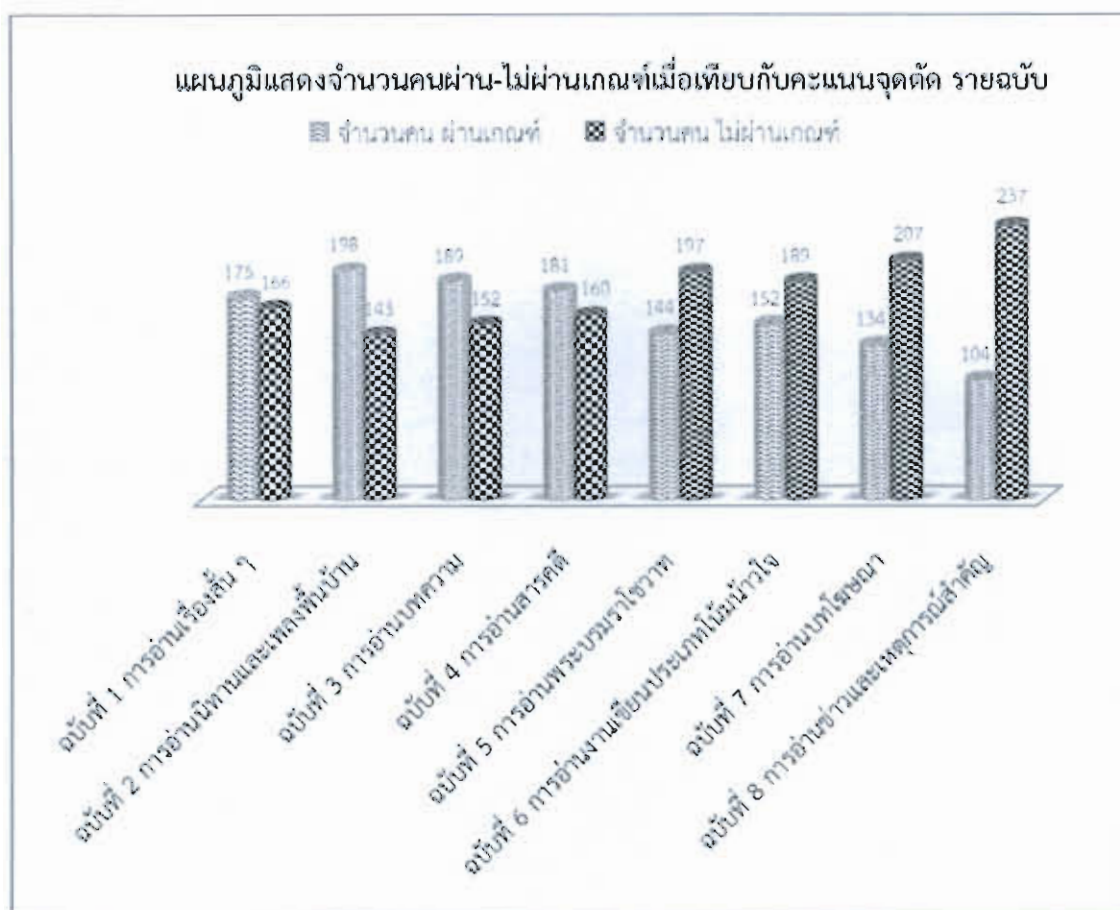
ตารางที่ 34 จำนวนนักเรียนผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์ตามคะแนนจุดตัดรายฉบับทั้ง 8 ฉบับ ในการใช้แบบทดสอบ ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) จากกลุ่มตัวอย่าง 341 คน

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนจุดตัด (C)	ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์		รวม (คน)
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ	20	10.34	175	51.32	166	48.68	341
ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน	20	10.18	198	58.06	143	41.94	341
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ	20	10.40	189	55.43	152	44.57	341
ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี	20	10.47	181	53.08	160	46.92	341

ตารางที่ 34 (ต่อ)

รายการ	คะแนน เต็ม	คะแนน จุดตัด (C)	ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์		รวม (คน)
			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรม- ราชาธิราช	20	10.22	144	42.23	197	57.77	341
ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียน ประเภทโน้มน้ำใจ	20	10.76	152	44.57	189	55.43	341
ฉบับที่ 7 การอ่านบท โคลนา	20	8.98	134	39.30	207	60.70	341
ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและ เหตุการณ์สำคัญ	20	8.96	104	30.50	237	69.50	341

จากตารางที่ 34 จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด คือ ฉบับที่ 2 การอ่านนิทาน และเพลงพื้นบ้าน จำนวน 198 คน รองลงมา คือ ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จำนวน 189 คน และ ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ ผ่านเกณฑ์น้อยที่สุด จำนวน 104 คน แสดงแผนภูมิ ดังภาพที่ 4



ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงจำนวนคนผ่านและไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนจุดตัดรายฉบับ

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ และศึกษาผลการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 จำนวนทั้งหมด 3,091 คน จากโรงเรียน 147 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1, 2556 ข) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบเพื่อสำรวจ เป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำสั้น ๆ เพื่อรวบรวมคำตอบมาสร้างเป็นตัวลงของแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยเลือกตัวแทนจากโรงเรียน 3 ขนาด ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 68 คน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบทดสอบวินิจฉัย ครั้งที่ 1 (ทดลองใช้) โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบทดสอบวินิจฉัย ครั้งที่ 2 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบบทดสอบวินิจฉัย ครั้งที่ 3 (ใช้จริง) กลุ่มตัวอย่างได้จากการเทียบจากตารางสำเร็จรูปของเครจซ์และมอร์แกนใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจาก 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอวังน้ำเย็น และอำเภอวังสมบูรณ์ ขนาดโรงเรียน 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 คนเครื่องมือที่ใช้มี 2 แบบ คือ แบบทดสอบเพื่อสำรวจ เป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำตอบสั้น ๆ จำนวน 160 ข้อ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับละ 20 ข้อ ใช้สำหรับสำรวจคำตอบของนักเรียน เพื่อรวบรวมนำมาสร้างเป็นตัวลงของแบบทดสอบวินิจฉัย และแบบทดสอบวินิจฉัย เป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม-เมษายน 2557 ทดสอบ 3 ครั้ง วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบโดยการวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อและทั้งฉบับ คือ ความตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยากรายข้อ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ และศึกษาข้อบกพร่องเรื่องความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยการหาคะแนนจุดตัด ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

## สรุปผลการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

### 1. ผลการประเมินคุณภาพเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ ตามแนวคิดการจัดกลุ่มทักษะการอ่านที่ Harcourt (1973) ได้เสนอแนะ ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ Skill monitoring system in reading สรุปออกเป็น 5 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค กลุ่มที่ 3 มโนภาพของข้อความ กลุ่มที่ 4 การตีความ กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาของแบบทดสอบออกเป็น 8 ฉบับ ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ ฉบับละ 20 ข้อ รวมทั้งหมด 160 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบที่พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบทดสอบเพื่อสำรวจอยู่ระหว่าง .84-.94 และค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวินิจฉัยอยู่ระหว่าง .91-.99 โดยค่าเฉลี่ยความสอดคล้องที่กำหนดไว้ผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ 0.5 ขึ้นไป ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีความตรงตามเนื้อหา และครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรจริง

### 2. คุณภาพของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความยากค่าอำนาจจำแนกค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดสรุปได้ดังนี้

ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ มีค่าความยากตั้งแต่ .24-.85 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .22-.50 ค่าความเชื่อมั่น .61 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.97

ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน มีค่าความยากตั้งแต่ .23-.80 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20-.50 ค่าความเชื่อมั่น .62 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 2.01

ฉบับที่ 3 การอ่านบทความมีค่าความยากตั้งแต่ .28-.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23-.51 ค่าความเชื่อมั่น .80 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.93

ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดีมีค่าความยากตั้งแต่ .29-.76 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .24-.53  
ค่าความเชื่อมั่น .82 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.94

ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาทมีค่าความยากตั้งแต่ .23-.72 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่  
.22-.65 ค่าความเชื่อมั่น .79 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.96

ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจมีค่าความยากตั้งแต่ .21-.71 ค่าอำนาจ  
จำแนกตั้งแต่ .21-.56 ค่าความเชื่อมั่น .73 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.96

ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา มีค่าความยากตั้งแต่ .23-.62 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่  
.26-.62 และค่าความเชื่อมั่น .52 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 2.04

ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญมีค่าความยากตั้งแต่ .22-.61 ค่าอำนาจจำแนก  
ตั้งแต่ .20-.53 ค่าความเชื่อมั่น .60 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.98

### 3. ผลการวินิจฉัยข้อบกพร่อง

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แบบทดสอบครั้งที่ 3 (ใช้จริง) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน  
341 คน ได้วินิจฉัยข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้ง 8 ฉบับ โดยแบ่งทักษะ  
ความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 5 กลุ่ม (Harcourt, 1973) และนำมาเทียบกับคะแนนจุดตัด  
ตามวิธีของแองกอฟ (Anggoff) สรุปผลได้ดังนี้ คือ ทักษะการอ่านที่นักเรียนบกพร่องมากที่สุด  
คือ ความหมายของประโยค จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 45.60 ทักษะการอ่านที่บกพร่อง  
รองลงมา คือ ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 และทักษะ  
มโนภาพของข้อความ มีความบกพร่องน้อยที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50

## อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับ  
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

### 1. ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

จากผลการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยใช้แบบ  
ประเมินความสอดคล้องตามวิธีของโรวินลีย์และแฮมเบิลตัน โดยใช้การพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ  
ทั้ง 5 คน พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ทั้ง 8 ฉบับ จำนวน 160 ข้อ  
มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบทดสอบเพื่อสำรวจ และค่าดัชนี  
ความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวินิจฉัย ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ  
แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาว่าได้  
ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด สอดคล้องกับลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย

ที่ อนันต์ ศรีโสภา (2525, หน้า 1) และบุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ (2524, หน้า 72) ที่กล่าวว่า การพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัย จำเป็นต้องอาศัยการพิจารณาจากผู้ที่มีความรู้และความชำนาญในการสอนในวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2543, หน้า 87) ได้เสนอแนะว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยต้องสร้างจากรากฐานของการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะ อาจแบ่งเป็นทักษะย่อย (Subtest) วัดตามทักษะย่อย ที่จะส่งผลให้เรียนได้สำเร็จ การกำหนด จุดมุ่งหมาย ศึกษาทฤษฎี วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้รายปี/ภาค กำหนด สอดคล้องกับ โชติ เพชรชื่น (2546, หน้า 54) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ควรวิเคราะห์ความสามารถหรือทักษะที่เป็นองค์ประกอบย่อย ความสามารถที่เป็นจุดประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา กำหนดจุดประสงค์ในการวัด ลักษณะเฉพาะข้อสอบ สร้างคำถามที่วัดความสามารถหรือทักษะย่อยเหล่านี้ให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหา มีจำนวนข้อคำถามเพียงพอที่จะอธิบายถึงความบกพร่องหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ และสอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยธนี (2549, หน้า 67-71) พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2552, หน้า 135-139) อาร์แมน และคลอค (Ahmann & Glock, 1967, p. 18) และสิงห์ (Singha, 1974, pp. 200-205) ที่สรุปว่า แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องเป็นแบบทดสอบที่เป็นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ จึงนับได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้เป็นแบบทดสอบที่ดำเนินการสร้างที่มีคุณภาพ และสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

## 2. ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัย

จากการทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ สามารถวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกทั้ง 8 ฉบับ พบว่า

ค่าความยากรายข้อของแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีค่าความยากตั้งแต่ .21- .85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และเมื่อนำค่าความยากของแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับมาหาค่าเฉลี่ย พบว่า แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ มีค่าเฉลี่ยความยากอยู่ที่ .53, .54, .56, .54, .48, .48, .39 และ .37 ตามลำดับ ถือได้ว่าแบบทดสอบ ฉบับที่ 1, ฉบับที่ 2, ฉบับที่ 3, ฉบับที่ 4, ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความยากปานกลาง เหมาะสำหรับใช้ทำเป็นแบบทดสอบวินิจฉัย ส่วนฉบับที่ 7 และฉบับที่ 8 ค่าความยากต่ำ นั้นหมายถึง แบบทดสอบค่อนข้างยากการที่ข้อสอบมีค่าความยากต่ำ อาจเป็นเพราะแบบทดสอบ ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา และฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ โดยธรรมชาติเป็นฉบับที่มีเนื้อหายากในตัวเอง เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ และเนื้อหาของบทโฆษณา และข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จะมีคำศัพท์สำนวนใหม่ ๆ ปะปนอยู่ เช่น คำศัพท์เฉพาะ คำศัพท์แสลง เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนอาจไม่เข้าใจในเนื้อหาและตีความผิดไปด้วย ทำให้ค่าความยากต่ำ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ค่าความยากของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น



ทั้ง 8 ฉบับนี้แล้วถือได้ว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีความยากกระจาย ตั้งแต่ค่อนข้างง่ายไปจนถึงค่อนข้างยาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาแต่ละฉบับมีความยากต่างกัน ซึ่งตรงกับ กรอนลันด์ (Gronlund, 1990, pp. 255-256 อ้างถึงใน ปรานี ทองคำ และนพพร เจริญทอง, 2536, หน้า 29) ที่กล่าวว่า ความยากของข้อสอบอิงเกณฑ์ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่นำมาออกข้อสอบว่าเนื้อหาตอนนั้นง่ายหรือยาก ถ้าหากเนื้อหาที่ออกข้อสอบนั้นง่ายข้อสอบก็จะง่ายตาม แต่ถ้าเนื้อหามีความยากข้อสอบก็จะยากตามไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามค่าความยากรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยนี้ก็ยังคงอยู่ในเกณฑ์ซึ่งแบบทดสอบมีค่าความยากใกล้เคียงกับแบบทดสอบที่เคยมีผู้สร้างมา เช่น มาลา โชติเพิ่ม (2537, หน้า 149) มีค่าความยากข้อตั้งแต่ .23-.86 เรืองยศ เรืองแท้ (2540, หน้า 206-208) มีค่าความยากตั้งแต่ .24-.75 จริญญา กะหละหมัด (2549, หน้า 122-129) มีค่าความยากตั้งแต่ .20-.67 สุรพรรณ วีระสอน (2551, หน้า 55-56) มีค่าความยากตั้งแต่ .34-.91 และอุบล มีสิมมา (2551, หน้า 63-64) มีค่าความยากตั้งแต่ .20-.70 ประภาพรรณ มั่นสวัสดิ์ (2548, หน้า 58-59) มีค่าความยากตั้งแต่ .41-.87 ดังนั้น ถือว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เหมาะที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัย

ส่วนค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20-.65 ถือได้ว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นข้อสอบที่มีคุณภาพปานกลางถึงดี และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อ คือ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แบบทดสอบนี้จึงสามารถนำไปจำแนกนักเรียนกลุ่มรอบรู้และไม่รอบรู้ออกจากกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2539, หน้า 7) สุวิมล ว่องวานิช (2546, หน้า 256) และอีเบล (Ebel, 1965, p. 449) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยมีจุดประสงค์เพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนมากกว่าที่จะจำแนกความแตกต่างของนักเรียน ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียงกับแบบทดสอบที่เคยมีผู้สร้างมา เช่น จริญญา กะหละหมัด (2549, หน้า 122-129) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20-.50 กาญจนา ทนัน ไชย (2548, หน้า 67-71) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21-.97 รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม (2551, หน้า 68-76) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .26-.68 ดังนั้น ถือได้ว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกเหมาะที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยได้

### 3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย

จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยทั้ง 8 ฉบับ โดยใช้สูตรลิวิงสตัน พบว่า แบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับมีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .52-.82 แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง คือ ฉบับที่ 4 ฉบับที่ 3 ฉบับที่ 5 และฉบับที่ 6 คือ .82, .80, .79 และ .73 ตามลำดับ ส่วนฉบับที่ 2 ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 8 มีค่าความเชื่อมั่นปานกลาง คือ .62, .61 และ .60 ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2539, หน้า 7) และบุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 9-11) ที่กล่าวว่าข้อสอบที่ยาวมีจำนวนข้อมาก จะให้ค่าความเชื่อมั่นสูง แต่การเพิ่มข้อสอบ

จะต้องไม่มากจนผู้สอบเหนื่อยล้า และสอดคล้องกับ ทัศนคติของ กัญญา ลินทรต้นศิริกุล (2545, หน้า 16) กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า ควรประกอบด้วยข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย และจำนวนมากข้อ จำต้องมีความยาวที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความเชื่อมั่น โดยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง ซึ่งแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นใกล้เคียงกับแบบทดสอบที่เคยมีผู้สร้างมา เช่น กาญญา ทนันทไชย (2549, หน้า 23) ได้ค่าความเชื่อมั่น .89-.97 สารีย์ เจริญจิต (2546, หน้า 20) ได้ค่าความเชื่อมั่น .70-.94 และอุมาวดี มะคำไก่ (5241, หน้า 27) ได้ค่าความเชื่อมั่น .72-.87 ส่วนฉบับที่ 7 เป็นฉบับที่มีค่าความเชื่อมั่นต่ำสุด คือ .52 ซึ่งเป็นระดับค่าความเชื่อมั่นที่ต่ำ แต่เมื่อมาพิจารณาเนื้อหาในฉบับที่ 7 เรื่อง การอ่านบทโฆษณา จะพบว่าเนื้อหาในฉบับนี้ค่อนข้างยากในตัวเอง ดังที่กล่าวมาแล้วในการอภิปรายค่าความยากว่า เป็นฉบับที่มีค่าความยากต่ำ นั้นหมายความว่า เป็นฉบับที่มีนักเรียนคะแนนได้น้อย ข้อสอบอาจยากเกินไป สอดคล้องกับ สมนึก ภัทธิยธนิ (2551, หน้า 226-331) ที่กล่าวว่า ความยากง่ายของสอบเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อความเชื่อมั่น ข้อสอบที่ยากเกินไป หรือง่ายเกินไป จะมีค่าความเชื่อมั่นต่ำซึ่งค่าความเชื่อมั่นนี้มีค่าใกล้เคียงกับแบบทดสอบที่เคยมีผู้สร้างมา เช่น พิมสิริ ชัยจิตบริบูรณ์ (2539, หน้า 76) ได้ค่าความเชื่อมั่น .6715-.8676 อาภรณ์ เวียงวิเศษ (2540, หน้า 32-153) มีค่าความเชื่อมั่น .677-.892 ราตรี ศรีนา (2540, บทคัดย่อ) ได้ค่าความเชื่อมั่น .62, .77, .69, .94, .92, .85 ดวงฤดี สิงคิบุตร (2540, หน้า 41-135) ได้ค่าความเชื่อมั่น .61, .62, .72, .82 และเรื่องยศ เรื่องแหล่ (2540, หน้า 206-208) มีค่าความเชื่อมั่น .68 - .85 อย่างไรก็ตามแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ แบ่งออกเป็น 8 ฉบับตามความแตกต่างของเนื้อหาแต่ละฉบับจึงมีความยากง่ายแตกต่างกันไปเพื่อให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดและเป็นข้อสอบที่มีค่าความยากที่ค่อนข้างง่ายไปจนถึงค่อนข้างยาก จึงมีผลให้ค่าความเชื่อมั่นที่แตกต่างกันไปด้วยแต่เมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์แล้วจะเห็นว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่เชื่อถือได้ สามารถที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยได้

#### 4. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวินิจฉัย

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวินิจฉัยพบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบจากการทดสอบครั้งที่ 3 พบว่ามีค่าตั้งแต่ 1.93-2.04 แบบทดสอบฉบับที่ 7 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมากที่สุด คือ 2.04 และแบบทดสอบฉบับที่ 4 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดน้อยที่สุด คือ 1.93 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องแล้วพบว่า แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด จะมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานน้อยที่สุด ส่วนแบบทดสอบที่มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงจะมีค่าความเชื่อมั่นต่ำ สรุปได้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีผลผกผันกับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

สอดคล้องกับ กรอนลันด์ (Gronlund, 1976, p. 119) ที่กล่าวว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบขึ้นอยู่กับค่าความแปรปรวนของคะแนนจากการทดสอบนั้น ๆ คือ ถ้าคะแนนสอบมีความแปรปรวนมากจะทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดต่ำ แต่จะทำให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสูง

#### 5. ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัด

แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 8 ฉบับ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบของแต่ละฉบับไปเทียบกับคะแนนจุดตัดจะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนแบบทดสอบจะสูงกว่าคะแนนจุดตัดทั้ง 8 ฉบับ แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นแบบทดสอบที่ง่ายเป็นส่วนใหญ่ จึงเหมาะที่จะนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวินิจฉัยทางการเรียน

#### 6. ศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากผลการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวินิจฉัยเพื่อสำรวจข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องดังนี้

ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น กลุ่มที่บกพร่องมากที่สุด คือ การตีความ คิดเป็นร้อยละ 41.90 เนื่องจากนักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าไม่ได้ ไม่สามารถบอกเหตุผลของแต่ละสถานการณ์ได้ ไม่สามารถเปรียบเทียบเหตุการณ์กับสำนวนต่าง ๆ ได้ จึงทำให้การตีความไม่ถูกต้อง

ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน กลุ่มที่บกพร่องมากที่สุด คือ ความหมายของประโยค คิดเป็นร้อยละ 53.40 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถตีความสำนวน โวหาร สุภาษิต อาจเป็นผลเนื่องมาจากการไม่รู้ความหมายของคำด้วย จึงทำให้แปลความหมายของประโยคไม่ได้

ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ กลุ่มที่บกพร่องมากที่สุด คือ การอ่านแบบวิพากษ์-วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 37.80 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ สรุปข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปแก้ปัญหาในชีวิตไม่ได้ บอกข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องไม่ได้

ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี กลุ่มที่บกพร่องมากที่สุด คือ ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.90 เนื่องจากนักเรียนแปลความหมายของคำในเรื่องผิด อาจเพราะไม่พิจารณาบริบทของประโยค ไม่รู้ความหมายของคำใกล้เคียงกัน

ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท กลุ่มที่บกพร่องมากที่สุด คือ การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 57.20 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ สรุปข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปแก้ปัญหาในชีวิตไม่ได้ บอกข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องไม่ได้ และด้วยภาษา สำนวนโวหารที่ใช้ในพระบรมราโชวาทค่อนข้างเป็นภาษาที่มีศัพท์ทางการและเข้าใจยาก จึงทำให้นักเรียนบกพร่องในทักษะการอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์

ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภท โนม่น้าวใจ ทักษะที่บกพร่องมากที่สุด คือ ทักษะการตีความ คิดเป็นร้อยละ 63.30 เนื่องจากนักเรียนคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าไม่ได้ ไม่สามารถ

บอกเหตุผลของแต่ละสถานการณ์ได้ ไม่สามารถเปรียบเทียบเหตุการณ์กับสำนวนต่าง ๆ ได้ จึงทำให้การตีความไม่ถูกต้อง

ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา กลุ่มที่บกพร่องมากที่สุด คือ การรู้ความหมายของคำ ในเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 63.10 เนื่องจากนักเรียนแปลความหมายของคำในเรื่องผิด อาจเป็น เพราะไม่พิจารณาบริบทของประโยค ไม่รู้ความหมายของคำใกล้เคียง

ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ กลุ่มที่บกพร่องมากที่สุด คือ การอ่านแบบ วิพากษ์วิจารณ์ คิดเป็นร้อยละ 72.40 เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ได้ สรุปข้อคิดจากเรื่องเพื่อนำไปแก้ปัญหาในชีวิตไม่ได้ บอกข้อคิดและคุณค่าจากเรื่องไม่ได้

และเมื่อพิจารณาข้อบกพร่องเป็นรายทักษะการอ่าน 5 กลุ่ม (Harcourt Brace Jovanovich, 1973) ของแบบทดสอบทั้ง 8 ฉบับ พบว่า ทักษะการอ่านที่นักเรียนที่บกพร่องมากที่สุด คือ ความหมายของประโยค คิดเป็นร้อยละ 45.60 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนแปลความหมายของคำ ไม่ชัดเจนไม่ถูกต้องหรืออาจแปลความหมายของคำศัพท์ในประโยคไม่สมบูรณ์ ไม่พิจารณาบริบท ของประโยค ไม่รู้ความหมายของสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทย หรือเข้าใจความหมายของคำ ในประโยคผิด ตีความประโยคในเรื่องที่อ่านผิด ทำให้เห็นความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้าน ความหมายของคำส่งผลต่อการเข้าใจความหมายของประโยค และจากการสัมภาษณ์ พูดคุยกับ ครูผู้สอนภาษาไทยถึงปัญหาการอ่านที่ครูสังเกตนักเรียนที่สอน พบว่า ปัญหา คือ นักเรียนไม่รู้ ความหมายและความหมายโดยนัยของคำแปลความหมายของศัพท์ได้บางส่วน แปลความหมายได้ ไกลเคียงแต่ยังไม่ถูกต้อง แปลความหมายของสำนวนผิดในเรื่องที่อ่าน แต่จะให้ความหมายคำจาก ประสบการณ์เดิมของแต่ละคนทำให้การแปลความของประโยคผิดไปด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นี้ที่พบว่าทักษะความหมายของประโยคมีความบกพร่องมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เบญจมาศ กาญจสุวรรณ (2538, หน้า 93) ซึ่งได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี พบว่า คะแนนเฉลี่ย ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทุกระดับต่ำกว่าร้อยละ 50 เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงลักษณะ ความบกพร่องของความเข้าใจในการอ่านระดับข้อเท็จจริง พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องเกิดจาก การแปลความหมายผิดมากที่สุด แสดงว่านักเรียนมีคะแนนความเข้าใจระดับข้อเท็จจริงต่ำ เนื่องมา จากนักเรียนมีความบกพร่องในการแปลความหมายของประโยคที่ผิดเป็นประการสำคัญ สามารถ อภิปรายได้ว่า การที่นักเรียนแปลความหมายของประโยคผิด อาจมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียน ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ในประโยคนั้น เนื่องจากการรู้ความหมายของคำศัพท์เป็นรากฐานสำคัญ ของความเข้าใจในการอ่าน (David, 1960) (Schonell, 1965) (Stood, 1981) (สนิท ตั้งทวี, 2529) ซึ่ง บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond & Thinker, 1957 อ้างถึงใน เสาวนีย์ ศรีบุญหลง, 2535, หน้า 21-22)

ได้ชี้ให้เห็นว่า การที่จะมีความเข้าใจในการอ่านนั้น จะต้องเริ่มต้นที่การรู้ความหมายของคำก่อน แล้วเข้าใจความหมายของคำแต่ละคำที่มาสัมพันธ์กันจนกระทั่งเข้าใจประโยค และสามารถเข้าใจประโยคต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันจนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านทั้งหมด ได้อย่างถูกต้อง และข้อบกพร่องรองลงมา คือ ทักษะความหมายของคำในเรื่อง คัดเป็นร้อยละ 43.60 ลักษณะข้อบกพร่อง คือ แปลความหมายของคำในเรื่องผิด แปลความหมายตามประสบการณ์ อาจเพราะไม่พิจารณาบริบทของประโยค แปลความหมายของคำได้ใกล้เคียงแปลความหมายของคำได้บางส่วนยังไม่สมบูรณ์ ไม่เข้าใจคำสำคัญคิดว่าประโยคสุดท้ายของเรื่องคือคำสำคัญ สอดคล้องกับ สารีย์ เจริญกิจ (2546, หน้า 19) ที่กล่าวว่า การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมและสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนาผู้เขียน ผู้อ่านต้องรู้จักเข้าใจความหมายของคำ และสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดไว้ จะเห็นว่าข้อบกพร่องในเรื่องความหมายของคำ จะส่งผลต่อทักษะการอ่านจับใจความไม่ถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา กะหละหมัด (2549, หน้า 122-129) พบว่า ตอนที่ 2 เรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ มีทั้งหมด 7 จุดประสงค์ ข้อบกพร่องที่พบมากที่สุด คือ นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ และสุนันทา วามะเกตุ (2552, หน้า 67-71) พบว่า ฉบับที่ 2 จับประเด็นไม่ได้ จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ อีเบล (Ebel, 1965, p. 449) และซิงห์ (Singha, 1974, pp. 200-201) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียน และข้อสอบแต่ละข้อสามารถค้นหาสาเหตุของการตอบผิดได้

### ข้อเสนอแนะ

จากการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

#### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านแต่ละกลุ่มต่ำกว่าคะแนนเกณฑ์ ดังนั้นครูผู้สอนควรนำจึงควรนำผลการวิจัยนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยเน้นสอนหรือสอนซ่อมเสริมในกลุ่มการอ่านที่ยังบกพร่อง คือ ความบกพร่องจากความเข้าใจความหมายประโยค มีสาเหตุสำคัญจากการไม่รู้จักความหมายของคำศัพท์ที่เป็นประการสำคัญ ดังนั้นการสอนของครูควรเน้นการให้รู้ความหมายของคำศัพท์อย่างกว้างขวาง และควรให้รู้ความหมายของคำศัพท์จากบริบทมากกว่าที่จะให้ท่องจำความหมายจากพจนานุกรม ความบกพร่องที่เกิดจากการจับใจความสำคัญของเรื่องหรือมโนภาพของข้อความ มีสาเหตุสำคัญมาจากการที่

ได้รับการฝึกฝนการอ่านที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม และทำให้นักเรียนไม่สนใจการอ่านหนังสือ ทั้งหนังสือแบบเรียนและหนังสือทั่ว ๆ ไปเท่าที่ควร ดังนั้นครูจึงควรพัฒนาวิธีการสอนอ่านอยู่เสมอ นอกจากการอ่านหนังสือแบบเรียนแล้วควรเลือกอ่านหนังสือนอกเวลาที่นักเรียนสนใจ หนังสืออ่านเพิ่มเติม หรือหนังสืออื่น ๆ ให้หลากหลายเพื่อพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูผู้สอนเองก็จำเป็นต้องฝึกทักษะการตั้งคำถาม ควรตั้งคำถามที่ฝึกคิดวิเคราะห์ ฝึกคิดสร้างสรรค์และวิจารณ์เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยตัดสินใจคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล

1.2 การนำแบบทดสอบวินิจฉัยไปใช้ ต้องดำเนินการตามคู่มืออย่างเคร่งครัด เพื่อให้มีความเที่ยงตรงสูง ป้องกันความคลาดเคลื่อน และสามารถนำผลจากการทดสอบไปใช้ได้ตรงประเด็นและมีประสิทธิภาพ

1.3 การดำเนินการสอบสามารถแบ่งเนื้อหาสอบได้ตามความเหมาะสม ไม่จำเป็นต้องสอบทั้ง 8 ฉบับในครั้งเดียว และการดำเนินการสอบควรปฏิบัติตามคู่มืออย่างเคร่งครัด

1.4 การดำเนินการสอบแบบทดสอบวินิจฉัยไม่จำกัดเวลาในการทำแบบทดสอบ แต่ครูผู้ดำเนินการสอบควรกำกับ ดูแล ทำให้นักเรียนทำแบบทดสอบจนครบทุกข้อ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวินิจฉัยได้

1.5 ควรแจ้งผลการทดสอบให้นักเรียนทราบโดยเร็ว เพื่อนักเรียนจะได้รู้ข้อบกพร่อง และจะได้ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง

1.6 เมื่อทราบผลจากการทดสอบแล้ว ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนตามสาเหตุความบกพร่องนั้น ๆ และควรแสวงหาหรือเลือกวิธีสอนใหม่ เพื่อปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนให้มีความเหมาะสม

1.7 ควรมีการปรับปรุงคะแนนเกณฑ์ในการวินิจฉัย เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพแตกต่างกัน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนในแต่ละท้องถิ่น

## 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาไทยในสาระอื่น ๆ เช่น สาระการเขียน สาระการฟัง ดู พูด และสาระหลักการไวยากรณ์ภาษาไทย หรือในระดับชั้นอื่น ๆ ให้มีหลากหลายวิชาและหลากหลายทักษะ เป็นต้น

2.2 ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียนวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการสอนซ่อมเสริม

2.3 ข้อจำกัดสำคัญของการให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวินิจฉัย คือต้องใช้เวลาในการบริหารจัดการ และการตีความข้อมูล **ครูผู้สอน**ควรหาแนวทางในการนำแบบทดสอบวินิจฉัยไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทราบผล **ได้ทันที**ที่ทำการทดสอบ ด้วยการเปลี่ยนแปลงวิธีดำเนินการให้สอดคล้องกับวิธีการและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ เช่น จัดทำบนฐานออนไลน์

2.4 ควรมีการขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขึ้น เช่น ระดับจังหวัด ระดับภาค หรือระดับประเทศ เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถสรุปได้กว้างขวางขึ้น

## บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2539). *แนวทางการสร้างแบบสอบวินิจฉัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*.  
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2540). *ประติบัติแห่งการศึกษา พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสด้านการศึกษา*.  
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546 ก). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร  
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์  
(ร.ส.พ.).
- กรมวิชาการ. (2546 ข). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ:  
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.  
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552 ก). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้  
ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.  
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552 ข). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.  
กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร  
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์  
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤติยา วรศรี. (2550). *การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับ  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร-  
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญญา ลินทรตันศิริกุล. (2545). *แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในเอกสารการสอน  
ชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมิน หน่วยที่ 5 หน้า 245-253*. นนทบุรี:  
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.



- กันต์ดนัย วรจิตติพล. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กาญจนา ทนันไชย. (2548). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรดิษฐ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- แก้วเพชร มะปะเข. (2555). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา วิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จรัส สุขเกษม. (2542). การสร้างแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จริญญา กะหละหมัด. (2549). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จินตนา สีนกิง. (2542). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เจริญ กู้เขียว. (2540). การวินิจฉัยข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในจังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชวาล แพรัตกุล. (2514). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. พัฒนาวัดผล, 7(6).
- ชวาล แพรัตกุล. (2526). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: พิทักษ์อักษร.
- โชติ เพชรชื่น. (2546). แบบทดสอบวินิจฉัย. สารานุกรมศึกษาศาสตร์, 23(1), 7-11.

- ดวงฤดี สิงคิบุตร. (2540). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยเรื่องการคูณและการหาร สำหรับนักเรียน  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี.  
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,  
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิตยา พลดงนอก. (2540). การพัฒนาแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน  
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา,  
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พุกกะวัน. (2538). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. (2526). การทดสอบแบบอิงเกณฑ์: แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ:  
ภาคพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญธรรม กิจปรีดาภิสุทธ์. (2524). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3).  
กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญศรี พรหมมาพันธุ์. (2552). การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินทางการศึกษา. นนทบุรี:  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- เบญจมาศ กาญจสุวรรณ. (2538). ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6  
ในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา,  
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประภาพรธม มั่นสวัสดิ์. (2548). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง  
โจทย์ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสำนักงานเขตบางเขน  
สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัด  
และประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปราณี ทองคำ และนพพร เจริญทอง. (2536). ผลการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย  
วิชาพีสิกส์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่องแสงและการเห็น. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2544). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ:  
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิชิต ฤทธิรัฐ. (2550). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิรัฐ. (2552). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: แฮ็สออฟเคอร์มิส.
- พิมพ์ริ ชัยจิตบรรณ. (2539). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพโรประนอม ประดับเพชร. (2554). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, สถาบันบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- มาลา โชติเพิ่ม. (2537). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เขาวดี วิบูลย์ศรี. (2549). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รังสรรค์ สิงห์เลิศ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. มหาสารคาม: ฝ่ายผลิตเอกสารและตำรา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รัชสิรินทร์ ศรีจันทร์แจ่ม. (2551). *การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุรินทร์เขต 3*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราตรี ศรีนา. (2540). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เรืองยศ เรืองแหล่. (2540). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนตรีโกณมิติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

- วิภาดา โปธิกุลดุษ. (2554). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). การสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของ โรงเรียนในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภา และธัญลักษณ์ จุ้ยเรือง. (ม.ป.ป). ทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: ภูมิบัณฑิต.
- สารีย์ เจริญจิต. (2546). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและ ประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. (2556 ก). รายงานผลการสอบ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) การประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับเขตพื้นที่ (LAS) ปีการศึกษา 2555. สระแก้ว: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. (2556 ข). ข้อมูลนักเรียน 10 มิถุนายน 2556. เข้าถึงได้จาก <http://www.ska1edu.org/dta/6083ข้อมูล%2010%20มิ.ย.56.pdf> (10 กันยายน 2556)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยเรื่อง เด็กไทยให้อ่านเก่งอ่านเร็วช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6). กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2556). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559. เข้าถึงได้จาก [www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/pl11/plan11.pdf](http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/pl11/plan11.pdf)
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2556). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวง ศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559. เข้าถึงได้จาก [http://www.plan.ru.ac.th/strategy/data/education\\_velopement\\_55-59.pdf](http://www.plan.ru.ac.th/strategy/data/education_velopement_55-59.pdf).

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา วามะเกตุ. (2552). *การสร้างแบบสอบวินิจฉัยความบกพร่องในการอ่านจับใจความ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนิสาน ถกลาง. (2542). *การใช้แผนภูมิวงกลมเป็นสื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน*. โรงเรียนไทยนิยม สงเคราะห์กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรพรรณ วีระสอน. (2551). *การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง อสมการสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุริพร อนุศาสนนันท์. (2550). *การเปรียบเทียบคุณภาพของการกำหนดมาตรฐานระหว่างวิธีแองกอฟ ที่ได้รับการปรับปรุงกับวิธีบูคมาร์ค*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิรัช ยอดฉิม. (2536). *การสร้างและพัฒนาสื่อการสอนเพิ่มเติม โดยใช้ข้อมูลทางภาษาจากเอกสาร จริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). *การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนีย์ ศิริบุญหลง. (2535). *ผลของตำแหน่งของคำถามประกอบการอ่านที่มีต่อความเข้าใจ ในเนื้อเรื่องของนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อนันต์ ศรีโสภ. (2525). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อาภรณ์ เวียงวิเศษ. (2540). *การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยในการเรียน เรื่องสมการ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตจังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อุบล มีสีมมา. (2551). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่ดำเนินการสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์  
 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมและเศษส่วน สำหรับนักเรียน  
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
 สกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา,  
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุมาวดี มะคำไก่. (2541). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสำหรับ  
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์  
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,  
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โอเล็ด แสงไสย์. (2554). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่าน  
 จับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษา  
 มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Adams, G. S., & Torgerson, L. T. (1964). *Measurement and evaluation in educaion on psychology  
 and guidance*. New York: Rinehart and Winston.
- Ahman, S. J., & Glock, M. D. (1967). *Evaluating pupil growth principle of tests and measurement*  
 (3<sup>rd</sup> ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Anastasi, A. (1968). *Psychological testing* (3<sup>rd</sup> ed.). London: Macmillan.
- Angoff, W. H. (1971). Scales, norms and equivalent scores. *Educational measurements*.  
 Washington DC: American Council on Education.
- Berk, R. A. (1986). A consumer's guide to setting performance standards on criterion-referenced  
 test. *Review of Educational Research*, 56, 137-172.
- Bloom, B. S. (1971). *Hand book on formation and summative evaluation of student learning*.  
 New York: McGraw-Hill.
- Bond, G. C., Broecker, W., Johnsen, S., McManus, J., Labeyrie, L., Jouzel, J., & Bonani, G.  
 (1994). Conelations between climate records from North Atlantic sediments and  
 Greenland ice. *Nature*, 365, 143-147.
- Brennan, R. L. (1972). A Generalized uper-lower discrimination index. *Educational and  
 Psychological Measurement*, 32, 289-303.
- Brown, F. G. (1970). *Principle educational and psychological testing*. Hindale: The Dryden Press.
- Bush, C. L., & Huebner, M. H. (1970). *Strategies for reading in the elementary school*.  
 London: Macmillan.

- Burmister, L. E. (1978). *Reading strategies for secondary school teachers* (2<sup>nd</sup> ed.).  
 Massachusetts: Addison Wesley.
- Carver, R. P. (1970). Special problem in measurement change with psychometric devices.  
*Evaluation Research Strategies and Methods*, 10, 250-258.
- Constantine, N. (1985). Consistencies of mastery classifications from diagnostic mathematics  
 inventory objective. *Dissertation Abstracts International*, 45(12), 2624-A.
- Davis, F. (1960). *The apprehension and interpretation of meaning encyclopedia of educational  
 research*. New York: The McMillan.
- Dechant, E. V. (1970). *Improving the teaching of reading preposition*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Ebel, R. L. (1965). *Measurement education achievement*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Fry, E. B. (1978). *Teaching machine and programmed instruction in the elementary school*  
 (2<sup>nd</sup> ed.). New York: Haroer S Row.
- Glass, G. V. (1978). Standards and criterias. *Journal of Educational Measurement*, 15, 237-266.
- Goodman, K. S. (1982). Delveloping critical thinking with the direced reading thinking activity.  
*The Reading Teacher*, 19, 526-533.
- Gronlund, N. E. (1976). *Measurement and evaluation in teaching*. New York: Holt, Rinehart  
 and Winston.
- Hambleton, R. K., & Novick, M. R. (1973). Toward an integration of theory and method for  
 criterion-referenced tests. *Journal of Educational Measurement*, 10, 159-170.
- Harcourt, B. J. (1973). The delvelopment and management of a pilot project for a reading  
 assessment system. *Symposium Paper Presents at the Annual Meeting of the  
 American Educational Research Association*, (April 1982), 56.
- Ismail, M. B. (1995). Development and validation of a multicomponent diagnostic test of  
 arithmetic word problem solving ability for six-grade students in Malaysia.  
*Dissertation Abstracts International*, 55(8), 2356-A.
- Knight, D. J. (1984). The effect of diagnostic testing on the achievement in mathematic of error  
 patterns. *Dissertation Abstracts International*, 45(2), 499-A.
- Lindquist, E. F. (1966). *Educational measurement* (6<sup>th</sup> ed.). Washington D C: Macmillam.
- Livingston, S. A., & Zieky, M. J. (1982). *Passing scores: A manual for setting standards of  
 performance on educational and occupational tests*. Princeton, NJ: Educational  
 Testing Service.

- Mehrens, W. A., & Lehmann, I. J. (1973). *Measurement and evaluation in education and psychology*. New York: Holt, Rinehart and Winton.
- Mills, C. N. (1983). A Comparison of three methods of establishing cut-off scores on criterion-referenced tests. *Journal of Educational Measurement*, 20, 283-292.
- Noll, V. H. (1965). *Introduction to educational measurement*. Boston Houghton: Mifflin.
- Norcini, J. J., Shea, J. A., & Kanya, D. T. (1988). The effects of various factors on standard setting. *Journal of Educational Measurement*, 25, 57-65.
- Payne, D. A. (1968). *The specification and measurement of learning outcome*. Waltham: Blaisdell.
- Pumfrey, P. D. (1976). *Reading: Tests and assessment techniques*. London: Holder and Stonghlon.
- Schonell, F. J. (1965). *The psychology and teaching of reading*. Edinburgh: The English Language Book society and Oliver and Blood.
- Shaw, D. S. (1986). Effects of adaptive diagnostic testing on two types of computerized remediation. *Dissertation Abstracts International*, 46(3), 879-A.
- Singha, H. S. (1974). *Modern education testing*. New Delhi: Sterling.
- Stood, B. L. D. (1981). The relationship between understanding grammatical conjunction and reading comprehension. *Dissertation Abstracts International*, 30, 4635-A-4636A.
- Swaminathan, H., Hambleton, R. K., & Algina, J. (1974). Reliability of a criterion-referenced test a decision-theoretic formulation. *Journal of Educational Measurement*, 11, 263-267.
- Thinker, M. A., & Constance, M. M. (1968). *Teaching elementary reading*. New York: Appleton Century-Crafts.
- Thorndike, R. L., & Hagen, E. (1969). *Measurement and evaluation in psychology and education* (3<sup>rd</sup> ed.). New York: Wiley.
- Zieky, M. J. (1987). *Cutscores: A manual for setting standards of performance on educational and occupational tests*. Princeton, NJ: Educational Testing Service.



ภาคผนวก

**ภาคผนวก ก**

- รายนามผู้ทรงคุณตรวจสอบความเที่ยงตรงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

## รายนามผู้ทรงคุณตรวสอบความเที่ยงตรงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อาจารย์รัชชชัย คูสัตกุล  
อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย  
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์  
มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
2. อาจารย์ชนิกานต์ กู้เกียรติ  
อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย  
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์  
มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
3. อาจารย์อนิสาน นนทงกษ  
ครูวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ การสอนภาษาไทย  
โรงเรียนท่าใหม่พูลสวัสดิ์ อำเภอท่าใหม่  
จังหวัดจันทบุรี
4. อาจารย์สุมิตรา สีดาบุตร  
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ  
การสอนภาษาไทย  
โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179  
อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว
5. อาจารย์ไมตรี พลเยี่ยม  
ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ  
การสอนภาษาไทย  
โรงเรียนวัดคลองตาสุตรสามัคคี  
อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว

**ภาคผนวก ข**

ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับขอบเขตเนื้อหา

ตารางที่ 35 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับขอบเขตเนื้อหา  
โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา
ฉบับที่ 1 การอ่าน เรื่องสั้น ๆ	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง และโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	1	1.00	สอดคล้อง
		6	1.00	สอดคล้อง
		11	1.00	สอดคล้อง
		16	1.00	สอดคล้อง
	2.1 บอกความหมายของ ประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิตสำนวนไทยจาก เรื่องที่ได้ อ่านได้	2	.60	สอดคล้อง
		7	1.00	สอดคล้อง
		12	.60	สอดคล้อง
		17	.60	สอดคล้อง
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	3	.80	สอดคล้อง
		8	.80	สอดคล้อง
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ได้ อ่านได้	13	.80	สอดคล้อง
		18	.80	สอดคล้อง
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	4	1.00	สอดคล้อง
		9	1.00	สอดคล้อง
		14	1.00	สอดคล้อง
		19	1.00	สอดคล้อง
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ได้ อ่านได้	5	1.00	สอดคล้อง
		10	1.00	สอดคล้อง
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	15	1.00	สอดคล้อง
		20	.80	สอดคล้อง
5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก เรื่องที่ได้ อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้				
5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้ อ่าน ได้				

ตารางที่ 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา
ฉบับที่ 2 การอ่าน นิทานและเพลง พื้นบ้าน	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง และโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	21	1.00	สอดคล้อง
		26	1.00	สอดคล้อง
		31	1.00	สอดคล้อง
		36	1.00	สอดคล้อง
	2.1 บอกความหมายของ ประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิตสำนวนไทยจาก เรื่องที่ได้ อ่านได้	22	.60	สอดคล้อง
		27	1.00	สอดคล้อง
		32	.60	สอดคล้อง
		37	.80	สอดคล้อง
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	23	.80	สอดคล้อง
		28	1.00	สอดคล้อง
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ได้ อ่านได้	33	.80	สอดคล้อง
		38	.60	สอดคล้อง
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ ภาคคะแนน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	24	1.00	สอดคล้อง
		29	1.00	สอดคล้อง
		34	1.00	สอดคล้อง
		39	1.00	สอดคล้อง
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ได้ อ่านได้	25	1.00	สอดคล้อง
		30	1.00	สอดคล้อง
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	35	1.00	สอดคล้อง
		40	.80	สอดคล้อง
5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก เรื่องที่ได้ อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ได้				
5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้ อ่าน ได้				

## ตารางที่ 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา
ฉบับที่ 3 การอ่าน บทความ	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง และโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	41	1.00	สอดคล้อง
		46	1.00	สอดคล้อง
		51	1.00	สอดคล้อง
		56	1.00	สอดคล้อง
	2.1 บอกความหมายของ ประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิตสำนวนไทยจาก เรื่องที่ได้ อ่านได้	42	1.00	สอดคล้อง
		47	1.00	สอดคล้อง
		52	.60	สอดคล้อง
		57	.80	สอดคล้อง
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	43	.80	สอดคล้อง
		48	.60	สอดคล้อง
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ได้ อ่านได้	53	.80	สอดคล้อง
		58	.80	สอดคล้อง
	4.1 ถัดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	44	1.00	สอดคล้อง
		49	.80	สอดคล้อง
		54	.80	สอดคล้อง
		59	1.00	สอดคล้อง
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ได้ อ่านได้	45	1.00	สอดคล้อง
		50	.80	สอดคล้อง
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	55	1.00	สอดคล้อง
		60	1.00	สอดคล้อง
5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก เรื่องที่ได้ อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ได้				
5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้ อ่าน ได้				

## ตารางที่ 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา
ฉบับที่ 4 การอ่าน สารคดี	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง และโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	61	1.00	สอดคล้อง
		66	1.00	สอดคล้อง
		71	1.00	สอดคล้อง
		76	1.00	สอดคล้อง
	2.1 บอกความหมายของ ประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิตสำนวนไทยจาก เรื่องที่ได้ อ่านได้	62	1.00	สอดคล้อง
		67	.60	สอดคล้อง
		72	.60	สอดคล้อง
		77	.80	สอดคล้อง
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	63	.80	สอดคล้อง
		68	.80	สอดคล้อง
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ได้ อ่านได้	73	.80	สอดคล้อง
		78	.80	สอดคล้อง
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	64	1.00	สอดคล้อง
		69	.80	สอดคล้อง
		74	1.00	สอดคล้อง
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ได้ อ่านได้	79	1.00	สอดคล้อง
		65	.80	สอดคล้อง
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย จากเรื่องที่ได้ อ่านได้	70	1.00	สอดคล้อง
		75	1.00	สอดคล้อง
	5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก เรื่องที่ได้ อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ได้	80	1.00	สอดคล้อง
80		1.00	สอดคล้อง	
5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่องที่ได้ อ่าน ได้				



## ตารางที่ 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา
ฉบับที่ 5 การอ่าน พระบรมราโชวาท	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง และโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	81	1.00	สอดคล้อง
		86	1.00	สอดคล้อง
		91	1.00	สอดคล้อง
		96	1.00	สอดคล้อง
	2.1 บอกความหมายของ ประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิตสำนวนไทยจากเรื่อง ที่อ่านได้	82	1.00	สอดคล้อง
		87	.80	สอดคล้อง
		92	.80	สอดคล้อง
		97	.80	สอดคล้อง
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่านได้	83	.80	สอดคล้อง
		88	.80	สอดคล้อง
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	93	.80	สอดคล้อง
		98	.80	สอดคล้อง
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	84	1.00	สอดคล้อง
		89	1.00	สอดคล้อง
		94	1.00	สอดคล้อง
		99	1.00	สอดคล้อง
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	85	1.00	สอดคล้อง
		90	1.00	สอดคล้อง
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย จากเรื่องที่อ่านได้	95	1.00	สอดคล้อง
		100	1.00	สอดคล้อง
5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก เรื่องที่อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ได้				
5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่องที่อ่าน ได้				

## ตารางที่ 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา
ฉบับที่ 6 การอ่าน งานเขียนประเภท โน้มน้าวใจ	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง	101	1.00	สอดคล้อง
	และโดยนัยของคำและ	106	1.00	สอดคล้อง
	ข้อความจากบริบทได้	111	1.00	สอดคล้อง
		116	1.00	สอดคล้อง
	2.1 บอกความหมายของ	102	1.00	สอดคล้อง
	ประโยคสำนวนโวหาร	107	1.00	สอดคล้อง
	สุภาษิตสำนวนไทยจาก	112	.60	สอดคล้อง
	เรื่องที่สามารถ	117	1.00	สอดคล้อง
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม	103	.80	สอดคล้อง
	จากเรื่องที่สามารถ	108	.80	สอดคล้อง
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง	113	.80	สอดคล้อง
	ที่สามารถ	118	.80	สอดคล้อง
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน	104	1.00	สอดคล้อง
	เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล	109	1.00	สอดคล้อง
	ประกอบได้	114	1.00	สอดคล้อง
		119	1.00	สอดคล้อง
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ	105	1.00	สอดคล้อง
	ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่สามารถ	110	1.00	สอดคล้อง
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย	115	1.00	สอดคล้อง
	จากเรื่องที่สามารถ	120	1.00	สอดคล้อง
5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก				
เรื่องที่สามารถไปตัดสินใจ				
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต				
ได้				
5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่อง				
ที่สามารถ				

ตารางที่ 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา	
ฉบับที่ 7 การอ่าน บทโฆษณา	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง และโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	121	1.00	สอดคล้อง	
		126	1.00	สอดคล้อง	
		131	1.00	สอดคล้อง	
		136	1.00	สอดคล้อง	
	2.1 บอกความหมายของ ประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิตสำนวนไทยจาก เรื่องที่ได้ เรื่องที่อ่านได้	122	.60	สอดคล้อง	
		127	1.00	สอดคล้อง	
		132	.80	สอดคล้อง	
		137	1.00	สอดคล้อง	
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่านได้	123	.80	สอดคล้อง	
		128	.80	สอดคล้อง	
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	133	.80	สอดคล้อง	
		138	.80	สอดคล้อง	
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	124	.80	สอดคล้อง	
		129	1.00	สอดคล้อง	
		134	1.00	สอดคล้อง	
		139	.80	สอดคล้อง	
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	125	1.00	สอดคล้อง	
		130	1.00	สอดคล้อง	
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย จากเรื่องที่อ่านได้	135	1.00	สอดคล้อง	
		140	1.00	สอดคล้อง	
	5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก เรื่องที่อ่านไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ได้				
	5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่อง ที่อ่านได้				

## ตารางที่ 35 (ต่อ)

แบบทดสอบ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ ข้อที่	ค่าเฉลี่ย คะแนน	ผลการ พิจารณา
ฉบับที่ 8 การอ่าน ข่าวและเหตุการณ์ สำคัญ	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง	141	1.00	สอดคล้อง
	และโดยนัยของคำและ	146	1.00	สอดคล้อง
	ข้อความจากบริบทได้	151	1.00	สอดคล้อง
		156	1.00	สอดคล้อง
	2.1 บอกความหมายของ	142	1.00	สอดคล้อง
	ประโยคสำนวนโวหาร	147	1.00	สอดคล้อง
	สุภาษิตสำนวนไทยจาก	152	1.00	สอดคล้อง
	เรื่องที่ย่านได้	157	.80	สอดคล้อง
	3.1 ตั้งคำถามและตอบคำถาม	143	.80	สอดคล้อง
	จากเรื่องที่ย่านได้	148	.80	สอดคล้อง
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง	153	.80	สอดคล้อง
	ที่ย่านได้	158	.80	สอดคล้อง
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน	144	.80	สอดคล้อง
	เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล	149	1.00	สอดคล้อง
	ประกอบได้	154	1.00	สอดคล้อง
		159	1.00	สอดคล้อง
	5.1 แยกแยะข้อเท็จจริงและ	145	1.00	สอดคล้อง
	ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ย่านได้	150	1.00	สอดคล้อง
	5.2 ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบาย	155	1.00	สอดคล้อง
	จากเรื่องที่ย่านได้	160	1.00	สอดคล้อง
5.3 สรุปความรู้ ความคิดจาก				
เรื่องที่ย่านไปตัดสินใจ				
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต				
ได้				
5.4 อธิบายคุณค่าของเรื่อง				
ที่ย่านได้				

**ภาคผนวก ค**

รายนามผู้ตัดสินเกณฑ์จุดตัดด้วยวิธีแองกอฟ (Angoff, 1971)

## รายนามผู้เชี่ยวชาญตัดสินเกณฑ์จุดตัดด้วยวิธีแองกอฟ (Angoff, 1971)

- |                                 |   |
|---------------------------------|---|
| 1. อาจารย์สุมิตรา สีดาบุตร      | <p>ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ<br/>การสอนภาษาไทย<br/>โรงเรียนอนุบาลวังน้ำเย็นมิตรภาพที่ 179<br/>อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว</p> |
| 2. อาจารย์ไมตรี พลเยี่ยม        | <p>ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ<br/>การสอนภาษาไทย<br/>โรงเรียนวัดคลองตาสุตรสามัคคี<br/>อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว</p>           |
| 3. อาจารย์ศิริพร พงษ์ปัญญา      | <p>ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ<br/>การสอนภาษาไทย<br/>โรงเรียนบ้านดงกระทงยาม<br/>อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี</p>             |
| 4. อาจารย์สุพิศรา จันทร์พิทักษ์ | <p>ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ<br/>การสอนภาษาไทย<br/>โรงเรียนวัดคลองตาสุตรสามัคคี<br/>อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว</p>           |
| 5. อาจารย์เพ็ญพรรณ เฉลสุภา      | <p>ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ<br/>การสอนภาษาไทย<br/>โรงเรียนบ้านคลองหินปูน<br/>อำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว</p>                 |

**ภาคผนวก ง**

**ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดในการวินิจฉัยด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971)**

ตารางที่ 36 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 1  
การอ่านเรื่องสั้น ๆ

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
1	40	40	50	50	50	46
2	40	40	50	30	50	42
3	60	60	50	50	60	56
4	50	50	50	60	50	52
5	60	50	50	30	60	50
6	60	60	50	50	50	54
7	60	40	50	40	60	50
8	60	60	40	30	60	50
9	60	60	40	60	60	56
10	60	50	50	60	60	56
11	60	60	40	60	60	56
12	60	40	40	70	60	54
13	60	60	40	60	60	56
14	60	60	40	30	60	50
15	60	60	40	20	60	48
16	50	60	50	60	50	54
17	40	40	40	60	50	46
18	60	60	40	60	60	56
19	60	60	40	50	60	54
20	40	50	50	50	50	48
ค่าเฉลี่ยรวม						51.70
ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ						10.34



ตารางที่ 37 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 2  
การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
21	50	50	50	50	50	50
22	50	40	50	60	50	50
23	40	60	50	30	50	46
24	40	40	50	60	60	50
25	50	60	50	60	60	56
26	40	30	50	60	50	46
27	50	30	40	60	60	48
28	50	40	50	60	60	52
29	40	40	40	30	60	42
30	50	50	50	30	60	48
31	60	50	40	20	60	46
32	60	60	40	60	60	56
33	50	60	40	60	60	54
34	40	60	40	60	60	52
35	50	60	40	30	60	48
36	60	60	40	60	60	56
37	60	60	40	30	60	50
38	60	60	40	60	60	56
39	60	60	40	60	60	56
40	60	60	40	60	60	56
	ค่าเฉลี่ยรวม					50.9
	ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ					10.18

ตารางที่ 38 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 3  
การอ่านบทความ

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
41	40	30	50	50	60	46
42	40	40	40	50	60	46
43	60	60	50	60	50	56
44	60	60	50	60	50	56
45	50	50	40	30	60	46
46	60	40	40	40	60	48
47	60	50	40	20	60	46
48	60	70	40	60	50	56
49	50	50	40	50	60	50
50	50	60	40	70	60	56
51	50	40	50	70	60	54
52	60	60	50	70	70	62
53	50	50	50	60	60	54
54	40	45	50	60	60	51
55	40	40	40	50	60	46
56	50	40	40	60	50	48
57	50	60	40	50	60	52
58	60	70	45	70	60	61
59	60	60	40	50	60	54
60	60	50	40	50	60	52
	ค่าเฉลี่ยรวม					50.90
	ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ					10.18

ตารางที่ 39 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 4  
การอ่านสารคดี

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
61	50	40	40	20	50	40
62	50	40	40	50	50	46
63	70	60	40	60	70	60
64	60	55	40	20	60	47
65	50	60	40	20	50	44
66	50	40	50	60	60	52
67	50	40	50	50	60	50
68	60	50	50	50	50	52
69	60	60	50	20	60	50
70	60	50	50	20	60	48
71	60	60	50	60	50	56
72	60	60	50	60	50	56
73	60	60	50	60	60	58
74	70	60	50	60	60	60
75	60	60	50	60	60	58
76	50	60	50	60	60	56
77	60	60	50	60	50	56
78	50	50	50	30	60	48
79	60	60	40	60	60	56
80	60	60	40	50	60	54
ค่าเฉลี่ยรวม						52
ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ						10.40

ตารางที่ 40 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 5  
การอ่านพระบรมราโชวาท

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
81	40	40	50	50	60	48
82	40	30	50	20	60	40
83	50	40	50	20	60	44
84	40	40	50	60	50	48
85	50	40	56	20	60	45.2
86	40	40	50	60	50	48
87	40	40	59	60	50	49.8
88	50	40	50	50	60	50
89	60	60	50	90	60	64
90	40	40	50	30	60	44
91	50	40	60	60	50	52
92	50	40	60	50	60	52
93	60	50	60	50	60	56
94	60	60	60	60	60	60
95	60	50	60	60	60	58
96	40	40	50	30	50	42
97	50	50	50	50	60	52
98	50	60	50	50	60	54
99	60	60	55	60	60	59
100	60	60	50	50	60	56
ค่าเฉลี่ยรวม						51.10
ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ						10.22

ตารางที่ 41 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 6  
การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
101	60	60	50	60	60	58
102	50	50	50	50	50	50
103	60	60	50	70	60	60
104	60	60	60	60	60	60
105	60	60	50	50	60	56
106	60	50	50	50	50	52
107	60	50	50	30	50	48
108	60	50	40	50	60	52
109	60	60	50	60	60	58
110	60	60	40	50	40	50
111	70	60	50	60	50	58
112	60	60	50	50	50	54
113	60	60	50	60	60	58
114	60	50	40	30	60	48
115	50	50	50	30	60	48
116	70	60	50	30	50	52
117	40	40	50	50	50	46
118	50	50	50	60	60	54
119	60	60	50	50	60	56
120	70	60	50	60	50	58
ค่าเฉลี่ยรวม						53.80
ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ						10.76

ตารางที่ 42 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 7  
การอ่านบทโฆษณา

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	
	1	2	3	4	5		
121	40	30	40	50	50	42	
122	50	40	40	50	60	48	
123	40	40	40	50	40	42	
124	50	50	50	40	40	46	
125	50	50	40	40	50	46	
126	50	50	40	40	40	44	
127	50	50	40	50	50	48	
128	50	40	40	40	50	44	
129	50	50	40	40	50	46	
130	50	40	40	40	50	44	
131	50	50	50	30	50	46	
132	50	50	40	50	50	48	
133	50	40	40	50	40	44	
134	50	50	40	50	40	46	
135	60	40	40	50	50	48	
136	50	50	40	30	40	42	
137	50	40	40	50	40	44	
138	50	50	40	40	50	46	
139	40	50	40	50	40	44	
140	50	40	40	30	40	40	
						ค่าเฉลี่ยรวม	44.90
						ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ	8.98

ตารางที่ 43 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ ฉบับที่ 8  
การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย ร้อยละ
	1	2	3	4	5	
141	50	40	50	40	50	46
142	40	40	50	40	50	44
143	50	40	40	50	50	46
144	50	50	40	50	50	48
145	40	40	40	40	50	42
146	50	40	50	40	50	46
147	50	40	40	30	50	42
148	50	40	50	50	40	46
149	50	50	40	40	50	46
150	50	50	40	40	50	46
151	50	40	40	40	40	42
152	50	50	40	50	50	48
153	40	50	40	50	40	44
154	50	40	50	40	50	46
155	50	40	40	40	50	44
156	40	40	40	50	50	44
157	50	50	40	40	40	44
158	50	50	40	40	50	46
159	50	40	40	40	50	44
160	50	40	40	40	40	42
ค่าเฉลี่ยรวม						44.80
ค่าเฉลี่ย 20 ข้อ						8.96

ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดในการวินิจฉัยด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อ  
แยกตามกลุ่มทักษะการอ่านย่อย และเฉลี่ยรวมรายกลุ่มทักษะการอ่านตามวิธีของบราวน์ (Brown,  
1970)

ตารางที่ 44 ผลการหาเกณฑ์คะแนนจุดตัดด้วยวิธีของแองกอฟ (Angoff, 1971) รายข้อแยกตามกลุ่ม  
ทักษะย่อย และเฉลี่ยรวมรายกลุ่มทักษะการอ่านตามวิธีของบราวน์ (Brown, 1970)  
ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ

ฉบับที่ 1 ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	1	2	3	4	5		
1	40	40	50	50	50	46	1.84
6	60	60	50	50	50	54	2.16
11	60	60	40	60	60	56	2.24
16	50	60	50	60	50	54	2.16
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>52.50</b>	<b>2.10</b>
2	40	40	50	30	50	42	1.68
7	60	40	50	40	60	50	2
12	60	40	40	70	60	54	2.16
17	40	40	40	60	50	46	1.84
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>48</b>	<b>1.92</b>
3	60	60	50	50	60	56	2.24
8	60	60	40	30	60	50	2
13	60	60	40	60	60	56	2.24
18	60	60	40	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>54.50</b>	<b>2.18</b>
4	50	50	50	60	50	52	2.08
9	60	60	40	60	60	56	2.24
14	60	60	40	30	60	50	2.00
19	60	60	40	50	60	54	2.16
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>53</b>	<b>2.12</b>



ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 1	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
5	60	50	50	30	60	50	2
10	60	50	50	60	60	56	2.24
15	60	60	40	20	60	48	1.92
20	40	50	50	50	50	48	1.92
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>50</b>	<b>2.02</b>
ฉบับที่ 2	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
21	50	50	50	50	50	50	2
26	40	30	50	60	50	46	1.84
31	60	50	40	20	60	46	1.84
36	60	60	40	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>49.50</b>	<b>1.98</b>
22	50	40	50	60	50	50	2
27	50	30	40	60	60	48	1.92
32	60	60	40	60	60	56	2.24
37	60	60	40	30	60	50	2
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>51</b>	<b>2.04</b>
23	40	60	50	30	50	46	1.84
28	50	40	50	60	60	52	2.08
33	50	60	40	60	60	54	2.16
38	60	60	40	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>52</b>	<b>2.08</b>

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 2	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
24	40	40	50	60	60	50	2
29	40	40	40	30	60	42	1.68
34	40	60	40	60	60	52	2.08
39	60	60	40	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>50</b>	<b>2.00</b>
25	50	60	50	60	60	56	2.24
30	50	50	50	30	60	48	1.92
35	50	60	40	30	60	48	1.92
40	60	60	40	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>52</b>	<b>2.08</b>
ฉบับที่ 3	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
41	40	30	50	50	60	46	1.84
46	60	40	40	40	60	48	1.92
51	50	40	50	70	60	54	2.16
56	50	40	40	60	50	48	1.92
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>49</b>	<b>1.96</b>
42	40	40	40	50	60	46	1.84
47	60	50	40	20	60	46	1.84
52	60	60	50	70	70	62	2.48
57	50	60	40	50	60	52	2.08
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>51.50</b>	<b>2.06</b>
43	60	60	50	60	50	56	2.24
48	60	70	40	60	50	56	2.24
53	50	50	50	60	60	54	2.16
58	60	70	45	70	60	61	2.44
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>56.75</b>	<b>2.27</b>

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 3	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
44	60	60	50	60	50	56	2.24
49	50	50	40	50	60	50	2
54	40	45	50	60	60	51	2.04
59	60	60	40	50	60	54	2.16
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>52.75</b>	<b>2.11</b>
45	50	50	40	30	60	46	1.84
50	50	60	40	70	60	56	2.24
55	40	40	40	50	60	46	1.84
60	60	50	40	50	60	52	2.08
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>50</b>	<b>2.00</b>
ฉบับที่ 4	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
61	50	40	40	20	50	40	1.6
66	50	40	50	60	60	52	2.08
71	60	60	50	60	50	56	2.24
76	50	60	50	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>51</b>	<b>2.04</b>
62	50	40	40	50	50	46	1.84
67	50	40	50	50	60	50	2
72	60	60	50	60	50	56	2.24
77	60	60	50	60	50	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>52</b>	<b>2.08</b>
63	70	60	40	60	70	60	2.4
68	60	50	50	50	50	52	2.08
73	60	60	50	60	60	58	2.32
78	50	50	50	30	60	48	1.92
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>54.50</b>	<b>2.18</b>

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 4	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
64	60	55	40	20	60	47	1.88
69	60	60	50	20	60	50	2
74	70	60	50	60	60	60	2.4
79	60	60	40	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>53.25</b>	<b>2.13</b>
65	50	60	40	20	50	44	1.76
70	60	50	50	20	60	48	1.92
75	60	60	50	60	60	58	2.32
80	60	60	40	50	60	54	2.16
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>51</b>	<b>2.04</b>
ฉบับที่ 5	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
81	40	40	50	50	60	48	1.92
86	40	40	50	60	50	48	1.92
91	50	40	60	60	50	52	2.08
96	40	40	50	30	50	42	1.68
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>47.50</b>	<b>1.90</b>
82	40	30	50	20	60	40	1.6
87	40	40	59	60	50	49.8	1.992
92	50	40	60	50	60	52	2.08
97	50	50	50	50	60	52	2.08
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>48.45</b>	<b>1.94</b>
83	50	40	50	20	60	44	1.76
88	50	40	50	50	60	50	2
93	60	50	60	50	60	56	2.24
98	50	60	50	50	60	54	2.16
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>51</b>	<b>2.04</b>

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 5	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
84	40	40	50	60	50	48	1.92
89	60	60	50	90	60	64	2.56
94	60	60	60	60	60	60	2.4
99	60	60	55	60	60	59	2.36
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>57.75</b>	<b>2.31</b>
85	50	40	56	20	60	45.2	1.81
90	40	40	50	30	60	44	1.76
95	60	50	60	60	60	58	2.32
100	60	60	50	50	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>50.80</b>	<b>2.03</b>
ฉบับที่ 6	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
101	60	60	50	60	60	58	2.32
106	60	50	50	50	50	52	2.08
111	70	60	50	60	50	58	2.32
116	70	60	50	30	50	52	2.08
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>55</b>	<b>2.20</b>
102	50	50	50	50	50	50	2
107	60	50	50	30	50	48	1.92
112	60	60	50	50	50	54	2.16
117	40	40	50	50	50	46	1.84
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>49.50</b>	<b>1.98</b>
103	60	60	50	70	60	60	2.4
108	60	50	40	50	60	52	2.08
113	60	60	50	60	60	58	2.32
118	50	50	50	60	60	54	2.16
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>56</b>	<b>2.24</b>

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 6	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
104	60	60	60	60	60	60	2.4
109	60	60	50	60	60	58	2.32
114	60	50	40	30	60	48	1.92
119	60	60	50	50	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>55.50</b>	<b>2.22</b>
105	60	60	50	50	60	56	2.24
110	60	60	40	50	40	50	2
115	50	50	50	30	60	48	1.92
120	70	60	50	60	50	58	2.32
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>53</b>	<b>2.12</b>
ฉบับที่ 7	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	ข้อที่	1	2	3	4		
121	40	30	40	50	50	42	1.68
126	50	50	40	60	60	52	2.08
131	60	50	50	30	50	48	1.92
136	60	50	40	30	60	48	1.92
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>47.50</b>	<b>1.90</b>
122	50	40	40	50	60	48	1.92
127	70	60	40	60	70	60	2.4
132	60	50	40	50	60	52	2.08
137	60	60	40	50	60	54	2.16
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>53.50</b>	<b>2.14</b>
123	60	40	40	50	40	46	1.84
128	50	40	40	60	50	48	1.92
133	50	60	40	50	60	52	2.08
138	70	70	40	60	50	58	2.32
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>51</b>	<b>2.04</b>

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 7	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย	
	ข้อที่	1	2	3	4			5
	124	70	60	50	40	40	52	2.08
	129	60	50	40	60	60	54	2.16
	134	50	50	46	60	60	53.2	2.128
	139	60	50	40	50	40	48	1.92
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>51.80</b>	<b>2.07</b>	
	125	70	60	40	60	50	56	2.24
	130	70	60	40	60	70	60	2.4
	135	60	60	40	60	70	58	2.32
	140	60	60	40	30	60	50	2
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>56</b>	<b>2.24</b>	
ฉบับที่ 8	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย	
	ข้อที่	1	2	3	4			5
	141	50	40	50	60	50	50	2
	146	70	60	50	60	50	58	2.32
	151	50	50	40	60	60	52	2.08
	156	40	40	40	50	50	44	1.76
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 1</b>						<b>51</b>	<b>2.04</b>	
	142	40	40	50	40	50	44	1.76
	147	60	60	40	30	60	50	2
	152	50	50	40	50	50	48	1.92
	157	60	60	40	60	60	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 2</b>						<b>49.50</b>	<b>1.98</b>	
	143	50	40	40	50	60	48	1.92
	148	50	50	50	60	40	50	2
	153	40	50	40	50	60	48	1.92
	158	50	50	40	60	50	50	2
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 3</b>						<b>49</b>	<b>1.96</b>	

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ฉบับที่ 8 ข้อที่	คะแนนจุดตัดร้อยละประเมินจากผู้เชี่ยวชาญคนที่					เฉลี่ย ร้อยละ	เฉลี่ยราย ทักษะย่อย
	1	2	3	4	5		
144	50	50	40	50	60	50	2
149	60	50	40	60	50	52	2.08
154	60	50	50	60	50	54	2.16
159	50	60	40	40	50	48	1.92
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 4</b>						<b>51</b>	<b>2.04</b>
145	40	40	40	50	50	44	1.76
150	50	50	40	60	60	52	2.08
155	50	60	40	40	50	48	1.92
160	70	60	50	60	40	56	2.24
<b>เฉลี่ยรวมทักษะที่ 5</b>						<b>50</b>	<b>2.00</b>



**ภาคผนวก จ**  
**แบบทดสอบวินิจฉัย**

**แบบทดสอบวินิจฉัย**  
**เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย**  
 \* \* \* \* \*

**คำชี้แจง**

1. แบบทดสอบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องจากการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 160 ข้อ เป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 8 ฉบับ คือ
  - ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 1-20
  - ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 21-40
  - ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 41-60
  - ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 61-80
  - ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 81-100
  - ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 101-120
  - ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 121-140
  - ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จำนวน 20 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 141-160
3. ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องโดยกาเครื่องหมาย (X) ทับ ข้อ ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว และตอบให้ครบทุกข้อ
4. ในการทำแบบทดสอบ ไม่ได้กำหนดเวลาให้ใช้เวลาจนกว่าจะทำเสร็จ
5. คำตอบของนักเรียนที่ตอบในแบบทดสอบจะมีค่าสำหรับงานวิจัยนี้และจะไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนทุกกรณี
6. อย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

## ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ

(จำนวน 20 ข้อ ข้อ 1-20)

**คำชี้แจง** อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 1-5

### ป้าแหม่ม

คนขยัน ชอบทำงานและหมั่นหาความรู้ เพื่อจะได้ทำงานด้วยความชาญฉลาดและรอบคอบ ดังตัวอย่างป้าแหม่ม ป้าแหม่มเป็นคนขยัน จึงตื่นนอนแต่เช้าทำขนมกล้วย ขนมตาลและข้าวเหนียวสังขยาไปขายที่ตลาด ป้าแหม่มบอกกับใคร ๆ เสมอว่า ถ้าคนเราขยันทำงาน มีระเบียบวิธีทำมาหากิน ก็จะไม่อดตาย

- คำว่า “อดตาย” ในเรื่องนี้หมายความว่าอย่างไร
 

ก. ไม่ได้กินข้าว ไม่ได้กินน้ำ	ข. ลำบาก
ค. ไม่มีระเบียบ	ง. ไม่มีอะไรจะกิน
- “ทำงานด้วยความชาญฉลาดและรอบคอบ” หมายความว่าอย่างไร
 

ก. ทำโดยคิดและไตร่ตรอง	ข. ทำงานโดยไม่ประมาท
ค. ทำด้วยความระมัดระวัง	ง. ทำโดยไม่วู่วาม
- ป้าแหม่มเป็นคนอย่างไร
 

ก. มีความรู้	ข. รอบคอบ
ค. ขยัน	ง. ฉลาด
- ในอนาคต ป้าแหม่มน่าจะเป็นอย่างไร
 

ก. นักธุรกิจ	ข. ร่ำรวย
ค. มีคนยกย่อง	ง. ไม่อดตาย
- เราควรนำคุณสมบัติใดของป้าแหม่มไปใช้เพื่อความสำเร็จในการทำงาน
 

ก. ขยัน ประหยัด	ข. ฉลาด อดทน
ค. อดทน อดกลั้น	ง. ขยัน หมั่นหาความรู้

**คำชี้แจง** อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 6-10

### เมื่อหวัชโมยเจอพ่อหนุ่มหัวใส

เช้าวันที่อากาศสดใสเด็กหนุ่มคนหนึ่งขณะอาบน้ำในคลอง โดยถอดเสื้อผ้าไว้ที่ริมตลิ่ง ขณะที่กำลังคำพูดคำว่าอยู่อย่างเพลิดเพลินนั้น ได้มีชายคนหนึ่งแอบเข้ามาขโมยกางเกงและเสื้อ

ไปหมด เด็กหนุ่มคนนั้นมีความแค้นใจและเสียใจยิ่งนัก และคิดจะเอากางเกงและเสื้อของตนคืนมาให้ได้

วันหนึ่งเห็นชายหัวขโมยใส่เสื้อผ้าที่ขโมยมาเดินผ่านมา เด็กหนุ่มก็จำได้ จึงทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้แสร้งร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่ที่ขอบสระนั้น ขโมยเห็นเข้าจึงเข้ามาถามว่า“พ่อหนุ่มมานั่งร้องไห้อยู่ที่นี้ทำไม?”

เด็กหนุ่มตอบว่า "ฉันทำสร้อยคอตกน้ำจะพื้ ทองคำหนักตั้ง 5 บาท กลับบ้านพ่อคงตีฉันตาย"

ขโมยถามว่า "ทำไมไม่ลงงมล่ะ"

"ฉันว่าอย่าไม่เป็น"เด็กหนุ่มตอบ

ขโมยเห็นโอกาสจะคบตาเด็กเอาสร้อยคอมาได้เหมาะ ๆ เช่นนั้นจึงบอกแก่เด็กหนุ่มว่า "เอาละ ข้างสระเอ็ง จะลงงมให้เอ็งคอยอยู่ที่นี้ก็แล้วกัน"

"ขอบคุณท่านมากทีเดียวนึกว่าช่วยเหลือฉันสักทีฉันจะไม่ลืมบุญคุณเลย"

ขโมยรีบถอดเสื้อผ้ากองไว้ที่ขอบสระแล้วกระโจนลงน้ำโครมไม่รีรอ ขณะที่กำลังดำอยู่ก้นสระนั้น เด็กหนุ่มได้ทีจึงรีบฉวยเสื้อกางเกงของตัวกลับคืน แล้วหนีไป

(จาก <http://www.everykid.com/newans/thief.html>)

6. คำว่า “หัวใส” ในเรื่องนี้ หมายความว่าอย่างไร

ก. เฉลียวฉลาด

ข. ชี้อิง

ค. มีความรู้

ง. ไม่ยอมคน

7. จากเรื่องนี้น่าจะสอดคล้องกับสำนวนใด

ก. ขว้างงูไม่พ้นคอ

ข. โลกมาก ลากหาย

ค. หนามขอกเอาหนามบ่ง

ง. ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว

8. เหตุใดเด็กหนุ่มจึงแสร้งร้องไห้สะอึกสะอื้น

ก. เสียใจมาก

ข. ต้องการแก้แค้น

ค. เสียขายสร้อยทองคำ

ง. ต้องการความเห็นใจ

9. หัวขโมยจะได้สร้อยทอง หรือไม่เพราะเหตุใด

ก. ได้ เพราะลงไปงมในสระเอง

ข. ได้ เพราะเด็กหนุ่มยกให้

ค. ไม่ได้ เพราะหาไม่เจอ

ง. ไม่ได้ เพราะไม่มีสร้อยทองคำ

10. พฤติกรรมใดในเรื่องนี้ ที่ไม่ควรนำไปเป็นแบบอย่าง

ก. การเล่นน้ำในสระ

ข. การโกหก

ค. การร้องไห้

ง. การสวมสร้อยทอง

คำชี้แจง อ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 11-15

### แม่ย่าเกลียดลูกสะใภ้

สีมากำพร้าพ่ออยู่กับแม่สองคนพอโตเป็นหนุ่มก็แต่งงานในครอบครัวรักใคร่กันดี แต่สาว ๆ ที่ผิดหวังจากสีมาจึงยุแหย่แม่ผิวให้เกิดียดลูกสะใภ้ตอนแรกลูกสะใภ้ก็ไม่ได้ตอบ เวลาแม่ผิวคุ้ยคุ้ยเข้าก็โต้ตอบไปบ้างทำให้สีมาหนักใจ คิดหาวิธีให้ทั้งสองปรองดองกัน จึงบอกแม่ว่าจะฆ่าเมียตัวเองให้ เพื่อให้แม่สบายใจ แต่ก่อนจะฆ่าให้แม่ทำติดกับลูกสะใภ้สัก 15 วันก่อน และก็ไปบอกเมียให้ทำติดกับแม่ 15 วันเช่นกัน แล้วจะฆ่าแม่ให้ตั้งแต่นั้นมาทั้งสองต่างทำดีต่อกัน จนเกิดรักใคร่กันจริง ๆ พอครบ 15 วัน สีมาทำท่าจะฆ่าเมีย แม่ก็เข้าห้ามไว้พอจะฆ่าแม่ เมียก็ห้ามไว้ สีมาจึงเอาเคียวเก็บที่เดิมพร้อมยิ้มอย่างสุขใจที่แก้ปัญหาลูกสะใภ้กับแม่เกลียดกันได้สำเร็จ

(จาก <http://www.everykid.com/nitan/hate.html>)

11. คำว่า “แม่ย่า” ในที่นี้หมายความว่าอย่างไร
 

ก. แม่ของย่า	ข. แม่ของลูก
ค. แม่ของสามี	ง. แม่ของภรรยา
12. สาว ๆ ที่ผิดหวังจากสีมา มีพฤติกรรมที่ตรงกับสำนวนใด
 

ก. ยูแหย่ตะแคงรั้ว	ข. สาตน้ำรดหัวต่อ
ค. สาตโคลนใส่กัน	ง. หยิกเล็บเจ็บเนื้อ
13. เหตุใดสีมาจึงบอกแม่ว่าจะฆ่าเมียและบอกเมียว่าจะฆ่าแม่
 

ก. เพราะเมียเถียงแม่	ข. เพราะแม่เถียงเมีย
ค. เพราะจะได้มีคนช่วยฆ่า	ง. เพราะอยากให้ปรองดองกัน
14. ถ้าสีมาไม่คิดหาวิธีให้ทั้งสองปรองดองกัน จะเกิดเหตุการณ์ใด
 

ก. สีมาต้องเลิกกับภรรยา	ข. แม่ย่าจะแยกบ้านอยู่ต่างหาก
ค. ครอบครัวจะแตกแยก	ง. แม่ย่าและลูกสะใภ้จะโกรธเกลียดกัน
15. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้
 

ก. เราควรรักใคร่ปรองดองกัน	ข. ควรใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา
ค. ควรคิดให้ดีก่อนเลือกคู่ครอง	ง. สะใภ้ที่ดีไม่ควรโต้เถียงแม่ย่า

คำชี้แจง อ่านเรื่องต่อไปนี้อย่างละเอียดแล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 16-20

### ประจักษ์ภาพวาด

จิตรกรสองคนประจักษ์ภาพของตนว่าของใครดีกว่ากันจิตรกรคนหนึ่งวาดอู่นพวงหนึ่ง  
ห้อยอยู่ที่ข้างประตู พอนกบินมาก็อ้าปากจะจับอู่นในภาพกล่าวได้ว่าอู่นในภาพวาดได้เหมือน  
ของจริงที่เดียวใคร ๆ ที่ได้ชมภาพนี้ต่างชมกันไม่หยุดปาก

คนชมได้ถามจิตรกรคนที่สอง “ไหนภาพของท่าน?”

“ข้างหลังมานี่” จิตรกรคนที่สองตอบ

จิตรกรคนที่หนึ่งเอื้อมมือจะรูดม่าน ไม่คิดเลยสิ่งที่มือเขาไปถูกเอานั่น คือ ผาผนังม่าน  
ที่วาดอยู่บนผานั้นช่างเหมือนของจริงจนหาที่ติไม่ได้

จิตรกรคนที่สองจึงได้กล่าวกับจิตรกรคนที่หนึ่ง “งานของท่านสามารถทำให้คนโกงง่  
เกิดความรู้สึกไขว้เขวแค้นงานของข้าสามารถทำให้คนอาชีพเดียวกันไม่สามารถแยกของจริงกับ  
ของเทียมได้ ดังนั้นเราสองคน ใครชนะใคร”

(จาก <http://www.everykid.com/nitan/show.html>)

16. คำว่า “จิตรกร” หมายความว่าอย่างไร

ก. นักประจักษ์

ข. งานฝีมือ

ค. นักวาดภาพ

ง. คนโรคจิต

17. “ของใครดีกว่ากัน” หมายความว่าอย่างไร

ก. ของใครสวยกว่ากัน

ข. ของใครมีคนมาดูมากกว่ากัน

ค. ของใครเหมือนจริงกว่ากัน

ง. การเปรียบเทียบของชนิดเดียวกัน

18. เหตุใดคนโกงจึงเกิดความรู้สึกไขว้เขว

ก. เพราะมันหิว

ข. เพราะมีม่านบัง

ค. เพราะเจอคนมากมาย

ง. เพราะภาพวาดเหมือนจริงมาก

19. สุดท้ายใครน่าจะชนะการประจักษ์ครั้งนี้

ก. คนชม

ข. จิตรกรคนที่ 1

ค. จิตรกรคนที่ 2

ง. ไม่สามารถตัดสินได้

20. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

ก. คนเราไม่ควรดูถูกกัน

ข. ควรรู้จักแยกแยะสิ่งต่าง ๆ

ค. เทคนิคการวาดภาพที่ดี

ง. จะตัดสินอะไรควรพิจารณาให้ดีก่อน

## ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน

(จำนวน 20 ข้อ ข้อ 21-40)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 21-25

### ม้ากับลา

“ม้ากับลาขนสัมภาระเดินทางไปด้วยกันมายังเมืองกับนายของมัน ระหว่างทางลาเอ่ยกับม้าว่า “เจ้าช่วยแบ่งเบาสัมภาระบนหลังข้าไปสักหน่อยเถิด ถ้าเจ้าอยากให้ข้ามีชีวิตอยู่ต่อไป” ม้าปฏิเสธไปว่า “ข้าไม่ช่วยหรอก ข้าไม่อยากหนักมากกว่านี้” ในที่สุดลาก็ทนความอึดโรยไม่ไหวก็ล้มลงถึงแก่ความตาย นายของมันจึงย้ายสัมภาระทั้งหมดมาบรรทุกบนหลังม้า รวมทั้งหนังลาด้วย ม้าสำนึกได้จึงคร่ำครวญด้วยความเสียใจว่า “อนิจจา! ข้าทำตัวให้ลำบากเองแท้ ๆ เป็นเพราะข้าไม่ยอมแบ่งเบาสัมภาระบนหลังลามาย่าง ตอนนั้นคูชิ ต้องแบกของทั้งหมดไว้ แม้แต่หนังลา”

(นิทานอีสป: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ)

21. คำว่า “สำนึก” หมายความว่าอย่างไร

ก. รู้สึก รู้ตัว

ข. รู้สึกเศร้าใจ

ค. รู้สึกซาบซึ้ง

ง. เกิดความรู้สึกผิด

22. นิสัยของม้าตรงกับสำนวนใด

ก. แก้วง่าหาเสี้ยน

ข. หาหาใส่หัว

ค. วัวหายล้อมคอก

ง. น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า

23. เหตุใดลาจึงล้มตาย

ก. หิว

ข. ร้อน

ค. ขนสัมภาระหนัก

ง. น้อยใจนายลำเอียง

24. ถ้าการเดินทางดำเนินต่อไป ม้าจะเป็นอย่างไร

ก. ล้มตายได้

ข. คร่ำครวญมากขึ้น

ค. ขนสัมภาระน้อยลง

ง. ไม่ต้องขนสัมภาระต่อไป

25. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

ก. ความตายเป็นเรื่องธรรมดา

ข. การทำงานต้องใช้ความอดทนเสมอ

ค. ควรทำงานด้วยความซื่อสัตย์

ง. การอยู่ด้วยกันควรมีน้ำใจและช่วยเหลือกัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 26-30

### กระต่ายขี้ขลาด

กระต่ายหนุ่มตัวหนึ่งรำพึงคิด  
มีแต่ขลาดหวาดอยู่ไม่รู้วาย  
เห็นไม้แห้งแก่งกวักก็วกแวก  
ต้องอุดอู้อยู่โยงในโพรงตัน  
จะซื่ออะไรให้ใจกล้า  
โรคขี้ขลาดติดตนไปจนตาย  
เออ! โลกนี้ดีมีแต่คู่ทุกข์กับโทษ  
พอคิดแล้วแค้นไปหนองที่ท้องนา  
ฝ่ายพวกกบเห็นกระต่ายใจก็เต้น  
เพราะความกลัวหัวซุกไปทุกมุม  
กลับแลเห็นตัวเองว่าเก่งกล้า  
อันตัวเราเขลาขลาดหวาดเต็มที  
(จาก อีสปคำกลอน: ป.ทรวง)

เห็นชีวิตทรมาณมานานหลาย  
แทบจะตายเย็นไม่เว้นวัน  
เสียงกรอกแกรกโกลโกลก็ไหวหวั่น  
ไม่เป็นอันกินนอนอ่อนใจกาย  
เขาก็อายนี้ไม่มีขาย  
น่าเสียดายหมอมดหมดปัญญา  
กูไปโคคน้ำตายสบายกว่า  
บังเอิญมาบรรจบที่กบขุม  
พากันแผ่นลงน้ำเสียงด้าตุ้ม  
กระต่ายหนุ่มคิดได้ใจยินดี  
ดังพระยามัจจุราชชาติเสือสีห์  
ก็ยังมีเขลาขลาดหวาดกว่าเรา

26. คำว่า “ขี้ขลาด” หมายความว่าอย่างไร

ก. ไม่กล้า

ค. หมดปัญญา

ข. ไม่แสดงออก

ง. กลัวโดยไม่มีเหตุผล

27. “กลับแลเห็นตัวเองว่าเก่งกล้า

อันตัวเราเขลาขลาดหวาดเต็มที

วรรคใดมีข้อความอุปมาโวหาร

ก. กลับแลเห็นตัวเองว่าเก่งกล้า

ค. อันตัวเราเขลาขลาดหวาดเต็มที

ดังพระยามัจจุราชชาติเสือสีห์

ก็ยังมีเขลาขลาดหวาดกว่าเรา”

ข. ดังพระยามัจจุราชชาติเสือสีห์

ง. ก็ยังมีเขลาขลาดหวาดกว่าเรา

28. เพราะเหตุใดกระต่ายหนุ่มจึงเปลี่ยนความคิดที่จะกระโดดน้ำตาย

ก. ไม่กล้าแสดงออก

ค. เพราะจะไปอาศัยในโพรงไม้

ข. เพราะคิดว่าตนเองขี้ขลาดกว่า

ง. เพราะเห็นกบกระโดดหนีตนลงน้ำ

29. หากกระต่ายไม่มาเจอกบ เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร

ก. กบจะกระโดดน้ำตาย

ค. กระต่ายจะกระโดดน้ำตาย

ข. กบจะคิดว่าตนเองขี้ขลาด

ง. กระต่ายจะคิดว่าคนเป็นราชสีห์



30. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

- |                             |                                  |
|-----------------------------|----------------------------------|
| ก. ควรคิดก่อนทำ             | ข. อย่ากลัวสิ่งใด โดยไม่มีเหตุผล |
| ค. ความตายไม่ใช่การแก้ปัญหา | ง. เราไม่ควรกล้าแสดงออกจนเกินไป  |

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 31-35

### ไก่ผู้รอบคอบ

สุนัขและไก่เป็นเพื่อนรักกัน จึงออกเดินทางท่องเที่ยวไปด้วยกัน ตกกลางคืน ไก่บินขึ้นไปนอนบนต้นไม้ ส่วนสุนัขเข้าไปนอนในโพรงโคนต้นไม้ ครั้นถึงเวลาเช้าไก่ก็ขันต้อนรับแสงอาทิตย์ยามรุ่งอรุณ นางหมาจิ้งจอกได้ยินเข้าจึงวิ่งมาขึ้นได้ต้นไม้ ขอร้องให้ไก่ลงมาหามัน เพราะมันอยากจะทำกอดเจ้าของเสียงอันไพเราะจับใจนั้น

ไก่จึงบอกไปว่า “ก่อนอื่นต้องปลุกคนเฝ้าประตูที่ยังนอนหลับอยู่เสียก่อนแล้วขอให้เปิดประตูด้วย แล้วข้าจะลงไป”

ขณะที่นางหมาจิ้งจอกมองหายามที่เฝ้าประตูอยู่นั้น สุนัขก็กระโจนออกมาขย้ำมันแหลกเป็นชิ้น ๆ

(จาก แบบเรียนมาตรฐาน เน้นกระบวนการ ภาษาไทย)

31. คำว่า “รอบคอบ” หมายความว่าอย่างไร

- |               |              |
|---------------|--------------|
| ก. ถี่ถ้วน    | ข. พิจารณา   |
| ค. ระมัดระวัง | ง. คิดก่อนทำ |

32. ความเป็นเพื่อนของสุนัขและไก่ ควรใช้สำนวนใดจึงจะเหมาะสม

- |   |                                       |
|---|---------------------------------------|
| ก. น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า              | ข. เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก     |
| ค. สัตินยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง | ง. คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อ |

33. เพราะเหตุใดหมาจิ้งจอกจึงอยากจะทำกอดเจ้าของเสียงอันไพเราะจับใจ

- |                |                   |
|----------------|-------------------|
| ก. ด้วยความรัก | ข. จะให้รางวัลไก่ |
| ค. จะชื่นชมไก่ | ง. อยากจะกินไก่   |

34. ถ้าไก่ยอมเชื่อหมาจิ้งจอก เหตุการณ์จะเป็นอย่างไร

- |                                     |                                      |
|-------------------------------------|--------------------------------------|
| ก. ไก่โดนหมาจิ้งจอกกิน              | ข. ไก่จะได้รับรางวัลจากหมาจิ้งจอก    |
| ค. หมาจิ้งจอกกับไก่เป็นเพื่อนรักกัน | ง. สุนัขและหมาจิ้งจอกจะเป็นเพื่อนกัน |

35. จากเรื่องนี้เราได้ข้อคิดใด

- |                              |   |
|------------------------------|---|
| ก. รู้จักเอาตัวรอดเป็นยอดดี  | ข. เพื่อนกันไม่ควรทำร้ายกัน               |
| ค. คน โง่ข่มเป็นเหยื่อคนฉลาด | ง. ควรคิดก่อนทำ จะได้ไม่ต้องเสียใจภายหลัง |

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเพลงพื้นบ้านต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 36-40

เพลงกล่อมเด็ก“เจ้านกกาเหว่า”

แม่นกกาเหว่าเอ๋ยใจให้แม่กาฟัก

แม่กาก็หลงรักนึกว่าลูกในอุทร  
 คาบเอาข้าวมาเพื่อคาบเอาเหยื่อมาป้อน  
 ถนอมไว้ในรังนอนปีกยังอ่อนจะสอนบิน  
 แม่กาพาไปกินที่ปากน้ำพระคงคา  
 ดินเจ้าเหยียบสาหร่ายปากก็ไ้หยาปลา  
 กินแล้วก็โผไปจับที่ต้นโพธิ์ทอง  
 ยังมีนายพรานคนหนึ่งเที่ยวเยี่ยมเยียมมองมอง  
 ยกปืนขึ้นส่องจ้องเอาแม่กาคำ  
 ตัวหนึ่งว่าจะตัมอีกตัวหนึ่งว่าจะยำ  
 จะกินนางแม่กาคำวันนี้แลนา

(จาก <http://topicstock.pantip.com/family/topicstock/2012/01/N11600318/N11600318.html>)

36. คำว่า “อุทร” หมายความว่าอย่างไร

- |              |             |
|--------------|-------------|
| ก. ทะเล      | ข. ท้อง     |
| ค. ร้องเรียน | ง. เลี้ยงดู |

37. สำนวนใดที่แสดงถึงความรักอันมากมายของแม่

- |                    |                        |
|--------------------|------------------------|
| ก. ไข่ในหิน        | ข. ลูกนก ลูกกา         |
| ค. เลือดข้นกว่าน้ำ | ง. ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น |

38. แม่กาสอนลูกนกกาเหว่าในเรื่องใด

- |             |                |
|-------------|----------------|
| ก. บิน      | ข. เลี้ยงลูก   |
| ค. ปรงอาหาร | ง. การระวังภัย |

39. จากเหตุการณ์นี้ ตอนจบน่าจะเป็นอย่างไร

- |                           |                             |
|---------------------------|-----------------------------|
| ก. แม่กาโดนยิง            | ข. แม่กาได้ออกไปหาอาหาร     |
| ค. ลูกนกได้กลับไปกับแม่กา | ง. ลูกนกได้ไปอยู่กับนายพราน |

40. เราควรปฏิบัติตามแบบอย่างแม่กาในเรื่องใด

- |                |             |
|----------------|-------------|
| ก. ความรักลูก  | ข. ความขยัน |
| ค. ความเสียสละ | ง. ความอดทน |

### ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ

(จำนวน 20 ข้อ ข้อ 41-60)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 41-45

#### ต้นไม้

ต้นไม้...เขาปลูกมาแล้วนับแสนต้น ในทุกที่ที่มีโอกาสมีใช้การปลูกอย่างเลื่อนลอย แต่ปลูกอย่างจริงจังในกระบวนการของระบบนิเวศ นิสัยและชนิดของพันธุ์ไม้ท้องถิ่น สภาพของดิน แสงแดด ลม ความชื้นและน้ำต้นไม้ที่เขาปลูกงอกงามสูงใหญ่ทั่วพื้นที่ซึ่งเคยเป็นเพียงแผ่นดินว่างเปล่า แต่วันนี้กลับมีสภาพคล้ายกับป่าธรรมชาติ เขายืนยันหนักแน่นว่า ต้นไม้เป็นทรัพยากรที่ปลูกทดแทนได้ในชั่วอายุคนเรา และไม้เป็นวัสดุที่ดีที่สุดสำหรับการสร้างบ้านให้มนุษย์อยู่อาศัย (บทสัมภาษณ์ อาจารย์จุลพร นันทพานิช เคนหารากเหง้า สถาปัตยกรรมสีเขียว “มนุษย์ไม่ได้ถูกออกแบบให้อยู่ในห้องแอร์”)

41. คำว่า “ระบบนิเวศ” หมายความว่าอย่างไร
 

ก. สิ่งมีชีวิต	ข. สิ่งแวดล้อม
ค. ความสัมพันธ์กัน	ง. สิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม
42. “นิสัยและชนิดของพันธุ์ไม้ท้องถิ่น” คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร
 

ก. ลักษณะ	ข. ความเคยชิน
ค. ความประพฤติ	ง. สภาพแวดล้อม
43. การปลูกต้นไม้ ต้องคำนึงถึงเรื่องใดบ้าง
 

ก. ดิน	ข. น้ำ
ค. แสงแดด	ง. ถูกทุกข้อ
44. หากมีต้นไม้ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมจะเป็นอย่างไร
 

ก. โลกจะร้อน	ข. ฝนจะตกหนัก
ค. อุณหภูมิเย็นจัด	ง. สัตว์มีที่อยู่อาศัย
45. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้
 

ก. การปลูกต้นไม้	ข. การดูแลต้นไม้
ค. การเพาะชำต้นไม้	ง. การใช้ประโยชน์จากต้นไม้

คำชี้แจง อ่านบทความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 46-50

### บ้าน

บ้าน...เขากล่าวเสมอว่าคนไทยใช้คำว่า “ปลูกเรือน” ไม่ใช่ “สร้างบ้าน” เพราะว่าเรือนมีชีวิต และบ้านของสถาปนิกอย่างเขาก็เป็นเพียงบ้านไม้หน้าตาเรียบง่ายและธรรมดาที่สุด แต่เย็นสบายอย่างยิ่ง ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ไม่มีรั้วบ้าน ไม่มีเหล็กคัต ไม่มีมุ้งลวดถึงมิช โมยเข้าบ้านก็คงไม่ได้อะไรกลับไป เพราะไม่มีสิ่งมีค่าเก็บซ่อนสะสมในบ้านเหมือนบ้านคนอื่นสักอย่าง ยกเว้นเครื่องไม้เครื่องมือสารพัดที่เขาใช้พึ่งตนเองในการสร้างบ้าน ประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ รวมทั้งทำสวนและทำครัวอย่างมีความสุข

(สัมภาษณ์ อาจารย์จุลพร นันทพานิช เติมหารากเหง้า สถาปัตยกรรมสีเขียว “มนุษย์ไม่ได้ถูกออกแบบให้อยู่ในห้องแอร์”)

46. คำว่า “สถาปนิก” หมายความว่าอย่างไร

- |                |              |
|----------------|--------------|
| ก. ผู้ดูแล     | ข. ผู้ลงทุน  |
| ค. ผู้ก่อสร้าง | ง. ผู้ออกแบบ |

47. “ปลูกเรือน มิใช่ สร้างบ้าน” หมายความว่าอย่างไร

- |                                  |                                  |
|----------------------------------|----------------------------------|
| ก. ปลูกเรือนทำด้วยไม้ มีชีวิต    | ข. สร้างบ้านทำด้วยไม้ มีชีวิต    |
| ค. ปลูกเรือนทำด้วยปูน ไม่มีชีวิต | ง. สร้างบ้านทำด้วยปูน ไม่มีชีวิต |

48. บ้านของสถาปนิกนี้มีลักษณะเป็นอย่างไร

- |                               |                                 |
|-------------------------------|---------------------------------|
| ก. บ้านไม้หรูหรา              | ข. บ้านไม้มีรั้ว                |
| ค. บ้านไม้ มีเครื่องปรับอากาศ | ง. บ้านไม้เรียบง่าย แต่เย็นสบาย |

49. หากปลูกเรือนตามแบบของสถาปนิกนี้ จะเกิดผลดีตามข้อใด

- |                          |                           |
|--------------------------|---------------------------|
| ก. ไม่มีมิช โมยเข้าบ้าน  | ข. ประหยัดพลังงานใช้ไฟฟ้า |
| ค. มีการใช้ไม้กันมากขึ้น | ง. ช่างไม้จะมีงานมากขึ้น  |

50. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

- |                                  |  |
|----------------------------------|--|
| ก. การสร้างบ้าน ดีกว่า ปลูกเรือน | ข. การสร้างบ้านต้องให้แข็งแรง              |
| ค. การสร้างบ้านต้องให้สะดวกสบาย  | ง. การสร้างบ้านแบบเรียบง่าย ก็มีความสุขได้ |

คำชี้แจง อ่านบทความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 51-55

นายแพทย์ธีระ ทองสง

นอกจากในหมู่ลูกศิษย์นักศึกษาแพทย์ หมอ พยาบาลคงมีน้อยคนจะคุ้นชื่อนายแพทย์ธีระทองสง ทั้งที่เขาถือเป็นคนสำคัญในการศึกษาวิจัยเพื่อควบคุม โรคร้ายแรงประจำภูมิภาค อย่างธาลัสซีเมียจนลดลงไปมากในภาคเหนือ และกลายเป็นองค์ความรู้ให้แก่วงการแพทย์ทั่วไปแต่หมอสูติฯ แห่งโรงพยาบาลสวนดอก เชียงใหม่ คนนี้ก็พอใจที่จะทำหน้าที่อย่างผู้ปิดทองหลังพระ

ในบรรดาบุคลากรแพทย์เมืองไทยรู้จักชื่อเขาดี เพราะอาจารย์หมอนี้มักได้รับเชิญไปบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสูตินรีเวชตามมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลอยู่เสมอ รวมทั้งในต่างประเทศด้วยก็นับเป็นร้อย ๆ ครั้งในรูปแบบวิธีการบรรยายที่สนุก เร้าใจ ไม่น่าเบื่อ เป็นที่ติดอกติดใจของคนฟังด้วยลีลาอารมณ์ของผู้มีวาทศิลป์ ลูกเล่น มุกตลก และสาระครบเครื่อง ราวนายหนังตะลุง ผู้มีลีลาตลกขบขันอันทันสมัยและแน่นหนาด้วยข้อมูลความรู้ใหม่ ๆ ที่เขาลงมือค้นคว้าและผลิตด้วยตัวเองเป็นเครื่องมือ

(จาก <http://www.sarakadee.com/2012/11/26/teera/#sthash.TJUzLIIny.dpuI>)

51. “วาทศิลป์” หมายถึงความสามารถในด้านใด

- |                |              |
|----------------|--------------|
| ก. การพูด      | ข. การฟัง    |
| ค. การร้องเพลง | ง. การวาดภาพ |

52. สำนวน “ปิดทองหลังพระ” หมายความว่าอย่างไร

- |                                |                                 |
|--------------------------------|---------------------------------|
| ก. คนเร่ร่อน ไม่มีที่อยู่ประจำ | ข. การทำบุญโดยการปิดทอง         |
| ค. สอนให้คนเรารู้จักอดกลั้น    | ง. การทำความดีโดยไม่มีใครยกย่อง |

53. จากบทความนี้ นายแพทย์ธีระ ทองสง มีความสามารถในด้านใดบ้าง

- |                           |                               |
|---------------------------|-------------------------------|
| ก. การแพทย์ วาทศิลป์      | ข. การแพทย์ นายหนังตะลุง      |
| ค. วาทศิลป์ การต่างประเทศ | ง. การต่างประเทศ นายหนังตะลุง |

54. ถ้านายแพทย์ธีระ ทองสง ยังคงทำการศึกษาวิจัยต่อไป คาดว่าจะทำให้มีผลต่อสิ่งใด

- |                            |                                  |
|----------------------------|----------------------------------|
| ก. มีลูกศิษย์มากขึ้น       | ข. เป็นนายหนังตะลุงชื่อดัง       |
| ค. ต่างประเทศรู้จักมากขึ้น | ง. โรคร้ายธาลัสซีเมียอาจหมดไปได้ |

55. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

- |                                       |  |
|---------------------------------------|--|
| ก. เป็นหมอควรเก่งหลาย ๆ ด้าน          | ข. จะทำสิ่งใด ควรศึกษาให้เชี่ยวชาญก่อน |
| ค. คนมีความรู้ดี ควรถ่ายทอดให้ผู้อื่น | ง. การทำดี ไม่จำเป็นต้องประกาศให้คนรู้ |

คำชี้แจง อ่านบทความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 56-60

### ทำไมทุเรียนต้องมีหนาม

เหตุผลที่ทำไมทุเรียนต้องมีหนามนั้น คงเป็นเหตุผลเช่นเดียวกับผลไม้ที่มีหนามอย่าง กระจับปี่ สละ เพราะทุเรียนมีเนื้อที่แสนอร่อย ถ้าไม่มีอะไรมาป้องกัน สัตว์ต่าง ๆ รวมทั้งมนุษย์ก็จะกิน เนื้อทุเรียนได้อย่างง่ายดาย เพื่อน ๆ คงเห็นว่าสัตว์ต่าง ๆ จะมาแตะเนื้อทุเรียนได้อย่างไร ในเมื่อ เปลือกทุเรียนออกจะแข็งและหนาขนาดนั้น ถึงจะไม่มีหนามก็แตะหรือกัดได้ยาก แต่อย่าลืมว่า ทุเรียนเติบโตมาจากผลอ่อนก่อน ถ้าผลอ่อนถูกกัดทะลุทำลายไป ก็จะไม่มีผลสุกไว้สืบพันธุ์ต่อไป จนอาจสูญพันธุ์ไปได้ หรือยกตัวอย่างผลไม้ที่อยู่ใกล้ตัวเพื่อน ๆ เช่น มะม่วง สังเกตไหมว่า ถ้าเรา เด็ดผลมะม่วงจะมียางอยู่ ยางนี้จะป้องกันไม่ให้สัตว์หรือแมลงมากัดกิน แต่สัตว์บางอย่างก็ทนต่อ ยางนี้เหมือนกัน

(จาก คอลัมน์ SOS หน่วยพิทักษ์น้อย: วารสารผลิใบ)

56. คำว่า “สืบพันธุ์” มีความหมายคล้ายคำใด

- |              |                |
|--------------|----------------|
| ก. สูญพันธุ์ | ข. ขยายพันธุ์  |
| ค. ผสมพันธุ์ | ง. บำรุงพันธุ์ |

57. หนามทุเรียน เปรียบได้กับสิ่งใด

- |               |                |
|---------------|----------------|
| ก. มีด        | ข. หอก         |
| ค. เสื่อเกราะ | ง. หมวกกันน็อก |

58. เพราะเหตุใดทุเรียนต้องมีหนาม

- |                           |                     |
|---------------------------|---------------------|
| ก. ให้สวยงาม              | ข. ไว้ป้องกันตัว    |
| ค. ให้มีน้ำหนักรวมมากขึ้น | ง. ทำให้รสชาติอร่อย |

59. หากทุเรียนไม่มีหนาม หรือ มะม่วงไม่มียาง ผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร

- |               |                          |
|---------------|--------------------------|
| ก. สูญพันธุ์  | ข. เนื้อไม่อร่อย         |
| ค. น้ำหนักเบา | ง. ไม่สามารถสืบพันธุ์ได้ |

60. เราน่าจะใช้หนามทุเรียน หรือยางมะม่วง ทำประโยชน์ใดได้

- |                  |                    |
|------------------|--------------------|
| ก. ทำปุ๋ย        | ข. ทำภาชนะ         |
| ค. ทำกับดักสัตว์ | ง. ทำเครื่องประดับ |

## ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี

(จำนวน 20 ข้อ ข้อ 61-80)

คำชี้แจงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 61-65

### การอพยพย้ายถิ่นของสัตว์โลก

การอพยพย้ายถิ่นของสัตว์โลกส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ การขาดแคลนอาหาร และเพื่อผสมพันธุ์ การอพยพของสัตว์เหล่านี้มีหลายวิธีที่เราจะพบเห็นบ่อย ๆ ได้แก่ การอพยพแบบไปกลับตามฤดูกาล เช่น การย้ายถิ่นฐานของนกแถบหนาวมายังอากาศที่อุ่นกว่า และย้ายกลับสู่ถิ่นฐานเดิมเมื่ออากาศเริ่มอุ่นขึ้น การอพยพแบบกลับมาตายรัง เป็นการอพยพที่อาศัยการเดินทางชั่วคราวเพื่อกลับสู่ถิ่นฐานเดิม เช่น ชีวิตของปลาแซลมอนที่เกิดในธารน้ำจืด ก่อนจะว่ายออกสู่อ่าวทะเล และเมื่อโตเต็มที่ก็จะว่ายกลับมายังถิ่นเกิดเพื่อผสมพันธุ์ก่อนจะเสียชีวิต ในที่สุด เป็นต้น

(จาก หนังสือทักษะการอ่านจับใจความ ป.6)

61. คำว่า “อพยพ” มีความหมายคล้ายข้อใด

- |                |                 |
|----------------|-----------------|
| ก. ขนย้าย      | ข. ขนส่ง        |
| ค. ย้ายถิ่นฐาน | ง. ย้ายที่หากิน |

62. คำว่า “กลับมาตายรัง” หมายความว่าอย่างไร

- |                       |                              |
|-----------------------|------------------------------|
| ก. กลับมาตายทั้งฝูง   | ข. กลับมายังที่ที่เคยอยู่    |
| ค. กลับมาสร้างที่อยู่ | ง. การอพยพที่อาศัยการเดินทาง |

63. การอพยพย้ายถิ่นของสัตว์โลก มีสาเหตุใดบ้าง

- |                    |                 |
|--------------------|-----------------|
| ก. สภาพอากาศ       | ข. การผสมพันธุ์ |
| ค. การขาดแคลนอาหาร | ง. ถูกทุกข้อ    |

64. ในอนาคตสาเหตุการอพยพของสัตว์โลก น่าจะมาจากสาเหตุใดมากที่สุด

- |                 |                    |
|-----------------|--------------------|
| ก. ไม่มีที่อยู่ | ข. สภาพอากาศ       |
| ค. การผสมพันธุ์ | ง. การขาดแคลนอาหาร |

65. เราจะมียุวิธีช่วยไม่ให้สัตว์อพยพย้ายถิ่น ได้อย่างไรบ้าง

- |                       |                            |
|-----------------------|----------------------------|
| ก. ช่วยกันรักษาป่าไม้ | ข. หาดอาหารกักตุนไว้       |
| ค. รักษาความสะอาด     | ง. ขยายพันธุ์สัตว์ให้มาก ๆ |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 66-70

### พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจ่าทวี

วันนี้ลุงจ่าในวัย 79 ปี ยังคงต้องออกแรงจับเคลื่อนพิพิธภัณฑ์ให้อยู่รอดต่อไป นับเป็นเวลาเกือบ 3 ทศวรรษแล้วที่ “พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจ่าทวี” ได้ทำหน้าที่รวบรวมข้าวของเครื่องใช้ที่แสดงวิถีพื้นบ้านของชาวเมืองพิษณุโลก ไม่ว่าจะเป็นกระต่ายขูดมะพร้าว เครื่องมือจับปลา เครื่องดักสัตว์ ตะเกียง เครื่องปั่นดินเผา นับหมื่นชิ้น จนเป็นแหล่งรวบรวมของพื้นบ้านมากมายที่นับวันจะหายากยิ่งสำหรับผู้สนใจศึกษา พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านแห่งนี้จะกำเนิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าไม่มี “ลุงจ่า” หรือ จ.ส.อ.ทวี บุรณเขตต์

จ.ส.อ.ทวี บุรณเขตต์ เป็นชาวพิษณุโลกเกิดในครอบครัวยากจน เมื่อปี 2475 จบการศึกษามัธยม 3 มีโอกาสได้เรียนวิชาช่างศิลป์จากพ่อซึ่งเป็นครูสอนศิลปะ ยี่ดออาชีพรับจ้างเขียนภาพโฆษณาสินค้าตามงานวัดเลี้ยงตัวเองต่อมารับราชการทหารตึกยศสิบตรี ตำแหน่งช่างเขียนฝ่ายยุทธโยธา กองทัพอากาศที่ 3 ฝึกงานช่างหล่อโลหะที่กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร และมีโอกาสได้เรียนวิชากับยอดฝีมืออย่างศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เขียน อิมสิริ และสนั่น ศิลากร  
(จาก <http://www.sarakadee.com/2011/04/04/sgttawce/#sthash.Q8Xv57N0.dpuf>)

66. คำว่า “ทศวรรษ” หมายความว่าอย่างไร

- |           |            |
|-----------|------------|
| ก. 1 ปี   | ข. 10 ปี   |
| ค. 100 ปี | ง. 1000 ปี |

67. “รับจ้างเขียนภาพโฆษณาสินค้าตามงานวัดเลี้ยงตัวเอง” คำที่ขีดเส้นใต้ น่าจะตรงกับสำนวนใด

- |                        |                       |
|------------------------|-----------------------|
| ก. หน้าเขาเบาสู้       | ข. หากินด้วยลำแข้ง    |
| ค. หักด้ามพร้าด้วยเข่า | ง. ทำงานตัวเป็นเกลียว |

68. พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจ่าทวี มีความสำคัญอย่างไร

- |  |  |
|--|--|
| ก. เป็นที่แสดงประวัติและวิถีชีวิตของลุงจ่า | ข. เป็นที่จำหน่ายข้าวของเครื่องใช้พื้นบ้าน |
| ค. เป็นที่รวบรวมข้าวของเครื่องใช้พื้นบ้าน  | ง. เป็นที่แสดงภาพเขียนโฆษณาสินค้าของลุงจ่า |

69. ถ้าไม่มี ลุงจ่าหรือ จ.ส.อ.ทวี บุรณเขตต์ พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจะเป็นอย่างไรต่อไป

- |                       |                        |
|-----------------------|------------------------|
| ก. จะไม่มีอีกต่อไป    | ข. จะกำเนิดไม่ได้เลย   |
| ค. จะไม่มีผู้เข้ามาชม | ง. จะดำเนินต่อไปได้ยาก |

70. นักเรียนจะมีวิธีช่วยลุงจ่าในการขับเคลื่อนพิพิธภัณฑ์ให้อยู่รอดได้อย่างไรบ้าง

- |                        |                                   |
|------------------------|-----------------------------------|
| ก. ตั้งใจเรียนให้สูง ๆ | ข. ทำงานให้พิพิธภัณฑ์             |
| ค. หาเงินให้พิพิธภัณฑ์ | ง. เข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์กันมาก ๆ |



คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 71-75

ครั้งหนึ่งมีปลาฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ในลำคลองมาเป็นเวลานาน เมื่อก่อนนี้น้ำในลำคลองใสสะอาด ฝูงปลาต่างก็มีความสุข

อยู่มาวันหนึ่งแม่ปลาดกใจมาก เพราะมองหาลูกไม่เห็น ลูกปลาก็ตกใจมากเพราะมองหาแม่ไม่เห็น แม่ปลาว่ายวนเวียนจนเหนื่อย ลูกปลาก็ว่ายหาแม่อยู่เป็นเวลานานในที่สุดลูกปลาว่ายไปชนแม่ แม่หันมาดู จำได้ว่าลูกของตัวเองก็ดีใจมาก แม่ปลาจึงถามลูกว่า “ลูกว่ายไปซ่อนอยู่ที่ไหน แม่มองหาจนอ่อนใจอยู่แล้ว”

ลูกปลาตอบว่า “ลูกไม่ได้ซ่อนแม่ ลูกว่ายอยู่ห่าง ๆ แม่ แต่จะเป็นเพราะอะไรไม่รู้พอมิ น้ำดำ ๆ ไหลมา ลูกก็มองหาแม่ไม่เห็น”

แม่ปลาจึงพูดขึ้นว่า “ลูกเอ๋ย ต่อไปนี่เราจะต้องระมัดระวังตัวให้มาก น้ำในลำคลองไม่ใสสะอาดเหมือนแต่ก่อน น้ำสกปรกดำ ๆ ทำให้เราหาอาหารกินยาก ทำให้เราเหนื่อยเร็วและเจ็บป่วยง่าย ถ้าน้ำในลำคลองยังสกปรก มีกลิ่นเหม็นอยู่อย่างนี้ แม่และลูกจะอยู่ต่อไปไม่ได้ เราจะต้องไปหาที่ที่มีน้ำใสสะอาดอยู่ต่อไป”

(จาก หนังสือทักษะการอ่านจับใจความ ป.6)

71. “น้ำดำ ๆ” ในเรื่องนี้ เป็นสัญญาณถึงสิ่งใด

- |              |              |
|--------------|--------------|
| ก. น้ำขุ่น   | ข. น้ำเน่า   |
| ค. น้ำก้นบ่อ | ง. น้ำผิวดิน |

72. “ต่อไปนี่เราจะต้องระมัดระวังตัวให้มาก น้ำในลำคลองไม่ใสสะอาดเหมือนแต่ก่อน”

หมายความว่าอย่างไร

- |                                  |                                       |
|----------------------------------|---------------------------------------|
| ก. ต้องระวังตัว เพราะน้ำสกปรก    | ข. ต้องระวังตัวเพราะคนหาปลา           |
| ค. ต้องระวังตัว เพราะกลัวอันตราย | ง. ต้องระวังตัว เพราะน้ำจะเหือดแห้งลง |

73. น้ำสกปรกดำ ๆ จะเป็นสาเหตุทำให้เกิดอะไร

- |                  |              |
|------------------|--------------|
| ก. ปลาตาย        | ข. ปลาอพยพ   |
| ค. ปลาหาอาหารยาก | ง. ถูกทุกข้อ |

74. หากแม่ปลาและลูกปลาไม่หาที่อยู่ใหม่ จะเป็นอย่างไร

- |              |                   |
|--------------|-------------------|
| ก. ตกใจง่าย  | ข. เจ็บป่วย       |
| ค. ติดต่อโรค | ง. กลายพันธุ์ใหม่ |

75. ข้อใดเป็นการช่วยให้ น้ำในลำคลองใสสะอาด

- |                     |                        |
|---------------------|------------------------|
| ก. ทิ้งขยะ          | ข. ทิ้งสิ่งปฏิกูล      |
| ค. ทิ้งน้ำที่ใสแล้ว | ง. ทิ้งน้ำที่บำบัดแล้ว |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 76-80

ความเป็นเด็กอยู่สายตาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ย่ำคิด่ว่าพวกท่านกักขังเรา ไม่ให้เราทำอะไรแบบที่เราอยากทำได้ทุกอย่าง พ่อแม่กำลังดูแลเราโดยที่เราอาจไม่รู้ตัว นั่นก็คือจากประสบการณ์ที่สะสมจนสามารถดูแล 1 ชีวิตของเราได้ จนเราเติบโตมาจนใช้คำว่า “เด็ก” อนาคตยังมีอีกหลายคำที่เราต้องได้สัมผัส ไม่ว่าจะเป็น เขาวชน ผู้ใหญ่ สังคม หรืออีกมากมาย ทุกคำมาจากรากฐานคำว่า “เด็ก”

(ปรัชญาริตา: ต้นกล้าของความซื่อสัตย์)

76. “ประสบการณ์” หมายความว่าอย่างไร

- |                           |                                |
|---------------------------|--------------------------------|
| ก. สิ่งต่าง ๆ             | ข. เหตุการณ์ต่าง ๆ             |
| ค. เหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว | ง. สิ่งที่ได้กระทำหรือพบเห็นมา |

77. สำนวน สุภาษิตใดที่สอดคล้องกับความรักของบุคคลข้อความที่อ่านนี้

- |                                |                               |
|--------------------------------|-------------------------------|
| ก. รักไม่มีพรมแดน              | ข. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี   |
| ค. รักดีห้ามจู้ รักชั่วห้ามเสา | ง. รักยาวให้บัน รักสั้นให้ต่อ |

78. เพราะเหตุใดจึงทำให้เด็กมักคิดว่าถูกพ่อแม่กักขัง

- |                            |                              |
|----------------------------|------------------------------|
| ก. พ่อแม่รักลูกมากเกินไป   | ข. เด็กอยากทำอะไร ก็ไม่ได้ทำ |
| ค. พ่อแม่กำหนดลูกมากเกินไป | ง. พ่อแม่ไม่ยอมให้ออกไปไหน   |

79. ในอนาคตพ่อแม่ ผู้ปกครอง ต้องการให้เด็กเป็นเช่นไร

- |                    |                           |
|--------------------|---------------------------|
| ก. เป็นคนดี        | ข. มีฐานะร่ำรวย           |
| ค. มีตำแหน่งใหญ่โต | ง. มีคนยกย่องนับถือมากมาย |

80. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

- |                               |                                       |
|-------------------------------|---------------------------------------|
| ก. การเป็นพ่อแม่ ลำบากแค่ไหน  | ข. เด็กดีต้องไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน |
| ค. ลูกไม่เคยโตเลยสำหรับพ่อแม่ | ง. เด็กในวันนี้ คือผู้ใหญ่ในวันหน้า   |

## ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท

(จำนวน 20 ข้อ ข้อ 81-100)

คำชี้แจงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 76-80

"ในบ้านเมืองเราทุกวันนี้ มีเสียงกล่าวกันว่าความคิดจิตใจของคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เสื่อมความประพฤติที่เป็นความทุจริตหลายอย่างมีท่าทีจะกลายเป็นสิ่งที่คนทั่วไปพากันยอมรับและสมยอมให้กระทำกันได้เป็นธรรมดา สภาพการณ์เช่นนี้ย่อมทำให้วิถีชีวิตของแต่ละคนมีดมัวลงไปเป็นปัญหาใหญ่ที่เหมือนกระแสดิ้นอันไหลบ่าเข้ามาท่วมทั่วไปหมดจำเป็นต้องแก้ไขด้วยการฝืนคลื่นที่กล่าวนั้น ในการดำเนินชีวิตของเรา เราต้องข่มใจไม่กระทำการใด ๆ ที่เรารู้สึกด้วยใจจริงว่าชั่ว เสื่อม เราต้องฝืนต่อต้านความคิด และความประพฤติทุกอย่างที่รู้สึกว่าจะขัดต่อธรรมะ เราต้องกล้า และบากบั่นที่จะกระทำการที่เราทราบว่าเป็นความดีเป็นความถูกต้องและเป็นธรรม ถ้าเราร่วมกันทำเช่นนี้ให้ได้จริง ๆ ให้ผลของความดีบังเกิดมากขึ้น ๆ ก็จะช่วยค้ำจุนส่วนรวมไว้มิให้เสื่อมลงไปและจะช่วยให้ฟื้นคืนดีขึ้น ได้เป็นลำดับ"

(พระบรมราโชวาทพระราชทานแก่คณะกรรมการสมาคมสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ณ สำนักจิตรลดา ราชอาณาจักรไทย วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2514)

81. คำว่า "ความทุจริต" หมายความว่าอย่างไร
  - ก. ภัยสังคม
  - ข. ปัญหาชีวิต
  - ค. ประพฤติชั่ว
  - ง. การเลียงชีวิตที่ผิดทาง
82. ข้อความตอนใดที่มีสำนวนเปรียบเทียบ
  - ก. เป็นปัญหาใหญ่ที่เหมือนกระแสดิ้น
  - ข. จำเป็นต้องแก้ไขด้วยการฝืนคลื่นที่กล่าวนั้น
  - ค. สมยอมให้กระทำกันได้เป็นธรรมดา
  - ง. จิตใจของคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เสื่อม
83. เราจะมีวิธีฝืนคลื่นนั้น โดยวิธีใด
  - ก. ยินดีกับคนทุจริต
  - ข. ปรับจิตใจให้ยอมรับ
  - ค. ต้องกล้าและบากบั่นที่จะทำความดี
  - ง. ไม่ต้องทำอะไร คลื่นนั้นก็หายไปเอง
84. ถ้าความประพฤติที่เป็นความทุจริตหลายอย่าง มีท่าทีจะกลายเป็นสิ่งที่คนทั่วไปพากันยอมรับและสมยอมให้กระทำกันได้เป็นธรรมดาแล้ว บ้านเมืองจะเป็นอย่างไร
  - ก. บ้านเมืองจะล่มจม
  - ข. สังคมจะมีแต่คนทุจริต
  - ค. คนชั่วจะปกครองบ้านเมือง
  - ง. ถูกทุกข้อ

85. พระบรมราโชวาทนี้ ให้ข้อคิดในเรื่องใด

- |                              |                                    |
|------------------------------|------------------------------------|
| ก. การเปลี่ยนแปลงของสังคม    | ข. สังคมหันมาชื่นชมคนทุจริต        |
| ค. การกล้าและบากบั่นทำความดี | ง. ความคิดจิตใจของคนยากที่จะเข้าใจ |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 86-90

"ความเจริญของคนทั้งหลายย่อมเกิดมาจากการประพฤติชอบและการหาเลี้ยงชีพชอบ เป็นหลักสำคัญผู้ที่จะสามารถประพฤติชอบและหาเลี้ยงชีพชอบ ได้ด้วยนั้นย่อมจะต้องมีทั้งวิชาความรู้ ทั้งหลักกรรมทางศาสนาเพราะสิ่งแรกเป็นปัจจัยสำหรับส่งเสริมความประพฤติ และการปฏิบัติการทำงานให้ชอบคือให้ถูกต้องและเป็นธรรม วิชาการกับหลักกรรมนี้มีประกอบกันพร้อมในผู้ใดผู้นั้นจะได้ประสบความสำเร็จในชีวิตโดยสมบูรณ์"

(พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยณหอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 16 กรกฎาคม 2520)

86. "การประพฤติชอบและการหาเลี้ยงชีพชอบ" หมายความว่าอย่างไร

- |                              |                                   |
|------------------------------|-----------------------------------|
| ก. การหาเงินเลี้ยงตนเอง      | ข. การทำแต่งานที่ตนเองชอบ         |
| ค. การทำแต่ในสิ่งที่ตนเองชอบ | ง. ความประพฤติดีและอาชีพที่สุจริต |

87. "ย่อมจะต้องมีทั้งวิชาความรู้ ทั้งหลักกรรมทางศาสนา" น่าจะตรงกับสำนวนโวหารใด

- |                        |                                   |
|------------------------|-----------------------------------|
| ก. ความรู้คู่คุณธรรม   | ข. ชรามะคุ้มครองโลก               |
| ค. ปัญญาประคองค้ำอาวุธ | ง. มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน |

88. ผู้ที่จะประสบความสำเร็จและมีความสุขในชีวิตโดยสมบูรณ์ได้นั้น จะต้องมีส่วนใดบ้าง

- |                      |                        |
|----------------------|------------------------|
| ก. มีความรู้ มีเงิน  | ข. มีคุณธรรมมีเงิน     |
| ค. มีคนยกย่อง มีเงิน | ง. มีความรู้ มีคุณธรรม |

89. หากคนในสังคมมีความรู้สูง แต่ไม่มีคุณธรรม จะทำให้สังคมนั้นเป็นอย่างไร

- |            |              |
|------------|--------------|
| ก. ตกต่ำ   | ข. แดกแยก    |
| ค. วุ่นวาย | ง. ถูกทุกข้อ |

90. พระบรมราโชวาทนี้ ให้ข้อคิดในเรื่องใด

- |                            |                            |
|----------------------------|----------------------------|
| ก. การมีวิชาความรู้        | ข. หนทางของความเจริญ       |
| ค. การใช้ชีวิตให้มีความสุข | ง. การประกอบอาชีพที่สุจริต |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 91-95

"วินัยนั้นเมื่อนำมาฝึกหัดปฏิบัติจะเป็นดั่งข้อบังคับที่ควบคุมบุคคลให้ประพฤติปฏิบัติเป็นระเบียบจึงอาจทำให้เกิดความอึดอัด ลำบากใจ เพราะต้องฝืนกระทำ แต่เมื่อปฏิบัติไปให้ชินจนรู้สึกว่าเป็นไปโดยอัตโนมัติแล้วก็จะสำเร็จผลทำให้เป็นคนมีระเบียบ และเป็นระเบียบคือคิดก็เป็นระเบียบ ทำก็เป็นระเบียบตามลำดับขั้นตอนตามกาลเทศะ ตามความเหมาะสมพอควรหายสับสน หายลังเล และหายขัดแย้งทั้งในความคิด ทั้งในการทำงาน สามารถนำวิชาความรู้ และความชำนาญทุก ๆ ประการ ไปใช้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว สำเร็จผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยช่วยให้เกิดผลสมบูรณ์ตามจุดหมายทั้งจะถูกุศลรักษาผู้มีวินัยให้เจริญสวัสดิ์ทุกเมื่อ"

(พระบรมราชาวาทแก่ผู้สอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันที่ 29 ตุลาคม 2547)

91. คำว่า "วินัย" หมายความว่า

- |                  |              |
|------------------|--------------|
| ก. ข้อปฏิบัติ    | ข. ข้อบังคับ |
| ค. เครื่องควบคุม | ง. ถูกทุกข้อ |

92. "แต่เมื่อปฏิบัติไปให้ชิน จนรู้สึกว่าเป็นไปโดยอัตโนมัติแล้วก็จะสำเร็จผล" หมายความว่าอย่างไร

- |                                      |  |
|--------------------------------------|--|
| ก. เมื่อปฏิบัติไปเรื่อย ๆ ก็จะชินเอง | ข. เมื่อปฏิบัติไปก็จะสำเร็จเอง             |
| ค. เมื่อปฏิบัติบ่อย ๆ ก็จะมีความสุข  | ง. เมื่อปฏิบัติไปเรื่อย ๆ ก็จะติดเป็นนิสัย |

93. ทำอย่างไรจึงจะได้ชื่อว่า เป็นคนที่มีระเบียบ

- |                     |                          |
|---------------------|--------------------------|
| ก. ใส่เสื้อผ้าสะอาด | ข. เก็บของให้อยู่ที่เดิม |
| ค. แต่งกายเรียบร้อย | ง. คิดและทำเป็นระเบียบ   |

94. ถ้าผู้คนมีวินัย สังคมนั้นจะเป็นอย่างไร

- |           |               |
|-----------|---------------|
| ก. สับสน  | ข. ่วุ่นวาย   |
| ค. สงบสุข | ง. เกือบชงกัน |

95. พระบรมราชาวาทนี้ ให้ข้อคิดในเรื่องใด

- |                                      |                                      |
|--------------------------------------|--------------------------------------|
| ก. มีวินัยย่อมมีระเบียบ              | ข. คนมีวินัย ย่อมรู้สึกอึดอัด        |
| ค. คนที่มีระเบียบ มักเป็นคนเรื่องมาก | ง. ระเบียบทำให้ทำงานสำเร็จตามจุดหมาย |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 96-100

โลกปัจจุบันเต็มไปด้วยการโฆษณาชวนเชื่อ ฉะนั้นก่อนที่จะปักใจเชื่ออะไรลงไป ควรพิจารณาเหตุผลให้ถ่องแท้เสียก่อน แม้แต่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรงแนะนำให้ใช้สติและปัญญาศึกษาค้นคว้าและไตร่ตรองให้แน่ว่า คำสั่งสอนนั้นเป็นความจริงที่เชื่อได้หรือไม่ ไม่ใช่สักแต่ว่าเชื่อเพราะว่ามีผู้บัญญัติไว้...”

(ความตอนหนึ่งในพระราชดำรัสในพิธีทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาคุรุศึกษบัณฑิตกิตติมศักดิ์ของ 5 สถาบัน วันที่ 3 ตุลาคม 2552)

96. “โฆษณาชวนเชื่อ” หมายความว่าอย่างไร
- |   |  |
|---|--|
| ก. การพูดเกินความจริง                   | ข. การเผยแพร่ออกไปยังสาธารณชน              |
| ค. ใช้เหตุผลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อื่นทำตาม | ง. ใช้กลอุบายต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเห็นคล้อยตาม |
97. “ฉะนั้นก่อนที่จะปักใจเชื่ออะไรลงไป ควรพิจารณาเหตุผลให้ถ่องแท้เสียก่อน” หมายความว่าอย่างไร
- |   |                                     |
|---|-------------------------------------|
| ก. ก่อนเชื่ออะไร ต้องดูโฆษณาก่อน          | ข. การเชื่ออะไร ต้องเชื่ออย่างปักใจ |
| ค. ก่อนจะเชื่ออะไร ต้องดูว่าใครบัญญัติไว้ | ง. ก่อนจะเชื่ออะไร ต้องพิจารณาให้ดี |
98. สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแนะนำอย่างไรก่อนเชื่อสิ่งใด ๆ
- |  |                                       |
|--|---------------------------------------|
| ก. เชื่อได้เลยหากมีผู้บัญญัติไว้           | ข. เชื่อได้เลย หากคนอื่นเชื่ออยู่แล้ว |
| ค. ยังไม่เชื่อง่าย ๆ จนกว่าจะพิสูจน์ได้เอง | ง. ให้ใช้สติและปัญญาไตร่ตรองก่อนเชื่อ |
99. หากคนเชื่ออะไรง่าย ๆ โดยไม่พิจารณาให้ถ่องแท้ก่อน สังคมจะเป็นอย่างไร
- |                       |                       |
|-----------------------|-----------------------|
| ก. จะมีแต่ความสันติ   | ข. จะมีแต่ความสงบสุข  |
| ค. จะมีแต่ความวุ่นวาย | ง. จะมีแต่ความสามัคคี |
100. พระบรมราโชวาทนี้ให้ข้อคิดในเรื่องใด
- |  |   |
|--|---|
| ก. การโฆษณา ต้องทำให้คนเชื่อให้ได้     | ข. เราเชื่อได้ทันทีหากมีผู้บัญญัติไว้แล้ว |
| ค. การเชื่อสิ่งใด ต้องไตร่ตรองเสียก่อน | ง. อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคน จะจนใจเอง     |

## ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ

(จำนวน 20 ข้อ ข้อ 101-120)

คำชี้แจงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 101-105

### ปั่นจักรยานกันเถอะ

“คิดเรื่องปั่นจักรยานมานานแล้วเพราะลดมลพิษ ลดพลังงาน พอเห็นคนขี่เยอะขึ้น คิดว่าเราน่าจะทำได้ เลยลดการใช้รถยนต์เหลือ 1 วัน แล้วปั่นจักรยาน 4 วัน จากบ้านที่โชคชัยี่มาทำงานที่โคระระยะทางราว 10 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงเท่ากับขับรถ และก็ยังใช้ชีวิตตามปกติ แต่งหน้าเต็มๆเหมือนขับรถยนต์มา ถึงที่ทำงานก็เช็ดตัวให้แห้งแล้วเปลี่ยนเป็นชุดทำงาน

สิ่งที่ได้คือจ่ายค่าน้ำมันลดลง แต่ได้เพื่อนเพิ่มขึ้น ทักทายกันตลอดทาง และมุมมองของเราเปลี่ยน รู้สึกว่าใส่ใจคนที่ใช้ถนนร่วมกันมากขึ้น เวลาขับรถเราจะเห็นคนอื่น ๆ มากขึ้น ส่วนปัญหาที่พบตอนนี้คือเรื่องฝน วินัยของคนใช้ถนน และพื้นผิวจราจร อยากได้ที่จอดที่ปลอดภัย เพราะจักรยานบางคันราคาเป็นหมื่น และอยากให้ขนส่งมวลชนบ้านเราเอาจักรยานขึ้นได้ บางแห่งอนุญาตให้เฉพาะรถที่พับได้เท่านั้น”

(บทสัมภาษณ์ ปฐมพร เปรมปรีชากุล คอลัมนิสต์เสียงสาธารณะ: วารสารสื่อพลัง)

101. คำว่า “มลพิษ” หมายความว่าอย่างไร

- |                            |                                 |
|----------------------------|---------------------------------|
| ก. สารพิษ                  | ข. อากาศไม่ปลอดโปร่ง            |
| ค. ความสกปรกจากสิ่งแวดล้อม | ง. ความมัวหมอง ความไม่บริสุทธิ์ |

102. “มุมมองของเราเปลี่ยน” หมายความว่าอย่างไร

- |                     |                         |
|---------------------|-------------------------|
| ก. คนเปลี่ยนไป      | ข. การมองเปลี่ยนไป      |
| ค. ความคิดเปลี่ยนไป | ง. สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป |

103. การปั่นจักรยาน ต่างจากการขับรถยนต์อย่างไร

- |                                     |   |
|-------------------------------------|---|
| ก. การปั่นจักรยานช่วยเพิ่มมลพิษ     | ข. การปั่นจักรยานได้ออกกำลังกาย         |
| ค. การปั่นจักรยานเพิ่มการใช้พลังงาน | ง. การปั่นจักรยานใช้เวลาเดินทางน้อยกว่า |

104. ถ้าเราหันมาใช้จักรยานกันมากขึ้น ผลจะเป็นอย่างไร

- |                          |                   |
|--------------------------|-------------------|
| ก. ได้เพื่อนมากขึ้น      | ข. ลดการใช้น้ำมัน |
| ค. ได้ออกกำลังกายมากขึ้น | ง. ถูกทุกข้อ      |

105. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

- ก. การปั่นจักรยานได้ออกกำลังกายและสะดวกกว่า
- ข. การใช้รถยนต์ปลอดภัยและได้เพื่อนเพิ่ม
- ค. การปั่นจักรยานช่วยลดมลพิษแต่เหนื่อย
- ง. การปั่นจักรยานลดการใช้น้ำมันและได้ออกกำลังกาย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถามข้อ 106-110

ธงชาติไทยไกวกวัดสะบัดพลิ้ว  
ผ้าผืนน้อยบางเบาเพียงเท่านั้น  
ไทยรุ่นเยาว์ยืนเรียงระเบียบแถว  
ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย  
ผืนแผ่นดินถิ่นนี้ที่พันนัก  
แผ่นดินไทยไทยต้องครองทั้งปวง  
เธอร้องเพลงชาติไทยมันใจเหลือ  
เพลงกระหึ่มก้องฟ้าก้องชาติรี  
แต่สิ่งหนึ่งซึ่งไทยรักใจเหลือ  
บ้างหากินบนน้ำตาประชาไทย  
ทุกวันนี้ศึกไกลยังไม่ห่าง  
ถ้าคนไทยหันมาฆ่ากันเอง  
(นภลัย ฤกษ์ชนะ ผู้ประพันธ์)

แล้ววีรวัสส์บังงามเป็นสามสี่  
แต่เป็นที่รวมชีวิตและจิตใจ  
ดวงตาแน่วหนึ่งตรงธงไสว  
ฟังคราใดเลือดชานแล่นพร่านทรวง  
เราแสนรักและแสนจะແหนหวง  
ชีพไม่ล่วงใครอยาล้ำมาย่ำยี่  
พลีชีพเพื่อชาติที่รักทรงศักดิ์ศรี  
แม้ไพร่ได้ฟังยังถอนใจ  
คือเลือดเนื้อเป็นหนอนลอยบ่อนไฉ่  
บ้างฝึกฝั่ลัทธิชั่วน่ากลัวเกรง  
แต่หัวนทรวงศึกไกลไฉ่ข่มเหง  
จะร้องเพลงชาติไทยให้ใครฟัง

106. “แต่หัวนทรวงศึกไกลไฉ่ข่มเหง” คำที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

- ก. การต่อสู้
- ข. คนที่มาขัดจังหวะ
- ค. เข้าศึกเริ่มเข้ามาใกล้
- ง. คนในประเทศเดียวกัน

107. “คือเลือดเนื้อเป็นหนอนลอยบ่อนไฉ่” ส่วนวนที่ขีดเส้นใต้หมายความว่าอย่างไร

- ก. คนไกลทำให้เราเสียหาย
- ข. นำเรื่องของคนอื่นมาบอก
- ค. คนพวกเดียวกันคิดทรยศ
- ง. คนในประเทศนำความลับไปบอกคนต่างชาติ

108. จากบทประพันธ์นี้ สิ่งใดที่น่ากลัวที่สุดของชาวไทย

- ก. คนต่างชาติ
- ข. หนอนบ่อนไฉ่
- ค. ไม่มีคนร้องเพลงชาติ
- ง. คนในประเทศฆ่ากันเอง



109. หากคนไทยไม่รักกัน จะเกิดอะไรขึ้น
- ก. การสู้รบกัน  
ข. ชาตินี้จะมายึดแผ่นดิน  
ค. ความวุ่นวายในบ้านเมือง  
ง. ถูกทุกข้อ
110. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้
- ก. ประเทศไทยมีสามสีสวยงาม  
ข. คนไทยต้องรักชาติ ไม่ทะเลาะกันเอง  
ค. คนไทยรักและหวงแหนแผ่นดิน  
ง. เพลงชาติไทยมีความหมายดีและไพเราะ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 111-115

### วันดี ไม่มีรถ (Car Free Day)

วันที่ 22 กันยายนของทุกปีคือวันปลอดรถ (Car Free Day) ที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จะรณรงค์ให้ประชาชนของตนหันมาใช้รถขนส่งมวลชนหรือรถจักรยานแทนการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล ทั้งนี้เพื่อลดจำนวนรถยนต์ในท้องถนน ซึ่งหมายถึงจะช่วยลดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ ลดปัญหาการจราจรติดขัด ลดอุบัติเหตุ ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ที่สำคัญคือลดการเผาผลาญน้ำมันเชื้อเพลิงนั่นเอง

การรณรงค์นี้มีขึ้นตั้งแต่ ค.ศ. 1958 ในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และขยายพื้นที่การรณรงค์ไปทั่วโลก รวมทั้งในประเทศไทย (จาก วารสารสื่อพลัง)

111. คำว่า “รณรงค์” หมายความว่าอย่างไร
- ก. สนามรบ  
ข. การช่วยเหลือ  
ค. ชักชวน เชิญชวน  
ง. ช่วยกันทำความดี
112. “วันปลอดรถ” หมายความว่าอย่างไร
- ก. วันที่ไม่มีรถบนท้องถนน  
ข. วันที่ไม่ใช้รถยนต์ส่วนตัว  
ค. วันที่ไม่มีพาหนะบนท้องถนน  
ง. ทุกคนไม่ใช้พาหนะบนท้องถนน
113. เหตุใดจึงต้องรณรงค์ให้ประชาชนหันมาใช้รถขนส่งมวลชนหรือรถจักรยานแทนการใช้รถยนต์ส่วนตัว
- ก. ลดมลพิษ  
ข. ลดอุบัติเหตุ  
ค. ลดการจราจรติดขัด  
ง. ถูกทุกข้อ
114. ถ้ารถยนต์บนท้องถนนเพิ่มจำนวนมากขึ้น จะเกิดปัญหาใดร้ายแรงที่สุด
- ก. รถติด  
ข. ถนนไม่พอ  
ค. พลังงานหมด  
ง. มลพิษทางอากาศ

115. เราควรปฏิบัติอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับการรณรงค์วันปลอดรถ

- |                       |                      |
|-----------------------|----------------------|
| ก. ขับรถที่ใช้ก๊าซแทน | ข. หันมาใช้รถแท็กซี่ |
| ค. ปั่นจักรยานไปทำงาน | ง. ห้ามออกไปไหน      |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 116-120

### มนุษย์เป็นผู้สร้างและทำลาย

การที่มนุษย์ละเลยต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลกระทบอย่างมากมายต่อโลก จากการกระทำอันไร้ความรับผิดชอบของมนุษย์ ทำให้วันนี้เป็นวันที่ธรรมชาติทวงคืนอย่างยากที่จะเลี้ยงพัน หากมนุษย์สำนึกได้ว่าไม่จำเป็นต้องกินต้องใช้ทุกอย่างที่มีอยู่ในโลก ด้วยเหตุผลเดียวกับที่นกน้อยไม่กินหนอนจนหมดป่า กวางไม่กินน้ำจนหมดลำธาร

สรรพสิ่งในธรรมชาติล้วนถูกกำหนดมาให้ใส่ใจพึ่งพาดูแลซึ่งกันและกัน ทุกสิ่งควรดำเนินอย่างค่อยเป็นค่อยไป ธรรมชาติก็จะปรับสมดุลในตัวเองได้ ดังนั้นสองมือของมนุษย์นี้เองสามารถบันดาลให้โลกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดีได้ ถ้าทุกคนช่วยกันคนละไม้คนละมือ เริ่มต้นด้วยการใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัดและรู้คุณค่า ก็จะเกิดพลังงานอันยิ่งใหญ่ที่สามารถให้โลกรอดพ้นจากมหันตภัยได้

(ด.ญ.ปญชรัสมิ์ นัคดา เวทีกวีน้อย : วารสารผลิบ)

116. คำว่า “มหันตภัย” หมายความว่าอย่างไร

- |                  |                     |
|------------------|---------------------|
| ก. ภัยต่าง ๆ     | ข. เรื่องไม่ดี      |
| ค. ภัยที่น่ากลัว | ง. ภัยครั้งยิ่งใหญ่ |

117. “นกน้อยไม่กินหนอนจนหมดป่า กวางไม่กินน้ำจนหมดลำธาร” มีความหมายตรงกับสำนวนใด

- |                            |                         |
|----------------------------|-------------------------|
| ก. กินจนพุงแตก             | ข. กินน้ำไม่เผื่อเลี้ยง |
| ค. น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า | ง. นกน้อยทำรังแต่พอตัว  |

118. สิ่งสำคัญที่ทำให้โลกเปลี่ยนแปลงได้คืออะไร

- |                   |                           |
|-------------------|---------------------------|
| ก. มนุษย์         | ข. ธรรมชาติ               |
| ค. ภัยจากธรรมชาติ | ง. มนุษย์ละเลยสิ่งแวดล้อม |

119. หากมนุษย์ต้องกินต้องใช้ทุกอย่างที่มีอยู่บนโลกนี้ จะเกิดอะไรขึ้น

- |                             |                                   |
|-----------------------------|-----------------------------------|
| ก. การแก่งแย่ง              | ข. การฆ่ากัน                      |
| ค. การขาดแคลนอาหารและของใช้ | ง. ทรัพยากรธรรมชาติหมดไปจากโลกนี้ |



คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 126-130

### แสดมปีน้ำสะสม

ชุด: แสดมปี 100 ปี ตึกยาวสวนกุหลาบวิทยาลัย วันแรกจำหน่าย 8 มีนาคม ราคา 3 บาท

บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด (ปณท.) จัดทำแสดมปีที่ระลึกเนื่องในโอกาสเฉลิมฉลอง 100 ปี ตึกยาวสวนกุหลาบวิทยาลัย ซึ่งถือเป็นอาคารเรียนที่ยาวที่สุดในประเทศไทย มีความยาวทั้งสิ้น 198.35 เมตร เป็นสถาปัตยกรรมแบบนีโอคลาสสิกสร้างในสมัยสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ตัสดักมี 2 ชั้น ทอดยาวตามแนวถนนตรีเพชร ชั้นล่างเป็นแนวหน้าต่างโค้ง ชั้นบนถอยร่นผนังเข้าไปอยู่หลังแนวซุ้มโค้งที่เป็นทางเดิน ทางเข้าสู่โรงเรียนเป็นหลังคาหน้าจั่ว ทั้งนี้สมาคมสถาปนิกสยาม ยกย่องให้เป็นอาคารอนุรักษ์ดีเด่นในปี 2553 เป็นตึกที่ทรงคุณค่าต่อการจัดการศึกษาของประเทศมานานกว่า 90 ปี เริ่มจำหน่ายในวันที่ 8 มีนาคมเป็นต้นไป ในราคา **ดวงละ 3 บาท** เต็มแผ่น 20 ดวงราคา 60 บาท พร้อมซอง วันแรกจำหน่ายซองละ 10 บาท ผู้สนใจหาซื้อได้ที่ไปรษณีย์ทุกแห่ง ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ [www.thailandpost.co.th](http://www.thailandpost.co.th)

(จาก วารสารผลิใบ)

126. คำว่า “ที่ระลึก” หมายความว่าอย่างไร

- |              |                  |
|--------------|------------------|
| ก. นึกถึง    | ข. สวยงาม        |
| ค. สะสมไว้ดู | ง. ผากไว้ให้จดจำ |

127. “ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ [www.thailandpost.co.th](http://www.thailandpost.co.th)” หมายความว่าอย่างไร

- |                                    |  |
|------------------------------------|--|
| ก. ดูทั้งหมดได้ทุกที่              | ข. ดูเพิ่มเติมได้ทางอินเทอร์เน็ต   |
| ค. รายละเอียดที่สมบูรณ์ครบถ้วนแล้ว | ง. สอบถามได้ที่ <a href="http://www.thailandpost.co.th">www.thailandpost.co.th</a> |

128. ตึกยาวสวนกุหลาบวิทยาลัย มีความสำคัญอย่างไร

- |                                     |  |
|-------------------------------------|--|
| ก. เป็นอาคารอนุรักษ์ดีเด่น          | ข. ให้การศึกษาแก่นักเรียนมานาน           |
| ค. เป็นอาคารที่มีความยาวที่สุดในโลก | ง. เป็นอาคารเรียนที่ยาวที่สุดในประเทศไทย |

129. สิ่งสำคัญของผู้ที่ประสงค์จะซื้อแสดมปีชุดนี้คือสิ่งใด

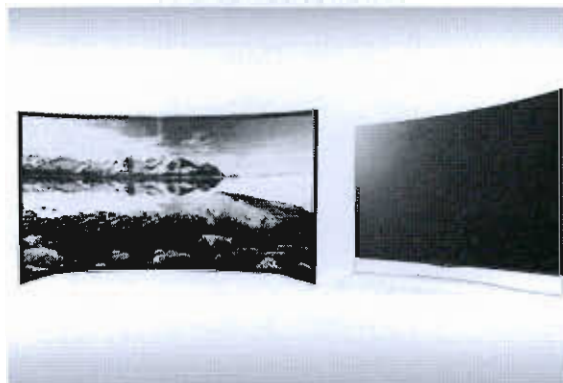
- |                        |                            |
|------------------------|----------------------------|
| ก. ซื้อตามความนิยม     | ข. ใช้ติดซองจดหมาย         |
| ค. เพื่อมอบเป็นของขวัญ | ง. เก็บสะสมไว้เป็นที่ระลึก |

130. ถ้าต้องการซื้อแสดมปีชุดนี้ จะต้องปฏิบัติอย่างไร

- |                                |  |
|--------------------------------|--|
| ก. ซื้อจากเว็บไซต์             | ข. ซื้อได้ที่ไปรษณีย์ทุกแห่ง   |
| ค. ซื้อได้ที่สวนกุหลาบวิทยาลัย | ง. ซื้อได้ที่ <a href="http://www.thailandpost.co.th">www.thailandpost.co.th</a> |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 131-135

### ทีวีจอโค้งเครื่องแรกของโลก



มนุษย์ไม่เคยหยุดคิดค้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ล่าสุด “LG” บริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ประเทศเกาหลีใต้ ได้ทำการเปิดตัวนวัตกรรมใหม่ “LG curved OLED EA9800” ทีวีจอโค้งเครื่องแรกของโลก ที่ได้รับการออกแบบให้เหมาะกับธรรมชาติของการรับชมรูปทรงโค้งจะช่วยให้สายตามองไปยังทุกจุดบนหน้าจอในระยะเท่ากัน สีสนักส์สม่ำเสมอ หน้าจอขนาด 55 นิ้ว หนาเพียง 4.3 มม. ผสานเทคโนโลยี WRGB ที่มีแม่สีถึง 4 สีพิกเซล เพิ่มซับพิกเซลสีขาวให้ทำงานร่วมกับพิกเซลสีมาตรฐานอีก 3 สี คือ แดง เขียว น้ำเงิน เพื่อสีที่สวยและแม่นยำที่สุด มีฟังก์ชัน Color Refiner ช่วยปรับโทนสีให้ชัดเจนขึ้น และให้ค่าคอนทราสต์แบบไม่จำกัด ไม่ห้วนทุกแสงสว่างภายในห้องหรือมุมที่รับชมในห้อง

ใครที่กำลังมองหาทีวีเครื่องใหม่อยู่ อย่าลืม LG curved EA9800 OLED มาเป็นหนึ่งในตัวเลือกนะคะ (จาก <http://www.yellowpages.co.th/content/131118092009>)

131. “เปิดตัวนวัตกรรมใหม่” คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร
- |                  |                      |
|------------------|----------------------|
| ก. ครั้งใหม่     | ข. เครื่องใช้ใหม่    |
| ค. เทคโนโลยีใหม่ | ง. สิ่งที่ทำขึ้นใหม่ |
132. “ใครที่กำลังมองหาทีวีเครื่องใหม่อยู่” คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร
- |            |               |
|------------|---------------|
| ก. ค้นหา   | ข. ค้นคว้า    |
| ค. พิจารณา | ง. เตรียมซื้อ |
133. ทำไมต้องทำทีวีจอโค้ง
- |                             |                                  |
|-----------------------------|----------------------------------|
| ก. สีสนักส์สม่ำเสมอ         | ข. สะดวกในการติดตั้ง             |
| ค. ออกแบบให้เข้ากับธรรมชาติ | ง. สายตามองไปทุกจุดในระยะเท่ากัน |

134. มนุษย์พยายามคิดค้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ เพื่ออะไร
- |                      |                         |
|----------------------|-------------------------|
| ก. พัฒนาประเทศ       | ข. ให้ชาวต่างชาติรู้จัก |
| ค. แข่งขันกันจำหน่าย | ง. เป็นผู้นำเทคโนโลยี   |
135. นวัตกรรมใหม่ให้ประโยชน์อะไรกับเราบ้าง
- |                     |                   |
|---------------------|-------------------|
| ก. ให้ความรู้       | ข. ให้ความทันสมัย |
| ค. ให้ความสะดวกสบาย | ง. ถูกทุกข้อ      |

คำชี้แจงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วให้ตอบคำถาม ข้อ 136-140

**KTB จัดเต็ม ดอกเบี้ยขนาดนี้ ใคร ๆ ก็อยากฝาก**

งานนี้...ห้ามพลาด เงินฝากประจำจัดเต็ม รับดอกเบี้ยสูงสุด 3.50% ต่อปี เมื่อฝาก  
ระยะเวลา 29 เดือน หรือรับดอกเบี้ยสูงสุด 2.80% ต่อปี เมื่อฝากระยะสั้น 4 เดือน จัดเต็มอย่างนี้  
ที่ธนาคารกรุงไทยทุกสาขา

- ฝากขั้นต่ำ 50,000 บาท
- จ่ายดอกเบี้ยทุกเดือน (ออมทรัพย์/ กระแสรายวัน)

(จาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 5 กรกฎาคม 2556)

136. คำว่า “ฝากประจำ” หมายความว่าอย่างไร
- |                 |                       |
|-----------------|-----------------------|
| ก. ฝากทุกวัน    | ข. ฝากเป็นประจำ       |
| ค. ฝากต่อเนื่อง | ง. ฝากครบตามกำหนดเวลา |
137. สำนวน “จัดเต็ม” หมายความว่าอย่างไร
- |                 |                   |
|-----------------|-------------------|
| ก. จัดให้ทุกที่ | ข. จัดให้เต็มที่  |
| ค. จัดให้มาก ๆ  | ง. จัดให้ไม่พรั่ง |
138. จุดประสงค์สำคัญของการฝากเงินกับธนาคาร เพื่อต้องการสิ่งใด
- |                        |                |
|------------------------|----------------|
| ก. ดอกเบี้ย            | ข. ความปลอดภัย |
| ค. เก็บไว้ใช้ยามจำเป็น | ง. ถูกทุกข้อ   |
139. หากมีเงินฝากประจำจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งใด
- |               |               |
|---------------|---------------|
| ก. มีคนมาก    | ข. มีเงินเก็บ |
| ค. การประหยัด | ง. การทำงาน   |
140. จากข้อความนี้ เราจะนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องใด
- |                     |                        |
|---------------------|------------------------|
| ก. การใช้เงิน       | ข. การฝากเงิน          |
| ค. การเก็บรักษาเงิน | ง. การประหยัดและการออม |

## ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

(จำนวน 20 ข้อ ข้อ 141-160)

**คำชี้แจง** อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 141-145

### พม่าสั่งแบนสื่อมะกัน

**อย่างกึ่ง** - รัฐบาลพม่าออกคำสั่งห้ามจัดหาจำหน่าย และเผยแพร่นิตยสาร “ไทมส์” สื่อวิเคราะห์การเมืองของสหรัฐฯ ฉบับวันที่ 1 ก.ค. ทั้งฉบับจริงและสำเนา เมื่อ 25 มิ.ย. โดยระบุว่าภาพปกของไทมส์ฉบับดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดต่อศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นเสาหลักของพม่า เนื่องจากไทมส์ได้เผยแพร่ภาพพระสงฆ์ “วีระฐุ” ชาวพม่าผู้เป็นแกนนำการประท้วงขับไล่ชาวมุสลิมในเมืองมัณฑะเลย์ พร้อมคำโปรยว่า “ใบหน้าชาวพุทธผู้ก่อเหตุไม่สงบ” (จาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 27 มิถุนายน 2556)

141. คำว่า “แบน” ในข้อความนี้ หมายความว่าอย่างไร

- |                 |                    |
|-----------------|--------------------|
| ก. สั่งห้าม     | ข. เผยแพร่         |
| ค. แผล่ราบออกไป | ง. อาหารประเทศพม่า |

142. “เสาหลักของพม่า” หมายถึงอะไร

- |              |                      |
|--------------|----------------------|
| ก. วีระฐุ    | ข. รัฐบาลพม่า        |
| ค. ศาสนาพุทธ | ง. ที่ยึดมั่นของพม่า |

143. เหตุใดรัฐบาลพม่าจึงกลัวการเข้าใจผิดต่อศาสนาพุทธ

- |                   |                              |
|-------------------|------------------------------|
| ก. กลัวเกิดสงคราม | ข. กลัวการประท้วงขับไล่      |
| ค. กลัวถูกลงโทษ   | ง. ไม่อยากให้ศาสนาพุทธเสื่อม |

144. หากพม่าไม่ออกคำสั่งห้ามจัดหาจำหน่าย และเผยแพร่ นิตยสารฉบับนี้ คาดว่าจะเกิดอะไรขึ้น

- |                  |                           |
|------------------|---------------------------|
| ก. ความเข้าใจผิด | ข. เหตุการณ์รุนแรง        |
| ค. ประท้วงขับไล่ | ง. ศาสนาพุทธจะไม่มีในพม่า |

145. ข้อคิดใดที่ได้จากข่าวนี้

- |                                    |                            |
|------------------------------------|----------------------------|
| ก. ข่าวสารอาจทำให้เกิดการเข้าใจผิด | ข. ผู้ทำผิดจะถูกประณาม     |
| ค. ควรคิดไตร่ตรองก่อนเชื่อ         | ง. เราควรทำให้ศาสนาเสียหาย |

คำชี้แจงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 146-150

### จีเบ็งก์รวงข้าว

สายวันที่ 24 ก.ค. ตำรวจ สภ.กำแพงแสน จ.นครปฐม พร้อมเจ้าหน้าที่วิทยากร ภาค 7 ไปตรวจสอบเหตุคนร้ายบุกจี ธนาคารกสิกรไทย สาขากำแพงแสน ถนนมาลัยแมน โดย น.ส.สุริยา เปี่ยมคำ อายุ 28 ปี พนักงานให้การว่า ขณะบริการลูกค้า มีชายสวมหมวกกันน็อกเต็มใบ สวมเสื้อ แจ็กเก็ตสีฟ้า กางเกงสีดำ เดินหนีบถุงสีดำเข้ามาซุกปืนลูกโม้ ช่มชู่ จึงลุกขึ้นวิ่งหนี คนร้ายปรี่มา หยิบเงินในลิ้นชักได้เงินราว 3 แสนบาท แล้วหันไปจีพนักงานที่โต๊ะฝาก-ถอนเงิน รวมได้เงินไป กว่า 5 แสนบาท ใช้เวลาก่อเหตุ 10 นาที ก่อนวิ่งไปขึ้นรถกระบะโตโยต้าวิโก้ สีบรอนซ์ทอง ไม่คิด แผ่นป้ายทะเบียน ขับหลบหนีมุ่งหน้าเข้า จ.นครปฐม จึงรีบเข้าแจ้งตำรวจสกัดจับ แต่ยังไม่ทัน (จาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 25 กรกฎาคม 2556)

146. “จีเบ็งก์รวงข้าว” คำที่ขีดเส้นใต้ หมายความว่าอย่างไร

- |                      |                   |
|----------------------|-------------------|
| ก. ปลิ้น             | ข. ชิงทรัพย์      |
| ค. ใช้อาวุธขู่บังคับ | ง. ทำให้ตกลงขบขัน |

147. สำนวน “ไร้แวว” หมายความว่าอย่างไร

- |                |                 |
|----------------|-----------------|
| ก. ไม่เจอ      | ข. จับไม่ได้    |
| ค. ไม่มีข้อมูล | ง. ไม่มีร่องรอย |

148. สิ่งใดที่ไม่ได้กล่าวถึงในธนาคารนี้ ทั้ง ๆ ที่ควรจะต้องมีทุกธนาคาร

- |                   |                 |
|-------------------|-----------------|
| ก. ตำรวจ          | ข. กล้องวงจรปิด |
| ค. สัญญาณเตือนภัย | ง. ถูกทุกข้อ    |

149. หากตำรวจไม่สามารถจับผู้ร้ายได้ จะมีผลอย่างไรกับธนาคาร

- |                            |                                  |
|----------------------------|----------------------------------|
| ก. ไม่น่ามีผลอะไร          | ข. ธนาคารจะอยู่ไม่ได้            |
| ค. พนักงานธนาคารจะลดน้อยลง | ง. ขาดความเชื่อมั่นในความปลอดภัย |

150. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

- |                                      |   |
|--------------------------------------|---|
| ก. จะทำอะไรควรรอบคอบ                 | ข. คนทำชั่วย่อมได้รับกรรม                     |
| ค. การปล้นไม่สามารถสร้างชีวิตใหม่ได้ | ง. โจรปล้นสิบครั้ง ไม่เท่ากับไฟไหม้ครั้งเดียว |



คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 151-155

### ศูนย์ปลอมวุฒิ

นายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช รมช.ศึกษาธิการ กล่าวถึงกรณีโฆษณารับปลอมวุฒิการศึกษาผ่านเว็บไซต์อย่างโจ่งครึม โดยอ้างว่าสามารถเจาะฐานข้อมูลของมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มรายชื่อลูกค้าให้จบปริญญาตรีจากสถาบันดังกล่าวด้วย ว่าเรื่องนี้สร้างความเสียหายแก่วงการศึกษาคงจะประสานกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) และกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือดีเอสไอเข้ามาตรวจสอบว่าเป็นการกระทำของบุคคลใด เพราะถือว่ามีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 และยังเป็นกรณีโฆษณาเพื่อเจตนาหลอกลวงเงินก็มีความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนมีความผิดตามมาตรา 343 ด้วย ในฐานะที่ตนดูแล สกอ.ได้เน้นย้ำให้ติดตามดูแลแก้ปัญหา โดยจะจัดตั้งศูนย์ปราบปรามการปลอมวุฒิการศึกษาขึ้น รวมทั้งดูแลและแก้ไขปัญหาอื่น ๆ เช่น เรื่อง มหาวิทยาลัยเถื่อนด้วย

(จาก <http://news.sanook.com/social/education/page/2/>)

151. คำว่า “ศูนย์ปลอมวุฒิ” หมายความว่าอย่างไร

- |                            |                                   |
|----------------------------|-----------------------------------|
| ก. ของปลอม                 | ข. แหล่งปลอมแปลงอาวุธ             |
| ค. สถานที่ปลอมวุฒิการศึกษา | ง. แหล่งรวมการปลอมวุฒิทางเว็บไซต์ |

152. ส่วนวน “โจ่งครึม” หมายความว่าอย่างไร

- |                     |                    |
|---------------------|--------------------|
| ก. อย่างเปิดเผย     | ข. มีให้เห็นไปทั่ว |
| ค. ไม่กล่าวคำนิินทา | ง. มากมาย          |

153. ศูนย์ปราบปรามการปลอมวุฒิการศึกษามีหน้าที่อย่างไรบ้าง

- |                        |                         |
|------------------------|-------------------------|
| ก. ดูแลการศึกษา        | ข. ติดตามการโฆษณา       |
| ค. ปราบปรามการปลอมวุฒิ | ง. แก้ไขปัญหาการหลอกลวง |

154. ถ้าศูนย์ปลอมวุฒินี้มีจริง จะเกิดผลตามมาอย่างไร

- |                                  |                      |
|----------------------------------|----------------------|
| ก. คนไม่มีความรู้                | ข. คนไม่เรียนหนังสือ |
| ค. เงินซื้อได้ทุกอย่างแม้แต่วุฒิ | ง. ถูกทุกข้อ         |

155. ข้อคิดใดที่ได้จากเรื่องนี้

- |                                       |                                       |
|---------------------------------------|---------------------------------------|
| ก. ไม่ควรคดโกงใคร                     | ข. ควรระมัดระวังเรื่องเอกสารปลอม      |
| ค. คนที่มีความรู้ดี ย่อมประสบผลสำเร็จ | ง. ยังมีความทันสมัยมาก ยิ่งอันตรายมาก |

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใช้ตอบคำถาม ข้อ 156-160

**ศธ.ไฟเขียว! เลื่อนเปิดเทอมรับอาเซียน เป็น 10 มิ.ย.**

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ ลงนาม เห็นชอบ สพฐ.เลื่อนเปิดเทอมจาก 16 พ.ค. เป็น 10 มิ.ย. เริ่มปี 57 รับกลุ่มประเทศอาเซียน

ผู้สื่อข่าวรายงานว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้**นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา**รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ได้ลงนามเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เสนอเลื่อนเปิดภาคเรียนของการศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัด สพฐ. จากเดิมวันที่ 16 พฤษภาคมเป็นวันที่ 10 มิถุนายน เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับการเปิด-ปิดภาคการเรียนสถานศึกษากลุ่มประเทศอาเซียน ทั้งนี้ สพฐ. ระบุว่า การเปิดเรียนตามปฏิทินของอาเซียนจะไม่กระทบต่อวิถีชีวิตนักเรียน ไม่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมการบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนได้เรียนจบชั้น ม. 6 ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และนักศึกษาฝึกสอนมีเวลาเตรียมตัวไปฝึกสอนประมาณ 10 วัน นอกจากนี้ยังมีการสำรวจความเห็นจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการ โรงเรียน ครู นักเรียน และผู้ปกครองแล้วว่าส่วนใหญ่ไม่ขัดข้องที่ สพฐ. จะเลื่อนเปิดภาคเรียนเป็นวันที่ 10 มิถุนายน 2557

(จาก <http://news.sanook.com/social/education/page/2/>)

156. คำว่า “เห็นชอบ” หมายความว่าอย่างไร

- |                 |                  |
|-----------------|------------------|
| ก. เหมือนกัน    | ข. เห็นแล้วชอบ   |
| ค. เห็นอกเห็นใจ | ง. เห็นดีเห็นงาม |

157. สำนวน “ไฟเขียว” หมายความว่าอย่างไร

- |             |                 |
|-------------|-----------------|
| ก. ยินยอม   | ข. ผ่านไป       |
| ค. ห้ามหยุด | ง. สัญญาจนจรรยา |

158. เหตุใดจึงต้องเลื่อนการเปิดภาคเรียน จากเดิมวันที่ 16 พฤษภาคม เป็นวันที่ 10 มิถุนายน

- |  |   |
|--|---|
| ก. นักศึกษาฝึกสอนไม่มีเวลาเตรียมตัว    | ข. มีผลกระทบต่อการบริหารของสถานศึกษา      |
| ค. นักเรียน ม. 6 จบไม่ทันสอบเข้ามหาลัย | ง. ให้สอดคล้องกับสถานศึกษาของกลุ่มอาเซียน |

159. การเปิดเรียนแบบอาเซียน ต่างจากการเปิดเรียนแบบเดิมอย่างไร

- |                               |                                |
|-------------------------------|--------------------------------|
| ก. ปิดเรียนแบบเดิมช้ากว่า     | ข. เปิดเรียนแบบเดิมเร็วกว่า    |
| ค. ปิดเรียนแบบอาเซียนเร็วกว่า | ง. เปิดเรียนแบบอาเซียนเร็วกว่า |



**เฉลย**  
**แบบทดสอบวินิจฉัย**  
**เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย**  
**สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

**ฉบับที่ 1**

1. ง    2. ก    3. ข    4. ข    5. ง    6. ก    7. ค    8. ข    9. ง    10. ข  
 11. ค    12. ก    13. ง    14. ค    15. ข    16. ค    17. ค    18. ง    19. ค    20. ง

**ฉบับที่ 2**

21. ง    22. ค    23. ค    24. ก    25. ง    26. ก    27. ข    28. ง    29. ค    30. ข  
 31. ก    32. ข    33. ง    34. ก    35. ค    36. ข    37. ก    38. ก    39. ก    40. ก

**ฉบับที่ 3**

41. ง    42. ข    43. ง    44. ง    45. ก    46. ง    47. ก    48. ง    49. ข    50. ง  
 51. ก    52. ง    53. ก    54. ง    55. ง    56. ข    57. ค    58. ข    59. ก    60. ค

**ฉบับที่ 4**

61. ค    62. ข    63. ง    64. ข    65. ก    66. ข    67. ข    68. ค    69. ข    70. ง  
 71. ข    72. ก    73. ง    74. ข    75. ง    76. ง    77. ข    78. ข    79. ก    80. ง

**ฉบับที่ 5**

81. ค    82. ก    83. ค    84. ง    85. ค    86. ง    87. ก    88. ง    89. ง    90. ข  
 91. ค    92. ง    93. ง    94. ค    95. ง    96. ง    97. ง    98. ง    99. ค    100. ค

**ฉบับที่ 6**

101. ค    102. ค    103. ข    104. ง    105. ง    106. ง    107. ค    108. ง    109. ง    110. ข  
 111. ค    112. ข    113. ง    114. ค    115. ค    116. ง    117. ข    118. ก    119. ง    120. ง

**ฉบับที่ 7**

121. ข    122. ก    123. ค    124. ง    125. ข    126. ง    127. ง    128. ง    129. ง    130. ข  
 131. ค    132. ง    133. ง    134. ค    135. ง    136. ง    137. ข    138. ง    139. ข    140. ข

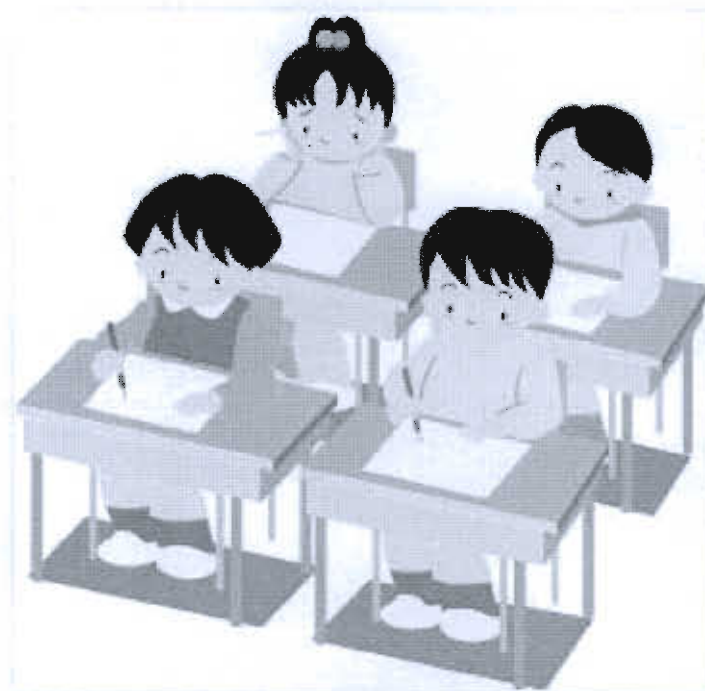
**ฉบับที่ 8**

141. ก    142. ค    143. ง    144. ก    145. ก    146. ค    147. ง    148. ง    149. ง    150. ก  
 151. ง    152. ก    153. ค    154. ง    155. ง    156. ง    157. ก    158. ง    159. ข    160. ข

**ภาคผนวก ก**

คู่มือการดำเนินการทดสอบแบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย  
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1

**คู่มือการดำเนินการทดสอบ**  
**แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**  
**สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1**



เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต  
สาขาวิชาการวิจัย และสถิติการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์  
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นางสาวธีรา ชุณสนิท  
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรียพร อนุศาสนนันท์ (อาจารย์ที่ปรึกษา)

## คู่มือ

# การดำเนินการทดสอบแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

### ความมุ่งหมายของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ตรวจสอบและค้นหาจุดบกพร่อง ตลอดจนสาเหตุของความบกพร่องในการเรียน เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ครูผู้สอนได้ สอนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียน ประกอบด้วยแบบทดสอบ จำนวน 8 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ จำนวน 20 ข้อ

### ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชุดนี้เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ไรทดสอบเพื่อค้นหาว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องใด มีสาเหตุความบกพร่องในแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเนื้อหาการเรียน เพื่อประโยชน์สำหรับครูผู้สอนใช้ในการสอนซ่อมเสริมและปรับปรุงการเรียนการสอน แบบทดสอบชุดนี้ไม่สนใจในคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน แต่สนใจในความบกพร่องเป็นรายข้อ รายจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม รายเนื้อหา ถ้านักเรียนทำคะแนนได้มากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเกณฑ์แต่ละฉบับ แสดงว่านักเรียนไม่มีความบกพร่องในแบบทดสอบฉบับนั้น ถ้านักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ในแต่ละฉบับ แสดงว่านักเรียนมีความบกพร่องในแบบทดสอบฉบับนั้น คำตอบที่นักเรียนตอบจะได้รับการวิเคราะห์ถึงจุดบกพร่องและสาเหตุที่เป็นได้ ซึ่งสามารถค้นหาสาเหตุความบกพร่องของนักเรียนได้จากตารางการวินิจฉัย



## เวลาที่ใช้ในการสอบ

โดยทั่วไปแล้วแบบทดสอบวินิจฉัยไม่กำหนดเวลาที่ใช้ในการสอบเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เรียนมาอย่างเต็มที่ แต่เนื่องจากแบบทดสอบมีหลายฉบับ หากไม่กำหนดเวลานักเรียนอาจใช้เวลามากเกินไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบดังนี้

ตารางที่ 45 เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	ชี้แจง (นาที)	ทำแบบทดสอบ (นาที)	รวม (นาที)
ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ	10	20	25
ฉบับที่ 2 การอ่านนิทานและเพลงพื้นบ้าน	-	20	20
ฉบับที่ 3 การอ่านบทความ	-	20	20
ฉบับที่ 4 การอ่านสารคดี	-	20	20
ฉบับที่ 5 การอ่านพระบรมราโชวาท	-	20	20
ฉบับที่ 6 การอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	-	20	20
ฉบับที่ 7 การอ่านบทโฆษณา	-	20	20
ฉบับที่ 8 การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญ	-	20	20
<b>รวม</b>	<b>5</b>	<b>-</b>	<b>170</b>

## การดำเนินการสอบ

### 1. การเตรียมตัวก่อนทำการสอบ

1.1 เตรียมการทดสอบ แบบทดสอบ กระดาษคำตอบให้มีจำนวนเท่ากับผู้เข้าสอบ และสำรองไว้ สำหรับแบบทดสอบที่ไม่สมบูรณ์ เช่น เกิดการชำรุด หรือพิมพ์ไม่ชัดเจน จำนวนร้อยละ 5 ของผู้เข้าสอบ

1.2 ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงในการทำแบบทดสอบไว้ล่วงหน้าให้เข้าใจ เพื่อจะสามารถดำเนินการสอบได้เป็นไปอย่างถูกต้องและเรียบร้อย

### 2. การดำเนินการขณะสอบ

2.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ประสงค์ในการสอบ และวิธีปฏิบัติตนของนักเรียนในขณะสอบ

2.2 แจกกระดาษคำตอบให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนเขียนรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียน ชื่อ-นามสกุล ชั้น โรงเรียน เป็นต้น

2.3 แจกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน ครูอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ พร้อมกับให้อ่าน คำชี้แจงที่อยู่ด้านหน้าของแบบสอบ เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบดีแล้ว ผู้ดำเนินการสอบ จึงบอกให้นักเรียนทำข้อสอบได้ และเริ่มจับเวลาทันที

2.4 ในระหว่างดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรพยายามสอดส่องและควบคุม อย่าให้นักเรียนมีโอกาสดูคัตลอกหรือปรึกษากัน

2.5 ผู้ดำเนินการสอบแจ้งให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนสามารถใช้เวลาในการดำเนินการ สอบได้ไม่จำกัด แต่ไม่ควรเกินเวลาที่ได้กำหนดไว้โดยประมาณตามที่ระบุไว้ในแบบทดสอบแต่ละ ฉบับ ควรเตือนนักเรียนเมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งของเวลาในการสอบทั้งหมด เพื่อเป็นการกระตุ้น ให้นักเรียนทำข้อสอบอย่างตั้งใจ และเตือนอีกครั้งหนึ่งก่อนเวลาหมดประมาณ 5 นาที เพื่อให้นักเรียน ได้ตรวจทานรายละเอียดต่าง ๆ ในการทำแบบทดสอบ

2.6 เมื่อนักเรียนคนใดทำแบบทดสอบเสร็จเรียบร้อย ให้นำแบบทดสอบพร้อม กระดาษคำตอบส่งยังผู้ดำเนินการทดสอบ แล้วออกไปนอกห้องสอบ เพื่อจะได้ไม่รบกวนนักเรียน ที่ยังทำแบบทดสอบไม่เสร็จ

2.7 วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลาทดสอบ ผู้ดำเนินการทดสอบ ควรให้นักเรียนทุกคนหยุดทำ ข้อสอบ พร้อมทั้งให้นำแบบทดสอบและกระดาษคำตอบส่งผู้ดำเนินการสอบให้เรียบร้อย

### การตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์จุดบกพร่องของนักเรียน

1. ในการตรวจให้คะแนนนั้น ข้อใดตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบหรือ ตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

2. รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ทำข้อสอบถูก และพิจารณาว่านักเรียนบกพร่อง ในผลการเรียนรู้ใดหรือไม่ โดยนำคะแนนที่นักเรียนทำได้ไปเทียบกับเกณฑ์ของแบบทดสอบ วินิจฉัยแต่ละฉบับ ถ้านักเรียนทำคะแนนได้เท่าหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่านักเรียน ไม่บกพร่อง ในจุดประสงค์การเรียนรู้ในฉบับนั้น แต่ถ้านักเรียนทำคะแนนได้น้อยกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด แสดงว่านักเรียนมีความบกพร่องในจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น

3. เมื่อทราบว่านักเรียนคนใดมีความบกพร่องในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับใด จุดประสงค์การเรียนรู้ใด ให้นำผลการวินิจฉัยของนักเรียนแต่ละคนบันทึกลงในใบแจ้งผลการ วินิจฉัย 2 ฉบับ โดยฉบับหนึ่งครูเก็บไว้เป็นหลักฐานในการพิจารณาให้การสอนซ่อมเสริม และอีกฉบับหนึ่งแจ้งให้นักเรียนทราบ

(ตัวอย่าง)

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยข้อบกพร่องการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6  
ชื่อ.....เลขที่.....ห้อง.....

จุดประสงค์การเรียนรู้	คะแนนที่ได้	ข้อที่ผิด	ผลการวินิจฉัย
-----------------------	-------------	-----------	---------------

การวินิจฉัยข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน ดังตารางที่ 46

ตารางที่ 46 ข้อบกพร่องในการทำแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 การอ่านเรื่องสั้น ๆ

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
1	1.1 อธิบายความหมายโดยตรง และโดยนัยของคำและ ข้อความจากบริบทได้	1	ก	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ข	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ค	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	2	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ค	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ง	ไม่รู้จักความหมายประโยค
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	3	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	คำตอบถูก
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	จับใจความสำคัญผิด
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	4	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คำตอบถูก
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	5	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
1	1.1 อธิบายความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำและข้อความจากบริบทได้	6	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ค	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ง	ไม่รู้จักความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่สามารถอ่านได้	7	ก	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
			ข	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	8	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	คำตอบถูก
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	จับใจความสำคัญผิด
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้	9	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้	10	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
1.1	รู้จักความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำข้อความ	11	ก	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ข	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้จักความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่สามารถอ่านได้	12	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้จักความหมายสำนวน

## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
1	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	13	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	14	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คำตอบถูก
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	15	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	16	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
	2.1 บอกความหมายของประ โยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	17	ก	ไม่รู้ความหมายประ โยค
			ข	ไม่รู้ความหมายประ โยค
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายประ โยค
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	18	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	19	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คำตอบถูก
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
1	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	20	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
2	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	21	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	22	ก	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	23	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	คำตอบถูก
			ง	จับใจความสำคัญผิด
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	24	ก	คำตอบถูก
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	25	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	26	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
2	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่ย่านได้	27	ก	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ย่านได้	28	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	29	ก	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คำตอบถูก
			ง	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่ย่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	30	ก	สรุปข้อคิด ไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิด ไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิด ไม่ถูกต้อง
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	31	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่ย่านได้	32	ก	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ย่านได้	33	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
2	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้	34	ก	คำตอบถูก
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	35	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	คำตอบถูก
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำข้อความ	36	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่อง ที่อ่านได้	37	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	38	ก	คำตอบถูก
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	จับใจความสำคัญผิด
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้	39	ก	คำตอบถูก
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้	40	ก	คำตอบถูก
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง



ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
3	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำข้อความ	41	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	42	ก	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ง	ไม่รู้ความหมายประโยค
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	43	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	44	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	45	ก	คำตอบถูก
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	46	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	47	ก	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายประโยค

## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
3	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	48	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	49	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คำตอบถูก
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	50	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	51	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	52	ก	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	คำตอบถูก
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	53	ก	คำตอบถูก
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	จับใจความสำคัญผิด
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	54	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
3	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	55	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	56	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	57	ก	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายประโยค
3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	58	ก	จับใจความสำคัญผิด	
		ข	คำตอบถูก	
		ค	จับใจความสำคัญผิด	
		ง	จับใจความสำคัญผิด	
4.1 ลำดับเหตุการณ์ กาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	59	ก	คำตอบถูก	
		ข	กาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
		ค	กาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
		ง	กาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	60	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
		ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
		ค	คำตอบถูก	
		ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
4	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	61	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง	
4	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่ย่านได้	62	ก	ไม่รู้จักความหมายสำนวน	
			ข	คำตอบถูก	
			ค	ไม่รู้จักความหมายสำนวน	
			ง	ไม่รู้จักความหมายสำนวน	
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ย่านได้	63	ก	จับใจความสำคัญผิด	
			ข	จับใจความสำคัญผิด	
			ค	จับใจความสำคัญผิด	
			ง	คำตอบถูก	
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	64	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
			ข	คำตอบถูก	
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่ย่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	65	ก	คำตอบถูก		
		ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง		
		ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง		
		ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง		
1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	66	ก	ไม่รู้จักความหมายคำ		
		ข	คำตอบถูก		
		ค	ไม่รู้จักความหมายคำ		
		ง	ไม่รู้จักความหมายคำ		
2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่ย่านได้	67	ก	ไม่รู้จักความหมายสำนวน		
		ข	คำตอบถูก		
		ค	ไม่รู้จักความหมายสำนวน		
		ง	ไม่รู้จักความหมายสำนวน		
		3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่ย่านได้	68	ก	จับใจความสำคัญผิด
				ข	จับใจความสำคัญผิด
				ค	คำตอบถูก
				ง	จับใจความสำคัญผิด

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
4	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้	69	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คำตอบถูก
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	70	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำข้อความ	71	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิตสำนวนไทยจากเรื่อง ที่อ่านได้	72	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ค	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ง	ไม่รู้ความหมายประโยค
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	73	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้	74	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คำตอบถูก
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	75	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
4	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	76	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่ได้ อ่านได้	77	ก	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	78	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	คำตอบถูก
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	จับใจความสำคัญผิด
4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	79	ก	คำตอบถูก	
		ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
		ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
		ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้	
5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	80	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
		ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
		ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
		ง	คำตอบถูก	
5	1.1 รู้ความหมาย โดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	81	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่ได้ อ่านได้	82	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน

## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
5	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	83	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	คำตอบถูก
			ง	จับใจความสำคัญผิด
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	84	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	85	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	86	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	87	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	88	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	89	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก

## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
5	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	90	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	91	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	92	ก	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ค	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ง	คำตอบถูก
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	93	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	94	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คำตอบถูก
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	95	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	96	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก



## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
5	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	97	ก	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ค	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ง	คำตอบถูก
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	98	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ ภาคคะแนน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	99	ก	ภาคคะแนนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	ภาคคะแนนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คำตอบถูก
			ง	ภาคคะแนนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	100	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
		ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
		ค	คำตอบถูก	
		ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง	
6	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	101	ก	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ข	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้จักความหมายคำ
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	102	ก	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้จักความหมายประโยค
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	103	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	คำตอบถูก
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	จับใจความสำคัญผิด

## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
6	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	104	ก	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	105	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	106	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	107	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	108	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	109	ก	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	110	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง

## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
6	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำข้อความ	111	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	112	ก	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ง	ไม่รู้ความหมายประโยค
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	113	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	114	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คำตอบถูก
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	115	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	คำตอบถูก
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	116	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	117	ก	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน

## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
6	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	118	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	คำตอบถูก
			ง	จับใจความสำคัญผิด
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	119	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่องที่ อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตได้	120	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
7	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	121	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	122	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	123	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	คำตอบถูก
			ง	จับใจความสำคัญผิด
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	124	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
7	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	125	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	126	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	127	ก	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ค	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ง	คำตอบถูก
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	128	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ กาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	129	ก	กาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	กาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	กาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	130	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
1.1	รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	131	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
7	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	132	ก	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ค	ไม่รู้จักความหมายประโยค
			ง	คำตอบถูก
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	133	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	134	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คำตอบถูก
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	135	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	คำตอบถูก
	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	136	ก	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ข	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ค	ไม่รู้จักความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	137	ก	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
			ข	คำตอบถูก
			ค	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้จักความหมายสำนวน
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	138	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
7	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	139	ก	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คำตอบถูก
			ค	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	140	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
8	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	141	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
2.1	บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	142	ก	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ข	ไม่รู้ความหมายประโยค
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายประโยค
3.2	จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	143	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
4.1	ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	144	ก	คำตอบถูก
			ข	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
5.1	สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	145	ก	คำตอบถูก
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
8	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำข้อความ	146	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	คำตอบถูก
			ง	ไม่รู้ความหมายคำ
	2.1 บอกความหมายของประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	147	ก	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	คำตอบถูก
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	148	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ โดยระบุเหตุผลประกอบได้	149	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้	150	ก	คำตอบถูก
			ข	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและโดยนัยของคำข้อความ	151	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
	2.1 บอกความหมายของประโยคสำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	152	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน



## ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
8	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	153	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	คำตอบถูก
			ง	จับใจความสำคัญผิด
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	154	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คำตอบถูก
	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	155	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
	1.1 รู้ความหมายโดยตรงและ โดยนัยของคำข้อความ	156	ก	ไม่รู้ความหมายคำ
			ข	ไม่รู้ความหมายคำ
			ค	ไม่รู้ความหมายคำ
			ง	คำตอบถูก
	2.1 บอกความหมายของประโยค สำนวนโวหาร สุภาษิต สำนวนไทยจากเรื่องที่อ่านได้	157	ก	คำตอบถูก
			ข	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ค	ไม่รู้ความหมายสำนวน
			ง	ไม่รู้ความหมายสำนวน
	3.2 จับใจความสำคัญของเรื่อง ที่อ่านได้	158	ก	จับใจความสำคัญผิด
			ข	จับใจความสำคัญผิด
			ค	จับใจความสำคัญผิด
			ง	คำตอบถูก
	4.1 ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเน เหตุการณ์ โดยระบุเหตุผล ประกอบได้	159	ก	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ข	คำตอบถูก
			ค	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้
			ง	คาดคะเนเหตุการณ์ไม่ได้

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อ	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
8	5.1 สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตได้	160	ก	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ข	คำตอบถูก
			ค	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง
			ง	สรุปข้อคิดไม่ถูกต้อง